

ឯកសារគម្ពីរព្រះទ័ត្របិដកស្កាននេះ
ត្រូវបានថតចេញពី ច្បាប់គម្ពីរព្រះទ័ត្របិដកជប៉ុន ។

ឯកសារគម្ពីរព្រះទ័ត្របិដកនេះ ចាប់ពីភាគ៥១ ដល់ ភាគ១១០
ត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងដោយ គេហទំព័រ៥០០០ឆ្នាំ ឬជា
ចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា សម្រាប់ជាធម្មទាន ។

ផ្តល់សេវាទំនាក់ទំនងគម្ពីរព្រះទ័ត្របិដកសម្រាប់ការងារ
ដោយ ឧបាសិកា កាំង ហ៊ិចទ័ណ ។

គ្រប់គ្រងគម្រោង (ទូទៅ និងផ្នែកបច្ចេកទេស)
ដោយ ឧបាសក ស្រុង-ចាន់ណា ។

ត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ
ដោយ ចន-ស្រីស្រស់ ។

ថតស្កានដោយ
ប៊ុនប្រុស ម៉ាន់ សាន់រ៉េត

ក្រោមការឧបត្ថម្ភយ៉ាងច្រើនលែងអំពី៖

- ឧបាសិកា កាំង ហ្គិចទ័ណ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ជុត លីស្រុង និង ឧបាសិកា លី សុខា ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក សរ ចន និង ឧបាសិកា អ៊ូច សារ៉េង ព្រមទាំងបុត្រ (បាត់ដំបង)
- ឧបាសក ជា ស៊ីវត្តានា និងឧបាសិកា យុន សូនីម៉ា ព្រមទាំងបុត្រី ជា សុមេធាធីតា (ស.វ.អ)
- លោក ជីម-ដា និងលោកស្រី រតន៍ ស្រីម៉ុំ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ទីផង យេឡីន (កូរ៉េ)
- លោក ស៊ុក ចាន់សេរី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា យ៉ា វ៉ានី (បន្ទាយមានជ័យ)
- ប្អូនស្រី យ៉ា សុភ័ក្ត្រ (បន្ទាយមានជ័យ)
- ឧបាសិកា កោ សេង (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ប៊ាន សុគន្ធានីន និងស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- ឧបាសក ស្រុង ចាន់ណា និង ឧបាសិកា ចន ស្រីស្រស់ ព្រមទាំងបុត្រ ចាន់ណា សុធានីនាដ, ចាន់ណា សុធានីនាធរ (ភ្នំពេញ)
- លោកស្រី ស្រុង ចាន់រស្មី និង ស្វាមី ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- កញ្ញា ស្រុង ចាន់រតនា (ភ្នំពេញ)
- លោក ស្រុង យូហេង (ភ្នំពេញ)
- លោក នង សុផល (កូរ៉េ)
- ប្អូនស្រី សុខ អេង (កំពង់ចាម)
- កញ្ញា ចន កក្កដា (បាត់ដំបង)
- លោកស្រី ចន សត្យា និងលោក ទួត សេរីស័ក ព្រមទាំងបុត្រ (ភ្នំពេញ)
- លោក ចន រចនា (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា ទីស សុផានី (បាត់ដំបង)
- កញ្ញា យេឡីម សុផានី (បាត់ដំបង)
- លោក ម៉ៅ គន្ធា និងលោកស្រី ធៀង សេដ្ឋា (បាត់ដំបង)
- លោក សៅ សាន់ម (បាត់ដំបង)
- ព្រះតេជព្រះគុណ ជុំ សារៈ (ព្រះចៅអធិការវត្ត សម សាន្ត ខេត្តបាត់ដំបង)

ព្រះ
ក្រុងប៊ិដកហាលី

និង

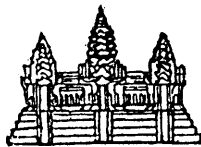
សេចក្តីប្រែប្រួលនានាខ្មែរ

សុភ័ក្ត្រប៊ិដក

ទុក្ខករិកាយ វិហារវង្ស

បក្ស្តកាន

៥៥

កុម្មុលសមណ្ឌិត្យ ភ្នំពេញ

ព.ស. ២៥០១

ឧទ្ទិសកថា

យើងខ្ញុំ សូមផ្តល់ស្មារតីសូត្រព្រះធម៌ឧទ្ទិសជូនជនជាតិខ្មែរ ។

ឥឡូវ យើងខ្ញុំអាចជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកនេះ ទៅអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិខ្មែរបានហើយ ។

**ព្រះធម៌នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់នេះ ត្រូវបានសូត្រចេញពីជម្រៅជួងចិត្តនៃអ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា
ជនជាតិជប៉ុន ។**

このカンボジア版南伝大蔵経を
カンボジアの佛教徒へ
贈ることができることに感謝します。
これが日本の佛教徒の心です。

It is with a deep sense of gratitude that I present the translation of the complete TRIPITAKA to Cambodian Buddhists on behalf of the Japanese Buddhist community.

អារម្ភកថា

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរ ជាថីរាបរមាន !

ជូនចំពោះជនជាតិខ្មែរដែលកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនា ជាថីគោរព !

គម្ពីរព្រះត្រៃបិដកខ្មែរនេះ ត្រូវបាន " ក្រុមជំនុំព្រះត្រៃបិដក " នៃពុទ្ធសាសនបណ្ឌិត្យ នៅភ្នំពេញ ចកប្រែពីភាសាបាលីមកជាភាសាខ្មែរ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៣០ ទៅឆ្នាំ ១៩៦៨ គឺត្រូវចំណាយ ពេល ៣៩ ឆ្នាំ ទើបបានសម្រេចហើយសព្វគ្រប់ ។ នេះពិតជាកំណប់ព្រះធម៌របស់ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ហើយក៏ជាកំណប់វប្បធម៌ខាងផ្នែកបោះពុម្ពរបស់ជនជាតិខ្មែរផងដែរ ។ យើងខ្ញុំ ពុទ្ធសាសនិក ជាតិជប៉ុន មានសន្តានចិត្តរីករាយនឹងបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ ដោយសង្ឃឹមថា ព្រះពុទ្ធសាសនាខ្មែរ ក៏នឹងរុងរឿងឡើងវិញដែរ ។

នេះគឺជាអំណោយពីជម្រៅជួងចិត្ត ជូនទៅដល់ជនជាតិខ្មែរទាំងអស់ ព្រមទាំង មនុស្សជាតិទូទៅ នៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដែលមានចិត្តស្រឡាញ់សន្តិភាព ។

ខ្មែរបានរងសោកនាដកម្មដែលមិនធ្លាប់មានពីមុនមក ។ ម្យ៉ាងទៀត ព្រះពុទ្ធសាសនា ខ្មែរ ក៏ត្រូវអន្តរាយយ៉ាងខ្លាំង ក៏ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ យើងទាំងអស់គ្នា បានឈានជើងកន្លងផុតពីសេចក្តី មួកសោកដ៏ធ្ងន់ធ្ងរនេះ ចាកផុតពីអំពើឃោរឃៅ បញ្ចប់គំនុំគុំគួន ដើរតាមពុទ្ធដីការព្រះបរមគ្រូ មិត្តមំព្យាយាមធ្វើឱ្យមានសន្តិភាពក្នុងពិភពលោក ។

ការណ៍ដែលយើងខ្ញុំជូនគម្ពីរព្រះត្រៃបិដកពេលនេះ គឺជានិមិត្តរូបនៃការប្តេជ្ញាចិត្ត របស់អ្នកកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាជនជាតិជប៉ុនថា យើងខ្ញុំធ្វើសហប្រតិបត្តិការដើម្បីសន្តិភាព ក្នុងពិភពលោក ដើម្បីទុកជាភស្តុតាងនៃចំណងមេត្រីភាព និងមិត្តភាពរវាងប្រជាជាតិជប៉ុន និង ប្រជាជាតិខ្មែរ ។

ថ្ងៃនក្ខត្តបុក្ស កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤

សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ

អ្នកតំណាងចាត់ការ The Rev. Seikyo Muchaku

ប្រធានការិយាល័យ The Rev. Eiitsu Shinohara

អ្នកចាត់ការ

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito
The Rev. Keiichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta
The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

『トリピタカ』復刻進呈にあたって

親愛なるカンボジアの皆さん！

敬愛するカンボジアの仏教徒の皆さん！

カンボジア版『トリピタカ』は、プノンペンの仏教研究所が、仏教界の英知を集め、1930年から1968年まで、39年の歳月をかけて翻訳し、分類し、集大成して完成されました。まさにカンボジア仏教の法宝であると共に、カンボジア出版文化の至宝です。日本仏教徒の有志は、カンボジア仏教の復興再生を願いつつ、これを復刻刊行し、贈らせていただきます。

これはカンボジア仏教徒のみならず、カンボジア全人民、否、平和を愛する地球上のすべての人々への、心からの贈り物です。

カンボジアは、古今未曾有の悲劇を体験しました。カンボジア仏教もこの受難の時代に壊滅的な打撃を受けました。しかし、今はその悲しみを乗り越え、瞋りを離れ、怨みを恕し、ブッダの教えに従い、世界平和の実現に努力するときです。

この本の贈呈は、日本の仏教徒も共々に、世界平和のために努力することを誓うしるしであり、相互の連帯と友情の証なのです。

合掌

1994年7月吉日

カンボジア版トリピタカ（南伝大藏經）復刻救援委員会

世話人代表	無着	成恭	世話人	松永	然道	有馬	実成
事務局長	篠原	鋭一		伊藤	佳通	渡井	奎一
				杉谷	義純	茂田	真澄
				前田	利勝	中島	教之
				永	六輔		

Acknowledgment

Dear Cambodian friends and respected members of the Cambodian Buddhist community,

It is a matter of great joy that the translation into Cambodian of the Pali Tripitaka has been completed and published. The Tripitaka Commission of the Buddhist Institute, Phnom Penh, launched the translation project in 1930 and completed the translation, after 39 years of effort, in 1968.

The Cambodian translation of this great work will not only become a cherished treasure of the Cambodian Buddhist community but will also be an important milestone in the history of publication in Cambodia.

The revival and prosperity of Buddhism in Cambodia are the ardent wish of the Japanese Buddhist community, it is in this spirit that we have completed this important project and now present the entire work to the Cambodian Buddhist community, it is a gift not only to the Buddhist community in Cambodia but also to all Cambodian people and all peace-loving people in the world.

Cambodia experienced great tragedies in modern times, and the Cambodian Buddhist community also underwent severe trials and suffered crushing blows during this period. But now a time has come to surmount grief and anger, to forgive, and to start working again for world peace.

This great work is a symbol of the Japanese Buddhist community's resolve to work with our Cambodian brothers and sisters toward world peace and is a testimony to the friendship between our people.

With hands joined in reverence.
July 1994

TRIPITAKA PUBLISHING SUPPORT COMMITTEE

Project Manager : The Rev. Seikyo Muchaku

Secretary General : The Rev. Eiitsu Shinohara

Management Team :

The Rev. Zendo Matsunaga The Rev. Jitsujo Arima The Rev. Yoshimichi Ito

The Rev. Keichi Watai The Rev. Gijun Sugitani The Rev. Shincho Shigeta

The Rev. Risho Maeda The Rev. Kyoshi Nakajima Mr. Rokusuke Ei

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ចតុត្តភាគ

៥៥

សុត្តនិបិដកេ

ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាណវិត្ថុ

បត្តតោ ភាគោ

នមោ តស្ស ភគវតោ អរហតោ សម្មាសម្ពុទ្ធស្ស ។

បឋមោ បីវិគ្គោ

បឋមំ បីវិមាណំ

(១) បីវន្តេ សោវណ្ណមយំ ខុទ្ទវំ
មនោជវំ តច្ឆតំ យេន កាមំ
អលង្កតេ មាល្យធរេ^(១) សុវត្ថុ
ឱភាសសិ វិជ្ជវព្ភក្ខដំ

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ វេទមិជ្ឈតំ
ឧប្បជ្ឈតំ ច តេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុត្តាមិ តំ ទេវំ មហានុភាវេ
មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុត្តំ

១ ឱ. ម. មល្យធរេ ។

សុត្តន្តបិដក

ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធិវិគ្គ

បត្តិភាគ

សូមក្រាបថ្វាយបង្គំ ចំពោះព្រះមានព្រះភាគ

ជាអរហន្តសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គនោះ ។

បីបីវិគ្គ ទី ១

បីបីវិមាធិ ទី ១

(១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) តាំងរបស់នាង ជាវិការៈ នៃមាស
ដ៏ធំទូលាយ មានសន្ទុះល្បឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន
ម្ចាស់នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មាន
សំពត់ល្អ នាងភ្លឺស្វាងដូចជាផ្លែកបខ្លោរ ញ៉ាំងចំបំផុតនៃពពកឲ្យ
ភ្លឺច្បាស់ តើនាងមានសម្បវរៃបរនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេច
ដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណានីមួយ ជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវីគា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង

នាង កាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

គេនាសិ ឯវញ្ញលិតានុការា

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យនេន បុត្រតា

បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សំទិ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

អញ្ញតតានាសនកំ អនាសី

អភិវាទយី អញ្ញលិតំ អកាសី

យថានុការាញ អនាសិ នាទិ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥន្ទបិដ្ឋតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ គោតា យេ គេតិ មនសោ វិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុការា

មនុស្សក្ខតា យមកាសិ បញ្ញំ

តេនម្ហ ឯវញ្ញលិតានុការា

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

បិវិមានំ បបមំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

នាងមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរ

របស់នាងក៏ភ្ជួរស្រស់ស្រាយ តើដោយហេតុអ្វី ។

ទៅគាត់នោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ

ព្រះមោគ្គល្លានសួរស្រាវហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស

បានឲ្យអាសនៈដល់អាគន្ធកក្កុ បានថ្វាយបង្គំ

ធ្វើអញ្ជូលីកម្ម ឲ្យបានតាមអានុភាព (នៃខ្ញុំ)

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បូរថែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ

ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា

នីមួយៗដែលជាទីពេញចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំទឹងប្រាប់ដល់

លោក កាលដែលខ្ញុំកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យ

ណា ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរ

របស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ស្រាយ ដោយផលបុណ្យនោះ ។

វិមានវត្តស្នំ បឋមស្ស បឋវត្តស្ស ទ្រុតយំ បឋវិមានំ
ទ្រុតយំ បឋវិមានំ

(២) បឋវន្តេ វេទ្យុវិយមយំ ឧទ្យុវំ
មនោជំ គន្ធាតិ យេន កាមំ
អលក្កតេ មាល្យធរេ សុវត្តេ
ឌីកាសសិ វិជ្ជិវត្តក្ខន្ធិ

កេន តេ តានិសោ វិណ្ណោ កេន តេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ កោតា យេ កេច មនសោ បិយា
ប្បនាមំ តំ ទេវំ មហានុភារេ
មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បញ្ចំ
កេនាសិ ឯវញ្ញលំតានុភារេ
វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត្តតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខណ្ឌនេន ប្បច្ឆតា
បញ្ចំ ប្បដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សន្ធិ ផលំ
អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
អញ្ញតតាណសនកំ អនាសិ
អភិវធិយំ អញ្ញលំតំ អកាសិ
យថានុភារវញ្ច អនាសិ នាដំ

វិមានរត្ន បីវរ្ម័ន ទី ១ បីវរ្ម័ន ទី ២

បីវរ្ម័ន ទី ២

(២) (ព្រះមេត្តាស្នូនសួរថា)តាំងរបស់នាង ជាវិការៈនៃកែវពិឡាយ
 ដ៏ទុក្ខម មានសន្ទុះល្បឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន ម្ចាស់
 នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានសំពត់ល្អ
 នាងភ្លឺស្វាងដូចជាផ្លែកបខ្លោង ញ៉ាំងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្លឺច្បាស់
 តើនាងមានសម្បវៃបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណាទីមួយ ដែលជាទីតាប់ចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវីធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសម្របសម្រួល
 នាង កាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាងមានអានុភាព ដ៏រុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវ
 របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តាស្នូនសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមេត្តាស្នូនសួរប្រស្នូហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បាន
 ឲ្យអាសនៈ ដល់អានុភកកិត្តិ បានថ្វាយបង្គំ
 ធ្វើអញ្ជូលកម្ម បានឲ្យបាន តាមអានុភាព (នៃខ្ញុំ)

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ វេទមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 អក្កាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវេ
 មនុស្សក្ខតា យមកាសិ បុព្វំ
 តេនម្ហិ ឯវញ្ញលំតានុភាវា
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។
 បីវិមាទំ ទុតិយំ ។

តតិយំ បីវិមាទំ

(៣) បីវេន្តេ សោវណ្ណាមយំ ឧទ្ធករំ
 មនោជវំ ភក្ខតិ យេន កាមិ
 អលង្កតេ មាល្យធរេ សុវត្ថេ
 ឱកាសសិ វិជ្ជិវត្តក្ខដំ

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ វេទមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 បុព្វាមិ តិ ទេវំ មហានុភាវេ
 មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុព្វំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវបែបនោះ ព្រោះដំណើរ
 នោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណា
 នីមួយៗដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង
 បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
 ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានអានុភាពរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវបែបខ្ញុំ
 ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់បិដកវិមាន ទី ២ ។

បិដកវិមាន ទី ៣

(៣) (ព្រះមេត្តាល្អានសួរថា) តាំងរបស់នាងជាវិការៈនៃមាស
 ធំទូលាយ មានសន្ទុះលឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន ម្ចាស់
 នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់ខ្ញុំកម្រងក្តី មានសំពត់ល្អ
 នាងភ្ជួរស្រស់ដូចផ្នែកបន្ទោរ ញ៉ាំងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្ជួរស្រស់បាន
 តើនាងមានសម្បវបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណានីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
 នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

រិមាវត្ថុស្មី បឋមស្ស បិវរត្ថស្ស តតិយំ បិវរិមាមំ

កេនាសិ ឯវញ្ញាលិតានុកាវ

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តតា

បញ្ញំ បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ដលំ

អប្បស្ស កម្មស្ស ដលំ មមេទំ

យេនម្ហិ ឯវញ្ញាលិតានុកាវ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

អន្តសំ វិជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវលំ

តស្ស អនាសិហំ^(១) បិបំ បសន្នា សេហិ ចាលិហិ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធម៌ជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈតិ ច មេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុកាវ

មនុស្សក្ខតា យមកាសិ បុញ្ញំ

តេនម្ហិ ឯវញ្ញាលិតានុកាវ

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

បិវរិមាមំ តតិយំ ។

១ ឱ.ម. អពាសហំ ។

វិមានវត្ត បឋមវត្ត ទី ១ បឋមវិមាន ទី ៣

នាងមានអាណុភាពរុន្សៀង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាងក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំមានអាណុភាពរុន្សៀង យ៉ាងនេះ ដោយផលនៃកម្មណា
ផលនៃកម្មរបស់ខ្ញុំនេះ តិចណាស់ ខ្ញុំកាលដែលកើត
ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

បានឃើញភិក្ខុ ប្រាសចាកធូលីគិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក៏
ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនទាំងដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដែរបស់ខ្លួន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុររបបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចផលខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណា
និមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បតីត្រេកក្នុងមានអាណុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអាណុភាពរុន្សៀងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហរនវគ្គ

បុត្តតំ បីបរិមាណំ

(៤) បីមន្តេ វេទ្យុវយមយំ ឧទ្យុវំ
មនោជំ កច្ឆតិ យេន កាមិ
អលង្កតេ មាល្យធរេ សុវត្ថេ
ឱកាសសិ វិជ្ជិវត្តក្ខដិ

កេនតេ តានិសោវណោ កេន តេ វជមិជ្ជតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោតា យេកេចិ មនសោ បិយា
បុត្តាមិ តំ ទេវំ មហានុកាវេ
មនុស្សក្ខតា កមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ ឯវញ្ញលំតានុកាវា
វណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោត្តល្លានេន បុត្តិតា
បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលំ
អប្បស្ស កម្មស្ស ដលំ មមេទិ
យេនម្ហិ ឯវញ្ញលំតានុកាវា
អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

បីបរិមាណ ទី ៤

(៤) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) តាំងរបស់នាង ជាវិការៈនៃកែវពិទ្ធយ្យ
 ធំទូលាយ មានសន្ទុះលឿនដូចចិត្ត ទៅតាមប្រាថ្នាបាន ម្ចាស់
 នាងមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានសំពត់ល្អ
 នាងភ្លឺស្វាងដូចផ្លែកបខ្មៅ ញ៉ាំងទីបំផុតនៃពពកឲ្យភ្លឺច្បាស់បាន
 តើនាងមានសម្បវបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយឯណា មួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
 នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាងមានអានុភាពរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវ
 របស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវធីតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលកម្មនេះថា
 ខ្ញុំមានអានុភាព ដ៏រុងរឿងយ៉ាងនេះ ដោយផលនៃកម្ម
 ណា ផលនៃកម្មរបស់ខ្ញុំនេះតិចណាស់ ខ្ញុំកាលដែលកើត
 ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

វិមានវិស្ណុ បរមស្ស បិបរិវិស្ណុ បញ្ចមំ កុញ្ញវិមានំ
 អន្ទសំ វិជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវិលំ
 តស្ស អនាសិហំ បិបំ មសន្នា សេហំ ចាណិហំ
 តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តំ ច មេ កោតា យេ កេចិ មនសោ វិយា
 អក្ខាមិ នំ ភិក្ខុំ មហានុការា
 មនុស្សក្ខតា យមហំ អកាសី
 តេនមិ ឯវញ្ញលតានុការា
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតតិ ។

បិបរិវិស្ណុ ចតុតំ ។

បញ្ចមំ កុញ្ញវិមានំ

(៥) កុញ្ញោ តេ វារោហោ	នា នារតនកប្បនោ
វុចិរោ ថា មវា ជវសម្បនោ ^(១)	អាគាសម្មិ សមីហតិ
បទុមី បទុមបត្តក្ខិ ^(២)	បទុមប្បលជតិ នូរោ
បទុម ^(៤) ចណ្ណា ភិក្ខុណា ជោ	សោវណ្ណោ ក្ខរមាលវា
បទុមា នុសតិ មក្ខិ	បទុម បត្តិក្ខសតិ ^(៥)
បិតិ វគមនុ ឃ្លាតិ	មិតិ គុច្ឆតិ វារណោ

១ ម. វុចិយោ ថាមសម្បនោ ។ ២ ឧ. បទុមី បទុបត្តក្ខិ ។ ម. បទុមី បទុបត្តក្ខិ ។ ៣ ឧ. ម. បទុប្បល. ។ ៤-៥ ឧ. ម. បទុ ។

វិមានវត្ត បីបរវត្ត ទី ១ កុញ្ញវិមាន ទី ៥

បានឃើញភិក្ខុ ប្រាសចាកគូលីគិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក៏
ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនតាំងដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដៃរបស់ខ្លួន
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវិបឋនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ឯណា
នីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុមានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្ជាប់សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បីបរវត្ត ទី ៤ ។

កុញ្ញវិមាន ទី ៥

(៥) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ដំរីរបស់នាង ជាដំនិន្ទ្រសើរ
សម្រេចដោយភ្នែកផ្សេងៗ ដំរីរុងរឿង មានកំឡាំងបរិបូណ៌ ដោយ
សន្ទុះ នឹងទៅក្នុងអាកាសបាន មានសម្បុរ ដូចផ្កាឈូក មាន
ភ្នែកដូចគ្របកឈូក ទ្រទ្រង់ខ្យល់ស្រែះ ដំរីរុងរឿង ដូចផ្កាឈូកនឹង
ផ្កាទប្បល មានអវយវៈ ដ៏រោយរាយដោយលំអិតនៃផ្កាឈូក មាន
របៀបនៃសម្បុរ ដ៏ល្អ ជាដំរីដ៏រល្អ មិនលោត ទៅល្មមប្រមាណ
កាន់ផ្លូវដ៏ដេរដាសដោយផ្កាឈូក ដែលប្រដាប់ដោយគ្របកឈូក

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទនិក្ខេ

តស្ស បក្កមមាណស្ស	សោវណ្ណាភិសា រតិស្សរា
តេសំ សុយ្យតិ ធិក្ស្រាសា	តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
តស្ស បាគស្ស ខន្ធហិ	សុវិត្តា អលង្កតា
មហន្តំ អន្តរាសម្ពំ	វណ្ណាន អតិរោចសំ
នានស្ស តេ ឥទិ ដលំ	អថោ សីលស្ស វា បន
អថោ អញ្ចាលិកម្មស្ស	តិមេ អក្ខាហិ បុត្តិតា(តិ)។
សា ទេវតា អត្ថមថា	មោក្កល្លាននន បុត្តិតា
បញ្ចំ បុដ្ឋា វិយាកាសំ	យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ
ទិស្វាន តុណាសម្ពំ	ឈាយី ឈានតំ សតំ
អនាសី បុញ្ញាភិក្ខុណ្ណំ	អាសនំ ទុស្សសន្តតំ
ឧបខ្មុបធិមាលាហំ	អាសនស្ស សមន្តតោ
អញ្ជោ ភិក្ខុស្សំ បត្តេហិ	បសន្នា សេហិ ចាលាហិ
តស្ស កម្មតុសីលស្ស	ឥទិ មេ តាធិសំ ដលំ
សក្ការោ កុការោ ប	ទេវំ អបចិតា អហំ
យោ វេ សម្មាវិបត្តានំ	សន្តានំ ព្រហ្មចារិទំ
បសន្នោ អាសនំ ទដ្ឋា	វិវំ នន្ទេ យថា អហំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិគ្គ

កាលដែលដំរីនោះ កំពុងដើរទៅ កណ្តឹងជាវិការៈនៃមាប មាន
 ស្រទៅច្រកអរ ស្រទៅច្រកអរ នៃកណ្តឹងពាំងនោះ លាន់ពូជ្ជូចត្រូវត្រឡឹ
 ប្រកបដោយអង្គ ៥ នាងដែលមានសំពត់ល្អ មានខ្លួនប្រដាប់ហើយ
 (បិតនៅ) លើ-កនៃដំរីនោះ មានសម្បុររុងរឿងក្នុងពួកនៃស្រី
 អប្សរដ៏ច្រើន នេះជាផលបានរបស់នាង ឬសីល ឬអញ្ញាលិកម្ម
 នាងដែលអាត្មាសួរហើយ ចូរប្រាប់រឿងនោះ ដល់អាត្មាចុះ ។

ទៅគ្នានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្ម
 នេះថា ខ្ញុំបានឃើញសាវ័កប្រកបដោយគុណធម៌ មានឈាន
 ត្រេកអរក្នុងឈាន ជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ បានប្រគេនអាសនៈ ក្រាលនូវ
 សំពត់ដ៏ពេញពាយដោយផ្កា ខ្ញុំមានសេចក្តីជ្រះថ្លាបានពេញពាយ
 ចុះ នូវផ្កាយូកពាក់កណ្តាល ដោយទីជុំវិញអាសនៈដោយគ្របក
 ពាំងឡាយ ដោយដែរបស់ខ្លួន ផលប្រាកដដូច្នោះ របស់ខ្ញុំនេះ
 ជាផលនៃកុសលកម្មនោះ ខ្ញុំដែលពួកទៅតាមដំរីហើយ ព្រោះគួរ
 គេធ្វើសក្ការៈគោរព អ្នកណាមួយជ្រះថ្លាហើយ គប្បីឲ្យអាសនៈដល់
 លោកអ្នកមានចិត្តរួចស្រឡះហើយ ដោយប្រពៃ មានចិត្តស្ងប់រម្ងាប់
 ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចារ្យ អ្នកនោះគប្បីត្រេកអរ ដូចខ្ញុំយ៉ាងនោះ

រិមាសវត្តស្នំ បឋមស្ស ប្រវត្តស្ស ធម្មំ ពារិរិមាសំ

តស្មា ហិ អត្តកាមេន មហាត្តមភិក្ខុផ្ចតា
អាសនំ នាតតំ ហោតិ សរីរន្តមជារិន្តំ ។

កុញ្ញរិមាសំ បញ្ចមំ ។

ធម្មំ ពារិរិមាសំ

(៦) សុវណ្ណាច្ឆន្ទនំ ចារិ ចារិ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ
ឌីតា ធម្មសិ^(១) ហោត្តរណី បទុមិ^(២) ធម្មសិ ទាណិជា
ត្រុដាតារា ឯវេសា តេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ធល្មមាណា អាកន្តំ សមន្តា ចតុរោ ទិសា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ វេនមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈន្តំ ច តេ កោតា យេ កេនិ មនសោ មិយា

បុត្រាមិ តំ ទេវំ មហានុកាវេ

មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុត្រំ

កេនាសិ ឯវណ្ណលំតានុការា

វណ្ណោ ច តេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមណា ហោត្តល្លាទេន បុត្រតា
បុត្រំ បុត្រា វិយា កាសិ យស្ស តម្មស្សទិ ជលិ

១ ឱ.ម. ឧបាយសិ ។ ២ ឱ.ម. បុត្រំ ។

វិមានវត្ត បីបីវត្ត ទី ១ ពារិវិមាន ទី ៦

ព្រោះហេតុនោះ បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នា នូវគុណភ័ស្តុតាង
ដល់ខ្លួន ប្រាថ្នានូវភាពនៃផលដ៏ធំ គប្បីឲ្យនូវសេចក្តី
ដល់ព្រះវិណាស្រព ដែលទ្រទ្រង់នូវសិរីជាទីបំផុតចុះ ។

ចប់ ពុទ្ធវិមាន ទី ៥ ។

ពារិវិមាន ទី ៦

(៦) (ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) ម្ចាស់នារី នាងឡើងបិតនៅលើទូក
ដែលមានដម្បូលជាវិការៈនៃមាស ហើយចុះកាន់ស្រះបោកូណី
កាប់ផ្កាឈូកដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់នាង
ដូចជាភេរសដោយចំណែកដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្នំរុងរឿងដោយ
ដុំវិញក្នុងទិសទាំង ៤ នាងមានសម្បុររឹបបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផល
សម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយដែលជា
ទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ លុះ
ព្រះមោក្ខល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវិគ្គ

អហំ មនុស្សសុំ មនុស្សក្ខតា
 ពុំរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
 ទិស្វាន ភិក្ខុ តសិតេ កំលន្តេ
 ឧដ្ឋាយ ទាតុំ ឧទកំ អទាសី
 យោ វេ កំលន្តាន មិទាសិតានិ
 ឧដ្ឋាយ ទាតុំ ឧទកំ ទទាតិ
 សីតោទិកា តស្ស កវន្តំ នដ្ឋោ
 បហុតមល្យា តហុប្បណារិកា
 តំ អាបតា អនុបរិយដ្ឋំ^(១) សត្វនា
 សីតោទិកា វាលុកសន្តតា នដិ
 អហំ ច សាលា តិលកា ច ជម្ពុយោ
 ឧទ្ទាលកា ទាដលំយោ ច ដុល្លា
 តំ ក្ខមិកាតេហិ ឧបេត្របំ
 វិហានសេដ្ឋំ កុសសោភមាជំ
 តស្សេវ^(២) កម្មស្ស អយំ វិហាកោ
 ឯតាទិសំ បុញ្ញកតា លក្ខន្តំ

១ អ. ពហសកុបរិយន្តិ ។ ២ ម. ពស្សិធ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំ កាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពី

ជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញនូវពួកកិក្ខុ

ស្រែកទឹក លំបាក ក៏សង្ឃឹម ប្រគេនទឹកឆាន់

ជនណាអួយ សង្ឃឹមឲ្យទឹកផឹក ដល់អ្នក

លំបាក អ្នកស្រែកយូរន ស្ទឹងមានទឹកគ្រជាក់

មានស្នូចច្បារច្រើន មានឈូកច្រើន រមែងកើត

មានដល់ជននោះ ស្ទឹងទាំងឡាយដែលមានទឹក

គ្រជាក់ ក្រាលដោយដីខ្សាច់ ព័ទ្ធជុំវិញទីនោះ

សព្វកាល ស្វាយភ្នំ រាំងភ្នំ ច្បារភ្នំ ព្រាំងភ្នំ រាជព្រឹក្ស

ភ្នំ ច្រនៀងភ្នំ ក៏មានផ្ការឹកស្កុះស្កាយ ជនអ្នក

ធ្វើបុណ្យ តែងបានវិមានដ៏ប្រសើរ ល្អក្រៃពេក

មានសភាពដ៏សមរម្យ តាមកុម្មភាគទាំងឡាយ

នោះ នេះជាប្រាក ខែកម្មនោះឯង ពួកជន

ដែលបានធ្វើបុណ្យ រមែងបានអាទិសន្សំបែបនេះ

មានវត្តស្មី បឋមស្ស បីវិញ្ញស្ស សត្តមំ ពារិវិមាណំ

ក្កជាតារា ធិវេសា មេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា
 ទទ្ធលូមាណា អាភន្តិ សមន្តា ចតុរោ ទិសា
 តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេ ចិ មនសោ បិយា
 អក្កាមិ តេ ភិក្កុ មហានុភាវ
 មនុស្សក្ខតា យមហំ អកាសី^(១)
 តេនមិ ឯវញ្ញលីតានុភាវ
 វណ្ណោ ច មេ សត្វទិសា បកាសត្តតិ ។

ពារិវិមាណំ ធម្មំ ។

សត្តមំ ពារិវិមាណំ

[៧] សុវណ្ណច្នៃទនិ ធាវំ ធាវំ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ^(២)
 ឌីតា ឡ្ហសិ ចោត្តរណី មទិមំ ធិដ្ឋសិ ចាលិចា
 ក្កជាតារា ធិវេសា តេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា
 ទទ្ធលូមាណា អាភន្តិ សមន្តា ចតុរោ ទិសា
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ ភោតា យេ កេ ចិ មនសោ បិយា

១១. យមកាសំ បុរា ។ ២ ម. ភិក្ខុតិ ។

វិមានវត្ត បីវត្ត ទី ១ នាវិមាន ទី ៧

ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំ ដូចជាគេរស់ដោយ
ចំណែកដែលចែកស្មើគ្នា ភ្នំរុងរឿង ជុំវិញ ក្នុងទិសទាំង ៤
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បូររបបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា ទីមួយ
ដែលជាទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូររបស់
ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ នាវិមាន ទី ៦ ។

នាវិមាន ទី ៧

(៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់នារី នាងឡើងបិតនៅលើទឹក
មានដម្បូលជាវិការៈនៃមាស គ្រាប់ចុះកាន់ស្រះបោក្ខណ៍ កាប់ផ្កា
ឈូកដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់នាង ដូច
ជាគេរស់ដោយចំណែក ដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្នំរុងរឿងជុំវិញ
ក្នុងទិសទាំង ៤ នាងមានសម្បូររបបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផល
សម្រេចដល់នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា ទីមួយ ដែលជា
ទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះកើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហរនវគ្គ

បុត្តាមី តំ ទេវំ មហានុភាវេ

មនុស្សក្ខតា កំមកាសិ បុត្តំ

កេនាសិ វិវញ្ញលំតានុភាវា

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យាទេន បុត្តតា

បញ្ចំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទ្ធិ ដលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

ទិស្វាន កំកំ តសិកំ កំលទ្ធិ

ឧដ្ឋាយ ចាតុំ ឧទកំ អនាសិ

យោ វេ កំលទ្ធស្ស បិណសិតស្ស

ឧដ្ឋាយ ចាតុំ ឧទកំ ទទាតិ

សីតោទិកា តស្ស កវន្តំ នដ្ឋោ

បហុតមល្យា ពហុបុណ្ណវិកា

តំ អាបតា អនុបរិយទ្ធិ សព្វនា

សីតោទិកា វាលុកសន្តតា នទិ

អម្ពោ ច សាលា តិលកា ច ជម្ពុយោ

ឧទ្ទាលកា ចាដលិយោ ច ដុល្លា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង

នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ

របស់នាង ក៏ក្លាយស្រស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះដែលព្រះមាត្រល្អានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ លុះ

ព្រះមាត្រល្អានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្សអំពីជាតិមុន

ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញភិក្ខុស្រែកទឹក លំបាក ក៏សង្វាត

ប្រគេនទឹកឆាន់ ជនណាមួយ សង្វាតឲ្យទឹកផឹក ដល់អ្នក

លំបាក អូស្រែកយូន ស្ទើរទាំងឡាយ ដែលមានទឹកត្រជាក់

មានស្ទួនច្បារច្រើន មានឈូក-សច្រើន រមែងកើតមានដល់

ជននោះ ស្ទើរទាំងឡាយដែលមានទឹកត្រជាក់ ក្រាលដោយ

ដំខ្សាច់ត្រូវវិញ្ញាទីនោះ សព្វកាល ស្វាយក្តី រាំងក្តី ច្បារក្តី

ព្រីងក្តី រាងព្រីងក្តី ច្រនៀងក្តី ក៏មានផ្ការីកស្កុះស្កាយ

វិមានវត្តស្មី បឋមស្ស បឋមវត្តស្ស អដ្ឋមំ ពារិវិមានំ

តំ ភូមិភាគេហិ ឧបេត្របំ

វិមានសេដ្ឋី ភុសសោភមាជំ

តស្ស្សវំ តត្ថស្ស្ស អយំ វិហាកោ

ឯតាទិសំ បុញ្ញកតា លកន្តិ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ វេជ្ជជ្ជតិ

ឧប្បជ្ជន្តិ ច មេ ភោតា យេ តេចិ មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវំ

មនុស្សក្រតា យមកាសិ បុញ្ញំ

តេនម្ហិ ឯវញ្ញលិតានុភាវំ

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

ពារិវិមានំ សព្វមំ ។

អដ្ឋមំ ពារិវិមានំ

(៨) សុវណ្ណាច្ឆន្ទនំ ជាវំ	ជាវំ អារុយ្ហ តិដ្ឋសិ
ឌុតាឡ្យសិ ចោត្តរណី	បទុមំ ជិន្ទសិ ចាលិយា
ក្រុជាតារា ជិវេសា តេ	វិភត្តា ភាគសោ មិតា
ទទ្ធលូមាណា អាកន្តិ	សមន្តា ចតុរោ ទិសា

វិមានវត្ត បីវត្ត ទី ១ ពារិវិមាន ទី ៨

អ្នកធ្វើបុណ្យតែងបានវិមានដ៏ប្រសើរ ល្អក្រៃពេក មានសភាព
ដ៏សមរម្យតាមក្លិមកាតតាំងឡាយនោះ នេះជាវិបាកនៃកម្មនោះ
ឯង ពួកជនដែលបានធ្វើបុណ្យ តែងបានអាទិសង្ស័យបែបនេះ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវែបបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលចៀបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈតាំងឡាយណាទីមួយ
ដែលជាទីតាប់ចិត្ត ភោគៈតាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអាទុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអាទុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ តាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្ជួចរាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

បប់ ពារិវិមាន ទី ៧ ។

ពារិវិមាន ទី ៨

(៨) (ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធត្រាស់សួរថា) ម្ចាស់នារី នាងឡើង បិតនៅ
លើទូក មានដម្បូល ជាវិការៈនៃមាស ត្រាច់ចុះកាន់
ស្រះបោក្រណី កាច់ផ្កាយកដោយដៃ ផ្ទះមានកំពូលតាំងឡាយ
ជាលំនៅ របស់នាង ដូចជាគេរស់ ដោយចំណែក ដែល
ចែក (ស្មើគ្នា) ភ្ជួងរឿង ដុំវិញ ក្នុងទិស តាំង ៤

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ វេទមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ កោតា យេ កេនិ មនសោ បិយា

បុត្តាមិ តំ ទេវំ មហានុភាវេ

មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុត្តា

កេនាសិ វេញ្ញាលំតានុភាវា

វណ្ណោ ច តេ សត្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមជា សមុទ្ទេនេវ បុត្តតា

បុត្តា បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទិ ជលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

ទិស្វាន ភិក្ខុ តសិតេ កិលន្តេ

ឧដ្ឋាយ ទាតុំ ឧទកំ អទាសី

យោ វេ កិលន្តាន បិទាសិតានំ

ឧដ្ឋាយ ទាតុំ ឧទកំ ទទាតិ

សីតោទកា តស្ស កវន្តិ នដ្ឋោ

បហុតមល្យា ពហុបុណ្ណិកា

តំ អាបតា អនុបរិយន្តិ សត្វទា

សីតោទកា វាលុកសន្តតា នទី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

នាងមានសម្បវរ្របបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ ដែលជាទីតាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្នាលទេវីធីតា មានអានុភាពច្រើន គឺជាគតសូមសួរនាង

នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

នាងមានអានុភាពដ៏រុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវ

របស់នាង ក៏ភ្ជាប់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវីតានោះ ដែលព្រះសម្ពុទ្ធត្រាស់សួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

លុះព្រះសម្ពុទ្ធសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំមាស់កាលដែលកើតជាមនុស្សក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន

ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញពួកក៏ក្តី ស្រែកទឹក លំបាក

ក៏សង្ឃឹមប្រគេនទឹកឆាន់ ជនណាមួយ សង្ឃឹមទ្រទឹក

ដឹកដល់អ្នកលំបាក អ្នកស្រែកឃ្លាន ស្ទើរមានទឹកត្រជាក់

មានស្នូចៗច្បាច្រើន មានឈូក-សច្រើន រមែងកើតឡើង

ដល់ជននោះ ស្ទើរទាំងឡាយ មានទឹកត្រជាក់ ក្រាល

ដោយដីខ្សាច់ តែងតែជុំវិញទីនោះ សព្វកាល

វិមានវត្តស្ម័គ្រ បរិមស្ស បរិវត្តស្ស នវមំ បទីបរិមាណំ

អម្ពា ច សាលា តិលកា ច ជម្ពុយោ

ឧទ្ទាលកា ទាដលីយោ ច ដុល្លា

តំ ភូមិភាគេហំ ឧបេត្យបំ

វិមានសេដ្ឋំ កុសសោភមាជំ

តស្ស្សំ កម្មស្ស្ស អយំ វិទាកោ

ឯតាទិសំ បុញ្ញកតា លកន្តិ

ក្រដាតារា ជិវេសា មេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា

ទទ្ធលុមាទា អាភន្តិ សមន្តា ចតុរោ ទិសា

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ តំធម៌ជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា យេ កេច មនសោ បិយា

តេនម្ហំ ឯវញ្ញលីតានុភារា

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឯតស្ស្សំ កម្មស្ស្ស អយំ វិទាកោ

ឧដ្ឋាយ ពុទ្ធា ឧទកំ អទាសីតិ ។

តាវិមាណំ អដ្ឋមំ ។

នវិមំ បទីបរិមាណំ

(៧) អភិក្កន្តេន វណ្ណោ យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

ឌីកាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឌីសេនី វិយ តារកា

វិមានវិបុល បិបរិវត្ត ទី ១ បទីបរិមាណ ទី ៨

ស្វាយភ្នំ រាំងភ្នំ ច្បារភ្នំ ត្រឹងភ្នំ រាជព្រឹក្សភ្នំ
ប្រទេសភ្នំ ក៏មានផ្ការឹកស្រស់ស្អាត អ្នកធ្វើបុណ្យ
តែងបានវិមានដ៏ប្រសើរ ល្អក្រៃពេក មានសភាព
ដ៏សមរម្យ តាមភូមិភាគ ទាំងឡាយនោះ
នេះជាវិបាក របស់កម្មនោះឯង ពួកជនដែល
បានធ្វើបុណ្យ វែមងបាន អាទិសង្ឃបែបនេះ

ផ្ទះមានកំពូលទាំងឡាយ ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំម្ចាស់ ដូចជាគេវាស់ដោយ
ចំណែកដែលចែក (ស្មើគ្នា) ភ្នំរឹងរឿងជុំវិញ ក្នុងទិសទាំង ៤
ព្រោះហេតុនោះបានជា ខ្ញុំម្ចាស់មានសម្បុរវែបបនោះ ព្រោះដំណើរ
នោះ ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំម្ចាស់ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ
ណានីមួយដែលជាទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំ
ម្ចាស់ផង ខ្ញុំម្ចាស់មានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
ម្ចាស់ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។ នេះជាវិបាក
នៃកម្មនេះ ព្រះពុទ្ធត្រង់ក្រោកឡើងហើយ ត្រង់សោយទឹក ។

ចប់ តារាវិមានទី ៨ ។

បទីបរិមាណ ទី ៩

(៧) (ព្រះមោក្ខល្លានស្អាត) ម្ចាស់ទេវធីតា នាងមាន
សម្បុរល្អ តាំងនៅ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំ ដូចជាយត្រឹក

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិនុ

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ វេទមជ្ឈិតិ
 ឧប្បជ្ឈិតំ ច តេ ភោតា យេ កេច មនសោ បិយា
 កេន ភិ វិមលោភាសា អតិរោតសិ ទេវតេ
 កេន តេ សព្វកត្តេហិ សព្វា ឌីភាសវេ^(១) ទិសា
 បុត្តាមិ ភំ ទេវេ មហានុភាវេ
 មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុញ្ញំ
 កេនាសិ ឃុញ្ញាលិតានុភាវា
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន បុត្តតា
 បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សីទិ ដលិ
 អហំ មនុស្សេស្ស មនុស្សក្ខតា
 បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ
 តមនុការម្ហំ តិមិសិកាយំ
 បទីបកាលម្ហំ អទំ បទីបំ^(២)
 យោ អនុការម្ហំ តិមិសិកាយំ
 បទីបកាលម្ហំ ទិនាតិ ទិបំ
 ឧប្បជ្ឈិតំ ដោតិវសំ វិមាធិ
 បហុតមល្យំ តហុប្បណ្ណិកំ

១ ធម្ម. ទិកាសពេ ។ ២ ធម្ម. ទពសិ ទីបំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធហត្ថ

នាងមានសម្បវ័របនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ណាទីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី ម្ចាស់
 ទេវធីតា នាងមានពន្ធិប្រាសចាកមន្ទិល រុងរឿងក្រៃលែង ដោយ
 ហេតុអ្វី ទិសទាំងពួងក៏អំពីអវយវៈទាំងអស់របស់នាង ដោយហេតុអ្វី
 ម្ចាស់ទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
 នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវ
 របស់នាង ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវធីតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
 ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិ
 មុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឲ្យប្រទីប ក្នុងទីផ្ទះទាំង
 ក្នុងទីអង្គវែង ក្នុងកាលគួរអុជប្រទីប ជនណាឲ្យ
 ប្រទីប ក្នុងទីផ្ទះទាំង ក្នុងទីអង្គវែង ក្នុងកាលគួរអុជ
 ប្រទីបហើយ វិមានដ៏មានរស្មីរុងរឿង មានសួនច្បារ
 ច្រើន មានល្អកៈសច្រើន រមែងកើតឡើងដល់ជននោះ

វិហារត្ថុស្តី បឋមស្ស ប្រវត្តស្ស ទសមំ តិលទុក្ខិណវិមាណំ

កេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន មេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេច មនសោ បិយា
 កេនាហិ វិមលោភាសា អតិរោចាមិ ទេវតា
 កេន មេ សព្វគត្តហិ សព្វា ឌីកាសវេ ទិសា
 អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុភាវ
 មនុស្សភតា យមកាសិ បុញ្ញ
 កេនម្ហិ ឃីវញ្ញលិតានុភាវ
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

បរិបរិមាណំ នវមំ ។

ទសមំ តិលទុក្ខិណវិមាណំ

(១០) អភិក្កន្តេន វណ្ណោន យា ត្ថំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឌីកាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឌីសធម៌ វិយ តាវកា
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធម៌ជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ ភោតា យេ កេច មនសោ បិយា
 បុញ្ញាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ
 មនុស្សភតា តិមកាសិ បុញ្ញ

វិមានវិត្ត បឋមវិត្ត ទី ១ តិលទុក្ខិណវិមាន ទី ១០

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរថែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាទីមួយ
 ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង ព្រោះហេតុ
 នោះបានជាខ្ញុំមានពន្លឺប្រាសចាកមន្ទិល រុងរឿងកន្លងទៅតាមទាំងឡាយ
 ព្រោះហេតុនោះ ទិសទាំងពួង តែងភ្លឺអំពីពងកាយទាំងអស់របស់ខ្ញុំ
 បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
 ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បទីវិមាន ទី ៤ ។

តិលទុក្ខិណវិមាន ទី ១០

(១០) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នរថា) ម្ចាស់ទៅជីតា នាងដែលមាន
 សម្បុរល្អ តាំងនៅ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក
 នាងមានសម្បុរថែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាទីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី
 ម្ចាស់ទៅជីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
 នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវន្ត

កេនាសិ ឯវញ្ញលិវតានុកាវ

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យានេន បុត្តតា

បញ្ញំ បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សំទំ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

អន្តសំ វិជំ ពុទ្ធិ វិប្បសន្នមនាវលំ

អាសន្តំ នាទំ អនាសិ អកាមា វិលទក្ខណំ

ទក្ខិណោយ្យស្ស ពុទ្ធស្ស បសន្នា សកេហិ បាលិហិ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ វេទមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេច មនសោ បិយា

អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុកាវ

មនុស្សក្ខតា យមកាសិ បុញ្ញំ

តេនមិ ឯវញ្ញលិវតានុកាវ

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

តិលវក្កិណវិមានំ វសមំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ

របស់នាង ក៏ភ្ជឹច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តល្ងានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ លុះ

ព្រះមេត្តល្ងានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយទូរផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស អំពី

ជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញព្រះពុទ្ធ ទ្រង់

ប្រាសចាកជួលីគីកលេស មានព្រះទ័យថ្លា មិនល្អក៏

ខ្ញុំមិនមានប្រាថ្នាគឺមិនបានប្រុងទុក ជ្រះថ្លាហើយ បានប្រមូលល្ង

ថ្វាយជាទាន ដល់ព្រះពុទ្ធជាទិក្ខុណាយ្យបុគ្គល ដោយវែងរបស់ខ្លួន

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវែងនោះ ព្រោះដំណើរនោះ

ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ណា

នីមួយៗ ដែលជាទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា

ខ្ញុំ មានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ

ក៏ភ្ជឹច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

វិមានវត្តស្មី បឋមស្ស បីវិគ្គស្ស ឯកាទសមំ បតិព្វតារិមាណំ

ឯកាទសមំ បតិព្វតារិមាណំ

(១១) កោត្តកា មយុក ធិវិយា ច ហំសា

វត្តស្ស្រា កោតិលា សម្បត្តិ

បញ្ចកតិណ្ណំ រម្មមិទំ វិមាណំ

អនេកតិណ្ណំ នរណវិសេវិតំ

តត្ថច្ឆសិ ទេវី មហានុភាវេ

ស្មី វិក្កត្ថិណ្ណំ អនេករូបា

សមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ

នច្ឆិណ្ណំ តាយន្ណំ បមោទយន្ណំ

ទេវីទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ

មនុស្សក្រតា តិមកាសិ បុញ្ញំ

កេណសិ ឃុំញាលិតានុភាវេ

វិណ្ណា ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុគ្គតា

បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទិ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតា

បតិព្វតា អនព្វាមនា អហោសិ

មាតាវ បុតិ អនុវត្តមនា

វិមានវត្ត បីវេរី ទី ១ បតិព្វតារិមាន ទី ១១

បតិព្វតារិមាន ទី ១១

(១១) (ព្រះមេត្តល្អានសួរថា) ពួកក្រៀល ភ្លេក
 ហង្ស នឹងតារើ មានអានុភាពជាទិព្វ មានសម្លេងពីរោះ
 មកប្រជុំគ្នា វិមាននេះជាទីត្រេកអរ ដេរដាសដោយផ្កា
 វិចិត្ររចនាយ៉ាងច្រើន ដែលជនច្រុសស្រីសេពគប់
 ហើយ ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន នាង
 នៅក្នុងវិមាននោះ ពួកស្រីអប្សរទាំងប៉ុន្មាន មានប្លុក្ខ
 និម្មិតរូបច្រើន រាំប្រៀង រីករាយ ដោយជុំវិញ
 ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន នាងបានដល់
 នូវប្លុក្ខយ៉ាងនេះ នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បាន
 ធ្វើបុណ្យអ្វី នាងមានអានុភាពដ៏រុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
 សម្បុររបស់នាង ក៏ភ្ជួរស្រស់ស្រាយទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តល្អានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមេត្តល្អានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
 មានសេចក្តីគោរពប្តី មិនមានចិត្តកើតឡើង
 ក្នុងបុរសដទៃ ខំរក្សាប្តី ដូចជាមាតារក្សាកូន

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហានុកុ
 កុទ្ធាបិហំ នប្បសំ អរោចំ
 សច្ចេ វិតា មោសវដ្ឋិ បហាយ
 ទានេ រតា សង្កហិតតុការា
 អន្ទញ្ចា ទានញ្ចា បសន្នចិត្តា
 សក្កច្ឆ ទានំ វិប្បលំ អទាសំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ វេធមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា យេ កេច មនសោ បិយា
 អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុការា
 មនុស្សភូតា យមកាសិ វុញ្ញា
 តេនមិ ឯវញ្ញលំតានុការា
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

បតិព្វតវិមាតំ ឯកាទសមំ ។

ទ្វាទសមំ ទុតិយបតិព្វតវិមាតំ

(១២) វេជ្ជវិយថម្ហំ វុចិរំ បកស្សុវំ
 វិមាទមារុយ្ហ អនេកចិត្តំ
 តត្ថច្ឆសិ ទេវី មហានុការាវេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំ ទុកណាជាមានសេចក្តីក្រោធ ក៏មិនបានពោលពាក្យ
 អាក្រក់(ចំពោះច្តី)ខ្ញុំបានតាំងនៅក្នុងពាក្យសច្ចៈ បានលះ
 បង់ពាក្យកុហក ជាអ្នកគ្រេកអរក្នុងទាន មានអត្តភាព
 សង្គ្រោះ (ដោយសន្តិហវត្ថុតាំងឡាយ) មានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានឲ្យបាយ ទឹក ឲ្យទានដ៏ធំទូលាយ ដោយសេចក្តីគោរព
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវៃបបរោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈតាំងឡាយណា ទីមួយ
 ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈតាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង ។

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ តាំងសម្បុរបស់
 ខ្ញុំក៏ក្លាយស្រស់សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ បទព្វតវិមាន ទី ១១ ។

ទុតិយបទព្វតវិមាន ទី ១២

(១២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) នាងឡើងកាន់វិមាន
 មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវពិឡាយ ដ៏រុងរឿង
 ភ្លឺផ្អែក មានវិចិត្រដ៏ច្រើន ម្ចាស់ទេវធីតា
 មានអានុភាពច្រើន នាងបាននៅក្នុងវិមាននោះ

វិមានវត្តស្មី បឋមស្ស បីវេត្តស្ស ទ្វាសមំ បតិព្វការិមាតំ

ឧទ្ទាវចា សំទ្ធិវិក្កុខ្យមាណ

សមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ

នច្ឆន្តិ តាយន្តិ បមោទយន្តិ

ទេវទិបត្តាសិ មហានុកាវេ

មនុស្សក្រតា កិមកាសិ បញ្ចិ

កេនាសិ ឯវញ្ជលីតានុកាវេ

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន បុច្ឆិតា

បញ្ចិ បុដ្ឋា វិយកាសិ យស្ស កម្មស្សនិ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតា

ឧទាសិកា ចក្កមតោ អហោសី

ចាណាតិចារា វិតា អហោសី

លោកេ អទិដ្ឋំ បរិវេជ្ជយិស្សំ

អមជ្ជិចា ធាបិ^(១) មសា អកាលី

សកេន សាមិចា អហោសី តុដ្ឋា

អន្តញ្ច ចានញ្ច បស្មន្តត្តា

សក្កត្ត ទានំ វិបុលំ អទាសី

១ ម. អសុដ្ឋិណោ តោ ច ។

វិមានវត្ត បីបរវត្ត ទី ១ ទុតិយបតិព្វការិមាន ទី ១២

ពួកស្រ្តីអប្សរ ទាំងអម្បាលនេះ ដែលខ្ពស់នឹងតាប

មានប្លន្ទ និមិត្តផ្សេងៗ កំប្រៀង រីករាយដោយជុំវិញ

ម្នាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន នាងបានដល់

នូវប្លន្ទ នាងកាលដែលកើតជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី

នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ

របស់នាង ក៏ក្លាយស្រស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ

ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាឧបាសិកា

(របស់ព្រះគោតម មានបញ្ញាចក្ខុ) វៀរហាកបាណាតិបាត

វៀរហាកអទិន្នាទាន ក្នុងលោក មិនផឹកទឹកស្រវឹង មិននិយាយ

កុហក ជាអ្នកត្រេកអរនឹងប្តីរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លា

បានឲ្យបាយ ទឹក ឲ្យទានដ៏ធំទូលាយ ដោយសេចក្តីគោរព

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

កេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន មេ វេជមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 អក្ខាមិ តេ ភិក្ខុ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្ខតា យមហំ អកាសិ
 កេនមិ ឯវញ្ញលតានុកាវេ
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។
 ទុតិយបតិព្វការិមាធំ ទ្វាសមំ ។

ត្រៃសមំ សុណិសារិមាធំ

(១៣) អភិក្កន្តេន វណ្ណោ យា ភិ តិជ្ជសិ ទេវតេ
 ឌីភាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឌីសធិ វិយ តាវកា
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ វេជមិជ្ឈតិ
 ឧប្បជ្ឈន្តិ ច តេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
 បុត្តាមិ តិ ទេវិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
 កេនាសិ ឯវញ្ញលតានុកាវេ
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវែបបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ
ដែលជាទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលលោកថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវែបសំខ្ញុំ
ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ ទុតិយបតិព្វការិមាន ទី ១២ ។

សុណិសារិមាណ ទី ១៣

[១៣] (ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវធីតា នាងមានសម្បវែប
បិតនៅហើយ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចជ្រាយព្រឹក នាង
មានសម្បវែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេច ដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ ដែលជាទីតាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវែប
របស់នាងក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

វិមានវត្តស្មី បឋមស្ស បឋវត្តស្ស បុទ្ធសមំ សុណិសារិមាតំ

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យានេន បុត្រតា

បញ្ចំ បុដ្ឋា វិយាកាសំ យស្ស កម្មសង្ឃំទំ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

សុណិសា អហោសី សសុរស្ស យវេ

អទ្ធិសំ វិរជំ កិក្ខំ វិប្បសន្នមនាវិលំ

តស្ស អនាសិហំ ប្លំ បសន្នា សកេហិ ចាលិហិ

ភាតឡភាតំ ទត្វាន មោទាមិ នន្ទទេវេន

តេន មេតាទិសោវណ្ណោ តេន មេ ឥធមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈតិ ច មេ ភោតា យេកេចិ មនសោ បិយា

តេនម្ហិ ឯវញ្ញលិតានុភាវំ

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សុណិសារិមាតំ ពេសមំ ។

បុទ្ធសមំ សុណិសារិមាតំ

(១២) អភិក្កន្តេន វណ្ណោ យា ត្វំ តិដ្ឋសំ ទេវតេ

ឡិកាសេន្តំ ទិសា សព្វា ឡិសធិ វិយ តារកា

តេន តេ តាទិសោវណ្ណោ តេន តេ ឥធមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈតិ ច តេ ភោតា យេកេចិ មនសោ បិយា

វិមានវត្ត បីបវត្ត ទី ១ សុណិសាវិមាន ទី ១៤

ទៅគាត់នោះដែលព្រះមេត្តាស្មោះស្មើហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមេត្តាស្មោះស្មើហើយ ក៏ដោះស្រាយខ្ញុំផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជា
កូនប្រសា ក្នុងផ្ទះ នៃឥតុកក្រូក បានឃើញភិក្ខុ
ប្រាសចាកធូលីគិលេស មានចិត្តថ្លា មិនល្អក

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននិ ដល់ភិក្ខុនោះ ដោយដែលរបស់ខ្លួន
លុះប្រគេននិជាចំណែកពាក់កណ្តាលហើយ ក៏រករាយ ក្នុងនរកនៃ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវបែបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយ
ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

ខ្ញុំមានការត្រូវរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវរបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

ចប់ សុណិសាវិមាន ទី ១៣ ។

សុណិសាវិមាន ទី ១៤

(១៤) (ព្រះមេត្តាស្មោះស្មើថា) ម្ចាស់ទៅជីតា នាងមានសម្បវ
ល្អ បិតនៅហើយ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្ជួច្បាស់ ដូចដោយព្រឹក
នាងមានសម្បវបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណានីមួយដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហាសវគ្គ

បុប្ផាមិ នំ ទេវំ មហានុភារោ

មនុស្សក្ខតា តិមកោសំ បុញ្ញំ

កេនាសំ ឯវញ្ញលំតានុភារា

វណ្ណោ ច ភេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមជា មោក្ខល្យនេន បុត្តតា

បុញ្ញំ បុប្ផា វិយាកោសំ យស្ស កម្មស្សីទិ ដលី

អហំ មនុស្សស្ស មនុស្សក្ខតា

សុណិសា អហោសី សស្សស្ស យវ

អទ្ទសំ វិវដំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមនាវលំ

តស្ស អនាសិហំ ភាកំ បសន្នា សកេហិ ទាលិហិ

កុម្មាសបិណ្ណំ ទត្តាន មោទាមិ នន្ទនេ វនេ

តេនមេ តានិសោ វណ្ណោ តេន មេ វេជមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តំ ច មេ កោតា យេ កេចិ មនសោ វិយា

តេនម្ហំ ឯវញ្ញលំតានុភារា

វណ្ណោ ច មេ សត្វទិសា បកាសតីតិ ។

សុណិសាវិមាធំ បុទ្ធសមំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មាលទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសម្បជញ្ញ
នាង នាងកាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យ
អ្វី នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បជញ្ញ
របស់នាង ក៏ភ្ជួរស្រស់សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ខ្ញុំ កាលដែលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជា
កូនប្រសាក្នុងផ្ទះ នៃឥតុកកោក បានឃើញកិក្ខុ
ដែលប្រាសចាករាគៈ មានចិត្តថ្លា មិនល្អក

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យចំណែក (និកុម្មាស) ដល់កិក្ខុនោះ ដោយដែល
របស់ខ្លួន លុះឲ្យដំនែនិកុម្មាសរួចហើយ ក៏រករាយ ក្នុងនន្ទនៃ
ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បជញ្ញរបបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
ផលទើបសម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា
នីមួយៗ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បជញ្ញរបស់ខ្ញុំ
ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

វិមានវត្តស្មី បឋមស្ស បីបរិវត្តស្ស បណ្ណសម្មំ ឧត្តរវិមាណំ

បណ្ណសម្មំ ឧត្តរវិមាណំ

(១៥) អភិក្កន្តនេន វណ្ណេន យា ត្ថំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឌីកាសេដ្ឋំ ទិសា សញ្ញា ឌីសដិ វិយ តារកា
តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន តេ វេដមិដ្ឋតិ
ឧប្បដ្ឋតិ ច តេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុត្តាមិ តំ ទេវី មហានុកាវេ
មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុញ្ញំ
តេនាសិ វិញ្ញាណំ តាទិកាវា
វណ្ណោ ច តេ សត្វទិសា បកាសត្តតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តតា
បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្ស័ទិ ដលំ

វស្សា ច មច្ឆវិយមាណោ (១) បលាសោ
នាហោសិ មយ្ហំ យរមាវសដ្ឋយា
អក្កោជនា កត្តុ វសានុវត្តិដិ
ឌីទោសថេ . . . ដិច្ចប្បមត្តា (២)

១ ឧ. មជ្ឈិមថេរោ ។ ម. មច្ឆមថេរោ ។ ២ ម. និច្ចមប្បមត្តា ។

វិមានវត្ត បីវិវត្ត ទី ១ ឧត្តរវិមាន ទី ១៥

ឧត្តរវិមាន ទី ១៥

(១៥) (ព្រះមេត្តល្ងានសួរថា) ម្ចាស់ទេវធីតា នាងមានសម្បុរល្អ
បិតនៅហើយ ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក
នាងមានសម្បុររែបរនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
ក្នុងទីនេះផង កោតៈទាំងឡាយណាទីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
កោតៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវធីតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
របស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ដោយហេតុអ្វី ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តល្ងានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមេត្តល្ងានសួរប្រស្នាហើយ ដោះស្រាយទូរផលនៃកម្មនេះថា
សេចក្តីប្រណែនក្តី សេចក្តីកំណាញ់ក្តី មានក្តី ការលើក
ខ្លួនផ្ទឹមក្តី មិនមានដល់ខ្ញុំ កាលដែលនៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ
ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីគ្រោធ ជាអ្នកប្រព្រឹត្តតាមអំណាចកស្ថា
មិនមានសេចក្តីប្រមាទ ជានិច្ច ក្នុងការរក្សាទុកបាសថ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហានវគ្គ

ចាតុទ្ធីសី	បញ្ចទសី	យា	ច	បក្ខុស្ស	អដ្ឋមី		
ចាដិហារិយ	បក្ខុញ្ច	អដ្ឋ	ទ្ធីស្ស	សមាគតំ			
ឧចោសមី	ឧបវសី	សនា	សីលេស្ស	សិរុតា			
សញ្ញមា	សិរុតាតា	ច	វិមាមិ	អាវសាមហិ	(១)		
ចាលាតិចាតា	វិរតា	មុសាវាណា	ច	សញ្ញតា			
ដេយ្យា	ច	អតិចារា	ច	មជ្ឈចានា	ច	អាវកា	
បញ្ចសក្ខា	បទេ	រតា	អរិយសច្ចាន	កោវិទា			
ឧចាសិកា	ច	ក្រមតោ	តោតមស្ស	យសស្ស	នោ		
សាហំ	សកេន	សីលេន	យសសា	ច	យសស្ស	ដិ	
អនុកោមិ	សតំ	បញ្ញ	សុខិតា	ច	មិ	អនាមយា	
តេន	មេ	តាទិសោ	វិណ្ណោ	តេន	មេ	វិជមិជ្ឈតំ	
ឧប្បជ្ឈន្តំ	ច	មេ	កោតា	យេ	កេន	មនសោ	បិយា

អក្ខាមិ តេ កិក្ខុ មហានុការ
 មនុស្សកុតា យមហំ អកាសី
 តេនមិ ឃុំញលិតានុការ
 វិណ្ណោ ច មេ សត្វទិសា បកាសតតំ ។

១ ម អាវសាមមិ ។ ២ ម. ចម្ពី តាមយា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំបានរក្សាទុកបោសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥
 នឹងទី ៨ ទៃបក្ខុផង អស់បាតិហារិយបក្ខុផង ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីល
 គ្រប់កាល ជាអ្នកមានសេចក្តីសង្រួម មានការវិចារិកវិលេកបាន នៅ
 គ្រប់គ្រងវិមាន ជាអ្នកវៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ
 ចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តិកិច្ចផង ជាអ្នកឆ្ងាយ ចាកការផឹកទ្រូ
 ទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង៥ ឈ្វាសវៃ ក្នុងអរិយសច្ច
 ជាទុបាសិកា របស់ព្រះគោតម ដែលមានបញ្ជាចក្ខុ មានយស
 ខ្ញុំមានយស ដោយសីល ជារបស់ខ្លួនផង ដោយយសផង រមែង
 សោយនូវបុណ្យ ជារបស់ខ្លួនខ្ញុំ ដល់នូវសេចក្តីសុខ មិនមានរោគ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរវៃបបនោះ ព្រោះដំណើរនោះ
 ផលទើបសម្រេច ដល់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណា
 នីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង

បពិត្រភិក្ខុ មានអានុភាពច្រើន ខ្ញុំសូមទូលរលោកថា
 ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យណា
 ខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
 ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ដោយផលបុណ្យនោះ ។

វិមានវត្តស្នំ បឋមស្ស បឋវត្តស្ស សោឡសមំ សិរីមារិមាតំ

មម ច កន្លែ វចនេន កកវតោ ទានេ សិរសា
វន្តេយ្យាសិ ឧត្តរា ធាម កន្លែ ឧទាសិកា កកវតោ
ទានេ សិរសា វន្តតិ ។ អនុត្តរិយំ ខោ បនេតិ កន្លែ
យំ មិ កកវា អញ្ញាតវស្មី សាមញ្ញដលេ ព្យាការយ្យ ។
តិ កកវា សកទាតាមិដលេ ព្យាកាសិ ។

ឧត្តរវិមាតំ បណ្ណសមំ ។

សោឡសមំ សិរីមារិមាតំ

(១៦) យុត្តា ច តេ បរមអលង្កតា ហយា
អនោមុខា អយសិ តមា ពលី ជវា
អភិវិច្ឆិតា បញ្ជាថា សតា ច តេ
អន្ទេតិ តំ សារថិចោទិតា ហយា
សា តិជ្ជសិ រថវេរ អលង្កតា
ឱកាសយំ ជលមិវ ដោតិចារិកោ
បុត្តាមិ តំ វតនុ អនោមទស្សនេ^(១)
កស្មា កាយា អនិវិវំ ឧទាតមិ ។

១ ម. វិហារុ អនុមរស្សនេ ។

វិមានវត្ត បំបរិវត្ត ទី ១ សិរីមារិមាន ទី ១២

បតិគ្រលោកម្ចាស់ដំបំរើន សូមលោកម្ចាស់ ថ្វាយបង្គំព្រះបាទព្រះមាន
 ព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំថា បតិគ្រព្រះអង្គដំបំរើន
 ទុបាសិកាឈ្មោះទត្តរា សូមថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ខែព្រះមានព្រះភាគ
 ដោយសិរ្សៈ ។ បតិគ្រលោកម្ចាស់ ព្រះមានព្រះភាគ គប្បីព្យាករនូវខ្ញុំ
 ក្នុងសាមញ្ញផលណាមួយ ដោយហេតុណា ហេតុនេះ ជាសេចក្តីអស្ចារ្យ
 ល្មមទេ ។ ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្យាករចំពោះនាងទត្តរានោះ ក្នុង
 សកទាតាមផល ។

ចប់ ទត្តរិមាន ទី ១៥ ។

សិរីមារិមាន ទី ១៦

(១៦) (ព្រះវង្សសត្រូវសួរថា) សេះទាំងឡាយ ដែលនាងទឹម
 ហើយ ប្រដាប់ដោយគ្រឿងអលង្ការដ៏ទត្តម មានមុខសំយុងចុះ
 មានកម្លាំង មានសន្ទុះដ៏ល្បឿន ទៅក្នុងអាកាសបាន រថទាំង
 ឡាយ៥០០ កើតឡើងដល់នាង សេះទាំងឡាយ ដូចជាខាយ
 សារថី ដាស់ភ្លើងហើយ តាមហែនាង នាងមានខ្លួនប្រដាប់
 ហើយ បិតនៅលើរថដ៏ប្រសើរ ញ៉ាំងពន្លឺឲ្យភ្លឺរឿង ដូច
 ជាភ្លើង ភ្លឺព្រាងព្រាង នាងមានរូបដ៏ប្រសើរ មានរូបគួរ
 មើល មិនថយថោក អាត្មាសូមសួរនាង នាងមកអំពីពួក
 ណា ចូលមកគាល់ ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដ៏ប្រសើរបំផុត ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារសុត្ត

កាមត្តបត្តានំ យមាហុំ (១) អនុត្តរា

និម្មាយ និម្មាយ រមន្តិ ទេវតា

តស្មា កាយា អច្ឆរកាមវណ្ណានំ (២)

វេទានតា អនិច្ចំ នមស្ម័ត្តំ ។

កី ត្ថំ បុរេ សុច្ឆតមាចរី វេទ

កេនាសិ ត្ថំ អមិតយសា សុខេជិតា

វេទី ច តេ អនិច្ចំវា វិហាជ្ជមា

វណ្ណា ច តេ ទស ទិសា វិហេចតិ

ទេវេហំ ត្ថំ បរិវតសក្កតា ចសិ

កុតោ ចុតា សុគតិគតាសិ ទេវតេ

កស្ស វា ត្ថំ វេទនករាដុស្សសដិ

អាចិត្ត មេ ត្ថំ យទិ ពុទ្ធសារិកា(តិ) ។

នគន្តរេ នគរវេ សុមាចិតេ

បរិចារិកា រាជវស្ស សិរមតោ

នទ្ធវេហិ តិទេហិ បរមសុសិត្តតា អហំ (៣)

១ ខ. យយាហុ ។ ២ ប. អច្ឆរកាមវណ្ណានិ ។ ៣ ខ. ម. អហំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធនុ

(ទេវតាភបថា) អ្នកប្រាជ្ញទាំងឡាយ សរសើរទេវ
 និកាយណា ថា ប្រសើរ ជាងពួកទេវតា ជាប់បរិនិម្មិតវសវត្ត
 ដែលដល់នូវការប្រសើរដោយកាម(ព្រោះ)ទេវតាទាំងឡាយ
 (ក្នុងទេវនិកាយនោះ) និម្មិតដោយខ្លួនឯង ហើយក្រេកអរ
 ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ ទ្រទ្រង់នូវរូបតាមប្រាថ្នា ចុះអំពីពួកនិម្មានរត៌-
 ទេវតានោះ មកកាន់មនុស្សលោកនេះ ដើម្បីថ្វាយបង្គំ
 ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមិនមានអ្នកដទៃប្រសើរលើស ។

(ព្រះវរុណិសត្តរស្នរថា) ក្នុងកាលមុន នាងបានប្រព្រឹត្ត
 សុចរិតដូចម្តេច នាងមានយសធំ ចំរើនដោយសេចក្តីសុខ នាង
 មានប្តី មិនមានអ្នកដទៃប្រសើរលើស ទៅកាន់ភាគសបាន
 ទាំងសម្បូររបស់នាង ក៏រុងរឿងទៅក្នុងទិសទាំង ១០ នាង
 មានទេវតាចោមរោមធ្វើសក្ការៈ ម្នាលទេវតា នាងច្បុកអំពី
 ហ៊ានណា មកកាន់សុគតិៈនេះ នាងធ្វើតាមពាក្យប្រដៅ
 អ្នកណា ចូរនាងប្រាប់ដល់អាត្មា បើនាងជាពុទ្ធសារិកា ។

(ទេវតាភបថា) ខ្ញុំជាស្រ្តីបំរើ របស់ស្តេចដ៏ប្រសើរ
 (ព្រះបាទពិម្ពិសារៈ) មានសិរី ក្នុងនគរដ៏ទុត្តម ដែល
 គេសាងដោយល្អ ក្នុងចន្លោះវែនក្តី (ទាំង ៥ មានក្តុំឈ្មោះ
 វេការៈ ជាដើម) បានសិក្សាស្នាត់ ដោយរាជានិពន្ធនៃព្រះ

វិហារក្នុងស្នំ បឋមស្ស បឋមក្កស្ស សោធិ្ឋសមំ សិរីហរិមាតំ
 សិរីមាតំ មិ រាជគហោ អរោជីស្ស
 ពុទ្ធា ក មេ តំ សំ និសកោ វិនាយកោ
 អនេសយំ សមុទយទុក្កានិច្ចតំ
 អសង្ខតំ ទុក្កានិរោធិំ សស្សតំ
 មក្កញ្ញំ អក្កជិលំ អញ្ញសិំ សិរិ
 សុត្វានហិំ អមតបទំ អសង្ខតំ
 តថាគតស្ស អនិច្ចរិស្ស សាសនំ
 សីលេស្វាហិំ បរមសុសិរីតា អហិំ
 ធម្ម បិតា នរោពុទ្ធតេសិតេ
 ញត្វាន តំ វិរជិំ បទំ អសង្ខតំ
 តថាគតេន អនិច្ចរេន ទេសិតំ
 តត្តេហិំ សមថសមាធិមាជ្ឈសី
 សាយេវ មេ បរមនិយាមតា អហិំ
 លត្វានហិំ អមតវំ វិសេសនំ
 ឯកសិកា អភិសមយេ វិសេសយេ
 អសិសយា ពហុជនប្បជិតា អហិំ
 ឧត្ត (១) រតំ បច្ចុនកោមនប្បកិ

វិមានវត្ត បឋវត្ត ទី ១ សិរីមាវិមាន ទី ២៦

ពួកជនក្នុងនគររាជគ្រឹះ បានស្គាល់ខ្ញុំជាសិរីមា ឯព្រះពុទ្ធជាបុគ្គល
 ស្វែងរកនូវគុណ មានសីលគុណជាដើម ដូចគោរពឃ្លោះនិសកៈ
 គឺតាប្រសើរជាងគោទាំងពួង ជាបុគ្គលដឹកនាំនូវសត្វទាំងឡាយ
 បានសម្តែងនូវសមុទេយសច្ច និងទុក្ខសច្ច ថាជារបស់មិនទៀង
 នូវទុក្ខនិរោធសច្ចដែលមិនមានបច្ច័យភាគកែតែង ថាជារបស់ទៀង
 និងមគ្គសច្ចនេះ ជាផ្លូវមិនរៀប ជាគន្លងដ៏ក្រម ដល់ខ្ញុំ លុះខ្ញុំបាន
 ស្តាប់នូវអត្ថបទនៃអមតនិព្វាន ដែលមិនមានបច្ច័យប្រជុំភាគកែតែង
 ជាពាក្យប្រដៅរបស់ព្រះតថាគត មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង
 ហើយ ខ្ញុំបានសង្រួមដ៏ទុក្ខមប្រពៃ ក្នុងសីលទាំងឡាយ តាំងនៅ
 ក្នុងធម៌ដែលព្រះពុទ្ធប្រសើរជាងជនទ្រង់សម្តែងហើយ លុះដឹងអត្ថ-
 បទដែលប្រាសចាករាគៈ មិនមានបច្ច័យប្រជុំភាគកែតែងនោះ ដែល
 ព្រះតថាគត មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង ទ្រង់សម្តែងហើយ
 ខ្ញុំបាននូវសមាធិ ដែលកើតអំពីសមថៈ ក្នុងអត្តភាពនោះឯង ការ
 បាននូវសមាធិរបស់ខ្ញុំនោះឯង ជាមគ្គនិយាមដ៏ទុក្ខម ខ្ញុំបាននូវអមត-
 និព្វានដ៏ប្រសើរវិសេស មានសេចក្តីជឿជំពិត បានដល់នូវគុណ-
 វិសេសក្នុងការគ្រាស់ដឹង(នូវសច្ចៈ) មិនមានសង្ស័យ មានពួកជន
 ច្រើនបូជាហើយ រសាយនូវការលេង និងសេចក្តីត្រេកអរដ៏ច្រើន

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

ឃីរំ អហំ អមតទិសម្មំ ទេវតា
 តថាគតស្ស អនធិវាស្ស សារីកា
 ធម្មទ្គសា បវមដលេ បតិដ្ឋតា
 សោតាបដ្ឋា ន ច បុនមត្តំ ទុក្ខត្ត
 សា វន្តំ អនធិវំ ឧទាគមី
 ចាសាទិតេ កុសលរតេ ច កិក្ខុវេ
 នមស្សត្ថំ សមណសមាគមំ សិរំ
 សតារវា សិរមតោ ធម្មរាជីនោ
 ទិស្វា មុនី មុទិតមនម្មំ បណិតា
 តថាគតំ នវវធម្មសារថី^(១)
 តណ្ហាច្ឆន្តិ កុសលរតំ វិទាយកំ
 វន្តាមហំ បរមហិតានុកម្មកន្តំ ។

សិរមិមាទំ សោហុសមំ ។

សុត្តន្តសម្ពិ បេសកិយវិមាទំ

(១៧) នំ វិមាទំ វុច្ឆិរំ បកស្សរំ
 វេទ្យវិយថម្មំ សតតំ សុន្តម្មលំ^(២)
 សុវណ្ណារក្ខហិ សមន្តោហត្តតំ

១ នវវេទ្យសារថិតិ អដ្ឋកថាយំ ។ ២ ឱ.ម. សុន្តម្មតំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ខ្ញុំជាទេវតាបានឃើញនូវអមតធម៌យ៉ាងនេះហើយ ជាសារិកានៃ
 ព្រះតថាគត មិនមានបុគ្គលដទៃប្រសើរជាង បានឃើញធម៌
 តាំងនៅក្នុងផលជាបឋម ដល់នូវសោតៈ ទុគ្គតិក៍មិនមានដល់
 ខ្ញុំទៀត ខ្ញុំបានចូលមក ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមិនមាន
 បុគ្គលដទៃប្រសើរជាងផង ដើម្បីនមស្ការនូវពួកភិក្ខុ ដែល
 នាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា ជាអ្នកត្រេកអរក្នុងកុសល (មក) កាន់ទី
 ប្រជុំនៃសមណៈដ៏ក្សេមផង ខ្ញុំមានសេចក្តីគោរព ចំពោះព្រះ
 ពុទ្ធជាស្តេចហេតុធម៌ ដ៏មានសិរី បានឃើញព្រះពុទ្ធជាអ្នកប្រាជ្ញ
 ក៏មានចិត្តរីករាយ ត្រេកអរ ខ្ញុំថ្វាយបង្គំព្រះតថាគត ជាធម្មសារថី
 ដ៏ប្រសើរជាងផង ផ្តាច់បង្គំតណ្ហា ត្រេកអរក្នុងកុសល ជាអ្នក
 ទូន្មានសត្វ មានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដោយប្រយោជន៍ដ៏ទុត្តម ។

ចប់ សិរីមារិមាន ទី ១៦ ។

បេសការិយវិមាណ ទី ១៧

(១៧) (សក្កទេវពជស្ករថា) វិមាន មានសសរជាវិការៈ
 នៃភិក្ខុវិទូរ្យនេះ ដ៏រុងរឿងក្លីផ្ទុកសព្វកាល ឥតមានមន្ទិល
 គ្របដោយដើមឈើ ជាវិការៈនៃមាស ដោយជុំវិញ

វិហារតុស្តំ បរិមស្ស បរិវត្តស្ស សត្តសមំ បេសការិយវិហារំ

ហំនំ មម កម្មវិទាកសម្ពរំ

តត្រូបបណ្ណា បុរិមច្ឆរា សមា

សតំ សហស្សានិ សកេន កម្មវា

តុរិសិ អជ្ឈបកតា យសស្សីនំ

ឌីកាសយំ តិដ្ឋសិ បុព្វទេវតា

សសំ អនិក្កយំ យថា វិរោចតិ

នត្តត្តរាជារិវំ តារកាគណំ

តថេវំ ត្វំ អច្ឆរាសង្កណំ សមំ

ទទ្ធលូមាណា យសសា វិរោចសិ

កុតោ នុ អាគម្ម អនោមទស្សនេ

ឧបបណ្ណា ត្វំ ភវនំ មមំ សទិ^(១)

ព្រហ្មិវំ ទេវា តិទសា សហិទ្ធកា

សព្វេ នតប្បាមសេ ទស្សនេន តន្តិ ។

យមេតំ សក្ក អនុប្បសេ មមំ

កុតោ បុតា សធ អាគតា តុរិ^(២)

ពារាណសិ នាម បុរត្តិ កាសិនំ

តត្ត បុរេ អហោសិ បេសការិកា^(៣)

១ ម. ធិមំ ។ ២ ម. អាគប្បិទិ ភវំ ។ ៣ ឌី. ម. បេសការិកា ។

វិមានវត្ត បីបីភ្នំ ទី ១ បេសការិយវិមាន ទី ១៧

ឋានរបស់យើង កើតឡើងព្រម ដោយអំណាចផលនៃកម្ម
 ពួកស្រីអប្បរតីកាលមុនដែលកើតក្នុងវិមាននោះចំនួន ១សែន
 នាក់ នាងជាអ្នកមានយស កើតឡើងដោយកម្មជារបស់ខ្លួន
 នាងជាបុព្វទេវតា ញ៉ាំងស្ម័ឡក្វីតាំងនៅ ដូចព្រះចន្ទជាស្តេច
 នៃផ្កាយ រមែងរៀងគ្របសង្កត់ពួកផ្កាយ នាងមើងរៀង
 ដោយយស ជាងពួក នៃស្រីអប្បរនេះ យ៉ាងនោះដែរ
 ម្ចាស់នាង មានរូបគួរមើល មិនថោកថយ នាងមកតំភព
 ណាហ្ន៎ បានមកកើតក្នុងភពរបស់យើងនេះ ពួកទេវតានៅ
 ឋានក្រៃត្រីង្សទាំងអស់ ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ មិនឆ្កែតស្តប់ស្តល់
 ដោយការមើល នូវនាង ដូចជាពួកទេវតា នៅក្នុងឋាន
 ក្រៃត្រីង្ស ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ មិនឆ្កែតស្តប់ស្តល់ ដោយ
 ការឃើញនូវព្រហ្ម ដូច្នោះដែរ ។

(ទេវតាភពថា) បពិត្រសក្កៈ ព្រះអង្គទ្រង់សួរប្រស្នា

នេះ នឹងខ្ញុំព្រះអង្គថា នាងច្បុតមក អំពីភពណា
 បានមកកើត ក្នុងទីនេះ ខ្ញុំឈ្មោះ បេសការិកា
 កើតក្នុងប្តី ឈ្មោះពាកណសី របស់អ្នកដែនកាសីនោះ

លុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ

ពុទ្ធវិញ្ញាណំ ច ធម្មេ ច បសន្នមាណសា
 សង្ខេបំ ច ឯកន្តិកតា^(១) អសំសយា
 អខណ្ឌាសិក្ខាបទា អាគតប្បលា
 សម្មោធិធម្មេ និយតា អនាមយាតិ ។
 តន្ត្រិកនិទន្តាមសេ ស្វាគតញ្ច តេ
 ធម្មេន ច ត្វិ យសសា វិពេចសិ
 ពុទ្ធវិញ្ញាណំ ច ធម្មេ ច បសន្នមាណសេ
 សង្ខេបំ ច ឯកន្តិកតេ អសំសយេ
 អខណ្ឌាសិក្ខាបទេ អាគតប្បលេ
 សម្មោធិធម្មេ និយតេ អនាមយេតិ ។

បេសការិយវិមាធិ^(២)សន្តសមំ ។

ខុទ្ទកនិកា

បញ្ច បីហា តយោ ជាវា បទីនា តិលទក្ខិណា
 ទ្វេ បតី ទ្វេ សុណិសា ខុត្តវា សិវិមា បេសការិកា^(៣)
 វត្តោ តេន បវុត្តតិ ។

ឥត្តិវិមាទេ វត្តោ បបមោ ។

១ ឯកន្តតតិបិ បាហោ ។ ២ ឧ. កេសការិយ ។ ៣ ឧ. ម. កេសការិកា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះពុទ្ធ ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជឿស៊ីប
មិនមានសេចក្តីសង្ស័យ មានសិក្ខាបទមិនបានដាច់ សម្រេច
នូវផលទៀង ក្នុងធម៌ជាគ្រឿងគ្រាស់ដឹង មិនមានសេចក្តីទុក្ខ ។

សក្កទៅរាជគ្រាស់វា ម្ចាស់នាងមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងព្រះពុទ្ធ
ព្រះធម៌ ព្រះសង្ឃ ជឿស៊ីបមិនមានសេចក្តីសង្ស័យ មានសិក្ខា-
បទមិនបានដាច់ បានសម្រេចនូវផលទៀង ក្នុងធម៌ជាគ្រឿង
គ្រាស់ដឹង មិនមានសេចក្តីទុក្ខ យើងគ្រេកអរនូវសម្បត្តិរបស់
នាងផង នូវដំណើរមកដោយប្រពៃរបស់នាងផង នាងរុងរឿង
ដោយធម៌គុបុញ្ញសម្បត្តិផង ដោយយសគឺទិព្វសម្បត្តិផង ។

ចប់ បេសការិយវិមាន ទី ០៧ ។

ឧទាន (នៃបីវិគ្គនោះ) គឺ

និយាយអំពីបីវិមាន ៥ នាវិមាន ៣ បទីបីវិមាន ១ តិលទត្តិណ
វិមាន ១ បតិព្វតាវិមាន ២ សុណិសាវិមាន ២ ទុក្ខវិមាន ១
សិរិមាវិមាន ១ បេសការិយវិមាន ១ លោកហៅថាវគ្គដំបូង ។

ចប់ វគ្គ ១ ក្នុងវគ្គវិមាន ។

ទុតិយោ បិតុលតារិតោ

បឋមំ ពាសីរិមាណំ

(១៨) អបិ សក្កោវ ទេវិន្តោ រម្មេ បិតុលតារិទេ
 សមន្តា អនុបរិយាសិ ធាវ័តណាបុរុត្តិតា
 ឌុកាសេដ្ឋំ ទិសា សត្វា ឌុសដិ វិយ តារតា
 កេន តេ តាទិសោវណ្ណោ កេន តេ វេធមិជ្ឈតិ
 ឌុប្បជ្ជន្តិ ច តេ កោតា យេ កេនិ មនសោ បិយា

បុត្តាមិ តំ ទេវិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុញ្ញំ
 កេនាសិ វិវណ្ណាលិតានុកាវេ
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោត្តល្លានេន បុត្តិតា
 បញ្ញំ បុត្តា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
 ទាសិ អហោសិ បរេស្សិយា កុលេ
 ឌុនាសិកា ចក្កមតោ តោតមស្ស យសស្សិទោ
 តស្ស មេទិក្កមោ អាសិ សាសនេ តស្ស តាទិទោ

បិត្តលតារិត្ត ទី ២

ទានវិមាណ ទី ១

(១៨) (ព្រះមេត្តាល្លានសួរថា) ចុះនាងដែលមានពួកនារីចោមពេម
 ហែហម ដើរក្រឡើងជុំវិញ ក្នុងបិត្តលតារីន ជាទីត្រេកអរ ដូច
 ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតា ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្នំដូចជាផ្កាយព្រឹក
 តើនាងមានសម្បវបែបនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង
 ក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ ដែលជាទីតាបបិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី

ម្ចាស់ទេវធីតា មានអាណុភាពប្រើន ភត្តាសូមសួរនាង
 នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាងមានអាណុភាពរុំរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បវ
 របស់នាងក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទេវធីតានោះ ដែលព្រះមេត្តាល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ លុះ
 ព្រះមេត្តាល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
 ជាទាសី បំរើអ្នកដទៃ ក្នុងត្រកូល

ជាទីបុណ្យនៃព្រះគោតម មានបញ្ចាចក្ខុ មានយស ឯសេចក្តីព្យាយាម
 ក្នុងសាសនានៃព្រះពុទ្ធ ប្រកបដោយតាទិគុណនោះ តែងមានដល់ខ្ញុំ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធុក្ក

កាមំ ភិជ្ជតុយំ កាយោ	លេវ អត្តត្ត សន្តំនំ
សិក្ខាបទានំ បញ្ចុដ្ឋំ	មត្តោ សោវត្តិកោ សិវោ
អគណ្ណាកោ អភហណោ	ឧដ្ឋំ សត្តិបវេទិតោ
និក្ខមស្ស ដលំ បស្ស	យថិទំ ចាប្បណិត្តិកា
អាមន្តណិកា រញ្ញោមិ	សត្តិស្ស វសវត្តិនោ
សដ្ឋំ តុយសហស្សនំ	បដិពោនំ ករោន្តំ មេ
អាលម្ពោ ភត្តមោ ភិមោ	សាធុវាទិ បសិសិយោ
ទោត្តិវោ ចសុដស្សោ ច	វិណា ^(១) មោក្ខា ច ឆារិយោ
នន្ទា លេវ សុនន្ទា ច	សោណាទិន្ទា សុចមិកា ^(២)
អាលម្ពសា មិស្សកេសិ	បុណ្ណារិកាតិ ឆារុណិ
ឯនិបស្ស សុបស្ស ច	សុភទ្ធា មុទ្ធការវទិ ^(៣)
ឯតា អញ្ញា ច សេយ្យសេ	អច្ឆរនំ បពោនិកា
តា មិ កាលេនុទាត្តិ	អភិភាសន្តំ ទេវតា
ហន្ត នន្ទាម តាយាម	ហន្ត តិ រមយាមសេ
នយំនំ អគតបញ្ញា ^(៤)	កតបញ្ញា នមេវិទំ
អសោកំ នន្តំ រមិ	តិទសានំ មហារវនំ

១ ម. វិណា ។ ២ ម. សុចមិកា ។ ៣ ម. មុទ្ធការី ច ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ពោះបីកាយនេះចង់បែកធ្លាយទៅក៏ដោយ ក៏ការបញ្ឈប់នូវសេចក្តី
 ព្យាយាមកងកម្មដ៏ទុំនេះមិនមានឡើយ ផ្លូវនៃសិទ្ធិការបទទាំង ៥
 ជារបស់មានស្នូល ជាទីក្សេមមិនមានបន្ទា មិនសំញាំ ជាផ្លូវត្រង់
 ដែលសប្បុរសប្រាប់ហើយ ខ្ញុំជាស្រ្តីដល់នូវផលនេះ ដោយសេចក្តី
 ព្យាយាមណា លោកចូរឃើញនូវផល នៃសេចក្តីព្យាយាមនោះចុះ ខ្ញុំ
 ជាមហេសីជាទីស្រឡាញ់នៃសក្កទេវរាជ អ្នកញ៉ាំងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្ត
 ទៅក្នុងទេវលោកទាំងពីរ ពួកត្បូត្រ្រី ៦ ហ្នឹង តែងធ្វើនូវការសម្រើប
 ចិត្តនៃខ្ញុំ ពួកទេវបុត្រឈ្មោះកាលម្ភៈ ១ គគ្គមៈ ១ ភីមៈ ១ សាធុរៈ ១
 បសិសិយៈ ១ បោក្ខរៈ ១ សុផស្សៈ ១ ទាំងពួកនារីឈ្មោះ
 វិណា ១ មោក្ខា ១ នន្ទា ១ សុនន្ទា ១ សោណទិន្ទា ១ សុចិម្ពិកា ១
 កាលម្ពសា ១ មិស្សកេសី ១ បុណ្ណរិកាតិ ១ ទារុណី ១ ឯនិបស្សា ១
 សុបស្សា ១ សុកុទ្ធា ១ មុទុការទី ១ ទាំងពួកនារីដទៃ ជាអ្នក
 ជាប់ភ្លើងនេះ ប្រសើរជាងពួកស្រ្តីអប្សរ ពួកទេវធីតាទាំងនោះ
 តែងចូលមកជិតខ្ញុំ តាមកាល ហើយពោលពាក្យជាទីត្រេកអរថា
 មក យើងទាំងឡាយ នាំគ្នា កំប្រៀង មក យើងទាំងឡាយ ញ៉ាំង
 ទេវធីតានោះឲ្យរីករាយ នេះមិនមែនរបស់ពួកអ្នកមិនធ្វើបុណ្យទេ
 នេះរបស់ពួកអ្នកបានធ្វើបុណ្យ ទឡានធំជាទីមិនសោយសោក ជាទី
 ត្រេកអររីករាយ រមែងមានដល់ពួកទេវតា នៅក្នុងជាន់ត្រៃត្រីង្ស

រិមាវវត្តស្មី ទុតិយស្ស ចិត្តលតាវត្តស្ស ទុតិយំ លទ្ធិមារីមាតំ

ស្មី អកតប្បញ្ញាណំ វេទ នត្តំ បរត្ត ច
 ស្មី កតប្បញ្ញាណំ វេទ ចេវ បរត្ត ច
 តេសំ សហព្យកាមាណំ កត្តត្ថំ កុសលំ ពហំ
 កតប្បញ្ញា ហិ មោទិន្ទំ សត្តេ កោតសមម្ពិន្ទំ ឆោតិ ។
 ពសីរិមាតំ បបមំ ។

ទុតិយំ លទ្ធិមារីមាតំ

(១៧) អភិក្កន្តន្តេន វណ្ណោន យា ត្ថំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឡិកាសេដ្ឋំ ទិសា សព្វា ឡិសដី វិយ តារកា
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្លានេន បុត្តតា
 បញ្ចាំ បុដ្ឋា វិយា កាសិ យស្ស កម្មស្ស្គិទិ ដលំ
 កេវជ្ជនា វ មិត្តម្ម អហំ មយ្ហំ ទិវេសនំ
 តត្ថ សំសរមាណំ សាវកានំ មហេសនំ
 ឡិទនំ កុម្មាសំ ឡាតិ លោណសោវីកតញ្ចហំ^(៦)
 អនាសី ឡដ្ឋក្រតេស្ម វិប្បសន្នេន ចេតសា

១ លោណសោចិកត្តិ អដ្ឋិកថាយំ ទិស្សតិ ។

វិមានវត្ត ចិត្តលោកី ទី ២ លទ្ធិមារិមាន ទី ២

សេចក្តីសុខ នៃពួកជនដែលមិនបានធ្វើបុណ្យ មិនមានក្នុងលោក
 នេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង សេចក្តីសុខនៃពួកជនដែលបាន
 ធ្វើបុណ្យ រមែងមានក្នុងលោកនេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង
 ពួកបុគ្គល អ្នកប្រាថ្នាឱ្យបានកើត ជាមួយនឹងពួកទៅតាទាំងនោះ
 គប្បីធ្វើកុសលឱ្យច្រើនចុះ ព្រោះថាបុគ្គលបានធ្វើបុណ្យ ជាអ្នក
 បានបរិបូណ៌ដោយភោគៈ តែងរីករាយ ក្នុងស្ថានសួគ៌ ។

ចប់ វាសីវិមាន ទី ១ ។

លទ្ធិមារិមាន ទី ២

(១៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទៅជីតា នាងមានសម្បូរ
 ល្អ បិតនៅហើយ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឱ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក
 ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បូរវែបបនោះ ។ បេ ។
 បានជានាងមានសម្បូរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទៅតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ លុះ
 ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
 លំនៅរបស់ខ្ញុំ តាំងនៅជិតទីជាទីចេញអំពីកេរ្តិ៍ឈ្មោះ ខ្ញុំមានចិត្ត
 ជ្រះថ្លា ក្នុងលោកអ្នកមានចិត្តត្រង់ទាំងឡាយ បានប្រគេនបាយ
 នំកុម្មារ នឹងបន្លែ ជ្រក់ ទឹកដែលផ្សំដោយសម្ភារៈច្រើន ដល់ពួក
 សាវ័កអ្នកស្វែងរកគុណធំ ដែលត្រាច់ទៅ ក្នុងទីលំនៅនៃខ្ញុំនោះ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ចាតុទ្ធីសី បញ្ចទ្ធីសី យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
 ចាដិហារិយ បក្ខញ្ច អដ្ឋជ្ឈស្ស មាតតិ
 ឧទោសដំ ឧបវសី សទា សីលេស្ស សិវុតា
 សញ្ញាមា សិវិកាតា ច វិមាទំ អារសាមហំ
 ចាណាតិចាតា វិតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
 ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈនាទា ច អារកា
 បញ្ចសិក្ខាបទេ វតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
 ឧទាសិកា ច កុមតោ កោតមស្ស យសស្សិទោ
 តេនមេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

មម ច កន្លេ វចនេន កកវតោ ចាទេ សិរសា
 វន្តេយ្យាសិ លខុមា ធាម កន្លេ ឧទាសិកា កកវតោ
 ចាទេ សិរសា វន្តតិ ។ អនច្ឆរិយំ ខោ បនេតិ កន្លេ
 យំ មិ កកវា អញ្ញាតវស្មី សាមញ្ញដលេ ព្យាករេយ្យ ។
 តិ កកវា សកុដាតាមិដលេ ព្យាកាសតិ ។

លុខុមវិមាទំ ទុតិយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំបាទរក្សាទុរុបាសថ ប្រកបដោយអង្គ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤
 ទី ១៥ ទី ១៦ ទី ១៧ ទី ១៨ ទី ១៩ ទី ២០ ទី ២១ ទី ២២ ទី ២៣ ទី ២៤ ទី ២៥
 ខ្ញុំជាអ្នកសង្គ្រម ក្នុងសីលទាំងឡាយ សព្វកាល មានសេចក្តី
 សង្គ្រម មានការរំលោភទូទាំងទី នៅគ្រប់គ្រងវិមាន ជាអ្នករៀន
 បាណតិបាត សង្គ្រមចាកមុសាវាទ រៀនចាកការលួច ចាក
 ការប្រព្រឹត្តិកិច្ចនឹងចិត្តស្វាមី ជាអ្នកឆ្ងាយចាកការផឹកទឹកស្រវឹង
 ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច ជាឧបាសិកា
 របស់ព្រះគោតម ដែលមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ព្រោះ
 ហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុររំលែកនោះ - ។ បេ ។
 បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

បពិត្រព្រះបេរះដ៏ចំរើន សូមលោកម្ចាស់ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ទៃព្រះមាន
 ព្រះភាគ ដោយសិរ្សៈ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំថា បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន
 ឧបាសិកាឈ្មោះ លុខុមា សូមថ្វាយបង្គំ ព្រះបាទ ទៃព្រះមានព្រះភាគ
 ដោយសិរ្សៈ ។ បពិត្រលោកដ៏ចំរើន ហេតុនោះ ជាការអស្ចារ្យល្អមទេ
 ត្រង់ពាក្យថា ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករខ្ញុំ ក្នុងសាមញ្ញផលណាមួយ ។
 ព្រះមានព្រះភាគទ្រង់ព្យាករខ្ញុំវិនាសលុខុមានោះ ក្នុងសកទតាមិផល ។

ចប់ លុខុមាវិមាន ទី ២ ។

វិមានវត្តស្នំ ទុតិយស្ស ចិត្តលតាវត្តស្ស តតិយំ អាចារ្យាយិការិមាណំ

តតិយំ អាចារ្យាយិការិមាណំ

(២០) បិណ្ណាយ តេ ចរន្តស្ស តុណ្ហិក្ខុតស្ស តិដ្ឋតោ
 ទឡ្ហិទ្ធា កបណា ធារី បរាតារំ អវស្សិតា
 យា តេ អនាសិ អាចារិមិ បសន្នា សតេហិ បាលិហិ
 សា ហិត្វា មាទុសំ ទេហំ តំ ទុ សាទិសតំ កតាតិ ។

បិណ្ណាយ មេ ចរន្តស្ស តុណ្ហិក្ខុតស្ស តិដ្ឋតោ
 ទឡ្ហិទ្ធា កបណា ធារី បរាតារំ អវស្សិតា
 យា មេ អនាសិ អាចារិមិ បសន្នា សតេហិ បាលិហិ
 សា ហិត្វា មាទុសំ ទេហំ វិប្បមត្តា វតោ ចុតា
 ទិម្ពានតិវោ នាម សន្តិ ទេវា មហិត្វិកា
 តត្ថ សា សុទិតា ធារី មោទិតាចាមនាយិកា ។
 អហោ ទានំ វរាតិយា កស្សមេ សុប្បតិដ្ឋិតំ
 បរាភតេន នានេន វជ្ជិតុ វត ទក្ខិណា
 យា មហេសិត្តិ ករេយ្យ កក្កវតិស្ស វាវិវោ
 ធារី សព្វដ្ឋកល្យាណំ កត្ត ចាលោមទស្សិកា
 ឯតស្សា ចាមនានស្ស កលំ នាត្ថតិ^(១) សោឡសិ

១ ម. ឥត្ថតិ ។

អាបាមទាយិកវិមាន ទី ៣

(២០) (ព្រះឥន្ទសូរព្រះកស្សប្រថា) កាលដែលលោកម្ចាស់
 គ្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ឈរនៅស្ងៀម មាននារីម្នាក់ កំសត់ កំព្រា
 អាស្រ័យនៅផ្ទះ នៃបុគ្គលដទៃ ជ្រះថ្លា បានប្រគេនបាយក្តាំង
 ដល់លោកម្ចាស់ដោយដែរបស់ខ្លួន នាងនោះ លះបង់ រាងកាយ
 ជារបស់មនុស្សហើយ ទៅកាន់ទិសណាហ្ន៎ ។

(ព្រះថេរៈ គបថា) កាលដែលអាត្មាគ្រាច់ទៅបិណ្ឌបាត ឈរ
 ស្ងៀម មាននារីកំសត់ កំព្រា អាស្រ័យនៅផ្ទះនៃបុគ្គលដទៃ ជ្រះថ្លា
 បានប្រគេនបាយក្តាំង ដល់អាត្មាដោយដែរបស់ខ្លួន នាងនោះលះបង់
 រាងកាយជារបស់មនុស្ស រួចផុតស្រឡះ ច្បុកអំពីមនុស្សលោកនេះ
 ទៅហើយ ពួកទៅតាដែលមានប្បទូច្រើន មាននៅក្នុងជាន់និម្មានរតី
 ណា នារីដែលជាអ្នកប្រគេនបាយក្តាំង ក៏ដល់នូវសេចក្តីសុខរីករាយ
 ក្នុងពួកទៅតា ជាន់និម្មានរតីនោះ ។ ឱហ្ន៎ បានរបស់ស្រីកំព្រាដែល
 បានតាំងទុកលុ ក្នុងព្រះថេរៈព្រះនាមកស្សប្រៈ ឱហ្ន៎ ទុក្ខណា សម្រេច
 ហើយដោយបានដែលនាំមក អំពីផ្ទះនៃបុគ្គលដទៃ មារីណា
 មានអវយវៈល្អទាំងអស់ ជាទីរមិលមើល មិនបានថោកថយនៃគុណ
 គប្បីធ្វើនូវភាពនៃខ្លួនជាមហេសី នៃស្តេចចក្រពត្តិ ក៏មិនដល់
 មួយចំណិតនៃចំណែក ១៦ ។ ដង នៃការឱ្យនូវបាយក្តាំងនោះឡើយ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

សតំ ជំន្នា សតំ អស្សា សតំ អស្សាវី រថា
 សតំ កញ្ញា សហស្សាជំ អាម្មតមណី កុណ្ណាលា
 ឯតស្សា ចាមទានស្ស កលំ ធាត្មន្តំ សោឡសី
 សតំ ហេមវតា ធាតា ឡិសា ទត្តា ឡុទ្ធកា
 សុវណ្ណកត្តា មាតត្តា ហេមកម្មនិវាសសា
 ឯតស្សា ចាមទានស្ស កលំ ធាត្មន្តំ សោឡសី
 ចតុន្តំ មហាទីនាទំ ឥស្សារំ យោជ ការយេ
 ឯតស្សា ចាមទានស្ស កលំ ធាត្មន្តំ សោឡសីន្តំ^(១) ។

អាហមតាយិកវិមាទំ ធម៌យំ ។

បុត្តតំ បណ្ណាលីវិមាទំ

(២០) ចណ្ណាលី វន្ត ចាទានំ តោតមស្ស យសស្សំ ឆោ
 តមេវ អនុកម្មាយ អដ្ឋាសិ ឥសិសត្តមោ
 អភិប្បសាទេហិ មនំ អរហន្តម្ហិ តាទិទេ^(២)
 ទិប្បមញ្ញាលីកា^(៣) វន្ត បរិត្តំ តវ ជីវិតន្តំ ។

១ ម. ធិសទ្ធា នត្តិ ។ ២ ឱ. ពាទិមិ ។ អន្តិកថាយំ ពាទិសេតិ ទិស្សតិ ។

៣ ឱ. ម. ទិប្បំ បញ្ចលីកា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មាសនោរ ១០០ សេះ ១០០ រថទឹមសស្រក ១០០ កញ្ញា
 ១ សែន មានកុណ្ឌលជាវិការៈនៃកែវមណី ប្រដាប់ហើយ ក៏មិន
 ដល់មួយចំណិតនៃចំណែក ១៦ ៗ ដង នៃការឲ្យទូរៈបាយក្តាំង
 នោះឡើយ ដ៏វិចារិកឡាយដ៏ប្រសើរ ១០០ នៅក្នុងព្រះហេមពាន្ត
 មានភ្នកដូចជាចន្ទាលន្តីល មានកម្លាំងខ្លាំង មានខ្សែដង្កន់
 មាស ជាពូជមាតង្គៈ មានគ្រឿងប្រដាប់វិចិត្រហើយ ដោយ
 មាស ក៏មិនដល់មួយចំណិត នៃចំណែក ១៦ ៗ ដង នៃការ
 ឲ្យទូរៈបាយក្តាំងនោះឡើយ បុគ្គលណា គប្បីធ្វើនូវភាព នៃខ្លួន
 ជាធុក្តិបទ្ធិបទាំង ៤ ក្នុងលោកនេះ ក៏នៅមិនទាន់ដល់មួយចំណិត
 នៃចំណែក ១៦ ៗ ដង នៃការឲ្យទូរៈបាយក្តាំងនោះឡើយ ។

ចប់ អាចារ្យព្រះវិមាន ទី ៣ ។

បណ្ណាលីវិមាន ទី ៤

(២១) (ព្រះមោគ្គល្លានប្រាប់ថា) នៃនាងបណ្ណាលី នាងចូរថ្វាយ
 បង្គំព្រះបាទនៃព្រះគោតម ដ៏មានយស ព្រះពុទ្ធព្រះអង្គជាតសីទ័ព
 ទ្រង់ប្រថាប់នៅដើម្បីអនុគ្រោះនាង ចូរនាងញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ក្នុង
 ព្រះពុទ្ធ ជាព្រះអរហន្តប្រកបដោយតាទិគុណចុះ នាងចូរផ្តល់អញ្ជូលី
 ឲ្យហើស ថ្វាយបង្គំចុះ ព្រោះថា ដ៏វិតរបស់នាងតិចណាស់ ។

វិមានវត្តស្នំ ទុកិយស្ស ចិត្តលតាវត្តស្ស ចតុត្ថំ ចណ្ណាលីវិមានំ

ចោទិតា ភាវិតត្រេន សវ័រដ្ឋមជារិជា

ចណ្ណាលី វត្តំ ចាទានិ តោតមស្ស យសស្សិវោ

តមេជំ អវជំ តាវិ ចណ្ណាលី បញ្ចាលី បិតំ

នមស្សមាជំ សម្មទ្ធិំ អន្ធការេ បក្កដ្ឋរំ

ជណ្ណាសវំ វិតតរជំ អនេត្តំ^(១)

ទេវទ្ធិបត្តា ឧបសង្កមត្តា

វជ្ជាម តំ វិរ មហានុភាវ ។

សុវណាវណា ជលិតា មហាយសា

វិមានមោរយ អនេកចិត្តា

បរិវារិតា អច្ឆរសង្កណោន

កាត្តំ សុក្រទេវតេវត្តសេ មម^(២) (សត្ត)។

អហំ កនទ្ធលោ ចណ្ណាលី តយា^(៣) វិរេន^(៤) បេសិតា

វត្តំ អរហិតោ ចាទេ តោតមស្ស យសស្សិវោ

សាហំ វត្តតា^(៥) ចាទានិ ចុតា ចណ្ណាលីយោនិយា

វិមានំ សត្វសោ កទ្ធិំ ឧបបន្ទម្ហំ នន្ទនេ

អច្ឆរានំ សហស្សានំ បុរត្តិតា មំ តិដ្ឋនំ

១ ឱ. វិតតរជំ អនេជំ ឯកំ អវត្តម្ហំ រហោ និសិទ្ធិំ ។ ម. វិតតរជំ ទេជំ ឯកំ អវត្តម្ហំ រហោ និសិទ្ធិំ ។ ២ ម. មម ។ ៣ ឱ. តយោ ។ ៤ ម. បេវេន ។ ៥ ឱ. ម. វត្តិតា ។

វិមានវត្ត ចិត្តលោកវត្ត ទី ២ ចណ្ឌាលីវិមាន ទី ៤

នាងចណ្ឌាលី ដែលព្រះមហាមេត្តាមាន មានខ្លួនអប់រំហើយ ទ្រទ្រង់
នូវសិរីជាទីបំផុត បានជាសុំត្រឡប់ហើយ ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ
ព្រះគោតមដ៏មានយស ក៏ស្រាប់តែមេត្តាបុរៈនាងចណ្ឌាលី ដែល
កំពុងផ្គងអញ្ញាលីថ្វាយបង្គំ នូវព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ អ្នកធ្វើនូវពន្លឺក្នុងផ្ទៃនេះ

នាងចណ្ឌាលី បានដល់នូវប្តីទីនៃទេវតា ចូលមកគាល់
(នូវព្រះមហាមេត្តាមាន) ជាព្រះវិណាស្រព ប្រោសចាកជួល
មិនមានគណ្ណា (ហើយនិយាយថា) បពិត្រលោកមានព្យាយាម
មានអានុភាពច្រើន យើងខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំលោក ។

(ព្រះថេរៈសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា មានគុណល្អ
នាងជាអ្វី មានសម្បុរដូចជាមាស មានសិរីដ៏ភ្លឺ មាន
យសធំ ចុះមកអំពីវិមាន ប្រកបដោយវិចិត្រ ដ៏ច្រើន
មានពួកស្រីអប្សរចោមពេម មកថ្វាយបង្គំអាត្មាដូច្នោះ ។

(នាងចណ្ឌាលីទេវតាតបថា) បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំ
ឈ្មោះចណ្ឌាលី ដែលលោកម្ចាស់មានសេចក្តីព្យាយាម បញ្ជូន
ទៅឲ្យថ្វាយបង្គំព្រះបាទ នៃព្រះគោតម ជាព្រះអរហន្តដ៏មាន
យស លុះខ្ញុំថ្វាយបង្គំព្រះបាទហើយ ក៏ច្បុកអំពីកំណើត នៃ
នាងចណ្ឌាលីមកកាន់វិមាន ដ៏ប្រសើរ ដោយប្រការទាំងឡាយ
កើតឡើងក្នុងនិទានទូទាំង មានស្រីអប្សរ ១ ពាន់ ចោមពេម

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាសគុ

តាសាហំ បដាសេដ្ឋា វណ្ណោន យសសាយុនា
 បហូតតតកល្យាណា សម្បជានោ បតិស្សតា
 មីនី កាណ្ឌីកំ លោកេត កន្លេ វង្ខិតុមាភតាតិ ។
 ឥមំ វត្ថុន បណ្ណាលី តតតតាតតតវង្ខិដិ
 វង្ខិតា អរហតោ ចារេ តតតតតតតតតត ។

បណ្ណាលីវិមាសំ ចតុត្ថំ ។

បញ្ចមំ ភិទិតិការិវិមាសំ

(២២) ដីលា បីតា ចកាឡាច មញ្ញិដ្ឋា អដ លោហិតា

ឧត្តារវាដំ វណ្ណាដំ តតញ្ញត្តុបវវិតា
 មញ្ញារវាដំ មុញ្ញាដំ មាលំ ជាវេសិ មុទ្ធាដំ
 ជាមេ អញ្ញោស្ម កាយេស្ម វត្តា សន្តិ សុមេធសេ
 កេន កាយំ ឧបបណ្ណា តាវត្តិសំ យសស្សដិ^(២)
 ខេវតេ មុត្តិតា វិត្តុ តតិស្សតតម្មស្សដិ ដលំ (ឥតិ)។
 កម្មិត្តកាតិ មំ អញ្ញាស្ម តតម្មិលាយំ^(៣) ឧចាសិ កា
 សម្មាសីលេន សម្បដ្ឋា សិវិភាគរតា សទា

១ ឱ. ឧមេ ។ ម. ឧយិមេ ។ ២ ម. យសស្សដិ ។ ៣ ម. អញ្ញាស្ម កិមិលាយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

បតិគ្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាទេវតា ប្រសើរវិសេស ជាងស្រី
 អប្សរទាំងនោះ ដោយសម្បុរ ដោយយសនឹងអាយុ ជាទេវតាមាន
 កុសលដ៏ច្រើនបានធ្វើហើយ ដឹងខ្លួន មានស្មារតី មកដើម្បីថ្វាយបង្គំ
 នូវព្រះមុនី ព្រះអង្គប្រកបដោយសេចក្តីករុណា ក្នុងលោក ៗ លុះនាង
 ចណ្ណាលី ជាស្រ្តីមានកតពាក្យដទៃនី ពោលពាក្យនេះ ដូច្នោះហើយ
 ក៏ថ្វាយបង្គំព្រះបាទ ទ្រព្រះអរហន្តហើយ ក៏បាត់ពីទីនោះទៅ ។
 ចប់ ចណ្ណាលីវិមាន ទី ៤ ។

ភិទ្ធិតិកាវិមាណ ទី ៥

(២២) (ព្រះមានព្រះភាគ ត្រាស់សួរថា) នាងមានសម្បុរខ្លៅផង
 ល្បឿនផង ខ្មៅផង ហង្សបុទផង ក្រហមផង ចោមរោមដោយ
 លំអង់នៃផ្កា មានពណ៌ផ្សេងៗ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កាមន្ទាបុស្សនៅ
 លើក្បាល ម្នាលនាងមានប្រាជ្ញាល្អ ដើមឈើនេះ ក្នុងពួក
 ទេវតាដទៃគ្មានទេ ម្នាលនាងមានយស នាងកើតក្នុងពួកទេវតា
 នៅក្នុងស្ថានត្រៃត្រីង្ស ដោយបុណ្យអ្វី ម្នាលទេវតា តថាគត
 សួរហើយ នាងច្បូរប្រាប់មក ផលនៃកម្មនេះ ដូចម្តេច ។

(ទេវតានោះតបថា) ជនទាំងឡាយស្គាល់ខ្ញុំថា ភិទ្ធិតិកា
 ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងកិម្ពីរធានគរ បរិបូណ៌ដោយសព្វ
 នឹងសីល ត្រេកអរ ក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល

វិមានវត្តស្ម័គ្រ ទុតិយស្ស ចិត្តលតាវត្តស្ស បញ្ចមំ វត្តក្រិករិមានំ

អន្តាទនេត្តា កត្តត្តា សេនាសនំ បដិច្ចិយំ
អនាសី ឧទ្ទក្ខតេស្ថ វិប្បសន្នេន បេតសា
ចាតុទ្ធសី បញ្ចទសី យា ច ^(១) បត្តស្ស អដ្ឋមី
ចាដិហារិយ បត្តត្តា អដ្ឋង្គិស្ថា មាតតំ
ឧទោសថំ ឧបសី ^(២) សនាសី លេស្ថា សិវតា
ចាលាតិចាតា វិរតា មសារាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈិចាចា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខា បទេ រតា អរិយសេច្ឆាន កោវិទា
ឧទាសិកា ច ក្កមតោ អប្បមាទវិហារិដិ

កតតាវកាសា កតត្ថសលា តតោ ចុតា
សយម្បកា អនុវិចារមិ នន្ទនំ
កិក្ខ ចាហិ បរមហិតានុកម្មតេ
អគោជយី តបស្ស័យុតិ មហាមុដិ
កតតាវកាសា កតត្ថសលា តតោ ចុតា
សយម្បកា អនុវិចារមិ នន្ទនំ
អដ្ឋង្គិកំ អបរិមិតំ សុខាវហិ
ឧទោសថំ សតតមចាវសី អហិ

១ ខ. យាវ ។ ២ ម. ឧបសិស្ស ។

វិមានវត្ត ចំតុលតារីត្ត ទី ២ រាជ្យត្តិការវិមាន ទី ៥

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាហើយ ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿង
 ស្បៀកដណ្តប់ កត្តសេនាសនៈនឹងគ្រឿងប្រទីប ខ្ញុំរក្សានូវទេវបាសថ
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃ ទី ១៤ ទី ១៥ និងទី ៨ ខែបក្ខុផង អស់
 បាដិហារិយបក្ខុផង ជាអ្នកសង្រួមលក្ខណ៍សីលទាំងឡាយ សព្វកាល
 រៀបចំបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ចាក
 ការប្រព្រឹត្តកន្លង (ចិត្តស្វាមី) និងការផឹកនូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុង
 សិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្នួសវ័ក្ខណ៍អរិយសច្ច ជាទេវបាសិកា របស់ព្រះគោតម
 ព្រះអង្គមានបញ្ជាចក្ក មានការនៅដោយសេចក្តីមិនធ្វេសប្រហែស

មានឱកាសនៃសេចក្តីសុចរិតធ្វើហើយ មានកុសលបានធ្វើ
 ហើយ ច្បួតអំពីទីនោះមក មានពន្ធិភ្នំដោយខ្លួនឯង គ្រាប់ទៅ
 កាន់ទន្ធនៃ ខ្ញុំបានញ៉ាំងពួកភិក្ខុ អ្នកអនុគ្រោះដោយ
 ប្រយោជន៍ដ៏ក្រៃលែង នឹងគូនៃសាវ័កដែលមានតបៈ និង
 ព្រះមហាមុនីឲ្យសោយអាហារ ខ្ញុំមានឱកាសធ្វើហើយ មាន
 កុសលបានធ្វើហើយ ច្បួតអំពីទីនោះមក មានពន្ធិភ្នំដោយខ្លួន
 ឯង គ្រាប់ទៅកាន់ទន្ធនៃ ខ្ញុំរក្សានូវទេវបាសថប្រកបដោយ
 អង្គ ៨ រកប្រមាណ មិនបាន នាំមកនូវសេចក្តីសុខសព្វកាល

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

កតតាវកាសា កតតកុសលា តតោ ចុតា

សយម្បកា អនុវិចារមិ នន្ទនន្ទំ ។

ភវុត្តិកវិហានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋី ហោណទិញ្ញវិមាណំ

(២៣) អភិក្កន្តន្តេន វណ្ណេន យា នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឱកាសេន្តំ ទិសា សព្វា ឱសនី វិយ តារកា
តេន តេ តាទិសេវ វណ្ណោ តេន តេ វេនមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ឈន្តំ ច តេ កោតា យេ តេចិ មនសេវ បិយា

បុត្តាមិ តំ ទេវិ មហានុភាវេ

មនុស្សក្ខតា តិមកាសិ បុត្តា

តេនាសិ ឯវញ្ញលតានុភាវា

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បរាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោត្តល្លានេន បុត្តិតា

បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ

សោណាទិញ្ញតិ មិ អញ្ញិសុ ទាលន្តាយំ ឧបាសិកា

សម្មាសីលេន សម្បដ្ឋា សិវិភាគរតា សទា

អញ្ញាទិនញ្ចំ កត្តញ្ចំ សេនាសនំ បរិភយំ

អនាសិ ឧជ្ឈតេសុ វិប្បសន្តេន ចេតសា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំមានឱកាសធ្វើហើយ មានកុសលបានធ្វើហើយ ច្បុកអីតិទី
នោះមក មានពន្ធក្នីដោយខ្លួនឯង ត្រាច់ទៅកាន់ខ្លួនខ្លួន ។

ចប់ ភទ្ទិកវិមាន ទី ៥ ។

សោណទិដ្ឋារីមាន ទី ៦

(២៣) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នរថា) ម្ចាស់ទៅតា នាងមានសម្បុរ
ល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចដោយព្រឹក ប៉ុន្តែនៅ នាងមាន
សម្បុររំបេចនោះ ដោយហេតុអ្វី ផលសម្រេចដល់នាង ក្នុង
ទីនេះផង ភោគទាំងឡាយណា ទីមួយ ដែលជាទីគាប់ចិត្ត
ភោគទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុអ្វី
ម្ចាស់ទៅធីតា មានអាទុភាពច្រើន ពាក្យសូមសួរនាង
នាង កាលដែលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
នាងមានអាទុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់
នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

ទៅតា៖នោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានស្នរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
ដទៃទាំងឡាយស្គាល់នូវខ្ញុំថា សោណទិដ្ឋា ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុង
ស្រុកនាលនា ជាស្រ្តីបរិបូណ៌ដោយសទ្ធានឹងសីល ត្រេកអរក្នុងការ
ចែករំលែកនូវបាន សព្វកាល មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្ត
ត្រង់ បានឲ្យត្រឡឹងស្ងៀកដល់ភក្តី សេនាសនៈ នឹងត្រឡឹងប្រទីប

វិមានវត្តស្មី ទុក្ខយស្ស បិគ្គលការវត្តស្ស សត្តមំ ឧបោសថវិមានំ

ចានុទ្ទសី បញ្ចទ្ទសី យា ច បក្ខុស្ស អដ្ឋមី
 បាដិហារិយ បក្ខុញ អដ្ឋមី ស្ស មាគតិ
 ឧបោសថំ ឧបវសី សទា សីលេស្ស សិវតា
 បាលារតិបាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញា
 ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈបាលា ច អារកា
 បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសទ្ធាន កោវិទា
 ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ តោតមស្ស យសស្សិដោ
 តេន មេ តាទិសោ វល្លោ ។ បេ ។

វល្លោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សោណទិដ្ឋាវិមានំ ធម្មំ ។

សត្តមំ ឧបោសថវិមានំ

(២២) អភិក្កនេន វល្លោន យា តំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឌីកាសេន្តិ ទិសា សញ្ញា ឌីសដិ វិយ តារកា
 តេន តេ តាទិសោ វល្លោ ។ បេ ។

វល្លោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុត្រា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ដលំ

ឧបោសថាតិ មំ អញ្ជីស្ស សាលេតាយំ ឧបាសិកា

វិមានវត្ត ចិត្តលោកវត្ត ទី ២ ឧបោសថវិមាន ទី ៧

ខ្ញុំបានរក្សាទុកឧបោសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹង
 ទី ៨ នៃបក្សផង អស់បាត់ហាយបក្សផង បានសង្រួមក្នុងសីល
 ទាំងឡាយសព្វកាល ជាអ្នករៀនចាកបុណ្យភិក្ខុសង្ឃ មន្ត្រីមហា
 មុសាវាទ ឆ្ងាយចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តិកិច្ចនឹង (ចិត្តស្វាមី) នឹង
 ការផឹកទូរទឹកស្រវឹង គ្រេកអរ ក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្វាសវៃក្នុង
 អរិយសច្ច ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ
 មានយស ព្រោះហេតុនោះបានជាខ្ញុំមានសម្បុរ បែបនោះ ។ បេ ។
 បានជាខ្ញុំមានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ សោណទិដ្ឋាវិមាន ទី ៦ ។

ឧបោសថវិមាន ទី ៧

(២២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងដែលមាន
 សម្បុរល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក បិតានៅ
 ដោយហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បុរបែបនោះ ។ បេ ។
 បានជា នាងមានសម្បុរភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តគ្រេកអរ
 ។ បេ ។ នូវផល នៃកម្មនេះថា ជនទាំងឡាយ បានស្គាល់
 នូវខ្ញុំថា ឧបោសថ ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងសាគេតនគរ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហរវគ្គ

សទ្ធាសីលេន សម្បជ្ជា	សិរិភាការតា សទា
អន្តាទិនេត្តា កត្តេត្តា	សេនាសនំ បដិប័យំ
អនាសី ឧជ្ឈត្តេស្ស	វិប្បសន្ននន ចេតសា
ចាត្តទ្ធសី បញ្ចទ្ធសី	យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
នាដិហារិយេ បក្ខេត្តា	អដ្ឋន្តស្ស សមាភតិ
ឧបាសនំ ឧបវសី	សទា សីលេស្ស សិរិភា
ចាលានិចារតា វិភា	មុសាវនា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច	មជ្ឈចានា ច អារកា
បញ្ចសីក្ខាបទេ វតា	អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧបាសីកា ចក្កមតោ	តោតមស្ស យសស្សនោ
តេន មេ តាទិសោ វិណោ	។ បេ ។

វិណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតិភិ ។

អភិក្ខំនំ នន្តំ សុត្តា	ធម្មោ មេ ឧបបដ្ឋថ
តត្ថ ចិត្តំ បណ៌ាយ	ឧបបន្នម្ហំ នន្តំ
នាភាសី សត្តំ វចនំ	ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធនោ
ហីនេ ចិត្តំ បណ៌ាយ	សម្មិ បច្ឆានុតាបនំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

បរិបូណ៌ដោយសទ្ធានឹងសីល មានចិត្តត្រេកអរ ក្នុងការចែករំលែក
 នូវមាន សព្វកាល មានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់
 បានឲ្យគ្រឿងស្ងៀកដណ្តប់ ភក្ត សេនាសនៈ នឹងគ្រឿងប្រទីប
 បានរក្សាឧបាសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹង
 ទី ៨ នៃបក្ខុផង អស់បាដិហារិយបក្ខុផង ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីល
 ទាំងឡាយ សព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាតសង្រួមចាកមុសាវទេ
 ឆ្ងាយចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តិកន្លង (ចិត្តស្ងាម៍) នឹងការធំក
 នូវទឹកស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ឈ្លាសវៃក្នុងអរិយសច្ច
 ជាឧបាសិកា របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ក មានយស
 ព្រោះហេតុនោះ បានជា ខ្ញុំមានសម្បុររែបរនោះ ។ បេ ។
 បានជាខ្ញុំមានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 សេចក្តីពេញចិត្ត កើតឡើងដល់ខ្ញុំ ព្រោះបានឮនូវនន្ទន៍ជារឿយ ។
 ខ្ញុំបានដកលំនូវចិត្ត ក្នុងនន្ទន៍ ក្នុងភាវក្តីឱ្យនោះ ហើយចូល
 ទៅកាន់នន្ទន៍ ខ្ញុំពុំបានធ្វើតាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះហស្ត
 ជាព្រះពុទ្ធ ជាដៅពង្សនៃព្រះអាទិត្យទេ ខ្ញុំមានសេចក្តីក្តៅក្រហាយ
 ក្នុងកាល វាខាងក្រោយ ព្រោះដកលំនូវចិត្ត ក្នុងធម៌ដ៏ហោកទាប ។

វិមានវត្តស្មី ទុតិយស្ស ចិត្តលោកវត្តស្ស អង្គមំ សុនិទ្ទាវិមាណំ

តីវរំ ចិរំ វិមាណស្មី ឥធិ វស្សស្សនោសថេ
 ទេវតេ ប្បច្ឆិតាចិត្ត យេទិ ជានាសិ អាយុនោ(ឥតិ)។
 សង្ការស្សសហស្សានំ^(១) ឥធិ វត្ថា មហាមុនិ
 ឥតោ ចុតា កមិស្សាមិ មនុស្សានំ សហព្យតន្តិ ។
 មា ត្ថំ ឧទោសថេ ភយិ សម្ពុទ្ធលោសិ ព្យាកតា
 សោតាបដ្ឋា វិសេសយិ បហីនា តវ ទុក្ខតតិ ។

ឧបោសថវិមាណំ សន្តមំ ។

អង្គមំ សុនិទ្ទាវិមាណំ

(២៥) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្ថំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឌីភាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឌីសង្កិ វិយ តារកា
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន ប្បច្ឆិតា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស្គិទំ ដលំ
 សុនិទ្ធាតិ មិ អញ្ញាស្ស^(២) រាជកហស្មី ឌីនាសិកា
 សទ្ធាសិលេន សម្ពុដ្ឋា សិវិភាគរតា សទា

១ ឌី ម. ឯក្កន្តេ គិស្សោ ច វិស្សកោដិយោតិ អត្ថិ ។ ២ ម. ទិភាតិ មមំ អញ្ញាស្ស ។

វិមានវត្ត ចិត្តលការត្ត ទី ២ សុនិទ្ធាវិមាន ទី ៧

(ព្រះថេរៈសួរថា) ម្ចាស់នាងទេបោសថនាងនៅក្នុងវិមាននេះ
អស់កាលយូរប៉ុន្មាន ម្ចាស់ទេវីធីតា អាត្មាសួរនាងហើយ
នាងចូរច្រាបមក បើនាងដឹងប្រមាណអាយុ ។

(ទេវីតាតបថា) បពិត្រព្រះថេរៈជាអ្នកប្រាជ្ញធំ ខ្ញុំបិតនៅក្នុងវិមាននេះ
៦ ហ្នឹងឆ្នាំ ច្បាស់អំពីវិមាននេះហើយនឹងទៅកើតជាមួយនឹងពួកមនុស្ស។

(ព្រះថេរៈពោលថា) ម្ចាស់នាងទេបោសថា នាងកុំខ្លាចឡើយ
នាងគឺព្រះសម្ពុទ្ធត្រង់ព្យាករហើយ ថាជាស្រ្តីបានដល់សោតៈ
សម្រេចគុណវិសេសហើយ ទុក្ខគឺ នាងបានលះបង់ហើយ ។

ចប់ ឧបោសថវិមាន ទី ៧ ។

សុនិទ្ធាវិមាន ទី ៨

(២៥) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវីតា នាងមានសម្បុរ
ល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចដាយព្រឹក បិតនៅ
ព្រោះហេតុអ្វី បានជា នាងមានសម្បុរវែបបនោះ ។ បេ ។
បានជានាងមានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវីតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា ជនទាំងឡាយបានស្គាល់នូវខ្ញុំថា
សុនិទ្ធា ខ្ញុំជាទេវីសិកា នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បរិបូណ៌ដោយ
សទ្ធានឹងសីល ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវិច្ឆ

អប្បាទនញ្ច កត្តញ្ច សេនាសនំ បដិបយំ
អនាសី ឧជ្ឈក្ខតេសុ វិប្បសន្នោន បេតសា
បាតុទ្ធសី បញ្ចទ្ធសី យា ច បក្ខុស្ស អដ្ឋមី
ចាដិហារិយេបក្ខុញ្ច អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧទោសនំ ឧបវសី សនាសីលេសុ សុវតា
មាលាភតិចាតា វិរតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈនាណា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសច្ចាន កោវិទា
ឧចាសិកា ចក្កមតោ តោតមស្ស យសស្សនោ
តេន មេ តាទិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សុតិភូវិហារំ អដ្ឋមំ ។

នវិមំ សុទិវារិមាទំ

(២៦) អភិក្កត្តន្តោន វិណ្ណោន យា តិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឌុកាសេនំ ទិសា សញ្ញា ឌុសដិ វិយ វារកា
តេន តេ តាទិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាក្នុងពួកបុគ្គល មានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿងស្បែក
 ដណ្តប់ ភក្តីសេនាសនៈ នឹងគ្រឿងប្រទីប បានរក្សាទេវោសថ
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី១៤ ទី១៥ នឹងទី៨ នៃបក្ខុផង
 អស់បាដិហារិយបក្ខុផង ជាអ្នកសង្រួម ក្នុងសីលទាំងឡាយ
 សព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយ
 ចាកការលួច ការប្រព្រឹត្តិកន្លង (ចិត្តស្វាមី) នឹងការផឹកនូវទឹក
 ស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង ៥ ល្ងាសវៃ ក្នុងអរិយសច្ច
 ជាទុប្បាសិការ របស់ព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរវៃបបរោះ ។ បេ ។
 បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ចប់សុខិទ្ធវិមានទី ៨ ។

សុខិទ្ធវិមាន ទី ៨

(២៦) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នូរថា) ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរ
 ល្អ ញ៉ាំងទិសទាំងឆ្នង ឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក បើកនៅ
 ព្រោះហេតុអ្វី បានជា នាងមានសម្បុរវៃបបរោះ . ។ បេ ។
 បានជានាងមានសម្បុរ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

វិហារវត្តស្មី ទុតិយស្ស បំពេញការវត្តស្ស ឧវមំ សុទ្ធិញ្ញវិហារំ

សា ទេវតា អត្តមណា	មោក្កល្យានេន បុត្តីតា
។ បេ ។	យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ
សុទ្ធិញ្ញតំ មំ អញ្ញសុ	រាជកហស្មី ឧបាសិកា
សទ្ធាសីលេន សម្បញ្ញា	សិវិកាគរតា សទា
អញ្ញទនេញ កត្តញ្ញ	សេនាសនំ បទ្កិបយំ
អនាសី ឧជ្ឈក្រេតសុ	វិប្បសន្នេន ចេតសា
ចាតុទ្ធសី បញ្ចទ្ធសី	យា ច បក្ខស្ស អដ្ឋមី
ចាដិហារិយ បក្ខញ្ញ	អដ្ឋង្គសុសមាគតំ
ឧបាសនំ ឧបវសី	សទា សីលេសុ សិវិកា
ចាណាតិចាតា វិរតា	មុសាវាទា ច សញ្ញតា
ថេយ្យា ច អតិចារា ច	មជ្ឈិចាណា ច អារកា
បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា	អរិយសទ្ធាន កោវិទា
ឧបាសិកា ចក្ខុមតោ	តោតមស្ស យសស្សំនោ
តេន មេ តាទិសោ វិណោ	។ បេ ។

វិណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតិកំ ។

សុទ្ធិញ្ញវិហារំ ឧវមំ ។

វិមានវត្ត ចិត្តលាវត្ត ទី ២ សុទិន្ទរិមានទី ៤

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះ ជាជនទាំងឡាយបានស្គាល់នូវខ្ញុំថា

សុទិន្ទរ ខ្ញុំជាឧបាសិកា នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះ បរិបូណ៌ដោយ

សទ្ធានឹងសីល ត្រេកអរក្នុងការចែករំលែកនូវទាន សព្វកាល

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ក្នុងពួកបុគ្គលមានចិត្តត្រង់ បានឲ្យគ្រឿង

ស្បៀកដណ្តប់ ភក្តី សេនាសនៈ នឹងគ្រឿងប្រដាប់ បានរក្សា

ឧបាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃ ទី ១៤ ទី១៥ និង ទី ៨ នៃ

បក្ខុផង អស់បាដិហារិយបក្ខុផង ជាអ្នកសង្រួមក្នុងសីលទាំងឡាយ

សព្វកាល វៀរចាកបាណាតិបាត សង្រួមចាកមុសាវាទ ឆ្ងាយ

ចាកការលួច ចាកការប្រព្រឹត្តិកន្លង(ចិត្តស្វាមី) នឹងការផឹកនូវទឹក

ស្រវឹង ត្រេកអរក្នុងសិក្ខាបទទាំង៥ ឈ្លាសវៃ ក្នុងអរិយសច្ច

ជាឧបាសិកា នៃព្រះគោតម ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ មានសម្បុររំបេបនោះ ។ បេ ។

បានជាខ្ញុំ មានសម្បុរ ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ សុទិន្ទរិមាន ទី ៤ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

ទសមំ ភិក្ខុទាយិការិមាណំ

(២៧) អភិក្កន្តេនេន វណ្ណាន យា ភ្នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឌុកាសេដ្ឋំ ទិសា សព្វា ឌុសដី វិយ តាវកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណា ។ បេ ។

វណ្ណា ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្លានេន បុច្ឆិតា
។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទិ ដលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្ខតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

អន្តសំ វិជំ ពុទ្ធិ វិប្បសន្នមនាវិលំ

តស្ស អនាសិហំ^(១) ភិក្ខុំ បសន្នា សកេហិ ចាណិហិ

កេន មេ តាទិសោ វណ្ណា ។ បេ ។

វណ្ណា ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

ភិក្ខុទាយិការិមាណំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ ទុតិយភិក្ខុទាយិការិមាណំ

(២៨) អភិក្កន្តេនេន វណ្ណាន យា ភ្នំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
ឌុកាសេដ្ឋំ ទិសា សព្វា ឌុសដី វិយ តាវកា
កេន តេ តាទិសោ វណ្ណា ។ បេ ។

១ ឱ.ម. អភាសហំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ភិក្ខុទាយិការីមាន ទី ១០

(២៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតានាងមានសម្បវ
 ល្ហ ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចជាផ្កាយព្រឹក បិតនៅ
 ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាងមានសម្បវរបបនោះ ។ បេ ។
 បានជានាងមានសម្បវ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា ខ្ញុំកាលដែលកើត ជាមនុស្ស
 ក្នុងពួកមនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក បានឃើញ
 ព្រះពុទ្ធគ្រោសចាកធូលីគឺពតៈ មានព្រះហឫទ័យថ្លា មិនល្អក៏
 មានចិត្តជ្រះថ្លា បានថ្លាយចង្ហាន់ដល់ព្រះអង្គ ដោយវេជរបស់ខ្លួន
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវរបបនោះ ។ បេ ។
 បានជាខ្ញុំ មានសម្បវ ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ភិក្ខុទាយិការីមាន ទី ១០ ។

ទូតិយភិក្ខុទាយិការីមាន ទី ១១

(២៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បវ
 ល្ហ ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចជាផ្កាយព្រឹក បិតនៅ
 ព្រោះហេតុអ្វី បានជានាង មានសម្បវរបបនោះ ។ បេ ។

វិមានវត្តស្នំ ទុតិយស្ស ចិត្តលោកវត្តស្ស ឧទានំ

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លាននន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលំ

អហំ មនុស្សស្ស មនុស្សក្ខតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

អន្ទសំ វិជំ តុទិំ វិប្បសន្នមនាវិលំ

តស្ស អនាសិហំ ភិក្ខុំ បសន្នា សកេហិ ចាលិហិ

តេន មេ តាទិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ទុតិយវត្តាហយិការិមនំ ឯកទសមំ ។

ឧទ្ធានំ

នាសំ ចេវ លុខុមា ច អថ អាចាមនាយិកា

ចល្លា លំ ភិក្ខុត្ថកា ចេវ សោណាទិដ្ឋា ឧទោសថា

ទិដ្ឋា ចេវ សុទិដ្ឋា ច ទ្វេ ច ភិក្ខុយ នាយិកា

វិក្កោ តេន បវុច្ឆតីតិ ។

អត្ថិវិមនេ ទុតិយោ វិក្កោ ។

កាលារិវំ ឃប់មំ ។

វិមានវិញ ចំនួនការវិញ ទី ២ ឧទ្ទាន

បានជាបាន មានសម្បវត្ថុច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមេត្តាល្ងានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំ កាលដែលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួក

មនុស្ស អំពីជាតិមុន ក្នុងមនុស្សលោក

បានឃើញព្រះពុទ្ធ មានផលលីតិភាគៈ ទៅប្រាសហើយ

ព្រះអង្គមានព្រះហឫទ័យថា មិនល្អក៏ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា

បានថ្វាយចង្ហាន់ ដល់ព្រះអង្គ ដោយវែងរបស់ខ្លួន

ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បវត្ថុនោះ ។ បេ ។

បានជាខ្ញុំ មានសម្បវត្ថុច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយភិក្ខុទាយការិមានទី ១១ ។

ឧទ្ទាន (ដែលបិទលំហិតវិញ ទី ២ ណោះ) គឺ

និយាយអំពីទាសវិមាន ១ លទ្ធិមាវិមាន ១ អាចារ្យទាយការ-

វិមាន ១ ចណ្ឌាលិវិមាន ១ ភិក្ខុភិក្ខុការិមាន ១ រោណណទិដ្ឋា-

វិមាន ១ ឧបោសថវិមាន ១ សុទិទ្ធាវិមាន ១ សុទិដ្ឋាវិមាន ១

ភិក្ខុទាយការិមាន ២ លើក លោកហៅថា វត្តដូច្នោះឯង ។

ចប់ វត្ត ទី ២ ក្នុងវិញវិមាន ។

ចប់ ភាណវារៈ ទី ១ ។

តតិយោ បារិបូតករិតោ

បឋមំ ឧទ្យានវិមាណំ

(២៧) ឧទ្យានោ តេ យសោ វណ្ណោ សព្វា ឱកាសតេ ទិសា

នារិយោ នច្ឆន្តិ តាយន្តិ ទេវបុត្តា អលង្កតា

មោទន្តិ បរិវារន្តិ តវ ប្បដាយ ទេវតេ

សោវណ្ណានិ វិមាណានិ តវិមាណំ សុទស្សនេ

តុវំបិ ឥស្សរា តេសំ សព្វកាមសមិទ្ធិនំ

អភិជាតា មហន្តាសិ ទេវកាយេ បមោទសិ

ទេវតេ បុត្តតាចិត្តុ យស្ស កម្មស្សីនំ ដលន្តិ^(១) ។

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្ខតា

ឧស្សីលេ កុលេ សុណិសា អហោសិ

អស្សុទ្ធសុ កុទិយេសុ សទ្ធាសីលេន សម្បត្តា

បិណ្ណាយ ចរមាទស្ស អប្បំ តេ អនាសិហំ

តស្ស អនាសិហំ ប្បំ បសត្តា សតេហំ ចាណិហំ

ឥតិស្សា សស្ស បរិកាសំ អវិន័តា តុវំ វត្ត

ន មិ សម្បត្តិកុំ ឥត្តិ សមណាស្ស ទណាមហំ

តតោ មេ សស្ស កុបិតា បហាសិ មុសលេន មិ

១ ម. កិស្ស ។ ២ ម. តិសទ្ធីន្តិ ។

បារិបូតិកវិគ្គ ទី ៣

ឱទ្យារវិមាន ទី ១

(២៧) (ព្រះមោគ្គល្លានស្ករថា) ម្នាលទេវតា នាងមានយសនឹង
 សម្បជំនុំតម ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំច្បាស់ ពួកនារីនឹងពួកទេវបុត្ត
 បានប្រដាប់គ្រឿងអលង្ការ កំ ច្រៀង រីករាយ ចោមពេម
 ដើម្បីបូជា ដល់នាង ម្នាលនាងសុទស្សនា វិមានទាំងឡាយជា
 វិការៈនៃមាសនេះ ជារបស់នាង ចំណែកនាងសោត ជាឥស្សរៈ
 លើវិមានទាំងនោះ ញ៉ាំងសេចក្តីប្រាថ្នាទាំងពួងឲ្យសម្រេច នាង
 មានជាតិល្អ ជាអ្នកធំ រីករាយ ក្នុងពួកទេវតា ម្នាលទេវតា
 អាត្មាស្ករហើយ នាងចូរប្រាប់ ដល់នៃកម្មនេះ តើដូចម្តេច ។

(ទេវតានោះតបថា) ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុង
 ពួកមនុស្ស ជាកូនប្រសា ក្នុងគ្រូកូលទ្រុស្តសីល

ជាអ្នកមិនមានសទ្ធា ជាមនុស្សកំណាញ់ ប៉ុន្តែខ្ញុំជាអ្នកបរិបូណ៌
 ដោយសទ្ធា នឹងសីល បានប្រគេននំ ដល់លោកម្ចាស់ ដែល
 គ្រាប់ទៅបិណ្ឌបាត ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននំ ដល់លោក
 ម្ចាស់ដោយដៃរបស់ខ្លួន មាតាក្មេករបស់ខ្ញុំនោះ បានប្រទេចផ្កាសា
 ថា ហង់ជាស្រ្តីមានគូស្រករ គេប្រដៅមិនបាន មិនប្រាថ្នានឹង
 ទទួលពាក្យអញ ក្នុងកាលនោះ មាតាក្មេកខ្ញុំខឹង ក៏សំពង់ខ្ញុំនឹងអវ្រៃ

វិហារវត្តស្មី គឺយស្ស បារិច្ឆកវត្តស្ស ទុតិយំ ឧប្បវិហានំ

ក្រដង្កំ ក្រដង្កំ អវង្គ មិ បាសក្ខី ជីវិត្តំ ចរិ
សាហំ កាយសង្ការោ ន វិប្បមត្តា តតោ ធុតា
តាវត្តិសាមំ ទេវាមំ ឧបបន្ទា សហព្យតិ
តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។

វណ្ណោ ន មេ សព្វទិសា បកាសត្តតិ ។
ឧប្បវិហានំ បរិមំ ។

ទុតិយំ ឧប្បវិហានំ

(៣០) ឌីកាសយិត្តា បឋវី សទេវកំ
អតិរោចសំ ចន្ទមស្សរិយា វិយ
សិរិយា ច វណ្ណោន យសេន តេជសា
ព្រហ្មវទេវំ តិទសេ សហំន្ទកេ
បុត្តាមិ តំ ឧប្បលមាលជារិទំ
អាវេជ្ជិទំ កត្តានសង្កតត្តច
អលង្កតេ ឧត្តមវត្តជារិទំ
កាត្តំ សុកេ ទេវតេ វណ្ណសេ មមិ
កិ ត្តំ បុរេ កម្មំ អកាសំ អត្តបា
មនុស្សក្ខតា បុរិមាយ ជាតិយា
ទានំ សុច្ឆណំ អថ សីលសញ្ញាមិ ញ

វិមានវត្ត បារមីច្បងវត្ត ទី ៣ ឧប្បវិមាន ទី ២

ត្រូវត្រង់ចង្កុយស្មាខ្ញុំ ខ្ញុំមិនអាច ដើម្បីរស់នៅយូរបាន
 ខ្ញុំក៏បែកធ្លាយរាងកាយ ផុតស្រឡះ ច្យុតចាកអត្តភាព
 នោះ បានមកកើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ជាន់តារត្តីនៃ
 ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរល្អ បែបនោះ
 ។ បេ ។ បានជាខ្ញុំមានសម្បុរភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ចប់ ឧប្បវិមាន ទី ១ ។

ឧប្បវិមាន ទី ២

(៣០) (ព្រះមេត្តាល្អានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងរៀង
 រៀងក្រៃពេក ដោយសិរីផល វណ្ណៈផល យសផល គេជះ
 ផល ដូចព្រះចន្ទនឹងព្រះអាទិត្យ ញ៉ាំងផែនដីព្រមទាំង
 ទេវលោកឲ្យភ្នំច្បាស់ ឬដូចព្រហ្មរៀងជាន់ពួកទេវតា
 ព្រមទាំងព្រះឥន្ទ ក្នុងឋានត្រីត្រីនៃ ម្ចាស់ទេវតា
 អ្នកមានគុណល្អ ទ្រទ្រង់កម្រងផ្កាច្បាស់ មានគ្រឿង
 ប្រដាប់ត្រចៀក មានសម្បុរស្បែកដូចមាស មានខ្លួន
 ប្រដាប់ហើយ ទ្រទ្រង់សំពត់ដ៏ឧត្តម អាត្មាសូមសួរ
 នាង នាងជាអ្វី មកហ្វាយបង្គំអាត្មា នាងកាលកើត
 ជាមនុស្ស ក្នុងជាតិមុន បានធ្វើអំពើអ្វី ដោយខ្លួនឯង
 ក្នុងកាលមុន បានសន្សំបាន ឬបានសង្រួមក្នុងសីល

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាសក្ក

កេន្ទ្របបដ្ឋា សុត្តន្តិ យសស្សន្តិ

ទេវតោ បុត្តតាចិត្តិ ក៏ស្ស កម្មស្សន្តិ ជលន្តិ ។

ឥនានិ កន្លេ ឥមមេវ កាមេ

បណ្ណាយ អម្ពាភិ យំ ខុទ្ទានមិ

តតោ តេ ខុទ្ធស្ស^(១) អនាសិ ខណ្ឌិកំ

បសន្តចិត្តា អតុណាយ បតិយា

សស្ស ច បដ្ឋា អនុយុញ្ញតេ មមិ

កហន្ត ខុទ្ធិ វជ្ជកេ^(២) អវកា

ន ធម្មិតំ ន ច ខាទិតំ មយា

សន្តស្ស កិក្កស្ស សយំ អនាសិហំ

តុយ្ហំ ឥទិ ឥស្សរិយំ អថោ មមិ

ឥតិស្ស ឥស្ស បរិកាសតេ មមិ

បិមិ កហេត្វា បហារំ អនាសិ មេ

តតោ ចុតា កាលកតមិ ទេវតា

តទេវ កមិ កុសលំ កតំ មយា

សុខញ្ច កមិ អនុកោមិ អត្តនា

១ ខុ. តតោ ខុទ្ធិ អស្ស ។ ២ ម. វជ្ជកេ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

នាងជាស្រ្តីមានយស បានមកកើតក្នុងសុគតិភព ដោយហេតុ
អ្វី ម្ចាស់ទេវតា អាត្មាស្នូរហើយ នាងចូរព្រាប់ ផលនៃកម្មនេះ
កើដួចម្តេច ។

(ទេវតានោះតបថា) បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចំរើន ក្នុងកាល
អម្បញ្ញមិញ លោកម្ចាស់ បានចូលទៅកាន់ផ្ទះរបស់ខ្ញុំនេះឯង
ដើម្បីចំណុះបាតក្នុងស្រុក ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លាបាន
ប្រគេនអំពៅ មួយកំណាត់ ដល់លោកម្ចាស់ ដោយប័តិប្បីង
មិនបាន ក្រោយមក ម្តាយភ្នែកខ្ញុំស្នូរដេញដោលថា ម្ចាស់ស្រ្តី
ជាកូនចិញ្ចឹម នាងយកអំពៅទៅណាបាត់ ខ្ញុំមិនបានចោល
មិនបានទំពាស្តីទេ ខ្ញុំបានឲ្យដល់ភិក្ខុ អ្នកមានចិត្តរម្ងាប់ ដោយ
ខ្លួនឯងទៅហើយ (បើដូច្នោះ) ផ្ទះនេះធំស្រេចនឹងនាង ឬ
ស្រេចនឹងយើង ម្តាយភ្នែក ប្រទេចផ្តាសាខ្ញុំដូច្នោះហើយ ក៏ចាប់
យកតាំងមកប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើមរណកាល ច្យុតចាកអត្តភាព
នោះបានមកកើត ជាទេវតា អំពើជាកុសលនោះឯង ដែលខ្ញុំ
បានធ្វើហើយ ខ្ញុំបានទទួលផលជាសុខ ដោយខ្លួនឯង

វិមានវត្តស្នំ គតិយស្ស បារិច្ឆត្តវត្តស្ស ទុតិយំ ឧប្បវិមានំ
 ទេវេហំ សុទ្ធិ បរិចារិយាមហំ
 មោទនាមហំ កាមគុណេហំ បញ្ចហំ
 តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា
 សុខញ្ច កម្មំ អនុភោមិ អត្តនា
 ទេវំនុគុត្តា តិទសេហំ រត្តិតា
 សមប្បតា កាមគុណេហំ បញ្ចហំ
 ឯតាទិសំ បុញ្ញដលំ អនប្បកំ
 មហាវិគាតា មម ឧច្ឆនត្តិណា
 ទេវេហំ សុទ្ធិ បរិចារិយាមហំ
 មោទនាមហំ កាមគុណេហំ បញ្ចហំ
 ឯតាទិសំ បុញ្ញដលំ អនប្បកំ
 មហាវិគាតា មម ឧច្ឆនត្តិណា
 ទេវំនុគុត្តា តិទសេហំ រត្តិតា
 សហស្សនេត្តារិ^(១) នន្តនេ វនេ
 តុវញ្ច កន្លៃ អនុកម្មកំ វិទុំ
 ឧបេច្ច វន្តំ កុសលញ្ច បុតិយា^(២)

១ ម. សហស្សនេត្តារិ ។ ២ ម. បុប្ផិសំ ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆតកវត្ត ទី ៣ ខេត្តវិមាន ទី ២

ខ្ញុំកប់ប្រសព្វផល មួយអន្លើដោយពួកទេវតា ខ្ញុំរីករាយ
 ដោយកាមគុណ ៥ អំពើជាកុសលនោះ ខ្ញុំបានធ្វើ
 ហើយ ខ្ញុំបានទទួលផលអំពើជាសុខ ដោយខ្លួនឯង
 ខ្ញុំមានព្រះឥន្ទ្រ ជាធំជាងទេវតា គ្រប់គ្រង មានពួក
 ទេវតា ក្នុងឋានភារវត្តិន្យក្សា ឆ្លែតស្តប់ស្តល់ដោយ
 កាមគុណ ៥ ផលនៃបុណ្យបែបនេះ មានប្រមាណ
 ច្រើន ទុច្ចត្តិណាទានរបស់ខ្ញុំមានផលច្រើន ខ្ញុំកប់
 ប្រសព្វផល មួយអន្លើដោយពួកទេវតា ខ្ញុំរីករាយ
 ដោយកាមគុណ ៥ ផលនៃបុណ្យបែបនេះ មានប្រមាណ
 ច្រើន ទុច្ចត្តិណាទានរបស់ខ្ញុំ មានសេចក្តីរឹងរៀង
 ច្រើន ខ្ញុំមានព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទេវតាគ្រប់គ្រង មាន
 ពួកទេវតាក្នុងឋានភារវត្តិន្យក្សា ដូចជាសហស្សនៃគ្រ
 ក្នុងនន្ទនៃ បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំចូលមក
 ថ្វាយបង្គំចំពោះលោកម្ចាស់ អ្នកប្រកបដោយសេចក្តី
 ករុណា ជាអ្នកប្រាជ្ញដ៏ធំ ទូលសួរនូវអាការមិនមានរោគផង

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ

តតោ តេ ឧទ្ធចស្ស អនាសី ខណ្ឌិកំ

បសន្នចិត្តា អតុលាយ បីតិយាតិ ។

ខុទ្ធិមាធំ ទុតិយំ ។

តតិយំ បល្លង្កិមាធំ

[៣ ១) បល្លង្កសេដ្ឋេ មណិសោវណ្ណាចិត្តេ
 បុត្តាភិកិណ្ណោ សយនេ ឧទ្ធច្យាវេ
 តត្ថច្ឆសិ ទេវិ មហានុភាវេ
 ឧទ្ធាវេនា វេទ្ធិវិក្កុព្វមាធា
 វេមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមន្តតោ
 នច្ឆន្តិ តាយន្តិ បមោទយន្តិ
 ទេវិទ្ធិបត្តាសិ មហានុភាវេ
 មនុស្សក្ខតា កិមកាសិ បុញ្ញំ
 កេនាសិ វេវញ្ញលំតានុភាវេ
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។
 អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្ខតា
 អឡ្ហេ កុលេ សុណិសា អហោសី
 អក្កោធជនា ភត្ត វេសានុវត្តិធំ
 អប្បមត្តា ឧទោសថេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ព្រោះខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនអំពៅ ១កំណាត់

ដល់លោកម្ចាស់ ដោយបីតិ ដ៏ប្លឺងមិនបាន ។

ចប់ ឧប្បវិមាន ទី ២ ។

បណ្ណដ៏វិមាន ទី ៣

(៣១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា មាន
 អានុភាពច្រើន នាងនៅលើបល្ល័ង្ក ដ៏ប្រសើរ វិចិត្រ
 ដោយកែវមណីនឹងមាស ដេរជាសដោយផ្កា មានទីជេក
 ដ៏ឡោរកនោះ ទាំងពួកស្រ្តីអប្សរ របស់នាងទាំងនេះ
 ផ្លែវិទ្ធិផ្សេងៗ កំច្រៀង ឲ្យត្រេកអរ ដោយជុំវិញ
 ម្ចាស់នាង មានអានុភាពច្រើន នាងបានដល់នូវវិទ្ធិនៃ
 ទេវតា នាងកាលកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី
 នាងមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូរ
 របស់នាងក៏ក្លៀស ភ័យសព្វទិស តើដោយហេតុអ្វី ។

(ទេវតានោះតបថា) ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
 ជាកូនប្រសាក្នុងគ្រូលស្តីកស្តម្ភ មិនមានសេចក្តីក្រោធ
 ប្រព្រឹត្តតាមអំណាចរបស់ប្តី មិនប្រមាទក្នុងឧបាសថ

វិហារវត្តស្នំ គតិយស្ស បារិច្ឆក្កវត្តស្ស គតិយំ បល្លង្កវិមានំ

មនុស្សក្ខតា ទិហារា អនាវិកា

បសដ្ឋចត្តា បតិមាភិរាជយី

ទិវា ច រត្តា ច មនាបចារិដិ

អហំ បុរេ សីលវតី អហោសី

នាណាភិមាតា វិរតា អចោរិយា (១)

សំសុទ្ធកាយា សុច្ឆ្រហ្មចារិដិ

អមជ្ជមាណា ច មុសា អភាលី

សិក្ខាបទេសុ បរិប្បកោរិដិ

ចាតុទ្ធសី បញ្ចទសី យា ច បត្តុស្ស អដ្ឋមី

នាដិហារិយបត្តុញ្ច បសដ្ឋមាណសា អហំ (២)

អដ្ឋង្គិវេតិ អនុជម្មចារិដិ

ឧចោសមិ បតិមនា ឧចារិសី

ឥមញ្ច អរិយំ អដ្ឋង្គិវេហ្មវេតិ

សមាទយិត្តា កុសលំ សុខុទ្រយំ

បតិម្ហិ កល្យាណាវសានុវត្តិដិ

អហោសី មុទ្រេ សុគតស្ស សាវិកា

១ ម. អចោរិកា ។ ២ ម. អរិបសដ្ឋមាណសាតិ ទិស្សតិ ។

វិមានវត្ត ពារិត្តវត្ត ទី ៣ ល្បួងវិមាន ទី ៣

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស នៅក្មេងមិនទាន់ចាស់ មានចិត្ត
 ជ្រះថ្លា បានធ្វើប្តីឱ្យ ប្រាសប្រាណ បានប្រព្រឹត្តតាម
 សេចក្តីពេញចិត្ត (របស់ប្តី) ទាំងថ្ងៃទាំងយប់ ខ្ញុំជាស្រ្តី
 មានសីល ក្នុងកាលមុន បានរៀបចំបុណ្យបាណ្ឌិតបុត្រ
 មិនប្រព្រឹត្តលួច មានកាយបរិសុទ្ធ ប្រព្រឹត្តព្រហ្មចរិយ-
 ធម៌ដ៏ស្អាត ទាំងមិនផឹកទឹកស្រវឹង មិនពោលពាក្យ
 កុហក បានធ្វើការបំពេញ ក្នុងសិក្ខាបទទាំងឡាយ
 ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ជាអ្នកប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏សមដួរ មានចិត្ត
 ត្រេកអរ បានរក្សាទេវាសថ ប្រកបដោយអង្គ ៨
 អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹងថ្ងៃទី ៨ នៃបក្ខុផង អស់
 បុណ្យហារិយបក្ខុផង លុះសមាទាន ឱ្យកុសលធម៌
 ដ៏ប្រសើរនេះ ដែលមានសេចក្តីសុខជាកម្រប្រកប
 ដោយអង្គ ៨ ហើយ បានប្រព្រឹត្តតាមអំណាចដ៏ល្អ
 ចំពោះប្តី ជាសាវ័ករបស់ព្រះសុគត ក្នុងកាលមុន

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវត្ត
 ឯតាទិសំ កុសលំ ជីវលោកេ
 កម្មំ ករិត្យាន វិសេសភាគំដ៏
 កាយស្ស ភេទា អភិសម្បរាយំ
 ទេវទ្ធិបត្តា សុភតម្ភិ អាគតា
 វិមានបាសាទវេ មនោរមេ
 បរិវរិតា អន្តរសង្កណោន
 សយម្បភា ទេវតណា រមន្តិ មិ
 ទីយាយុកិ ទេវវិមានមាគតន្តិ ។
 បល្លង្កវិមានំ ភគិយំ ។

ប្រតិទិន្នំ លតាវិមានំ

[៣២] លតា ច សដ្ឋា បវរា ច ទេវតា

អន្តម្ភតិ រាជវស្ស សិរីមតោ
 សុតា ច រតោ វេស្សវណស្ស ជិតា
 រាជ មតិ ធម្មតុណោហិ សោភិតា (១)
 បញ្ចត្ត ធាវិយោ អគមសុ ញាយតុ
 សតោទតិ ខុប្បលិដិ សិរិ នទិ
 តា តត្ត ញាយត្វា រមិត្វា ទេវតា

១ ម. លោកបិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

លុះបានធ្វើអំពើ ជាកុសលប្រាកដដូច្នោះ ក្នុងជីវលោក
 ហើយ ទើបបានចំណែកនៃភព ប្រកបដោយសម្បត្តិទិព្វ
 វិសេស ដល់បែកប្លាយរាងកាយស្លាប់ទៅ ក្នុងបរលោក
 បានដល់នូវវិទ្ធិនៃទេវតា មកកើតក្នុងសុគតិ មានវិមាន
 ប្រាសាទដ៏ប្រសើរ ជាទីរីករាយនៃចិត្ត មានពួកស្រ្តី
 អប្សរវៃហហម ពួកទេវតាដែលមានព័ទ្ធជុំវិញ រមែង
 ត្រេកអរនឹងខ្ញុំ ដែលមានអាយុវែង មកកាន់ទេវវិមាន ។

ចប់ បណ្ណវិមាន ទី ៣ ។

លតិវិមាណ ទី ៤

(៣២) ពួកទេវតា ឈ្មោះលតា ១ សង្កា ១ បវរា ១
 អច្ឆមុត្តិ ១ សុតា ១ ជាជីតានៃស្តេចវេស្សវណ្ណ ជាស្តេច
 ប្រសើរ មានសិរី ជាជីតាដ៏រុងរឿង មានប្រាជ្ញា ល្អ
 ដោយគុណធម៌ទាំងឡាយ ពួកនារីទាំង៥ នាក់ បានទៅ
 កាន់ស្នឹង ដែលមានទឹកត្រជាក់ មានផ្កាឧប្បល ជាទីក្សេម
 ដើម្បីភូត ក្នុងហិមវន្តប្រទេសនេះ លុះពួកទេវតា
 ទាំងនោះ បានភូតទឹកក្នុងស្នឹងនោះរួចហើយ ក៏រីករាយ

រិមាវេន្តស្មី គតិយស្ស បរិច្ឆេតវេន្តស្ស ចកុត្តំ លពារីមាឌំ
 ធម្មិក្ខា តាយិក្ខា សុតាលនំ ព្រាវិ
 បុនាមិ នំ ឧប្បលមាលជារិធិ
 អាវេន្និធិ កាញនសន្និកត្តថ
 បិវត្តាម្ពត្តិ នកេវ សោកណោ
 ដិយាយុក្កិ^(១) តេន កតោ យសោ តវ
 តេនាសិ កទ្កេ បតិដោ បិយតវ
 វិសិដ្ឋតល្យាណិវស្ស រូបតោ
 បទិត្តិណា នច្ចតិវាទិភេ
 អាចិត្តិ ដោ ត្ថំ យវាវិ បុត្តិតាតិ ។
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា
 ឧទ្ធការកោតេ តុលេ សុណិសា អហោសិ
 អត្តោជនា កត្តិ វិសានុវត្តិធិ
 អប្បមត្តា ឧចោសថេ
 មនុស្សក្ខតា ទិហវា អចារីកា
 បសន្និក្ខា បតិមាភិវាជយី
 សនេវំ សស្សំ សទាសកិ
 អភិវាជយី តម្ហិ កតោ យសោ មម
 សាហំ តេន តុសលេន តម្ហិ

១ ម. វិយាយុកា ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆតវត្ត ទី ៣ លាវិមាន ទី ៤

កំច្រៀងសប្បាយ ហើយនាងសុភា បាននិយាយ នឹងនាង
លកាថា ខ្ញុំសួរនាង ម្ចាស់នាងអ្នកទ្រទ្រង់កម្រងផ្កាឧប្បល
ទ្រទ្រង់ប្រដាប់គ្រឿង មានសម្បុរស្បែកល្អ ដូចមាន
មានភ្នែក ប្រកបដោយស្នាមក្រហមលឿង ល្អដូចភាគាស
(ដែលផុតចាកពពក) ជាស្រ្តីមានអាយុវែង យសរបស់នាង
តើបុណ្យអ្វីតាក់តែងឲ្យ ម្ចាស់នាងដ៏ចំរើន នាងជាទី
ស្រឡាញ់បំផុតរបស់ប្តី នាងល្អតែងឆាយដោយរួច ជាស្រ្តី
ឈ្លាស ក្នុងការកំ ច្រៀង ប្រគំ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច
ម្ចាស់នាងវិ នាងដែលយើងសួរហើយ ចូរប្រាប់យើង ។

(នាងលកាឆ្លើយថា) ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស
ជាកូនប្រសា ក្នុងត្រកូលមានភោគៈដ៏លើសលុប ខ្ញុំមិនមាន
សេចក្តីក្រោធ ប្រព្រឹត្តតាមអំណាចស្វាមី មិនប្រមាទ ក្នុង
ទេវបុត្រ ជាមនុស្សនៅក្មេង មិនទាន់ចាស់ មានចិត្តជ្រះថ្លា
បានញ៉ាំងប្តីឲ្យប្រោសប្រាណ បានញ៉ាំងទៅតាងប្រសើរ គឺ
ឥតកក្កក ម្តាយកក្កក (នឹងបងប្អូនខាងប្តី) ព្រមទាំងខ្ញុំប្រុស
ខ្ញុំស្រី ឲ្យក្រេកអរ យសរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំបានធ្វើហើយក្នុងកាល
នោះ ខ្ញុំនោះបានដល់នូវសេចក្តីវិសេស ក្នុងហេតុ៤ យ៉ាងគឺ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

ចតុត្ថាហ៍នស្ស វិសេសមជ្ឈតា
 អាឃុញ្ចា វណ្ណាញ្ច សុខំ ពលញ្ច
 ខិទ្ធិ រតិ^(១) បច្ឆន្តកោមនប្បកិំ ។
 សុតំ នុតំ កាសតិ យំ អយំ លតា
 យំ នោ អាប្បច្ឆម អតិត្តយំ នោ
 បតិនោ កិរញ្ញកិ^(២) វិសិដ្ឋា ធាវនំ
 កតិ ច នេសំ បវរា ច នេវតា
 បតិស្ស ធម្មំ បវចរាម^(៣) សញ្ញា
 បតិព្វតា យថាកវន្តំ ឥត្តិយោ
 បតិស្ស ធម្មំ បវចរាម^(៤) សញ្ញា
 លច្ឆាមសេ កាសតិ យំ អយំ លតា
 សីហោ យថា បព្វតសានុកោចរោ
 មហិន្ទរំ បព្វតមរាសិត្តា
 បសយ្ហ កញ្ញា ឥតរេ ចតុប្បនេ
 ខុទ្ធី មិតេ ខានតិ មិសកោជនោ
 តថេវ សទ្ធា ឥធ អរិយសារិកា
 កត្តារំ ជិស្សាយ បតិ អនុព្វតា

១ ម. ខិទ្ធិវតិ ។ ២ ម. កិរញ្ញកិប្បតិ ។ ៣ ឧ.ម. បចរាម ។ ៤ ឧ.បចរិញ្ច ។ ម. បចរិញ្ចា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

អាយុ ១ វណ្ណៈ ១ សុខៈ ១ ពលៈ ១ ដោយកុសលកម្មនោះ
 ខ្ញុំបានកប់ប្រសប់ នូវវិល្យងជាទីរករាយ ដ៏ច្រើន ។

នាងលតានេះ ពោលពាក្យណា ពាក្យនោះ(យើងទាំងឡាយ)
 ឮហើយ ឬយើងទាំងឡាយ សួរនូវហេតុណា នាងលតា
 បានប្រាប់ (ហេតុនោះ) ដល់យើងថា ធម្មតាប្តីទាំងឡាយ
 ជាអ្នកស្ងួតគ្រង់ ចំពោះយើងទាំងឡាយផង ជាគតិរបស់
 នារីទាំងឡាយផង ជាទៅតាងប្រសើរ របស់នារី
 ទាំងឡាយនោះផង ពួកយើងទាំងអស់ នឹងប្រព្រឹត្តនូវធម៌
 ចំពោះប្តីទាំងឡាយ ពួកស្រីប្រតិបត្តិប្តី យ៉ាងណា ពួកយើង
 ទាំងអស់គ្នា នឹងប្រព្រឹត្តនូវធម៌ចំពោះប្តីទាំងឡាយ(យ៉ាងនោះ)

នាងលតានេះ កាលបាន នូវសម្បត្តិណាហើយពោល
 យើងទាំងឡាយ វែមនិបាននូវ (សម្បត្តិនោះ) សត្វសំហះ
 ជាសត្វស៊ីសាច់ គ្រាប់ទៅតាមផងក្នុង អាស្រ័យនៅក្នុងក្នុង
 ឈ្មោះមហិទ្ធារ (ក្នុងទ្រង់វែនដី) ស្ទុះទៅសង្រួបចាប់ស៊ី
 នូវពួកម្រឹតតូចៗ ដែលមានជើងបួនក្រៅនេះ យ៉ាងណាមិញ
 នាងលតានោះ ជាស្រីមានសព្វ ជាអរិយ សារិកា
 ក្នុងសាសនានេះ អាស្រ័យនូវប្តី ហើយប្រតិបត្តិប្តី

វិមានវត្តស្នំ គតិយស្ស បារិច្ឆក្កវត្តស្ស បញ្ចមំ គុតិលវិមានំ

កោណិ វជិត្តា អនុភយ្យ មន្ទេរំ

សត្តមំ សា មោទិតំ ធម្មចារិដិតំ ។

លតាវិមានំ បុត្តំ ។

បញ្ចមំ គុតិលវិមានំ

[៣៣] សត្តតន្ត្រី សុមធារំ រាមណោយ្យំ អវាចយេ

សោ មំ វត្តមំ អវេតំ សវណំ មេ ហោហិ កោសិយាតិ។

អហំ តេ សវណំ ហោមិ អបាមាចរិយប្បជកោ

នតំ ជយិស្សតិ សិស្សោ សិស្សមាចរិយ ជេស្សសីតិ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ភិ តិជ្ជសិ ទេវតេ

ឌីកាសេន្តិ ទិសា សញ្ញា ឌីសង្ឃិ វិយេ តារកា

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ កេន តេ ឥធម៌ជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយោ

បុត្តាមំ តំ ទេវ^(១) មហានុភាវេ

មនុស្សភតា កិមកាសិ បុត្តា

វិមានវត្ត យ៉ាប្តូកវត្ត ទី ៣ គុតិលវិមាន រី ៥

បានសម្រាប់សេចក្តីក្រោធ គ្របសង្កត់ខ្យល់សេចក្តីកំណាញ់
ប្រព្រឹត្តធម៌ ហើយរីករាយក្នុងឋានសួគ៌ ក៏យ៉ាងនោះដែរ ។

ចប់ លក្ខវិមាន ទី ៤ ។

គុតិលវិមានទី ៥

(៣៣) (មហាសត្តន្ទៈគុតិលៈពោលថា) ខ្ញុំបង្រៀនខ្យល់ពិណ
មានខ្សែ៧ មានសំឡេងពីរពេកជាទីសប្បាយរីករាយ (សិស្សឈ្មោះ
មុសលៈ) នោះ ចង់ប្រឡងរឿងនឹងខ្ញុំ ក្នុងទីស្នាមសម្រាប់លេង
បពិត្រកោសិយៈ សូមព្រះអង្គជាទីពឹងរបស់ខ្ញុំ ។

(សត្តន្តទេវកដេវោលថា) ខ្ញុំជាទីពឹងរបស់លោកបាន ខ្ញុំជាអ្នក
ចូរជាអាចារ្យ សិស្សនឹងមិនឈ្នះលោកទេ បពិត្រអាចារ្យ^(១)
លោកនឹងឈ្នះសិស្ស ។

(ព្រះមហាមោក្ខល្លានសួរទេវតាថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បុរ
ដ៏រុងរឿង ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺ ដូចផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់
នាងបែបនោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្តេច ផលសម្រេចដល់
នាងក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ណានីមួយ ជាទីតាបចិត្ត
ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់នាងផង តើដោយហេតុដូចម្តេច
ម្ចាស់ទេវតា មានអានុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរនាង
នាងកាលកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច

១ ក្នុងកាលមុន មហាសត្តន្តធ្លាប់ធ្វើជាអាចារ្យរបស់សត្តន្តទេវកដេវា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

គេនាសិ ឃុំឃ្លាសិ តានុកាវ

វិណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្លានេន បុច្ឆិតា
បញ្ចំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កុម្មស្សំទិ ដលី

វត្តត្តមនាយិកា ធាវី

បវរា ហោតិ នវេសុ ធាវីសុ

ឃុំ បិយ្យបនាយិកា មនាបិ

ទិព្វំ សាលកតេ ឧបេច្ច ហំនិ

តស្ស មេ បស្ស វិមាទិ

អច្ចរា កាមវណ្ណំ ដិហមស្មិ

អច្ចរាសហស្សហំ^(១) បវរា

បស្ស បញ្ចានិ វិចាកំ

តេន មេ តានិសោ វិណោ ។ បេ ។

វិណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ឥតវំ ចតុវិមាទិ យថា វត្តនាយិកាវិមាទិ តថា វិត្តាវេតព្វំ ។

អភិក្កន្តេន វិណោន ។ បេ ។

វិណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

១ ម. អច្ចរាសហស្សស្សហំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

នាងមានមានភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់

នាង ក៏ភ្ជួររាប់សព្វទិស តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ

ព្រះមោក្ខល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា

នារីឲ្យនូវសំពត់ដ៏ទុក្ខម ជាស្រីប្រសើរជាងជនប្រុស

ស្រីទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្រីឲ្យនូវវត្ថុមានសភាព

ជាច័ស្រឡាញ់ ទើបទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម

បាននូវរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោក

រមិលមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ

មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីអប្សរទាំង

មួយពាន់ សូមលោកមើលនូវផល នៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួររាប់ សព្វទិស ។

វត្ថុទាយការិមាន បណ្ឌិតសំដែងឲ្យពិស្តារយ៉ាងណា ចតុវិមាន

ក្រៅនេះ បណ្ឌិតគប្បីសំដែងឲ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះ ផងចុះ ។

(នាង) មានសម្បុរ រុងរឿង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្ជួររាប់ សព្វទិស ។

វិមានវត្តស្នំ គឺយស្ស បារិវត្តវត្តស្ស បញ្ចមំ ពុទ្ធលវិមានំ

សា ទេវតា អត្តមជា មោគ្គល្លានេន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស្គំ ដលំ

បុប្ផតមទាយិកា ធារី

បវរា ហោតិ នវេសុ ធារីសុ

ឯវំ បិយ្យបទាយិកា មនាបិ

ទិព្វំ សាលកតេ ឱបេច្ច ហំ ទំ

តស្ស មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណំ ធិហមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា

បស្ស បុព្វានំ វិទាតំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណោន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

។ បេ ។ ឱសដំ វិយ តារកា

តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមជា មោគ្គល្លានេន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស្គំ ដលំ

វិមានវត្ត បារិច្ឆត្តកវត្ត ទី ៣ គុត្តិលវិមាន ទី ៥

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

ៗ បេ ៗ ផលនៃកម្មនេះថា

នារីឲ្យទូរ្យផ្កាដ៏ទុក្ខម ជាស្រីប្រសើរជាងជនប្រុសស្រី
ទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្រីឲ្យទូរ្យវត្តមានសភាពជាទី
ស្រឡាញ់ ទើបទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម បាន
ទូរ្យរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោករមិល
មើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីអប្សរមាន
សម្បទាជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីអប្សរទាំង
មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រះហេតុនោះ បានជាសម្បទារបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ៗ បេ ៗ

ទាំងសម្បទារបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បទារុងរឿង ៗ បេ ៗ ដូចផ្កាយព្រឹក

សម្បទារបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ៗ បេ ៗ

ទាំងសម្បទារបស់នាង ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

ៗ បេ ៗ ផលនៃកម្មនេះថា

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ
 កន្ទត្ថមទាយិកា ឆារី
 បវរា ហោតិ នវេស្ស ឆារីស្ស
 ឯវំ បិយ្យបទាយិកា មទាយិ
 ទិព្វំ សា លកតេ ឧបេច្ច ហំ និ
 តស្សា តេ បស្ស វិមាទិ
 អច្ឆរា កាមវណ្ណិជំហមស្មិ
 អច្ឆរាសហស្សាហំ បវរា
 បស្ស បុណ្ណាទំ វិទាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

អភិក្កន្ធនេន វណ្ណេន យា ត្វិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឌីកាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឌីសធិ វិយ តារកា

តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្ថមទាយិកា មោក្កល្យានេន បុច្ឆតា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ដរិ

ដល្ហត្ថមទាយិកា ឆារី

បវរា ហោតិ នវេស្ស ឆារីស្ស

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

នារីឲ្យឡូត្រឿងក្រអូបដ៏ទុក្ខម ជាស្រីប្រសើរជាងជន

ប្រុសស្រីទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្រីឲ្យឡូត្រមាន

សភាព ជាស្រីឡាញ់ ទើបទៅកាន់ឋាន មានវិមាន

ជាដើម បានឡូរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូម

លោកមើលមើល ឡូវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រីអប្សរ

មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រីអប្សរ រាំង

មួយពាន់ សូមលោកមើល ឡូផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ម្នាលទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រឹងរឿង ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំដូចផ្កាយព្រឹក

សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តាល្អានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

នារី អ្នកឲ្យ ឡូវិជ្ជុយី ដ៏ទុក្ខម

ជាស្រីប្រសើរ ជាងជនប្រុសស្រីទាំងឡាយ

វិហារវត្តស្នំ ពតិយស្ស បារិច្ឆករវត្តស្ស បញ្ចមំ កុត្តិលវិហារំ

ឯវំ បិយ្យុបទាយំ កា មនាបិ

ទិព្វំ សា លកតេ ឱបេច្ច ហំ ទំ

តស្ស មេ បស្ស វិហារំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណំ ជំហមស្មំ

អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា

បស្ស បញ្ចារំ វិហារំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

ឱកាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឱសដី វិយ តារកា

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំ ទិ ដលំ

វស្សត្ថមទាយំ កា ធាវិ

បវរា ហោតិ នវេសុ ធាវិសុ

ឯវំ បិយ្យុបទាយំ កា មនាបិ

ទិព្វំ សា លកតេ ឱបេច្ច ហំ ទំ

វិមានវត្ត បារិច្ឆត្តវត្ត ទី ៣ គុត្តិលវិមាន ទី ៥

នារីនោះ ជាស្រ្តីឲ្យនូវវត្ត មានសភាពជាទីស្រឡាញ់
ទើបទៅកាន់ឋាន មានវិមានជាដើម បាននូវរបស់ទិព្វ
ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ សូមលោកមើលមើល នូវវិមាន
របស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បត្តិ
ជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រ្តីប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្សរទាំង
មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បត្តិរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ម្ចាស់ទៅគា នាងមានសម្បត្តិដ៏ល្អឡើយ ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺដូច

ផ្កាយព្រឹក សម្បត្តិរបស់នាងប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច

។ បេ ។ ទាំងសម្បត្តិរបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅគាត់នោះ ដែលព្រះមាត្តល្វានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

នារី ឲ្យនូវវត្តមានសេដ្ឋីខ្ពង់ខ្ពស់ ជាស្រីប្រសើរជាង

ផនប្រសស្រីទាំងឡាយ នារីនោះ ជាស្រ្តីឲ្យនូវវត្ត

មានសភាពជាទីស្រឡាញ់ ទើបទៅកាន់ឋាន មាន

វិមានជាដើម បាននូវរបស់ទិព្វ ជាទីគាប់ចិត្តយ៉ាងនេះ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ
 តស្ស មេ បស្ស វិមាណំ
 អច្ឆរា កាមវណ្ណំនិហមស្មី
 អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា
 បស្ស បុព្វានំ វិនាកំ

កេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

អភិក្កន្ធនេន វណ្ណេន យា ត្ថំ តិដ្ឋសិ ទេវតោ
 ។ បេ ។ ឌីសដិ វិយ តារកា

កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមថា មោក្កល្យានេន បុត្តិតា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ

កន្ធពញ្ចន័លកំ អហមទាសី
 កស្សបស្ស ភកវតោ ប្ចបស្មី
 តស្ស មេ បស្ស វិមាណំ
 អច្ឆរា កាមវណ្ណំនិហមស្មី
 អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា
 បស្ស បុព្វានំ វិនាកំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

សូមលោកមើលមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ
ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្បរ មានសម្បវជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជា
ស្រ្តីប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្បរ ទាំងមួយពាន់
សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បវរបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ទាំងសម្បវរបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
ម្ខាងទៅគា ទាំងមានសម្បវរង្សៀង ។ បេ ។ ដូចផ្កាយព្រឹក
សម្បវរបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។
ទាំងសម្បវរបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅគាតោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នេហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឲ្យនូវគ្រឿងប្រសព្វ មានភ្នំក្រអូប លើស្តុបនៃ
ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប សូមលោកមើល
មើលនូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្បរ មានសម្បវ
ជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រ្តីប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្បរ ទាំង
មួយពាន់ សូមលោកមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

វិមានវត្តស្នំ ភកិយស្ស បរិច្ឆេទវត្តស្ស បញ្ចមំ កុត្តិលវិមាមំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ឥតវិចតុវិមាមំ យថា តន្តបញ្ចង្កុលិកំ វិមាមំ តថា វិត្តា រេតតំ ។

អភិក្កន្ធនេន វណ្ណោន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន ប្រចិត្តា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស្គិទំ ដលំ

ភិក្ខុ ចាហំ ភិក្ខុនិយោ ច

អន្តសាមិ បន្តបដិបន្នេ

តេសាហំ ធម្មំ សុត្វាន

ឯក្ខហោសទំ ឧបវសិស្សំ

តស្ស មេ បស្ស វិមាមំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណំ និហមស្មិ

អច្ឆរា បហស្សហំ បវរា

បស្ស បុញ្ញាមំ វិទាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អភិក្កន្ធនេន វណ្ណោន ។ បេ ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆតក្នុង ទី ៣ គុត្តិលវិមាន ទី ៥

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុរ របស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

វិមាន ៤ ក្រៅនេះ បណ្ឌិតតប្បីសំដែងឲ្យពិស្តារ ដូចគន្លងបញ្ចូលកវិមាន

ផងចុះ ។

មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុរ របស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមេត្តាឲ្យសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឃើញឲ្យពួកភិក្ខុ នឹងពួកភិក្ខុនី ដើរទៅកាន់ផ្លូវ

ខ្ញុំបានស្តាប់ធម៌ របស់ភិក្ខុនឹងភិក្ខុនីទាំងនោះ ហើយ

រក្សា ឲ្យទេវតាសថអស់ ១ ថ្ងៃ សូមលោកមើល ឲ្យ

វិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បុរដាច់

ប្រាថ្នា ខ្ញុំជាប្រិប្រសើរ ជាងស្រ្តីអប្សរទាំងមួយពាន់

សូមលោក មើលមើលឲ្យផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ជលំ

ឧទកេ បិតា ឧទកំ អនាសី

ភិក្ខុនោ ចិត្តេន វិប្បសន្នេន

តស្ស មេ បស្ស វិមាទំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណំដិហមស្មី

អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា

បស្ស បុញ្ញំ វិទាកំ

តេន មេ តាទិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

អភិក្ខុន្តេន វិណ្ណេន ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ជលំ

សស្សញ្ញាហំ សស្សវេ ច

ចល្លាកេ កោជនេ ច ជរុសេ ច

អនុស្សយ្យកា ឧបដ្ឋាសី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

ៗ បេ ៗ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំឈរក្នុងទឹក មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនទឹកដល់ភិក្ខុ

សូមលោកមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្បរ

មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីអប្បរទាំង

មួយពាន់ សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

មានសម្បុរ ធំរុងរឿង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

ៗ បេ ៗ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីច្រណែន បានបំរើម្តាយក្មេក នឹងឥតក

ក្មេក ដែលកាចផង ទឹងច្រើនផង អាត្រក់ផង

វិមានវត្តស្មី ធីតយស្ស បាវិញ្ញត្តកវត្តស្ស បញ្ចមំ ពុត្តិលវិមានំ

អប្បមត្តា សកេន សីលេន

តស្ស មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណំ ធិហមស្មី

អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា

បស្ស បុណ្ណំ វិហាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័ត ។

អភិក្កន្ធន វណ្ណោ ន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័ត ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ផលំ

បរកម្មការំ អាសី

អត្តេនាតន្តតា ទាសី

អក្កោធជនា អនតមាទំ

សិវិភាតំ សក្កស្សំ ភាតស្សំ^(១)

តស្ស មេ បស្ស វិមានំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណំ ធិហមស្មី

អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា

វិមានវត្ត បារាយណ៍វត្ត ទី ៣ គុណ្ណវិមាន ២ ៥
 ខ្ញុំមិនមានសេចក្តីប្រមាទ ក្នុងសីល របស់ខ្លួន
 សូមលោកមើល នូវវិមាន របស់ខ្ញុំនោះចុះ
 ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្បរ មានសម្បុរជាទីប្រាថ្នាខ្ញុំជាស្រ្តី
 ប្រសើរជាងស្រ្តីអប្បរទាំងមួយពាន់ សូមលោក
 មើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ១
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 មានសម្បុរ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ២
 ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ
 ។ បេ ១ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំជាពាសី ធ្វើការបម្រើនៃជនដទៃ មិនខ្ជិលច្រអូសដោយកិច្ចការ
 (ទាំងពួង) ជាស្រ្តីមិនមានសេចក្តីក្រោធ មិនមើលងាយគេ
 ជាអ្នកចែករំលែកនូវចំណែករបស់ខ្លួន (ដល់ជនអ្នកត្រូវការ)
 សូមលោកមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្បរ មាន
 សម្បុរជាទីប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីអប្បរទាំងមួយពាន់

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធាវគ្គ

បស្ស បញ្ញានំ វិចារកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត្តតិ ។

អភិក្កន្ធនន វណ្ណោច យា ត្ថំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

។ បេ ។ ឌីសធិ វិយ តាវកា

តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត្តតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យាននន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ

ឌីរោទនមហំ អនាសី

ភិក្កុនោ បិណ្ណាយ ចរន្តស្ស

តស្ស មេ បស្ស វិមាទំ

អច្ឆរា កាមវណ្ណាធិហមស្មី

អច្ឆរាសហស្សហំ បវរា

បស្ស បញ្ញានំ វិចារកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត្តតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បុរជុំវិញរឿង ។ បេ ។ ដូចផ្កាយព្រឹក

សម្បុររបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឲ្យនូវបាយលាយដោយទឹកដោះស្រស់ ផល

ក៏ក្បួនចាស់ ៧បិណ្ឌបាត សូមលោកមើល នូវវិមាន

របស់ខ្ញុំនោះចុះ ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បុរជាទី

ប្រាថ្នា ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីអប្សរទាំងមួយពាន់

សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

វិមានវត្តស្នំ គតិយស្ស បញ្ចក្កត គុស្ស បញ្ចមំ គុស្តិលវិមានំ

តេសុ បញ្ចវិសតិវិមានំ យថា ខំ រោ ទន ទាយិកាវិមានំ
តថា វិត្តា រេតតំ ។

អភិក្កន្តេន វណ្ណេន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមថា មោក្កល្យានេន បុត្តិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទិ ផលំ

១- ជាណិកំ អហមទាសី

២- តិម្រុសកំ ។ បេ ។

៣- ឌុច្ឆណ្ឌិកំ

៤- កក្ការកំ (១)

៥- ឯឡាលុកំ

៦- វល្ល័បកំ (២)

៧- ជារុសកំ

៨- ហត្ថប្បតាបកំ

៩- សាកម្មជ័

១០- បបកម្មជ័

១១- ម្វលកំ

១២- ទិមម្មជ័

វិមានវត្ត ពារិវត្តកវត្ត ទី ៣ គុណ្ណវិមាន ទី ៥

បណ្ណាវិមានទាំងនោះ វិមាន ២៥ បណ្ឌិតភឿសំដែងឲ្យពិស្តារ

ដូចទ្រព្យទាននាយកាវិមាន ផងចុះ ។

មានសម្បត្តិ ដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

សម្បត្តិរបស់នាង ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោក្ខល្លានសួរហើយ មានចិត្ត ត្រកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

- ១ ខ្ញុំបានឲ្យ ស្ត្រីអំពៅ
- ២ ។ បេ ។ ផ្ទះទន្លេចំ
- ៣ អំពៅ ១ កំណាត់
- ៤ ផ្ទះគ្រួសក់
- ៥ ផ្ទះពេញ
- ៦ ផ្ទះគ្រួសក់ស្រូវ
- ៧ ផ្ទះមាក់ប្រាង
- ៨ ចង្រ្កានសម្រាប់កំដៅដៃ
- ៩ អន្ទក់ ១ ក្តាប់
- ១០ ផ្កា ១ ក្តាប់
- ១១ មើមដំឡូង
- ១២ ស្លឹកស្លៅ ១ ក្តាប់

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធាវគ្គ

១៣ - អម្ពកក្ខាតិកំ

១៤ - ទោណិឌ្ឍដ្ឋនិ^(១)

១៥ - កាយពន្ធនំ

១៦ - អំសពន្ធកិ^(២)

១៧ - អយោគបត្តិ

១៨ - វិជ្ជបនិ

១៩ - តាលបណ្ណា^(៣)

២០ - មោហត្តិ

២១ - ធន្តិ

២២ - ឧទាហនិ

២៣ - ប្បិ

២៤ - មោទកិ

២៥ - សត្វលី^(៤) អហមទាសី

ភិក្ខុនោ បិណ្ណាយ ចរន្តស្ស

តស្ស មេ បស្ស វិមាធនិ

អច្ឆរា កាមវណ្ណានិ មាមស្មិ

អច្ឆរាសហស្សហិ^(៥) បវរា

១ ម. ទោណិឌ្ឍដ្ឋនិ ។ ២ ឧ. អំសវដ្តិកំ ។ ៣ ឧ. កាលវណ្ណំ ។ ៤ ម. សត្វលីកំ ។

៥ ឧ. អច្ឆរាសហស្សស្ស ។ ម. អច្ឆរាសហស្សស្សហំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

- ១៣ ជ្រក់ស្វាយ
- ១៤ គ្រាប់លូបុក
- ១៥ វត្តពន្ធចង្កើន
- ១៦ យោគបាត្រ
- ១៧ សំពត់អយោគ
- ១៨ ផ្លិតមានជ្រុង ៤
- ១៩ ផ្លិតស្លឹកត្នោត
- ២០ ផ្លិតកន្ទុយក្បោក
- ២១ ឆត្រ
- ២២ ស្បែកជើង
- ២៣ នំ
- ២៤ គ្របៃ
- ២៥ ខ្ញុំបានប្រគេន នំក្រៀប
 ដល់ភិក្ខុ ដែលគ្រាប់ទៅដើម្បីបិណ្ឌ បាត
 សូមលោកមើល នូវវិមានរបស់ខ្ញុំនោះចុះ
 ខ្ញុំជាស្រ្តីអប្សរ មានសម្បត្តិ ជាទីប្រាថ្នា
 ខ្ញុំជាស្រីប្រសើរជាងស្រ្តីអប្សរទាំងមួយពាន់

វិមានវត្តស្មី ភពិយស្ស បារិច្ឆត្តវត្តស្ស ធម្មំ ទទ្ទល្លវិមានំ

បស្ស បញ្ញានំ វិបាកំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

ស្វាគតំ វត មេ អជ្ជ សុប្បកាតំ សុហុដ្ឋតំ

យំ អទ្ធិសំ នេវតាយោ អច្ឆរា កាមវណ្ណានិយោ

តាសាហំ^(១) ធម្មំ សុត្វាន កាហាមំ កុសលំ ពហំ

នានេន សមចរិយាយ សិយមេន នមេន ច

សាហំ តត្ថ តមិស្សាមិ^(២) យត្ថ តត្វា នសោចរេតិ ។

គុត្តលវិមានំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋី ទទ្ទល្លវិមានំ

[៣ ៤] ទទ្ទល្លមាតា^(៣) វណ្ណោន យសសា ច យសស្សនិ

សព្វេ នេវេ តាវតិសេ វណ្ណោន អតិរោចសិ^(៤)

ទស្សនំ បាភិជាបាមិ វនំ បវេមទស្សនំ

កស្មា កាយា នុ អាគម្ម បាមេន កាសសេ មមន្តិ ។

១ ម. ឥហសាហំ ។ ២ ម. ស្វាហំ គត្តេវ គប្បាមិ ។ ៣ ទ. ទទ្ទល្លមាតោ ។ ម. ទទ្ទល្លមាតា ។

៤ ម. អតិរោចសិ ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆេត្តវត្ត ទី ៣ ។ ទូល្លវិមាន ទី ៦

សូមលោកមើលមើល នូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជាប់ស្រប សព្វទិស ។

ឧហ្ម ដំណើរមកនៃអញក្នុងថ្ងៃនេះ ជាការល្អណាស់តើ ថ្ងៃនេះភ្ជួរ

ណាស់ ការគ្រោកឡើង អំពីដំណេកល្អណាស់ ព្រោះអញបាន

ឃើញពួកទេវតា ជាស្រីអប្សរមានសម្បូរជាទីប្រាថ្នា អាត្មាអញ

នោះ បានស្តាប់ធម៌របស់ពួកទេវតាទាំងនោះ នឹងបានធ្វើកុសល

ច្រើន ដោយការឲ្យបានផង ដោយការប្រព្រឹត្តិស្មើផង ដោយ

ការសង្រួមផង ដោយការទូន្មានផង អ្នកផង ទៅក្នុងទីណា

ហើយមិនសោយសោក អាត្មាអញនោះ នឹងទៅក្នុងទីនោះដែរ ។

ចប់ គុត្តលវិមានទី ៥ ។

ទូល្លវិមាន ទី ៦

(៣៤) (នាងកត្តាសួរថា) នាងមានសម្បូរដ៏រុងរឿង មានយសកន្លង

នូវពួកទេវតា ជាន់តារវត្តដ៏ទាំងអស់ ដោយយសផង ដោយសម្បូរផង

ខ្ញុំមិនដែលឃើញ(នាង)សោះ ឃើញម្តងនេះឈ្មោះថាឃើញជាដំបូង

នាងមកអំពីពួកទេវតាជាន់ណា បានជាមកហៅចិញ្ចោះរបស់ខ្ញុំ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហាវគ្គ

អហំ កន្ទេ សុកុទ្ធាសី បុព្វេ មាណសកេ កវេ
 សហករយា ច តេ អាសី កកិដី ច កេនិដ្ឋកា
 សាហំ កាយស្ស កេនាយ វិប្បមត្តា តតោ ចុតា
 និម្មានវតីនេវាដំ ឧបបន្នា សហព្យតន្តំ ។
 បហុតកកតកល្យាណា តេ ទេវេ យន្តំ ចាលិវោ
 យេសំ ភំ កិត្តយិស្សសិ សុកន្ទេ ជាតិមត្តោ
 កមិ^(១) ភំ កេន វណ្ណេន កេន វា អនុសាសិតា
 កិទិសេនេវ ទានេន សុព្វតេន យសស្សំដិ
 យសំ ឯតានិសំ បត្តា វិសេសំ វិប្បលមជ្ឈតា
 ទេវតេ បុច្ឆតាចិត្ត កិស្ស កម្មស្សំដិ ដលី^(២) (ឥតិ)។
 អដ្ឋវេ បិណ្ណាចាតានិ យំ ទានំ អទទំ បុរេ
 ទត្ថិណោ យ្យស្ស ធម្មស្ស បសន្នា សកេហិ ចាលិហិ
 តេន មេ តានិសោ វណ្ណេន ។ ថេ ។

វណ្ណេន ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

១ ម. អថ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធហវគ្គ

(នាងសុភត្ថាឆ្លើយថា) ម្ចាស់នាងភត្ថា ខ្ញុំជាស្រ្តីឈ្មោះសុភត្ថា ខ្ញុំជាករិយារម្ម(ប្តី) ជាមួយនឹងនាងផង ហើយត្រូវជាបុទនាងផង ក្នុងភពជារបស់មនុស្ស ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំនោះ លុះបែកឆ្ងាយ រាងកាយ ផុតស្រឡះ ច្បាតហាកមនុស្សរលាកនោះ បានមក កើតជាមួយនឹងពួកទេវតា ជាន់និម្មានរតី ។

(នាងភត្ថាសួរថា) ម្ចាស់នាងសុភត្ថា នាងបានថ្ងៃនូវជាតិ របស់ខ្លួន ក្នុងពួកទេវតាជាន់និម្មានរតីណា ពួកសត្វមានកម្មជា កុសលធ្វើហើយ ដ៏ច្រើន រមែងទៅកាន់ពួកទេវតាជាន់និម្មានរតី នោះ នាងអ្នកណា ប្រៀនប្រដៅ ដោយហេតុដូចម្តេច ដោយប្រការ ដូចម្តេច នាងជាស្រ្តីមានយស ដល់នូវយសបែបនេះ បាននូវគុណ- វិសេស ដ៏ធំទូលាយ តើដោយទានដូចម្តេច ដោយវត្ថុល្អដូចម្តេច ម្ចាស់ទេវតា ខ្ញុំសួរហើយ នាងច្បាប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(នាងសុភត្ថាឆ្លើយថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យទានណា ដោយដែលរបស់ខ្លួន ទាននោះគឺបិណ្ឌបាត ^(១) ៨ (ដែលខ្ញុំឲ្យហើយ) ដល់សង្ឃ ជាទិក្ខុណាយ្យបុគ្គល ព្រោះហេតុ នោះ បានជាសម្បូរ របស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។ សម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជាប់ សព្វទិស ។

១ បិណ្ឌបាតដែលបុគ្គលឲ្យដល់ភិក្ខុ ៨ រូប ។ អដ្ឋកថា ។

វិហារវត្តស្នំ ភគិយស្ស បារិច្ឆកវត្តស្ស ធម្មំ ទទ្ទល្យវិហារំ

អហំ តយា ពហុតវេ ភិក្ខុ សញ្ញតេ ព្រហ្មចារិយោ ^(១)
 តប្បេសី អន្តទានេន បសដ្ឋា សកេហិ ចាលិហិ
 តយា ពហុតវំ ទត្វា ហីនកាយុបតា អហំ
 កកំ ត្វំ អប្បតវំ ទត្វា វិសេសំ វិបុលមជ្ឈតា
 ទេវតេ បុត្តតា ចិត្តា កិស្សកម្មស្ម័ទិ ដលំ(ឥតិ)។
 មនោការិយោ ភិក្ខុ សន្និដ្ឋោ មេ បុរេ អហុ
 តាហិ ^(២) កត្តេន ធម្មន្តេសី វេតិ អត្តនដ្ឋមិ
 សោ មេ អត្តបុរក្ខារោ អនុកម្មាយ វេរិតោ
 សង្ឃេ ទេហិតិ មិ អវេច តស្សហិ វចនំ ករិ
 សា ទត្តិណា សង្ឃតតា អប្បមេយ្យា បតិដ្ឋិតា
 បុត្តលេសុ តយា ទិដ្ឋិ ន តំ តវ មហាប្បលន្តំ ។
 ឥទានេវហំ ជាធម៌ សង្ឃេ ទិដ្ឋិ មហាប្បលំ
 សាហំ តត្វា មនុស្សតំ វទញ្ច វិតមច្ឆរា
 សង្ឃេ ទានំ ទស្សមិហំ ^(៣) អប្បមត្តា បុនប្បន្នំ ។

១ ម. ព្រហ្មចរិយេ ។ ២ ម. ពាសំ កទ្ទេ និមន្តេសិ ។ ៣ ឱ. ទានំ វស្សមហំ ។
 ម. ពាននិ វស្សមិ ។

វិមានវត្ត បារមីត្តវត្ត ទី ៣ ទទួលវិមាន ទី ៦

(នាងក្នុងស្នាម) ខ្ញុំបានញ៉ាំងភិក្ខុពាំងឡាយ ដែលមានសេចក្តី
សង្រួមប្រព្រឹត្តធម៌ដ៏ប្រសើរ ច្រើនលើសជាងនាង ឲ្យឆ្កែតស្តប់ស្តាប់
ដោយបាយនឹងទឹក ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យបានដោយដៃរបស់ខ្លួន
ច្រើនលើសជាងនាង ហើយចូលទៅកាន់កាយថោកទាប នាងឲ្យបាន
តិចជាងខ្ញុំទេ ប៉ុន្តែបានឲ្យគុណវិសេសដ៏ធំមួយ តើដោយហេតុដូច
ម្តេចម្នាលទេវតា ខ្ញុំសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ ទេវតាផលនៃកម្មអ្វី ។

(នាងសុភ័ក្ត្រឆ្លើយថា) ភិក្ខុអ្នកញ៉ាំងចិត្តឲ្យចំរើន ខ្ញុំបានឃើញ
ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំបាននិមន្តព្រះវេរតត្ថេរនោះ មានខ្លួនជាគំរប់ដេដោយ
ភក្តី ព្រះវេរតត្ថេរនោះ ធ្វើនូវប្រយោជន៍ធំ ដល់ខ្ញុំ ដោយសេចក្តី
អនុគ្រោះ បានប្រាប់ខ្ញុំថា នាងចូរឲ្យ(បាន) ចំពោះសង្ឃ ខ្ញុំក៏បាន
ធ្វើតាមពាក្យលោក សង្ឃគតាទុក្ខិណានោះ ជាបានមានផលប្រមាណ
មិនបាន ខ្ញុំបានដកលំទុកល្អហើយ ឯបានដែលនាងឲ្យហើយចំពោះ
បុគ្គលពាំងឡាយ បានរបស់នាងនោះ មិនមានផលច្រើនឡើយ ។

(នាងក្នុងស្នាមឆ្លើយថា)ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានជឿច្បាស់ហើយថា បានដែល
បុគ្គលបានឲ្យចំពោះសង្ឃ ជាបានមានផលច្រើន ខ្ញុំនោះបើបានទៅ
កាន់អត្តភាពជាមនុស្ស ជឿក្តីកាលណា ប្រាសចាកសេចក្តី
កំណាញ់ មិនធ្វើសម្រេចហេតុ នឹងឲ្យបានចំពោះសង្ឃរឿយ ។ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហាទវគ្គ

កា ឯសា ទេវតា កន្ថេ	តយា មន្តយ តេ សហ
សព្វេ ទេវេ តាវតីសេ	វណ្ណោ ន អតិរោចតិ (ឥតិ) ។
មនុស្សក្ខតា ទេវីន្ទ	បុព្វេ មាណសកេ កវេ
សហករិយា ច មេ អាសិ	កតិដំ ច កនិដ្ឋកា
សង្ឃេ មាណិ ទត្វាន	កតបុញ្ញា វិរោចតិ(ឥតិ) ។
ធម្មេ ន បុព្វេ កតិដំ	តយា កន្ថេ វិរោចសិ
យំ សង្ឃស្មី អប្បមេយ្យ ^(១)	បតិដ្ឋាបេសិ ទក្ខិណំ
បុត្តតោ ហំ មយា ពុទ្ធា	កិដ្ឋក្កដស្មី បព្វតេ
វិហាកំ សិវិកាភស្មំ	យត្ថ ទិដ្ឋំ មហាប្បលំ
យជមាណំ មនុស្សំ	បញ្ញាបេក្ខាន មាណិដំ
ករោតំ ឱបដិកំ បុញ្ញំ	យត្ថ ទិដ្ឋំ មហាប្បលំ
តំ មេ ពុទ្ធា វិហា កាសិ	ជាដំ កម្មដលំ សកិ
វិហាកំ ^(២) សិវិកាភស្មំ	យត្ថ ទិដ្ឋំ មហាប្បលំ
ចត្តារោ ច បដិបដ្ឋា	ចត្តារោ ច ដលេ មតា
ឯស សង្ឃេ ឧដក្ខតោ	បញ្ញាសីលសមាហិតោ

១ ម. សង្ឃស្មី អប្បមេយ្យ ។ ២ ម. វិហាតំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

(ព្រះឥន្ទស្គរថា) ម្ចាស់នាងភត្តា ទេវតានេះ ត្រូវជាអ្វីនឹងនាង ក៏មក
ប្រឹក្សាជាមួយនាង ទាំងសម្បុររុំរៀងកន្លងពួកទេវតា ជាទំនាវត្តិស្ស ។

(នាងភត្តាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងទេវតា កាលពីដើម
ទេវតានោះកើតជាមនុស្ស ក្នុងកាលនៃមនុស្ស បានជាករិយារបស់
ព្រះអង្គ ជាមួយនឹងខ្ញុំផង ហើយត្រូវជាប្អូនខ្ញុំព្រះអង្គផង បានឲ្យទាន
ទាំងឡាយចំពោះសង្ឃ មានបុណ្យធ្វើហើយ ទើបបានរុំរៀងដូច្នោះ ។

(ព្រះឥន្ទពោលថា) ម្ចាស់នាងភត្តា កាលពីដើម ប្អូនស្រីរុំរៀង
ដោយធម៌ជាងនាង ព្រោះបានញ៉ាំងទុក្ខណាទាន ឲ្យដកល់នៅសិប
ចំពោះសង្ឃ មានផលរាប់មិនបាន ដ្បិតព្រះពុទ្ធក៏លើក្នុងដ្បិតក្នុង
ខ្ញុំបានស្នូរនូវផលនៃការចែករំលែក ចំពោះបុគ្គលដែលគេឲ្យទានទៅ
មានផលច្រើន ខ្ញុំបានសួរព្រះពុទ្ធអំពីបុណ្យ ដែលឲ្យផលក្នុងបច្ចុប្បន្ន
របស់មនុស្សទាំងឡាយ អ្នកឲ្យទាន ជាសត្វប្រាជ្ញាបុណ្យ ចំពោះ
ពួកបុគ្គល ដែលគេឲ្យទានទៅមានផលច្រើន កាលព្រះពុទ្ធគ្រាប
ច្បាស់នូវផលនៃកម្ម គឺវិបាកនៃការចែករំលែកចំពោះពួកបុគ្គលដែល
គេឲ្យទានទៅមានផលច្រើន ដោយព្រះអង្គឯង ហើយព្យាករណ៍នោះ
ដល់ខ្ញុំ បុគ្គល ៤ ពួកអ្នកដល់នូវមគ្គ នឹងបុគ្គល ៤ ពួកកាំងនៅក្នុងផល
នេះឯងហៅថាសង្ឃ លោកប្រតិបត្តិត្រង់ប្រកបដោយប្រាជ្ញានឹងសីល

វិហារវត្តស្មី គតិយស្ស បារិវត្តកវត្តស្ស ធម្មំ ទុទ្ទល្លវិហារំ
 យជមាណាមំ មនុស្សានំ បុត្តាបេក្ខាន បាលាមំ
 ករោតំ ឱបតិកំ បុត្តំ សុត្ថេ ទិដ្ឋំ មហាប្បលំ

ឯសោ ហិ សុត្ថេ វិបុលោ មហាគុតោ

ឯសប្បមេយ្យោ ឧទធំវ សាគរោ

ឯតេ ហិ សេដ្ឋា នវវិយសាវកា ^(១)

បកុដ្ឋរា ធម្មកមិ ឧទិរយន្តិ

តេសំ សុទិដ្ឋំ សុហុតំ សុយដ្ឋំ

យេ សុត្ថមុទិស្ស ទទន្តិ ទានំ

សា ទក្ខំណា សុត្ថុតតា បតិដ្ឋិតា

មហាប្បលា លោកវិទូហិ វណ្ណិតា

ឯតាទិសំ បុត្តាមនុស្សានា

យេ វេទជាតា វិករន្តិ លោកេ

វិនេយ្យ មត្តោមលំ សម្មលំ

អនិដ្ឋិតា សកុមុបេន្តិ ហានន្តិ ។

ទុទ្ទល្លវិហារំ ធម្មំ ។

១ ម, ឆរិវរណវិកា ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆតវត្ត ទី ៣ ទទួលវិមាន ទី ៦

ព្រះពុទ្ធបានសំដែង នូវបុណ្យ ដែលឲ្យផល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន
 របស់មនុស្សទាំងឡាយ អ្នកឲ្យទាន ជាសត្វប្រាថ្នា នូវបុណ្យ
 កាលធ្វើ ចំពោះសង្ឃ ដែលគេឲ្យទានទៅ មានផលច្រើន
 ព្រោះថា សង្ឃនុ៎ះ ជាសង្ឃមានគុណដ៏ធំទូលាយ សង្ឃនុ៎ះ
 ដូចជាសាគរវ័ជលទ្រទ្រង់នូវទឹក មានដ៏ប្រៀបប៉ិនបាន ពួក
 សារីរក៏អ្នកមានសេចក្តីព្យាយាមជានិរទរៈទាំងនេះ ជាអ្នកប្រសើរ
 មែនពិត អ្នកធ្វើនូវឥន្ទ្រគីញាណ(ដល់សត្វលោក)ហើយសំដែង
 នូវធម្មកថា ពួកសត្វណា បានឲ្យទានទទួល ចំពោះសង្ឃ
 (ទាននោះ) ឈ្មោះថា ពួកសត្វទាំងនោះ បានឲ្យល្អហើយ
 បូជាតូចល្អហើយ បូជាធំល្អហើយ សង្ឃគតាទុក្ខណាទាននោះ
 ឈ្មោះថា បុគ្គលដ៏កល់ទុកល្អហើយ ជាទានមានផលច្រើន
 ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធទាំងឡាយ ជ្រាបច្បាស់នូវលោក ទ្រង់
 សរសើរហើយថា ជនទាំងឡាយណា កាលពួកនូវបុណ្យ
 ដែលខ្លួនបានធ្វើ ទទួលចំពោះសង្ឃប្រាកដដូច្នោះ ហើយកើត
 មានសេចក្តីត្រេកអរ រមែងត្រាច់ទៅក្នុងលោក ជនទាំងឡាយ
 នោះ ឈ្មោះថា កំចាត់បង់នូវមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់
 ព្រមទាំងបូស មិនមានគេតិះដៀល រមែងទៅកាន់ឋានសួគ៌។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

សត្វមិ សេសវិវិមាណំ

(៣ ៥) ដល់ករជតហោមជាលច្ឆន្ទំ

វិវិជ្ជវិច្ចត្រថលមទ្ទសំ សុរម្មំ

ព្យម្ពំ សុទ្ធិម្មតំ តោរណ្ណបបដ្ឋំ

រាជក្រូបកណ្ណិមិទំ^(១) សុកំ វិមាណំ

កាតិ ច ទិស ទិសា នកេវ សុរិយោ

សរេទ តមបនុទោ សហស្សវិសី

តថា តបតិ មិទំ តវ វិមាណំ

ជលមិវ ធូមសិខោ និសេ នកត្ត

មុសតិវ នយទំ សតេវិតាវ

អាណាសេ វេបតមិទំ មនុញ្ញំ

វិណាមុរជសម្មតាឡយុដ្ឋំ

ឥទ្ធិ ឥទ្ធិបុរំ យថា តវ មិទំ

បទុមកុមុទិឧប្បលកុវលយំ

យោបិកា កណ្ណិកា ទោជកា ច សន្តំ

សាលកុសុមិភប្បតា អសោកា

វិវិជ្ជមកុសុកុន្ធសេវិតមិទំ

១ ម. រូបកុមារិណ្ណមិទំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធរត្ត

សេសវិធីវិមាន ទី ៧

(៣៥) (ព្រះវិទ្ឋិសាត្តរពោលថា) អាត្មាបានឃើញវិមាននេះល្អ
 ដែលប្រក់ដោយសំណាញ់ ជាវិការៈនៃកែវផលកន្លឹកប្រាក់នឹង
 មាស មានដៃដីចិត្រដោយកែវផ្សេង ៗ គួរឲ្យរីករាយ
 ដោយប្រពៃ ជាទីនៅដែលបញ្ចកម្មនិម្មិតល្អហើយ ប្រកប
 ដោយក្លោងទ្វារ រោយរាយដោយខ្យល់មាស ជាវិមានដ៏ល្អ
 ព្រះអាទិត្យព្រះអាកាស មានរស្មី ១ ពាន់ កំចាត់បង់ទូរ័ង្សនីត
 ក្នុងសរទេកាល ញ៉ាំងទិសទាំង ១០ ឲ្យភ្លឺ (យ៉ាងណាមិញ)
 វិមានរបស់នាងនេះ ក៏រុងរឿង យ៉ាងនោះដែរ វិមាននេះជាទី
 គាប់ចិត្ត តាំងនៅព្រះអាកាស ចាំងភ្នែក ដូចជាអណ្តាតភ្លើង
 រុងរឿងក្នុងវេលាយប់ ឬដូចផ្លែកបខ្លោរ ក្នុងទីបំផុតនៃពតក
 កងរំពងដោយសំឡេងពិណ សំភោរ ស្ករ រតាំង វិមានរបស់
 នាងនេះ ដូចជាបូរីរបស់ព្រះឥន្ទ្រ ដ៏ស្អុកស្អម ទាំងឈូកស
 កុម្មុទ ឧប្បលក្រហម ឧប្បលខៀវ មានទាំងផ្កាយុថកា ផ្កាច្បារ
 ផ្កានរោង ផ្កាសាលព្រឹក្ស ផ្កាអសោក សីនីរីកស្កុះស្កាយ
 វិមាននេះ ប្រសព្វ ដោយភ្លឺនក្រអូប នៃឈើដ៏ទុក្ខផ្សេង ៗ

វិមានវត្តស្ម័គ្រគិយស្ស បារិច្ឆេកវត្តស្ស សក្ខមំ សេសវិវិមានំ

សលទ្ធិលតុជសុជកសិយុត្តា

កុសុកកសុដ្ឋល្លតលតា វលម្ពិដ្ឋិហិ

មណិជាលសទិសយសស្សិដ្ឋិ

រម្មា ចោត្តរណី ឧបដ្ឋិតា តេ

ឧទកុហា ច យេត្តិ បុប្ផជាតា

ថលជា យេវ សន្តិ រុក្ខជាតា

មាណុស្សកា អមាណុស្សកា ច ទិព្វា

សត្តេ^(១) តុយ្ហិ ធិវេសនម្ពិ ជាតា

កិស្សសមទមស្សអយំ^(២) វិចារោ

កេតាសិ កម្ពុជលេនិច្ចបបដ្ឋា

យថា ច តេ អនិកតមិទិ វិមាទិ

តទនុបទិ អវចាសិ អធិរាបឧមេតិ^(៣) ។

យថា ច មេ អនិកតមិទិ វិមាទិ

កោត្តមយ្ហរចកោរសដ្ឋ្យចរិតំ

ទិព្យបលវហិ សរាជចិណ្ណិ

ទិជកោរណ្ណវកោកិលាកិណទិទិ

១ ម. សព្វ ។ ២ ម. សំយមទមស្សយំ ។ ៣ ម អវចាសិ ឡារបម្លើតិ ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆត្តវគ្គ ទី ៣ សេសវិធីវិមាន ទី ៧

ម្ចាស់នាងមានយស ស្រះបោក្ខណ៍ប្រកបដោយឈើស្រស់
 ខ្ពស់មូរនឹងសុជកព្រឹក្ស^(១) ប្រកបដោយឈើមានខ្លឹមខាងក្រៅ
 (មានភ្នែកនឹងដួងជាដើម) នឹងវល្លិ រីកស្កុះស្កាយ សំយុងចុះ
 ប្រាកដស្មើដោយបណ្តាញនៃកែវមណី ជាទីរីករាយ តាំង
 ឡើង(ក្នុងទីជិតនៃវិមាន) របស់នាង បុប្ផជាតទាំងឡាយណា
 ដែលដុះក្នុងទឹកក្តី រុក្ខជាតិទាំងឡាយណា ដែលដុះលើគោកក្តី
 ជារបស់មនុស្សក្តី ជារបស់អមនុស្សក្តី ដ៏ជាទិព្វ (បុប្ផជាត
 នឹងរុក្ខជាតិទាំងនោះ) បានដុះឡើង ជិតលំនៅរបស់នាង
 ក្នុងឋានសួគ៌នេះ តើជាផលនៃការស្ងប់នឹងការទូន្មានដូចម្តេច
 នាងបានមកកើតក្នុងវិមាននេះ តើដោយផលនៃកម្មដូចម្តេច
 ម្យ៉ាងទៀត វិមាននេះ នាងបានដោយកម្មណា ម្ចាស់នាង
 មានពេមក្នុងនាង បានគប្បីសំដែងកម្មនោះ តាមលំដាប់បទ ។
 (ទៅគោរពលា) វិមាននេះហ្វូងក្រៀល ភ្លេច មាន់ទោរ
 ត្រាច់ទៅ មានហ្វូងបក្សីទឹក នឹងរាជហង្សត្រាច់ទៅ គឺកកង
 ដោយសត្វចង្រៀលខ្យង តារ៉ៃ នឹងសត្វស្លាប(ឯទៀតៗ ជាច្រើន)

១ សុដកព្រឹក្សនេះ មានតែក្នុងទេវលោកនឹងភ្នំពន្ធមាទ ក្នុងទីដីទៃមិនមាន ។ អង្គិកថា ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធុន្ត

នាណសន្តានកប្បបរក្កវិណា
 មាតលំដមអសោក្កក្កវន្តិ
 យថា ច មេ អនិគតមនិ វិមាធិ
 តន្តេ បវេទិស្សមិ សុណោហិ ភន្តេ
 មគធវប្បវត្តមេ
 បាឡកតាមកោ បាម អត្តិ ភន្តេ
 តត្ត អហោសី បុរេ សុណិសា
 សេសវត្តត តត្ត ជាជិសុ មមិ
 សាហិ អបថី តត្ត កម្មក្កសលំ
 ទេវមនុស្សប្បជិតំ មហន្តិ
 ឧបតិស្សំ ជិត្យតិ អម្បមេយ្យំ
 មុទិតមជា កុសុមេហិ អញ្ញោ កិរិ
 បរមតតិគតញ្ច ប្បជយិត្វា
 អន្តិមទេហាជំ វសី ឧឡ្យំ
 បហាយ មាណុសកំ សម្មស្សយំ
 តិទសាគតា វេទមាវសាមិ ហំនន្តិ ។

សេសវិវិមាធិ(១) សត្តមំ ។

១ ម. សេវិវិមាធិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មានដើមច្រទៀង ដើមត្រីង ដើមអសោក មានឈើប្រកប
 ដោយផ្កាជាបណ្តាញមានប្រការផ្សេងៗ ដែលខ្ញុំបានហើយ
 ដោយកម្មណាផង វិមាននេះដែលខ្ញុំបានហើយ ដោយកម្ម
 ណាផង ខ្ញុំនឹងសំដែង កម្មនោះៗ ដល់លោកម្ចាស់បពិត្រ
 លោកម្ចាស់ដំបំរើន សូមលោកម្ចាស់ ចាំស្តាប់ចុះ បពិត្រ
 លោកម្ចាស់ដំបំរើន មានស្រុកមួយឈ្មោះនាឡកៈ នៅក្នុង
 ដែនមគធៈដ៏ប្រសើរ នាទិសខាងកើត កាលពីដើម ខ្ញុំព្រះ
 ករុណាជាកូនប្រសា (ក្នុងគហបតិត្រកូល) ក្នុងស្រុកនាឡកៈ
 នោះ ពួកជនក្នុងស្រុក ស្គាល់ខ្ញុំថា នាងសេសវតី ខ្ញុំនោះ
 បានសន្សំ នូវកុសលកម្ម ក្នុងស្រុកនោះ ខ្ញុំមានចិត្តរីក
 រាយ បានប្តូរផ្កាដល់ព្រះទុបតិស្សត្រូវ ដែលទៅតានឹង
 មនុស្សប្តូរហើយ លោកមានគុណដ៏ធំ បរិនិព្វានហើយ
 មានគុណប្រមាណមិនបាន លុះខ្ញុំបានប្តូរលោកអ្នកស្វែង
 រកនូវគុណដ៏លើសលុប ទ្រទ្រង់រាងកាយជាទីបំផុត បាន
 ដល់គតិយ៉ាងក្រៃលែង ហើយខ្ញុំលះបង់កាយជារបស់មនុស្ស
 បានមកកាន់ទេវនិកាយជាន់ភារត្តិន្ស្ស នាហ្មានទៅលោកនេះ ។

ចប់ សេសវតីវិមានទី ៧ ។

វិមាតវត្ថុស្មី គតិយស្ស ធារិច្ឆន្តកវត្ថុស្ស អដ្ឋមំ មល្លិការិមាណំ

អដ្ឋមំ មល្លិការិមាណំ

(៣b) បីតវត្ថុ	បីតធារេ	បីតាលក្ខណ៍ក្រសិរេ
បីតន្តរាហិ	វត្ថុហិ	អបិលន្ទាវសោភសិ
កក្កុកាយុវត្ថុ	(១)	កាញាបវេទ្យក្រសិរេ
ហេមជាលកសញ្ញេ		នាណាវតនមាលិដិ

សោវណ្ណមយា លោហិតក្កមយា ច

មត្តាមយា វេទ្យមយា ច

មសារគណ្ណ សហលោហិតកា (២)

នាវេវតក្កហិ មណីហិ ចិត្តតា

កោចិ កោចិ ឯត្ថ មយ្យសុស្សរោ

ហិសស្ស រញ្ញោ ករិកសុស្សរោ

តេសំ សរោ សុយ្យតិ វត្ថុវោ

បញ្ចង្គិកំ តុយមិវប្បវាទិតំ

រថោ ច តេ សុកោ វត្ថុ នាណាវតនចិត្តត្ថោ

នាណាវណ្ណហិ (៣) ធាត្វហិ សុវិកតោ វ សោភតិ

១ ម. កក្កុកាយុវត្ថុ ។ ២ ឃ. សហលោហិតក្កា ។ ៣ ឃ. នាណាវណ្ណហិ ។

វិមានវត្ត បារមីវត្ត ទី ៣ មណ្ឌិកវិមាន ទី ៧

មណ្ឌិកវិមានទី ៨

(៣៦)(នារទេត្តវស្សវេទ)ម្ចាស់នាងមានសំពត់លឿង មានទង់លឿង
ស្អិតស្អាង ដោយគ្រឿងអលង្ការលឿង នាងបើទុកជាមិនប្រដាប់
ដោយសំពត់ស្បែកមានពណ៌លឿងទាំងឡាយ មានសាច់ដ៏ល្អិតក៏
ដោយ ក៏នៅតែល្អ ម្ចាស់នាងអ្នកទ្រទ្រង់ទូរគ្រឿងប្រដាប់ដៃជាវិការៈ
នៃមាស ស្អិតស្អាងដោយក្រវីលជាវិការៈនៃមាស ពាសពេញដោយ
បណ្តាញ ជាវិការៈនៃមាស នាងជាអ្វី នាងមានកម្រងកែវផ្សេងៗ
កម្រងជាវិការៈនៃមាសផង ជាវិការៈនៃកែវមណីមានពណ៌
ក្រហមផង ជាវិការៈនៃកែវម្ពក្តាផង ជាវិការៈនៃកែវ
ពិឡូរផង កែវព្រាសផង មួយអង្វើដោយកែវមានពណ៌
ក្រហមផង ដ៏រិច្ចដោយកែវទាំងឡាយ ប្រាកដស្មើដោយ
ភ្នែកព្រាប បណ្តាកម្រងទាំងនេះ កម្រងមួយៗ មាន
សូរតំពោះដូចសម្លេងភ្លេកដូចសម្លេងរាងហង្ស(ឬ)តំពោះដូច
សម្លេងករិក សូរកម្រងទាំងនោះ មានភាពតំពោះ ឮហាក់
ដូចជាត្រូវត្រូវប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលគេប្រគំហើយ
ទាំង៧ របស់នាង ក៏មានសភាព ស្អាតល្អ មានអុយវៈ
ដ៏រិច្ចហើយ ដោយកែវផ្សេងៗ ដែលជាង ចាត់ចែងហើយ
ដោយធាតុ^(៦) ទាំងឡាយ មានពណ៌ផ្សេងៗ សមល្អ

១ ដោយសម្ភារៈមានទ្រព្យទាំងអស់គ្នាជាដើម ។ អដ្ឋកថា ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយ ប្ប វិមាទវគ្គ

តស្មី រមេ កាព្វានតិម្ភវណ្ណោ

យត្ថ^(១) វិតា កាសសិមិ បទេសិ

ទេវតេ បច្ឆិតាចិត្ត តិស្ស កម្មស្ម័និ ផលន្តិ ។

សោវណ្ណាលំ មណិសោវណ្ណាចិត្ត^(២)

មត្តាចិត្តិ ហេមជាលេន ធម្ម^(៣)

បរិនិព្វតេ តោតមេ អប្បមេយ្យេ

បសន្នចិត្តា អហមាភិរោបយី

តាហិ កម្មំ ករិត្វាន កុសលំ ពុទ្ធវណ្ណិតំ

អបេតសោកា សុខិតា សម្បទោនាមនាមយាតិ។

មណិវិមាណំ អដ្ឋមំ ។

និមិ វិសាលកិរិមាណំ

[៣៧] កាណាមត្តិវិសាលក្ខិ រម្មេ ចិត្តលតាវទេ

សមន្តា អនុបរិយាសិ ធាវិគណបុរក្ខិតា

យនា ទេវតាវតីសា បរិសន្តិ វេមិ វនិ

សយោត្តា សរថា សព្វេ ចិត្តោ ហោន្តិ វេនាគតា

គុយេត្តា វេន បត្តាយ ឧយ្យានេ វិករន្តិយា

កាយេន ទិស្សតិ ចិត្តិ តេន រូបំ តវេទិសិ

១ ឱ.ម. យា ត្ថំ ។ ២ ម. មណិសោវណ្ណាចិត្តំ ។ ៣ ម. សញ្ញំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

នាងបិកនៅលើរថនោះ មានពណ៌មានរូបប្រៀប

ដោយមាស ញ៉ាំងប្រទេសនេះ ឲ្យភ្ញៀវរៀង

ម្នាលទេវតា ភាគ្នាសួរហើយ នាងចូរច្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បំពោះព្រះគោតម

ព្រះអង្គមានគុណប្រមាណមិនបាន ដែលទ្រង់បរិនិព្វាន

ហើយ បានបូជាបណ្ណាញមាសដ៏វិចិត្រ ដោយកែវមណី

នឹងមាសរំលេចដោយកែវមុត្តា បាំងដោយសំណាញ់មាស

ខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សរសើរហើយ ប្រាស

ចាកសេចក្តីសោក ដល់នូវសេចក្តីសុខ មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ មណ្ឌិតវិមានទី ៨ ។

វិហារកិរិយានី ទី ៧

(៣៧) (សក្តិទេវរាជសួរថា) ម្នាលនាងមានភ្នែកទូលាយ នាង
ឈ្មោះអ្វី បានជា មានពួកនារីចោមរោម ហើយ ដីក្រឡឹង ដុំវិញ
ព្រៃចិត្តលតា ជាទីរីករាយ ពួកទេវតាជាន់ភារីក្នុង ចូលទៅកាន់
ព្រៃនេះ ក្នុងកាលណា (កាលនោះ) ពួកទេវតាទាំងអស់ ព្រម
ទាំងយាន ព្រមទាំងរថ ដីវិចិត្រ ក៏មកក្នុងទីនេះ មានកាលមក
ដល់ក្នុងទីនេះ ហើយគ្រាប់ទៅក្នុងទីនោះ ចិត្តរមែងប្រាកដដោយ
កាយ រូបរបស់នាង ក៏ប្រាកដដូច្នោះ តើដោយហេតុដូចម្តេច

វិហារវត្តស្មី គតិយស្ស បារិវត្តកវត្តស្ស នវមំ វិសាលភូមិវិហារំ

ទេវតេ បុត្រតា ចិត្ត កិស្ស កម្មស្ស ទិដលំ (ឥតិ) ។

យេន កម្មេន ទេវីន រូបំ មហ្មំ កតិ ច មេ

ឥដ្ឋំ ច អាទុកាវោ ច តំ សុណោហិ បុរិទ្ធន

អហំ វាជនហោ រម្មេ សុនន្ទា នាម ឧបាសិកា

សទ្ធាសីលេន សម្បជ្ជា សិវិកាគរតា សទា

អប្បាទនញ្ច កតញ្ច សេនាសនំ បទីបិយំ

អនាសី ឧជ្ឈត្រេសុ វិប្បសន្នេន ចេតសា

ចាតុទ្ធសី បញ្ចនសី យា ច បត្តិស្ស អដ្ឋមី

នាដិហារិយ បត្តញ្ច អដ្ឋន្តសុស មាតតិ

ឧបោសថំ ឧបវសី សទា សីលេសុ សិវិតា

ចាលាតិចាតា វិតា មុសាវាទា ច សញ្ញតា

ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ឈនាណ ច អារកា

បញ្ចសិក្ខាបទេ រតា អរិយសទ្ធាន កោវិទា

ឧបាសិកា ចក្កមតោ តោតមស្ស យសស្សិវោ

តស្ស មេញាតិកុលំ អាសិ សទា មាលាភិហារតិ

តាហិ កតវតោ ថ្មីបេ សព្វមេវាភិវោបយី

វិមានវត្ត បារិច្ចត្តវត្ត ទី ៣ វិសាលប៊ូរីមាន ទី ៦

ម្នាលទេវតា យើងសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាងទេវតា រូបរបស់ខ្ញុំ
 គតិ វិទ្ធីនឹងមានភាពរបស់ខ្ញុំ (កើតឡើង) ដោយកម្មណា បពិត្រ
 ព្រះអង្គទ្រង់ព្រះនាមបុរិទ្ធនេះ សូមព្រះអង្គស្តាប់ ខ្ញុំកម្មនោះចុះ
 ខ្ញុំជាឧបាសិកា ឈ្មោះសុនន្ទា នៅក្នុងក្រុងរាជគ្រឹះជាទីក្រេតអរ
 ជាស្រ្តីបរិបូណ៌ ដោយសទ្ធានឹងសីល ក្រេតអរក្នុងការបែករំលែក
 នូវទាន មានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យសំពត់សម្រាប់ស្បែកដណ្តប់ផង
 កត្តផង សេនាសនៈផង គ្រឿងប្រចំបផង ចំពោះពួក
 ព្រះអរិយបុគ្គល អ្នកមានចិត្តត្រង់ សព្វៗ កាល ខ្ញុំបានរក្សា
 ទេវបាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹងថ្ងៃទី ៨ នៃ
 បក្ខផង អស់បាណិហារិយបក្ខផង បានសង្រួមក្នុងសីលទាំងឡាយ
 ផង រៀរចាកបាណាតិបាតផង សង្រួមចាកមុសាវាទផង ឆ្ងាយ
 ចាកការលួចផង ចាកការប្រព្រឹត្តិកន្លង (ចិត្តស្ងាម័)ផង ចាកការ
 ផឹកទឹកស្រវឹងផង សព្វៗ កាល ហើយក្រេតអរ ក្នុងសិក្ខាបទ
 ទាំង៥ ឈ្លាសក្នុងអរិយសច្ចៈទាំងឡាយ ជាឧបាសិកានៃព្រះគោតម
 ព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ មានយស ឯត្រកូលនៃញាតិរបស់ខ្ញុំនោះ
 តែងយកកម្រងផ្កា មកឲ្យខ្ញុំ សព្វៗ កាល ខ្ញុំបានបូជា
 កម្រងផ្កានោះទាំងអស់ ចំពោះព្រះស្តេច នៃព្រះមានព្រះភាគ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាត៌កុ

ឧបោសថេវហំ កុណា	មាលាភន្ទវិលេបនំ
ប្បស្មី អភិរោមសី	បសន្នា សកេហិ ចាលិហិ
តេន ករម្មេន ទេវីន្ត	រូបំ មយ្ហំ ភត៌ ច មេ
ត៌ដ្ឋំ ច អាណុការោ ច	យញ្ច មាលាភិរោមយី
យញ្ច សីលវតី អាសី	ន តំ តាវ វិបច្ឆតិ
អាសា ច បន មេ ទេវីន្ត	សកទាតាមិដំ សិយដ្ឋំ ។

វិសាលក្ខិមាតំ ឆវមំ ។

ទេសមិ បារិប្បតក្ខិមាតំ

(៣៨) ចារិច្ឆត្តកេ កោវិឡាវេ រមណីយេ មនោរមេ
 ទិព្វមាលំ កុណមាណា តាយដ្ឋំ សម្បមោទសិ
 តស្សា តេ នច្ចមាណាយ អន្តមន្តេហិ សត្វសោ
 ទិព្វា សន្នា ទិច្ឆរន្តំ សវដិយា មនោរមា
 តស្សា តេ នច្ចមាណាយ អន្តមន្តេហិ សត្វសោ
 ទិព្វា កុណា បវាយន្តំ សុចិត្តា មនោរមា
 វិវត្តមាណា កាយេន យា វេណីសុ បិលន្តនា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានទៅក្នុងវិបូឡេបោសថ ហើយបូជាកម្រងផ្កា
 គ្រឿងក្រអូបគ្រឿងលាប ចំពោះព្រះស្កូវ ដោយវែងរបស់ខ្លួន បតិក្រ
 ព្រះអង្គជាជំជាងទេវតា រូបរបស់ខ្ញុំ គតិ រិទ្ធិ ទីនី អាទុភាព របស់ខ្ញុំ
 (កើតឡើង) ដោយកម្មនោះ ដែលខ្ញុំបានបូជាកម្រងផ្កាក្តី ដែល
 ខ្ញុំជាស្រ្តីមានសីលក្តី ការបូជានូវកម្រងផ្កា ទីនីការរក្សាសីល របស់
 ខ្ញុំនោះ មិនទាន់ឲ្យផលនៅឡើយ បតិក្រព្រះអង្គជាជំជាងទេវតា
 តែសេចក្តីប្រាថ្នារបស់ខ្ញុំថា សូមឲ្យខ្ញុំបានជាសកទាតាមិនី ។

ចប់ វិសាលភូមិវិមាន ទី ៧ ។

បារិប្បត្តកវិមាន ទី ១០

(៣៤) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) កាលនាងកាន់ផ្កា
 រលួសផ្កាទាំងឡាយ ឈ្មោះបារិប្បត្តកព្រឹក្ស គួររីករាយ គួរគ្រេក
 អរនៃចិត្ត ហើយក្រងជាកម្រងទិព្វ ច្រៀង រីករាយ សប្បាយ
 កាលដែលនាងកំពុងកំពោះ សំឡេងទិព្វទាំងឡាយ គួរស្តាប់
 គួរជាទីរីករាយនៃចិត្ត រមែងលាន់ព្វ អំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ
 ដោយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាង កំពុងកំពោះ ក្នុងទិព្វទាំង
 ឡាយ មានក្នុងក្រអូបគួរជាទីរីករាយនៃចិត្ត រមែងផ្សាយចេញ
 អំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់ នាងងាកកាយ
 គ្រឿងប្រដាប់ ទាំងឡាយណា ព្វដ៏ផ្លូវសក់ របស់នាង

វិហារវត្តស្នំ គតិយស្ស បារិច្ឆេតវត្តស្ស ទុព្ភានំ

តេសំ សុយ្យតិ និក្ខេសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
 វដិសកា វិនិច្ឆតា វិនេន សម្បកម្បតា
 តេសំ សុយ្យតិ និក្ខេសោ តុរិយេ បញ្ចង្គិកេ យថា
 យាបិ^(១) តេសុវស្និមាលា សុចិត្តា មនោរមា
 វតិ កន្តោ ទិសា សញ្ញា រុក្ខោ មញ្ញសកោ យថា
 យាយសេ តំ សុចិត្តំ រូបំ បស្សសិ អមាទុសំ
 ទេវតេ បុត្រតាចិត្ត កិស្សកម្មស្សិទិ ដលំ(៧តិ)។
 បកស្សំ អច្ឆមន្តិ^(២) វណ្ណានទ្ធនេន សញ្ញតំ
 អសោកបុប្ផមាលាហំ ពុទ្ធស្ស ឧបនាមយំ
 តាហំ កម្មំ ករិត្តាន កុសលំ ពុទ្ធវណ្ណតំ
 អបេតសោកា សុខិតា សម្បមោនាមនាមយាតិ ។

បារិច្ឆេតវិហារំ ទសមំ ។

ទុទ្ធិនិ

ទុទ្ធវរំ ទុច្ឆបល្លង្គិ លតា ច កុតិលេន ច
 ទុទ្ធល្វ សេសវតំ មល្លិ^(៣) វិសាលត្តិ ហរិជត្តកោ
 វត្តោ តេន បវុត្តតិ ។

បារិច្ឆេតវិហារំ គតិយោ ។

១ វ, គស្ស ។ ២ ឱ, ម. អកុម្ភំ ។ ៣ ម. ទុទ្ធល្វ បេសមល្លិកា ។

វិមានវត្ត បារិច្ឆត្តវត្ត ទី ៣ ឧទ្ទាន

សំឡេងគឹកកង នៃគ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយនោះ ឮដូចកូរ្យតន្ត្រី
ប្រកបដោយអង្គ ៥ គ្រឿងប្រដាប់គ្រចៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ
ក៏កម្រើកដោយខ្យល់ សូរនៃគ្រឿងប្រដាប់គ្រចៀកទាំងនោះ ឮដូច
កូរ្យតន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ កម្រងផ្កាណា ឮដ៏សិរ្សៈរបស់
នាង មានក្លិនក្រអូបឈ្ងុយឈ្ងប់ ជាទីរីករាយនៃចិត្ត (ក្លិនកម្រង
ផ្កានោះ) រមែងផ្សាយទៅសព្វទិស ហាក់ដូចដើមឡែក នាង
តែងជុំក្លិនក្រអូបនោះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស
ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរព្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំបានបង្ហាត់នូវកម្រងផ្កាសោក មានរស្មី
ភ្លឺផ្នែក ប្រកបដោយពណ៌នឹងក្លិន ចំពោះព្រះពុទ្ធ ខ្ញុំបានធ្វើនូវ
កុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធត្រងសរសើរហើយ បានប្រាសចាក
សេចក្តីសោក បានដល់នូវសេចក្តីសុខ មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ បារិច្ឆត្តវិមាន ទី ១០ ។

ឧទ្ទាន

និយាយអំពីឧទ្ទានវិមាន ១ ឧប្បវិមាន ១ បល្ល័ង្កវិមាន ១ លតាវិមាន ១
គុត្តិលវិមាន ១ ទទ្ទល្លវិមាន ១ សេសវតីវិមាន ១ មល្លិការវិមាន ១
វិសាលភូមិវិមាន ១ បារិច្ឆត្តវិមាន ១ ព្រោះហេតុនោះ ទើបហៅថាវត្ត ។

ចប់ បារិច្ឆត្តវត្ត ទី ៣ ។

បតតោ មហិណ្ឌិករិតោ

បឋមំ មហិណ្ឌិករិមាណំ

(៣៧) មញ្ញាជ្ជកេតិវិមាណស្មី សោវណ្ណវាលុកសន្តតេ
 បញ្ញាជ្ជកេតន តុរិយេន រមសិ សុប្បវាទិតេ
 តម្ហា វិមាណា ឡិយ ធិម្ពតា រតនាមយា
 ឡិកាហសិ សាលវដិ បុច្ឆនំ សព្វកាលកំ
 យស្សយស្សេវ សាលស្ស មូលេ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 សោ សោ មញ្ញាតិ បុច្ឆាជិ ឡិណមិត្តា ទុមត្តមោ
 វាតេវតំ សាលវដិ អាជុតំ ទិជសេវតំ
 វាតិ តន្តោ ទិសា សព្វា រុក្ខោ មញ្ញសកោ (២) យថា
 យាយសេ តំ សុចិត្តិ រូបំ បស្សសិ អមាណុសំ
 ទេវតេ បុច្ឆិតាចិត្ត កិស្ស កិម្ពស្សិទំ ជលន្តិ។
 អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្ខតា
 ទាសិ អយ្យរក្កលេ (៣) អហំ
 តុទ្ធិ ទិសិទ្ធិ ទិស្វាន សាលបុច្ឆេហិ ឡិកេវី
 វដិសកត្តា សុកតិ សាលបុច្ឆមយំ អហំ
 តុទ្ធិស្ស ឧបនាមេសី បសញ្ញា សកេហិ ចាលិហិ

១ ឱ. មញ្ញាជ្ជកេ ។ ២ ឱ. មញ្ញស្សកោ ។ ៣ ឱ. អយ្យរក្កលេ ។

មហិជ្ជករវិគ្គទី ៤
មហិជ្ជករវិមាណទី ១

(៣៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) នាងក្រេកអរ ដោយត្បូងត្រឡប់
ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលគេប្រគំពីកោះ ក្នុងវិមានកែវផលិត
ពណ៌ហង្សបាទ ក្រាលខ្យល់មាស នាងចុះចាកវិមាននោះ
ដែលបុត្រាកម្មនិមិត្តហើយ ជាវិការៈនៃកែវ ហើយចូលទៅកាន់
ព្រៃសាលត្រឹក្សមានផ្ការឹកសព្វកាល ម្ខាងទេវតា នាងបិតនៅជិត
គល់សាលត្រឹក្សណា។ ដើមសាលត្រឹក្សនោះ។ ជាឈើដ៏ទុក្ខម
រមែងទន់ទោរជម្រះផ្កាចុះមក ព្រៃសាលត្រឹក្សក៏វិជ្ជុយដោយខ្យល់
ត្រូវខ្យល់បក់មករំភើយ។ មានពួកសត្វបក្សីនៅអាស្រ័យ ក្នុងក៏
ផ្សាយទៅ សព្វទិស ដូចដើមឡោក នាងតែងជុំក្នុងក្រុមនោះ
តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស ម្ខាងទេវតា អាត្មា
សួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស

ក្នុងពួកមនុស្ស ជាទាសី ក្នុងផ្ទះចៅហ្វាយ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ កំពុងគង់ បានរោយរាយផ្កាសាលត្រឹក្សខ្ញុំមាន
ចិត្តជ្រះថ្លា បានបូជាគ្រឿងប្រដាប់គ្រចៀក ដែលភ្លើងហើយ
ជាវិការៈនៃផ្កាសាលត្រឹក្ស ចំពោះព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ដោយវង្សស្រីខ្លួន

វិមានវត្តស្នំ ចតុត្ថស្ស មញ្ញដ្ឋិកវិគ្គស្ស ទុតិយំ បកស្សវិមានំ
តាហំ កម្មំ ករិត្យាន កុសលំ ពុទ្ធវណិភិ
អបេតសោកា សុខិតា សម្បមោទាមនាមយាតិ ។

មញ្ញដ្ឋិកវិមានំ^(១) បឋមំ ។

ទុតិយំ បកស្សវិមានំ

[២០] បកស្សវវណិភិកេ

សុត្តវត្តនិវាសនេ

មហិទ្ធិកេ ចន្ទនុវត្តតេ

កាត្វិ សុកេ ទេវតេ វន្ទសេ មមំ

បល្លង្កោ ច តេ មហាត្សោ

នាហាតនចិត្តតោ វុចិរោ

យត្ត ភិ វិសិដ្ឋា វិរោចសិ

ទេវវជារិវេ នន្ទនេ វនេ

កិភិ បុរេ សុចរិតមាចរិកន្ទេ

កិស្ស កម្មស្សវិទាកំ អនុកោសិ

ទេវលោកស្មី ទេវតេ បុត្តតាចិត្ត

កិស្ស កម្មស្សវិទំ ជលន្តិ ។

បិណ្ណាយ តេ ចរន្តស្ស

មាលំ ជាណិភត្តា អនិទំ កន្ទេ

១ ខ. មញ្ញដ្ឋិកវិមានំ ។

វិមានវត្ត មញ្ញដ្ឋិតវត្ត ទី ៤ បកស្រាយវិមាន ទី ២

ខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្មនោះ ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់សរសើរហើយ បានប្រោសចាក
សេចក្តីសោក ដល់នូវសេចក្តីសុខ មិនមានរោគ មានចិត្តត្រេកអរព្រម ។

ចប់ មញ្ញដ្ឋិតវិមាន ទី ១ ។

បកស្រាយវិមាន ទី ២

(៤០)(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទៅតាល្ក មានពន្លឺ
មានពណ៌ប្រសើរភ្លឺផ្អែក ស្បែកសំពត់នពណ៌ក្រហម
ស្រស់ មានវិទ្ធិច្រើន មានខ្លួនរៀងហាក់ដូចប្រសព្វ
ដោយខ្លឹមចន្ទន៍ នាងជាអ្វី មកថ្វាយបង្គំកាត្មា មួយទៀត
ចល្លង្ករបស់នាងមានតម្លៃច្រើន សឹងវិចិត្រ ដោយកែវ
ផ្សេងៗ ជំរុំរៀង នាងអង្គុយលើបល្លង្ក ជំរុំរៀង
ដូចទៅរាជ (បិតនៅ) ក្នុងនន្ទនវ័ន ម្ចាស់នាងដ៏ចំរើន
ក្នុងកាលមុន នាងបានប្រព្រឹត្តសុចរិតដូចម្តេច នាង
សោយផលកម្មដូចម្តេច ក្នុងទៅលោក ម្ចាស់ទៅតា
កាត្មាសួរហើយ នាងចូរគ្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។
(ទៅតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះថេរៈ ដ៏ចំរើន
ខ្ញុំព្រះករុណា បានប្រគេន នូវផ្កាម្លិះ នឹងស្តារអំពៅ
ដល់លោកម្ចាស់ កាលនិមន្តទៅ ដើម្បីបិណ្ឌ បាត

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធរុ
 តស្ស កម្មស្សិទំ វិនាកំ
 អនុកោមិ ទេវលោកស្មី
 ហោតិ ច មេ អនុតាចោ
 អបរាធំ ទុក្ខិតញ្ច មេ កន្លៃ
 សាហំ ធម្មំ ជាស្សោសី
 សុទេសិតំ ធម្មរាជេន
 តំ តំ វិនាមិ កន្លៃ
 យស្ស មេ អនុកម្មិយោ
 កោចិ ធម្មេសុ តំ សមាទបេថ
 សុទេសិតំ ធម្មរាជេន
 យេសំ អត្ថំ សទ្ធា ពុទ្ធ
 ធម្មេ ច សង្ឃាតនេ ច
 តេ មិ អតិរិកេចន្តិ
 អាយុជា យសសា សិរិយា
 ថតាបេន វិណ្ណេន ខុត្តិតរា
 អញ្ញោ មហិទ្ធិកតរា មយា ទេវតិ ។

បរាស្សវិមាធំ ទុក្ខយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំទើបទទួលនូវផលនេះ នៃកម្មនោះ ក្នុងទេវលោក
 បពិត្រព្រះបរមដ៏ចម្រើន តែសេចក្តីក្តៅក្រហាយមាន
 ដល់ខ្ញុំ ទាំងទោសកំហុស ដែលដល់នូវសេចក្តីទុក្ខ
 (កំរើកឡើង) ដល់ខ្ញុំ (ព្រោះ) ខ្ញុំនោះ មិនបានស្តាប់ធម៌
 ដែលព្រះពុទ្ធ ជាធម្មរាជ ទ្រង់សំដែងល្អហើយ
 បពិត្រព្រះបរមដ៏ចម្រើន ព្រោះហេតុនោះ បានជាខ្ញុំ
 និយាយនឹងលោកម្ចាស់ថា បុគ្គលណានិមួយ ដែលខ្ញុំ
 គួរអនុគ្រោះ លោកម្ចាស់បានដឹកនាំបុគ្គលនោះ ក្នុង
 ធម៌ទាំងឡាយ ដែលព្រះពុទ្ធ ជាធម្មរាជ ទ្រង់សំដែង
 ល្អហើយ សេចក្តីជឿចំពោះពុទ្ធភស្តុភារៈ ធម្មាភារៈនឹង
 សង្ឃភារៈ មានដល់ទៅតាមទាំងឡាយណា ទៅតាម
 ទាំងឡាយដទៃនោះ ច្រើនលើសលុប ដែលមានវិជ្ជា
 ច្រើនជាងខ្ញុំ រមែងរៀន កន្លងខ្ញុំ ដោយអាយុ
 ដោយយស ដោយសិរី ដោយភេជះ ដោយវណ្ណៈ ។

វិហារវត្តស្មី ចតុត្ថស្ស មន្ត្រីដ្ឋិតវត្តស្ស គតិយំ ភាគវិហារំ

តិគិយំ ភិក្ខុវិហារំ

(៤០) អល្លដ្ឋតា កនកកកញ្ចនាចិត្តំ^(១)

សុវណ្ណជាលចិត្តំ មហន្តិ

អភិរុយ្យ កជវំ សុគប្បិត្តំ

ឥនាគមា វេហាសយំ អន្តលិត្ត

នាគស្ស ទន្លេសុ ទុវេសុ និមិត្តា

អន្នោទិកា បទុមិមិយោ សុដ្ឋល្លា

បទុមេសុ តុវយតណា បវន្តវេ

ឥមា ច នច្ចន្តិ មនោហារយោ

នេវទ្ធិបត្តាសិ មហានុកាវេ

មនុស្សក្ខតា កិមកោសិ បញ្ច

កេនាសិ ឯវញ្ញលិតានុកាវេ

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិទិ ។

ពារាណសិយំ ឧបសង្កមិត្តា

ពុទ្ធស្សហំ វត្តយុតិ អនាសិ

ចានានិ វត្តិត្តា ធម្មា និសិទិ

ចិត្តាវតិ^(២) អញ្ញលិតិ អកោសិ^(៣)

១ ឧ. មណិកនកកញ្ចចិត្តំ ។ ម. មណិកញ្ចចិត្តំ ។ ២ ឧ. វិញ្ញាវតិ ។
ម. វិញ្ញាវតិ ។ ៣ ម. អកោសិ ។

វិមានវត្ត មជ្ឈដ្ឋានវត្ត ទី ៤ នាគវិមាន ទី ៣

នាគវិមាន ទី ៣

(៤១) (ព្រះវង្សសត្រូវដ៏មានអាយុស្នូរថា) នាងប្រដាប់ខ្លួន
 ហើយ ឡើងជិះជំរិះប្រសើរ រិច្ចគ្រដោយកែវមណីនិងមាស
 បិទបាំងដោយបណ្តាញមាស ជាជំរិះមាឌធំ ដែលបុត្រាកម្ម
 សម្រេចល្អហើយ (អង្គុយ) លើខ្នងជំរិះ ជាទីរីករាយ
 មកព្យង់អាកាស ក្នុងទីនេះ ស្រះទាំងឡាយ មានទឹកថ្លា
 មានគុម្ពឈូក មានផ្កាក្រសុះសាយ ដែលបុត្រាកម្មនិម្មិត
 ហើយ ត្រង់ភ្នែកជំរិះទាំងគូ ពួកត្រកូលទ្រី ប្រគំ
 លើផ្កាឈូកទាំងឡាយ មានពួកស្រីកែវមនោហរទាំងនេះ
 ក៏រាំ (លើផ្កាឈូកទាំងនោះ) ម្នាលនាង មានអាទុភាព
 ច្រើន នាងដល់នូវរឿងនៃទេវតា នាងកាលកើត ជាមនុស្ស
 តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី នាងមានអាទុភាពរៀងយ៉ាងនេះ
 ផង ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏អាចញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំ
 បានផង តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងក្រុងពាណសី បានថ្វាយ
 សំពត់មួយគូដល់ព្រះពុទ្ធ ហើយថ្វាយបង្គំព្រះបាទា អង្គុយលើ
 ផែនដី មានចិត្តត្រេកអរ បានធ្វើនូវអញ្ញាលិកម្ម ចំពោះព្រះអង្គ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

តុន្តោ ច មេ កត្តានសង្កិកត្តោ
 អនេសយំ សម្មទយទុក្ខំនិច្ចតំ
 អសង្កតំ ទុក្ខំនិរោធសង្កំ^(១)
 មត្តំ អនេសយំ យតោ វិជានិស្សំ^(២)
 អប្បយុត្តំ កាលកតា តតោ ចុតា
 ឧបបន្នា តិទិសានំ^(៣) យសស្សំនិ
 សក្កស្សាហំ អញ្ញាតា បដាបតិ
 យសុត្តា ឆាម ទិសាសុ វិស្សតាតិ ។

ពាក្យវិមានំ ពន្យំ ។

បត្តិតំ អលោមវិមានំ

(២២) អភិក្កន្តន្តេន វណ្ណេន យា ត្វិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
 ឱកាសេន្តិ ទិសា សព្វា ឱសដិ វិយ តាវកា
 កេន តេ តាទិសាវណ្ណា ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យានេន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំនិ ដលំ

១ ម. ទុក្ខនិរោធសស្សំតំ ។ ២ ម. វិជានិយំ ។ ៣ ម. ឧប្បន្នា តិទិសតណា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធិវគ្គ

ចំណែកព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមានព្រះចម្មាជីវ្ខី ប្រាកដស្មើ
 ដោយមាស ព្រះអង្គបានសំដែងសមុទយសច្ចនឹងទុក្ខសច្ច
 ជារបស់មិនទៀងផង បានសំដែងទុក្ខនិរោធសច្ច ជា
 អសង្ខតធម៌ផង មគ្គសច្ចផង ដល់ខ្ញុំ ជាហេតុឲ្យខ្ញុំបាន
 ត្រាស់ដឹង ខ្ញុំជាស្រ្តីមានអាយុតិច ធ្វើមរណកាល ច្យុត
 មកកើត ក្នុងពួកទេវតា ជាន់តារត្តីវ្យ ជាស្រ្តី
 មានយស ជាបជាបក៏គឺប្រពន្ធមួយ របស់សក្កទេវរាជ
 ឈ្មោះនាង យសុត្តក លឿញទៅសព្វទិសទាំងឡាយ ។

ចប់ ធាតុវិមាធិ ទី ៣ ។

អណោមវិមាធិ ទី ៤

(៤៤) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នរថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បុររុងរឿង
 ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក សម្បុររបស់នាង
 ប្រាកដដូច្នោះ តើ (សម្រេច) ដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

វិមានវត្តស្មី ចក្កវត្តស្មី មញ្ញនិករវត្តស្មី បញ្ចមំ កញ្ជិកទាយិការិមានំ

អហាញ្ច ពារាណាសិយំ ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធដោ

អនាសី សុត្តកុម្មាសំ បសន្នា សកេហិ ចាណិហិ

សុត្តាយ អលោណិកាយ ច បស្ស ^(១) ដល់ កុម្មាសបិណ្ឌិយា

អលោមិ សុខិតំ ទិស្វា កោ បញ្ចំ ន ករិស្សតិ ^(២)

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

អលោមិមានំ ចក្កំ ។

បញ្ចមំ កញ្ជិកទាយិការិមានំ

(២៣) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ទ្ធិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

។ បេ ។ ឌីសដី វិយ តារកា

តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោត្តល្លានេន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ

អហំ អន្ធករិទ្ធស្មី ពុទ្ធស្សាទិច្ចពន្ធដោ

អនាសី កោលសម្បកំ កញ្ជិកំ តេលច្ចបិតំ

១ ម. ឌីស្ស ផលំ ។ ២ ម. ករិស្សតិ ។

វិមានវត្ត មញ្ញត្តិវត្ត ទី ៤ កញ្ញាកាយិការិមាន ទី ៥

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនទំកុម្មាសក្រៀម ដល់ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ច-
ពន្ធ ទៀបក្រុងពារាណសី ដោយដៃរបស់ខ្លួន សូមលោកម្ចាស់មើល
នូវផលនៃដុំទំកុម្មាសក្រៀមផង សាបផងចុះ អ្នកណាឃើញនាង
អាលោមា ជាស្រីដល់នូវសេចក្តីសុខហើយ នឹងមិនធ្វើនូវបុណ្យកើត
ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អាលោមវិមាន ទី ៤ ។

កញ្ញាកាយិការិមាន ទី ៥

(៤៣) (ព្រះមាត្តល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងមាន
សម្បូរជំនឿន ។ បេ ។ ដូចផ្កាយព្រឹក សម្បូររបស់នាង
ប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យ ដូចម្តេច ។ បេ ។
ទាំងសម្បូររបស់នាង ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ។

ទេវតានោះ ដែលព្រះមាត្តល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន នូវទឹកបរា ដែលចម្អិនលាយ ដោយផ្លែពុទ្រា
អប់ដោយប្រេង ដល់ព្រះពុទ្ធជាអាទិច្ចពន្ធ ក្នុងស្រុកឈ្មោះអន្ទកវិន្ទុ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនុ

ចិប្បល្យាសសុណោន ច	មិស្សំ លាមជ្ជកេន ច
អនាសី ឧជុក្ខតសី	វិប្បសន្នេន ចេតសា
យា មហេសិនំ កាយយ្យ	ចក្កវត្តិស្ស រាជិនោ
នាវី សព្វដ្ឋកល្យាណី	ភត្តុ បាលោមទស្សីកា
ឯតស្ស ^(១) កញ្ចកិណានស្ស	កលំ នាគ្សតិ សោឡសី
សនំ និក្ខា សនំ អស្សា	សនំ អស្សតវេថា
សនំ កញ្ចាសហស្សនំ	អាមុត្តមណិកុណាលា
ឯតស្ស កញ្ចកិណានស្ស	កលំ នាគ្សន្តិ សោឡសី
សនំ ហេមវតា នាតា	វ្យាសានន្តា ឧទ្ធច្បវា
សុវណ្ណាកញ្ញា មាតត្ថំ	ហេមកប្បនិវាសសា
ឯតស្ស កញ្ចកិណានស្ស	កលំ នាគ្សន្តិ សោឡសី
ចតុន្ទិបំ ច និទានំ	វស្សំ យោន កាយយេ
ឯតស្ស កញ្ចកិណានស្ស	កលំ នាគ្សតិ សោឡសិន្តិ។

កញ្ចកាយិកវិមាទំ បញ្ចមំ ។

១ ម. ឯកស្ស ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិគ្គ

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះពុទ្ធអ្នកទៀងត្រង់ បានប្រគេនវត្ថុណាយ
 ប្រឡំដោយដំបូ ខ្ញុំមមីម នឹងវត្ថុមានភ្នំប្រហើរ នារីណាមាន
 អវយវៈល្អសព្វ មានរូបមិនថោកថយ គួរមើលរបស់គុណ្ណ គប្បីធ្វើ
 ជាអគ្គមហេសីនៃស្តេចចក្រពត្តិ នារីនោះមិនដល់ចំណិតទី ១ នៃ
 ចំណែកដែលគេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ជន នៃការឲ្យទឹកបបរ
 នេះឡើយ មានសន្តាន ១០០ សេះ ១០០ រថទឹមដោយមេសេះអស្សតរ
 ១០០ កញ្ញា ១ សែន ដែលពាក់កុណ្ណាលកែវមណី ក៏មិនដល់
 ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែលគេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ជន នៃ
 ការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ ពួកជំរីដែលកើតក្នុងប្រទេសឈ្មោះហិមវន្ត
 ចំនួន ១០០ មានភ្នក្នុងដួងចន្ទាលរថ ចំរើនដោយកំឡាំងនឹងសន្ទុះ
 នឹងការប្រើស្រែង មានវៀងផ្កើនជាវិការៈនៃមាស មានគ្រឿងប្រដាប់
 សម្រេចដោយមាស ក៏មិនដល់ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែល
 គេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ជន នៃការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ
 បុគ្គលណា ក្នុងលោកនេះ គប្បីធ្វើនូវភាពនៃខ្លួនជាធំ ក្នុងទីបំផុត ៤
 បុគ្គលនោះ ក៏នៅតែមិនទាន់ដល់ចំណិតទី ១ នៃចំណែកដែល
 គេចែកជា ១៦ អស់វារៈ ១៦ ជន នៃការឲ្យទឹកបបរនេះឡើយ ។

ចប់ កញ្ញកាយិការិមាន ទី ៥ ។

វិហារវិមលំ ចក្កស្ស មញ្ញត្តិវិមលំ ឆដ្ឋំ វិហារវិមលំ

ឆដ្ឋំ វិហារវិមលំ

(៤៤) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ភំ តិដ្ឋសិ ទេវតេ
។ បេ ។ ឌុសដិ វិយ តារកា

តស្ស តេ នច្ចមាធាយ អង្គមង្គហិ សព្វសោ
ទិញ សន្តា និច្ឆរន្តិ សវជិយា មនោរមា

តស្ស តេ នច្ចមាធាយ អង្គមង្គហិ សព្វសោ
ទិញ តន្តា បវាយន្តិ សុចិត្តន្តា មនោរមា

វិត្តមាធា កាយេន យា វេណីសុ បលន្តនា
តេសំ សុយ្យតិ និក្ស្យសោ តុរិយេ បញ្ចន្តិកេ យថា

វជិសកា វតត្ថតា វតេន សម្បកម្មតា
តេសំ សុយ្យតិ និក្ស្យសោ តុរិយេ បញ្ចន្តិកេ យថា

យាបិ តេ សិរសិ មាលា សុចិត្តន្តា មនោរមា
វតិ តន្តា ទិសា សព្វា រុក្ខោ មញ្ញសកោ យថា

យាយសេ តំ សុចិត្តន្តំ រុរិ បស្សសិ អមាណុសិ
ទេវតេ បុច្ឆិតាចិត្ត កិស្សកម្មស្សិទិ បលន្តិ។

សាវត្តយំ មយ្ហ សឌី ភទិន្តេ

សង្ឃស្ស កាយេសិ មហារិហារំ

តត្ថ បសដ្ឋា អហមាណុមោទិ

វិមានវត្ត មញ្ញធិរវត្ត ទី ៤ វិហារវិមាន ទី ៦

វិហារវិមាន ទី ៦

(៤៤) (ព្រះអនុរោគស្នេហា) ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បុរ
 ដុំរុងរឿង ។ បេ ។ ដូចផ្កាយព្រឹក កាលដែលនាងកំពុងកំនោះ
 សំឡេងទិព្វទាំងឡាយ គួរស្តាប់ គួររីករាយនៃចិត្ត រមែងលាន់ព្វ
 អំពីអវយវៈតូចធំដោយសព្វគ្រប់ កាលដែលនាងកំពុងកំនោះ ក្លិនទិព្វ
 ទាំងឡាយ មានក្លិនក្រអូប ជាទីរីករាយនៃចិត្ត រមែងផ្សាយចេញអំពី
 អវយវៈតូចធំ ដោយសព្វគ្រប់ កាលនាងងាកកាយ គ្រឿងប្រដាប់
 ទាំងឡាយព្វដ៏ផងសក់ ក៏ព្យសូត្រិកកង ដូចត្រូវត្រឡប់ប្រកបដោយ
 អង្គ៥ គ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ ក៏កំរើកដោយខ្យល់
 ព្យសូត្រិកកងដូចត្រូវត្រឡប់ ប្រកបដោយអង្គ ៥ ផ្កាកម្រងណា
 ព្វដ៏សំរុះរបស់នាង មានក្លិនក្រអូប ជាទីរីករាយនៃចិត្ត (ក្លិននៃ
 ផ្កាកម្រងនោះ) រមែងផ្សាយទៅសព្វទិស ដូចដើមឡែក នាង
 តែងជុំក្លិនក្រអូបនោះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជារបស់មនុស្ស
 ម្ចាស់ទេវតា ភាគស្នេហើយ នាងចូរច្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអនុរោគដ៏ចម្រើន (នាងវិសាខា) ជា
 សំឡាញ់របស់ខ្ញុំ បានឲ្យជាងធ្វើមហាវិហារទៀបក្រុងសាវត្ថី
 ឧទ្ទិសចំពោះព្រះសង្ឃ ខ្ញុំជ្រះថ្លា រីករាយ ចំពោះវិហារនោះ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ទិស្វា អភារញ្ច បិយញ្ច មេតិ

តាយេវ មេ សុទ្ធីនុមោទនាយ

លទ្ធិ វិមានត្បុតទិស្សនេយ្យំ

សមន្តតោ សោឡ្ហសយោជនានិ

វេហាសយំ កច្ឆតិ វេទិយា មម

ក្រដាតារា និវេសា មេ វិភត្តា ភាគសោ មិតា

ទទ្ធល្មមាណ អាភន្តិ សមន្តា សតយោជនិ

ទោត្តរញ្ញោ ច មេ ឯត្ត បុប្ផលោមនិសេវិតា

អន្នោទតា វិប្បសន្តា សោវណ្ណវាលុកសន្តតា (១)

នានាបទិមសញ្ញា បុណ្ណវិកសមោតតា

សុរកិ សម្បវាយន្តិ មនុញ្ញមាលុតេវិតា (២)

ជម្ពុយោ បនសា តាលា នាឡិកេរា វេនានិ ច

អន្នោ និវេសនេ ជាតា នាហរុក្ខា អរោបិតា (៣)

នានាតុរិយសង្កដ្ឋិ អច្ឆរាគណាយោសិតិ

យោបិ មិ សុបិទេ បស្ស សោបិ វិត្តោ សិយា នរេ

ឯតាទិសំ អត្តតទិស្សនេយ្យំ វិមានំ សត្វសោ បកំ

មម កេម្មហិ និត្តនិ អលិ បុញ្ញានិ កាតវេ ។

១ ឱ. សោណ្ណវាលុកសន្តតា ។ ២ ម. មនុញ្ញវាលុតេវិតា ។ ៣ ឱ.ម. អរោបិតា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ព្រោះឃើញនូវផ្ទះគឺវិហារ ជាទីស្រឡាញ់នេះ ទើប

វិមានដែលខ្ញុំបានហើយ ដោយអនុមោទនា ដ៏បរិសុទ្ធ

នោះឯង ជាវត្ថុអស្ចារ្យ គួររមែលរមែល ក៏ខ្ពស់ទៅ

ព្រំដីអាគាស អស់ ១៦ យោជន៍ជុំវិញ ដោយបុញ្ញវិទ្ធិនៃខ្ញុំ

ផ្ទះកំពូល ជាលំនៅរបស់ខ្ញុំ ដូចគេចែកដោយចំណែកស្មើគ្នា រុំ

រឿងភ្នំទួលទៅ អស់ ១០០ យោជន៍ជុំវិញ ឯស្រះបោក្ខរណីទាំងឡាយ

របស់ខ្ញុំ ក្នុងទីនេះ ដែលពួកគ្រឿងទុក្ខនៅអាស្រ័យហើយ មានទឹករាងថ្ម

គ្រាលដោយខ្យល់មាស ដេរដាសដោយឈូកផ្សេងៗ ត្រូកដោយ

ឈូកសទាំងឡាយ មានក្លិនក្រអូប ជាទីភាគចិត្ត ដែលខ្យល់បក់

ផ្សាយទៅ ដើមត្រីដ៏ ខ្ពស់ត្នោត ដូង ព្រៃនីលឈើផ្សេងៗ ទាំងឡាយ

ដុះជិតលំនៅខាងក្នុង មិនបាច់ដាំឡើយ (វិមាននោះ) សឹងរងដោយ

ត្រូវត្រូវផ្សេងៗ គឺកកដោយពួកស្រ្តីអប្សរ ចោះជនណាឃើញខ្ញុំ

ក្នុងការយល់សប្តិ ជននោះឯង គង់ត្រេកអរ វិមានបែបនេះ ជាទី

អស្ចារ្យ គួររមែលរមែល ភ្លឺព្រាងព្រាត ដោយសព្វគ្រប់ កើតឡើង

ដោយបុញ្ញកម្មទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំ បុគ្គលគួរធ្វើនូវបុណ្យទាំងឡាយ ។

វិមានវត្តស្នំ ចក្កវត្តស្នំ មញ្ញវត្តវត្តស្នំ ឆន្ទំ វិហារវិមានំ
 តាយេវ តេ សុទ្ធិនុមោទនាយ
 លទ្ធិ វិមានព្រូតនិស្សនេយ្យំ
 យា ចេវ សា នានមទាសិ ជាវិ
 តស្ស តតិ ព្រហ្ម កុហិ ឧប្បន្ទា សាតិ ។
 យា សា អហំ មយ្ហ សឡិ កនន្ត
 សង្ឃស្ស កាវេសិ មហាវិហារំ
 វិញ្ញាតធម្មា សា អទាសិ នានិ
 ឧប្បន្ទា និម្មានតិសុ ទេវេសុ^(១)
 បជាបតិ តស្ស សុនិម្មិតស្ស
 អនិទ្ទិយា កម្មវិទាក តស្ស^(២)
 យមេតំ បុត្តសិ កុហិ ឧប្បន្ទា សាតិ ។
 កន្ត វិយាកាសី អនញ្ញាថា អហំ
 តេន ហញ្ញេបិ^(៣) សមាទបេជ
 សង្ឃស្ស នាណនិ ទទាថ វិត្តា
 ធម្មញ្ញ សុណាថ បសន្នមាទសា
 សុទ្ធិលុកោ លទ្ធា មនុស្សលកោ
 យំ មត្តំ មត្តាធិបតិ អទេសយំ
 ព្រហ្មសរោ កញ្ចនសន្និកត្តថោ

១ ឧ. ១១៧ ។ ២ ម. ពស្ស ។ ៣ ឧ. ហិ អញ្ញេបិ ។

វិមានវត្ត មញ្ញដ្ឋកវត្ត ទី ៤ វិហារវិមាន ទី ៦

(ព្រះអនុរដ្ឋតេស្តាស្នេហ៍) វិមានដែលនាងបានហើយ ដោយ
អនុរមាណា ដំបូរសុខនោះឯង ជាទីអស្ចារ្យ គួរ
រមែលរមែល ម្យ៉ាងទៀត នារីណា បានឲ្យនូវទាន នាង
ចូរប្រាប់នូវគតិ របស់នារីនោះ តើទៅកើតក្នុងទីណា ។
(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ស្រីសំឡាញ់របស់ខ្ញុំ
ណាបានឲ្យជាងធ្វើមហាវិហារដើម្បីសង្ឃ ស្រីសំឡាញ់នោះ
(គឺនាងវិសាខា) ជាស្រ្តីមានធម៌ ដឹងច្បាស់ បានឲ្យទានហើយ
បានទៅកើតក្នុងទេវលោក ជាទីនិម្មានរតី បានជាបជាបតីនៃ
ទេវពជ្ឈឈ្មោះសុខិមិត្ត លោកម្ចាស់សួររក នូវនារីណាថា
នារីនោះទៅកើតក្នុងទីណា ផលនៃកម្មរបស់នារីនោះ មិន
គប្បីគិតឡើយ ។ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានដោះស្រាយ តាម
សេចក្តីពិត មិនប្រែប្រួល ព្រោះហេតុនោះ លោកម្ចាស់ចូរ
បបួលពួកជនដទៃថា អ្នកទាំងឡាយ ចូរគ្រេកអរឲ្យទានចំពោះ
សង្ឃផង អ្នកទាំងឡាយចូរមានចិត្តជ្រះថ្លា ស្តាប់ធម៌ផង ការ
បានអត្តភាពជាមនុស្ស ដែលគេកម្របានដោយឃើញ អ្នកទាំង
ឡាយ ក៏បានហើយ ព្រះពុទ្ធ មានសំឡេងដូចព្រហ្ម មានព្រះ
ចម្មាដូចមាស ជាអធិបតីក្នុងផ្នូរ បានសំដែងនូវទានជាផ្លូវណា

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

សង្ឃស្ស ទាណនិ ទណេវ វិត្តា

មហាប្បលា យត្ត កវន្តិ ទត្តិណា

យេ បុគ្គលា អដ្ឋ សតំ បសដ្ឋា

ចត្តារិ ឯតានិ^(១) យុតានិ ហោន្តិ

តេ ទត្តិណោយ្យា សុគតស្ស សាវកា

ឯតេសុ ទិន្នានិ មហាប្បលានិ

ចត្តារោ ច បដិបដ្ឋា ចត្តារោ ច ផលេ វិតា

ឯស សង្ឃេ ឧដ្ឋក្កតោ បញ្ញាសីលសមាហិតោ

យជមាណនិ មនុស្សានិ បញ្ញាបេក្ខាន កណ៌ានិ

កកោតំ ឱបដិកំ បុញំ សង្ឃេ ទិន្នំ មហាប្បលំ

ឯសោ ហិ សង្ឃេ វិបុលោ មហាគ្យតោ^(២)

ឯស ប្បមេយ្យោ ឧទដិវ សាគរោ

ឯតេហិ សេដ្ឋា នវរិយសាវកា^(៣)

បក្កដំរា ធម្មមនិយន្តិ

តេសំ សុទិន្នំ សុហានំ សុយដ្ឋំ

យេ សង្ឃមុទ្ធិស្ស ទទន្តិ ទានិ

១ ទ. យេតានិ ។ ២ ទ. ម. មហានុតោ ។ ៣ ទ. ម. នវរិយសាវកា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិក្កុ

ទុក្ខណាទាន(ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ)ចំពោះសង្ឃណា ជាទាន
 មានផលច្រើន អ្នកទាំងឡាយ ចូរត្រេកអរឲ្យទានទាំងឡាយ
 (ទោះ)ចំពោះសង្ឃ (ទោះ)ចុះ បុគ្គលទាំងឡាយណា ៨ ពួក
 ដែលសប្បុរសទាំងឡាយ សរសើរហើយ បើកប់ជាតូចាន
 ៤ គូ បុគ្គលទាំងឡាយនោះ ជាសាវ័កនៃព្រះសុគត លោក
 គួរដល់ទុក្ខណាទាន ទានទាំងឡាយ ដែលបុគ្គលឲ្យហើយ
 ចំពោះទុក្ខណាយបុគ្គលទាំងឡាយនុ៎ះ ជាទានមានផលច្រើន
 បុគ្គល ៤ ពួក តាំងនៅក្នុងមគ្គ បុគ្គល ៤ ពួកតាំងនៅក្នុងផល នេះ
 ឈ្មោះថាព្រះសង្ឃ លោកប្រតិបត្តិត្រង់ ប្រកបដោយបញ្ចានីសីល
 បុណ្យឲ្យផល ក្នុងបច្ចុប្បន្ន ដែលពួកសត្វជាមនុស្សប្រាថ្នានូវបុណ្យ
 កាលបូជាកាលធ្វើ បានឲ្យហើយចំពោះសង្ឃ ជាទានមានផលច្រើន
 ព្រោះថា ព្រះសង្ឃនុ៎ះ ជាព្រះសង្ឃមានគុណ ធំទូលាយ
 ព្រះសង្ឃនុ៎ះ ដូចជាសាគរ ដែលទ្រទ្រង់នូវទឹក មានជម្រៅ
 រាប់មិនបាន ពួកសាវ័កអ្នកមានសេចក្តីព្យាយាម ប្រសើរជាង
 នរៈទាំងនេះ ជាអ្នកប្រសើរមែនពិត ជាអ្នកធ្វើនូវពន្លឺ គឺ
 ញាណ សំដែងនូវធម៌ ពួកសត្វណា បានឲ្យទាន ទទួល
 ចំពោះព្រះសង្ឃ (ទាននោះ) ឈ្មោះថា ពួកសត្វទាំងនោះ
 បានឲ្យល្អហើយ ចូជាកូច ល្អហើយ ចូជានំ ល្អហើយ

វិហារវត្តស្នំ ចក្កត្ថស្ស មញ្ញន្តិកវត្តស្ស សត្វមំ ចក្កវត្តវិហារំ

សា និក្ខណា សង្ឃតតា បតិដ្ឋិតា

មហាប្បណ លោកវិទូហិ វណ្ណិតា

ឯតាទិសំ បុញ្ញមនុស្សានា^(១)

យេ វេទជាតា វិចារន្តិ លោកេ

វិនេយ្យ មច្ឆោមលំ សម្មលំ

អនិទ្ឋិតា សត្វមុខេន្តិ ហន្តិ ។

វិហារវិហារំ នេដ្ឋំ ។

រាណារំ ទុតិយំ ។

សត្វមំ ចក្កវត្តវិហារំ

(២៥) អភិក្កន្តេន នវណ្ណេន ។ បេ ។

វណ្ណេន ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្លានេន បុត្តតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទិ ផលំ

ស្ម័វារំ ហត្ថកំ អហមនាសី

ភិក្ខុនោ បណ្ណាយ ចរន្តស្ស

ឯសិកានំ ឧណ្ណាតស្មី នគរេ^(២)

វិវេ បណ្ណាកតេ^(៣) រម្មេ

១ ម. សញ្ញមនុស្សានា ។ ២ ម. នគរ ។ ៣ ទ. បណ្ណាកតេ ។

វិមានវត្ត មហិជ្ឈិកវត្ត ទី ៤ បញ្ជីវិមាន ទី ៧

សង្ឃកតាទុក្ខិណាទាននោះ ដែលបុគ្គលដ៏កល់ទុក្ខល្អហើយ
 ជាទានមានផលច្រើន ដែលព្រះពុទ្ធទ្រង់ជ្រាបច្បាស់
 នូវលោក ទ្រង់ត្រាស់សរសើរហើយថា ជនទាំងឡាយ
 ណា កាលពួករឿយខ្ញុំបុណ្យ ប្រាកដដូច្នោះ វេមនីកើត
 សេចក្តីត្រេកអរ ត្រាច់រង្គាត់ទៅ ក្នុងលោក ជនទាំងនោះ
 កំបាត់បង់ នូវមន្ទិល គឺសេចក្តីកំណាញ់ ព្រមទាំងឫស
 ជាអ្នកមិនមានគភ៌ៈរៀលបាន វេមនីទៅកាន់ឋានសួគ៌ ។

ចប់ វិហារវិមាន ទី ៦ ។

ចប់ កាលវិរៈទី ២ ។

បញ្ជីវិមាន ទី ៧

(៤៩) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បជ័រឆៀង ។ បេ ។
 ទាំងសម្បរបេសនាង ក៏ភ្ជីច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេនខ្ញុំផ្អាកដ៏ព្រឹក្សមួយបាច់ ដល់ភិក្ខុកាលនិមន្ត
 ទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះ
 បណ្ណកតៈ ជាគ្រុឌិគ្គរត្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងផែនដីសិកៈ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវន្ត

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

អភិក្កន្ធនេន វណ្ណោន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន បុច្ឆតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទំ ដលំ

ដំលុប្បលហត្ថកំ អហមនាសី

ភិក្កុនោ បណ្ណាយ ចរន្តស្ស

ឯសិកានំ ឧណ្ណាតស្មី នគរេ

វេរ បណ្ណាកតេ^(១) វម្មេ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

អភិក្កន្ធនេន វណ្ណោន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្កល្យានេន បុច្ឆតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទំ ដលំ

ឌុំនាតម្បលកំ ហារតបត្តិ

ឌុំនកម្មំ សរេ ជានំ អហមនាសី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន នូវផ្កាឧប្បលខៀវមួយបាច់ ដល់ភិក្ខុ កាល
និមន្តទៅបិណ្ឌបាត ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានផែនដីរួស ឈ្មោះ

បណ្ណាករៈ ជាគ្រូដ៏គួរត្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ដ៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅតាមនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានប្រគេន នូវផ្កាយូកមួយបាច់ ដែលមាន
ក្រវាស មានស្លឹកខៀវ ដុះក្នុងស្រះ មានទឹក

វិហារវត្តស្នំ ចតុត្ថស្ស មញ្ញុដ្ឋិកវត្តស្ស សត្តមំ ចតុវិគ្គិហនំ

ភិក្ខុនោ បិណ្ណាយ ចរន្តស្ស

ឯសិកានំ ឧណ្ណាតស្មី នតរ

វរេ បណ្ឌិតតេ រមេ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

អភិក្ខុន្តេន វណ្ណេន ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្យានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទិ ជលំ

អហំ សុមនា សុមនស្ស សុមនមកុលានិ

ទន្ធវណ្ណានិ អហាមនាសី

ភិក្ខុនោ បិណ្ណាយ ចរន្តស្ស

ឯសិកានំ ឧណ្ណាតស្មី នតរ

វរេ បណ្ឌិតតេ រមេ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

ចតុវិគ្គិហនំ សត្តមំ ។

វិមានវត្ត មញ្ញជ្ជការត្ត ទី ៤ ចតុវិគីរិមាន ទី ៧

ដល់ភិក្ខុ កាលនិមន្តទៅបណ្ឌិត ក្នុងនគរ

ដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះបណ្ឌិតគៈ

គួរក្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ។

(ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) មានសម្បុរដ៏រុងរឿង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ។

ទៅការនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំឈ្មោះសុមនា បានប្រគេនផ្កាម្លិះក្រពុំ មានពណ៌ប្រាកដ

ស្មើ ដោយភ្នកដំរី ដល់ភិក្ខុអ្នកមានចិត្តល្អ កាលនិមន្ត

ទៅបណ្ឌិត ក្នុងនគរដ៏ប្រសើរ មានផែនដីខ្ពស់ ឈ្មោះ

បណ្ឌិតគៈ គួរក្រេកអរ នៃពួកជនអ្នកនៅក្នុងដែនឯសិកៈ

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ចតុវិគីរិមាន ទី ៧ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

អដ្ឋមិ អម្បវិមាទំ

(៤៦) និព្វន្តេ អម្បវិមិ វម្មំ ចាសាទេត្ត មហាលូកោ
 ឆានាតុវិយស ធម្មុដ្ឋា^(១) អន្តរាគណាយោសិតោ
 បដិមោ ចេត្ត ជលតិ និព្វំ សោវណ្ណាយោ មហា
 ទិស្សុដលេហិ វុត្តហិ សមន្តា បរិវារិតោ
 កេន តេ អម្បវិមិ វម្មំ ចាសាទេត្ត មហាលូកោ
 កេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុច្ឆិតា
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ដលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សកតា

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

វិហារំ សធម្មស្ស កាវេសី អម្ពេហិ បរិវារិតំ
 បរិយោសិតេ វិហារេ កាវេន្តេ និដ្ឋិតេ មហា
 អម្ពេ អន្តរាយត្វាន^(២) កត្វា ទិស្សុមយេ ដលេ
 បដិមំ តត្ត ជាលេត្វា កោជយត្វា កណ្តត្តមិ
 និយ្យាទេសី តំ សធម្មស្ស បសន្នា សកេហិ ចាលិហិ

១ ខ. ភាគតុវិយសយុត្តោ ។ ២ ម. អម្ពេហិ ឆាយិក្ខាម ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

អម្ពវិមាណ ទី ៧

(៤៦) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នរថា) ព្រៃស្វាយរបស់នាងជាទិព្វ គួរ
 សប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំទូលាយ ក្នុងព្រៃស្វាយនោះ សឹងរង់ដោយ
 គួរត្រឡប់ផ្សេងៗ គឺកកដោយពួកស្រីអប្សរ ទាំងប្រទេសជាលាងធំ
 ជាវិការៈនៃមាស មានពួកឈើ ដែលផ្លែចេញជាសំពត់ធំៗដុំវិញ
 ក៏ភ្លឺរឿងក្នុងប្រាសាទនោះជាទិព្វ ព្រៃស្វាយរបស់នាងជាទិព្វ គួរ
 សប្បាយ មានប្រាសាទខ្ពស់ធំទូលាយ តើសម្រេចដោយបុណ្យ
 ដូចម្តេច សម្បរបស់នាង ប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេច ដោយបុណ្យ
 ដូចម្តេច ។ បេ ។ ទាំងសម្បរបស់នាង ក៏ភ្លឺច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលជាតិមុន កើត ជាមនុស្ស

ក្នុងពួកមនុស្ស នាមនុស្សលោក

បានឲ្យជាន់ធ្វើវិហារ ទទួលចំពោះសង្ឃ មានដើមស្វាយព័ទ្ធជុំវិញ
 កាលធ្វើវិហាររួចស្រេចហើយ បានធ្វើបុណ្យឆ្លង ខ្ញុំបានដណ្តប់វិ
 ដើមស្វាយទាំងឡាយ ធ្វើផ្លែទាំងឡាយជាវិការៈនៃសំពត់ អុជប្រទេស
 ភ្លឺរឿង ក្នុងព្រៃស្វាយនោះ បានញ៉ាំងព្រះសង្ឃដ៏ទុក្ខមជានិគណៈឲ្យ
 ឆាន់ ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បានវេវិហារនោះចំពោះសង្ឃដោយផែរបស់ខ្លួន

វិហារវត្តស្មី ចក្កត្ថស្ស មញ្ញត្ថិកវត្តស្ស នវមំ បីតវិហារំ

តេន មេ អម្ពវំនំ វម៌្មំ បាសាទេត្ត មហាលូកោ
 នាណតុវាយស ឡុដ្ឋោ អច្ឆរាគណាយោសំតោ
 បទីទោ ចេត្ត ជលតិ និច្ចំ សោវណ្ណាយោ មហា
 ទុស្សដលេហិ វុត្តេហិ សមន្តា បរិវារិតោ
 តេន មេ តានិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។
 អម្ពវិហារំ អជ្ជមំ ។

នវិមំ បីតវិហារំ

(៤៧) បីតវត្តេ បីតជនេ^(១) បីតាលត្តារក្ខសិតេ
 បីតចន្ទនលិត្តេ បីតប្បលមដារិដិ
 បីតប្បសាទិសយនេ បីតាសនេ បីតកោជនេ^(២)
 បីតជត្តេ បីតវថេ បីតស្សេ បីតវជនេ^(៣)
 តី តម្ពិ អភវិកន្តេ បុព្វេ មាណសតេ កវេ
 ទេវតេ បុត្តតាចិត្តេ តិស្សតម្ពស្សិទិ ដលិ(៧តិ)។
 កោសាតតិ^(៤) នាម លតតិ កន្តេ តតិកា^(៥) អនភិជ្ឈិតា

១ ឱ. បីតវត្តេ បីតជនេ ។ ២ ម. បីតវជនេ ។ ៣ ម. បីតវជនេ ។ ៤ ឱ. កោសាតិ ។
 ៥ ម. កុំកា ។

វិមានវត្ត មហានិព្វាន ទី ៤ បីតិវិមាន ទី ៧

ដោយបុត្រាកម្មនោះ ទើបខ្ញុំមានវ្រៃស្វាយ គួរសប្បាយ មានប្រាសាទ
ខ្ពស់ធំទូលាយ ក្នុងវ្រៃស្វាយនោះ សឹងរំពឹងដោយត្រូវត្រូវផ្សេងៗ
គឺកកដោយពួកស្រីអប្សរ ទាំងប្រទេសផ្សេងៗ ជាវិការៈនៃមាស
មានពួកឈើផ្លែចេញជាសំពត់ព័ទ្ធជុំវិញ ភ្នំរាងរឿង ក្នុងប្រាសាទ
នោះជានិច្ច សម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ សម្រេចដោយបុណ្យ
នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អង្គវិមាន ទី ៧ ។

បីតិវិមាន ទី ៨

(៤៧) (ទេវរាជសួរថា) ម្ចាស់នាងដ៏ចម្រើន មានសំពត់ល្បឿង
មានទង់ល្បឿង ស្អិតស្អាតដោយគ្រឿងប្រដាប់មានពណ៌ល្បឿង មាន
អវយវៈលាបដោយខ្លឹមចន្ទន៍ល្បឿង ទ្រទ្រង់ផ្កាឧប្បលល្បឿង មាន
ប្រាសាទមីនទ័ដកល្បឿង មានទីអង្គុយល្បឿង មានកោដ្ឋនល្បឿង
មានឆ្នែកល្បឿង មានរថល្បឿង មានសិរល្បឿង មានផ្ចិតល្បឿង
នាងបានធ្វើអំពើដូចម្តេច ក្នុងកតជាវរបស់មុនុស្ស ក្នុងកាលមុន
ម្ចាស់ទេវតា យើងសួរហើយ នាងចូរប្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន វល្លិ៍ឈ្មោះកោសាតក៏

(វល្លិ៍នូវនាងវ្រៃ) ជាជាតិវល្លិ៍ល្បឿង ដែលគេមិនត្រូវការ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

តស្សា ចត្តារិ បុត្តានិ	ថ្ងៃ អភិហារី អហិ
សត្តសរិ ខុទ្ទិស្ស	វិប្បសន្នេន ចេតសា
នាស្ស មត្តំ អវេត្តិស្សំ	តទង្គមនសា សត្ត ^(១)
តតោ មំ អវេត តារី	ថ្ងៃ អប្បត្តមានសំ
តញ្ចាហិ អភិសញ្ចេយ្យំ	ភិយ្យោ ទ្ធន ឥតោ សិយា
តេន កម្មេន ទេវិទ្ធ	មយវា ទេវកុញ្ញា
បហាយ មានុសំ ទេហិ	តវ សហព្យតមាតតាត ។ ^(៣)
ឥទំ សុត្តា តទិសាធិបតិ	មយវា ទេវកុញ្ញារោ
តាវត្តិសេ បសាទេន្តោ	មាតលី ឯតទព្រិ
បស្ស មាតលី អច្ឆរំ	ចិត្តំ កម្មជលំ ឥទំ
អប្បកម្មិ កតំ ទេយ្យំ	បុញ្ញំ ហោតិ មហាច្ចលំ
នត្តិ ចិត្តេ បសន្នមិ	អប្បកា នាម ទត្តិណា
តថាគតេ វា សម្ពុទ្ធោ	អថ វា តស្ស សាវកេ
ឯហិ មាតលី អម្ពេចិ	ភិយ្យោ ភិយ្យោមហេម្ពសេ ^(៤)
តថាគតស្ស ធាតុយោ	សុខោ បុញ្ញានម្ពត្តយោ
តិជ្ជន្តេ និព្វតេ វាចិ	សមេ ចិត្តេ សមំ ជលំ

១ ម. ទត្តមនសា សតិ ។ ២ ឱ. វិយោ ។ ៣ ម. សហព្យមាតតា ។

៤ ឱ. ម. មហេមសេ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំម្ចាស់មានចិត្តជ្រះថ្លា បាននាំយកផ្កានោះនាងព្រះនោះ ៤ ទង ទៅបូជា
 ព្រះស្តេច ទទួលចំពោះព្រះសិវ ធាតុនៃព្រះសាស្តា ខ្ញុំម្ចាស់កំពុងមានចិត្ត
 ប្រៀបគ្នាទៅ ក្នុងព្រះធាតុនៃព្រះមានព្រះភាគនោះ មិនបានក្រឡេក
 មើលផ្លូវគោរោះ គ្រានោះមេតាមកដល់ខ្ញុំម្ចាស់ ដែលមានអធ្យាស្រ័យ
 មិនទាន់ដល់ព្រះស្តេច (ស្លាប់ទៅ) បើខ្ញុំម្ចាស់សន្សំបុណ្យនោះសម្រេច
 ម៉្លោះសមជាមានសម្បត្តិដ៏លើសលុបជាងនេះ បពិត្រព្រះអង្គជាធំជាង
 ទៅតា នាមមយវៈ ជាទៅកុញ្ញា ខ្ញុំម្ចាស់បានលះបង់រាងកាយជា
 មនុស្ស មកកើតជាអួយនឹងព្រះអង្គ ព្រោះកម្មនោះ ។

ព្រះឥន្ទ្រ នាមមយវៈ ជាទៅកុញ្ញា ជាធំជាងទៅតាក្នុងជាន់គ្រូត្រង្ស
 បានស្តាប់ពាក្យនេះហើយ ក៏ញ៉ាំងទៅធីតាឲ្យជ្រះថ្លា ក្នុងកតតាវត្តង្ស
 ហើយ បានពាលពាក្យនេះ នឹងមាតលិទៅបុត្រថា ម្ចាស់មាតលិ
 អ្នកចូរមើលសេចក្តីអស្ចារ្យ នេះជាផលនៃកម្មដ៏វិចិត្រ ទេយ្យវត្ថុ សូម្បី
 បន្តិចបន្តួចដែលគេធ្វើហើយ ជាបុណ្យមានផលច្រើន កាលបើចិត្ត
 ជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះភថាគតជាសម្ពុទ្ធ ឬសាវ័ករបស់ព្រះភថាគតហើយ
 ទុក្ខណាទានោះឈ្មោះថាមានផលតិចមិនមែនឡើយ ម្ចាស់មាតលិ អ្នកចូរ
 មក យើងទាំងឡាយនឹងបូជាព្រះធាតុព្រះភថាគតឲ្យលើសលុបជាងនេះ
 ទៅទៀត ការសន្សំនូវបុណ្យទាំងឡាយ រមែងនាំមកនូវសេចក្តីសុខ
 កាលព្រះភថាគតបិតនៅក្តី បិត្យានៅក្តី បើទាំងចិត្តស្មើ ផលក៏ស្មើ

វិហារវត្តស្មី បក្កត្តស្ស មញ្ញវត្តស្ស ទសមំ ឧប្បវិហានំ

ចេតោបណិធិហេតុ ហិ សត្តា កច្ឆន្ទិ សុត្តនិ

ពហ្មន្ទិ វត អត្តាយ ឧប្បជ្ជន្ទិ តថាគតា

យត្ត កាវំ កាវត្វាន សក្កិ កច្ឆន្ទិ ទាយ កាតិ ។

បិរវិហានំ នវមំ ។

ទសមំ ឧប្បវិហានំ

(៤៨) ឱកាសយេត្វា បឋវី សទេវកំ

អតិរោចសិ ចន្ទិមសុរិយា វិយ

សិរិយា ចវណ្ណាន យសេន តេជសា

ព្រហ្មាវ ទេវេ តិទសេ សហិទ្ធកេ

បុត្តាមិ តំ ឧប្បលមាលជារិទេ

អាវេទ្យិទេ កញ្ចានសន្ទិកត្តចេ

អលង្កតេ ឧត្តមវត្តជារិទេ

កាត្វិ សុកេ ទេវតេវន្ទសេ មមិ^(១)

នានិ សុច្ឆណំ អថ សីលសញ្ញាមិ^(២)

កេន្ទបបដ្ឋា សុត្តនិ យសស្សនំ

ទេវតេ បុត្តតាចិត្ត កិស្ស កម្មស្សនំ ដលំ (៧៧)។

១ ឱ. មម ។ ២ ម. សីលសញ្ញាមិ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ឥន្ទ្រេ ភន្ទេ ឥន្ទ្រេ^(១) កាមិ
 បិណ្ណាយ អម្ពាតិ យំ ឧបាគមិ
 តតោ តេ ឧទ្ធច្ចស្ស អនាសិ ខណ្ឌិកំ
 បសន្នចិត្តា អតុលាយ បិសិយា
 សស្ស ច បថា អនុយុញ្ញតេ មមិ
 កហំ នុ ឧទ្ធច្ច^(២) វជ្ជ តេ អវាតកិ
 ម ធម្មិកំ ន បន ខានិកំ មយា
 សន្តស្ស កិក្កស្ស សយំ អនាសិហិ
 តុយញ្ញំ ឥស្សរិយំ អថោ មម
 ឥតិស្ស សស្ស បរិកាសតេ មមិ
 លេខ្មិ កហេត្វា បហារំ អនាសិ មេ
 តតោ ចុតា កាលកតមិ ទេវតា
 តទេវ កម្មិ កុសលំ កតិ មយា
 សុខញ្ច កម្មិ អនុកោមិ អត្តនា
 ទេវេហិ សន្និ បរិចារិយាមហិ
 មោទាមហិ កាមកុណេហិ បញ្ចហិ
 តទេវ កម្មិ កុសលំ កតិ មយា
 សុខញ្ច កម្មិ អនុកោមិ អត្តនា

១ ម. ឥន្ទ ពេ ភន្ទេ ឥន្ទ្រេ វ ២ ខ. ខុទ្ធិ ១

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

(ទេវតាធ្វើយថា) បពិត្រព្រះថេរៈដ៏ចម្រើន រឿងនេះ លោក
ម្ចាស់ (ជ្រាបស្រាប់ហើយ) លោកម្ចាស់បានចូលទៅកាន់
ផ្ទះរបស់ខ្ញុំ ដើម្បីបិណ្ឌបាត ក្នុងស្រុកឯណោះ គ្រានោះ ខ្ញុំ
មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេនអំពៅ ១ កំណាត់ដល់លោកម្ចាស់
ដោយបិត្តិយ៍មិនបាន លុះកាលខាងក្រោយមក ម្តាយក្មេក
បានសួរដេញដោលខ្ញុំថា ម្ចាស់មេ ទាន់បំផ្លាញអំពៅទៅណា
(ខ្ញុំឆ្លើយថា) ខ្ញុំមិនបានចោលទេ មិនបានស៊ីទេ ខ្ញុំបានប្រគេន
ដល់ភិក្ខុ អ្នកមានចិត្តស្ងប់ ដោយខ្លួនឯង ម្តាយក្មេក ក៏
ប្រទេចផ្តាសាខ្ញុំថា ហង់ឯង ឬអញ ជាជំកូនផ្ទះនេះ ហើយក៏
យកដុំដីប្រហារខ្ញុំ ខ្ញុំធ្វើមរណកាល ច្យុតចាកមនុស្សលោក
នោះបានមកកើតជាទេវតា កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបាន
ធ្វើហើយ ខ្ញុំក៏បានទទួលផលនៃកម្មជាសុខ ដោយខ្លួនឯង
បានញ៉ាំងស្រ្តីឲ្យបម្រើ ជាមួយនឹងទេវតាទាំងឡាយ ខ្ញុំមែន
រីករាយដោយកាមគុណទាំង ៥ កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំ
បានធ្វើហើយ ខ្ញុំក៏បានទទួលផលនៃកម្មជាសុខ ដោយខ្លួនឯង

វិមានវត្តស្មី បុគ្គលស្ស មញ្ញុញ្ញវត្តស្ស ឯកាទសមំ វិន្ទុវិមានំ

ទេវីន្ទុគ្គតា តិទសេហិ រត្តិគា
 សមប្បតា កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
 ឯតាទិសំ បុញ្ញដលំ អនប្បកំ
 មហាវិទាកា មម ឧច្ឆន្ទត្តិណា
 ទេវេហិ សទ្ធិ បរិចារិយាមហិ
 មោទាមហិ កាមគុណេហិ បញ្ចហិ
 ឯតាទិសំ បុញ្ញដលំ អនប្បកំ
 មហាវត្តកា មម ឧច្ឆន្ទត្តិណា
 ទេវីន្ទុគ្គតា តិទសេហិ រត្តិគា
 សហស្សនេត្តារិវេ នន្ទនេ វនេ
 តុវញ្ច កន្តេ អនុកម្មកំ វិទិ
 ឧបេច្ឆ វន្តី កុសលញ្ច បុច្ឆ ម^(១)
 តតោ តេ ឧច្ឆស្ស អនាសិ ខណ្ឌិកំ
 បសន្ទចិត្តា អតុលាយ បិតិយា តិ។

ឧប្បវិមានំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ វិន្ទុវិមានំ

(២៧) អភិក្កន្តេន វណ្ណេន យា ត្វិ តិដ្ឋសំ ទេវតេ
 ឌីកាសេន្តិ ទិសា សញ្ច ឌីសដិ វិយ តារកា

១ ម. បុច្ឆស្ស ។

វិមានវត្ត មញ្ញវិមាន ទី ៤ វិទ្យុវិមាន ទី ១១

ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទៅតាបានគ្រប់គ្រងហើយ ពួកទៅតាជាន់
 ក្រែត្រីង្ស ក៏បានរក្សាហើយដែរ ស្តាប់ស្តាប់ដោយ កាមគុណ ៥
 ផលបុណ្យប្រាកដដូច្នោះ មិនមែនតិចតួចឡើយ ទុច្ចុទ្ធកិ-
 ណាទាន (ការឲ្យអំពៅ) របស់ខ្ញុំ ជាទានមានផលច្រើន
 ខ្ញុំបានញ៉ាំងស្រ្តីឲ្យបម្រើ ជាមួយនឹងទៅតាទាំងឡាយ ខ្ញុំមែន
 រីករាយ ដោយ កាមគុណ ៥ ផលបុណ្យប្រាកដដូច្នោះ មិនមែន
 តិចតួចឡើយ ទុច្ចុទ្ធកិណាទាន របស់ខ្ញុំ មានគេជះច្រើន
 ព្រះឥន្ទ្រជាធំជាងទៅតា បានគ្រប់គ្រងហើយ ពួកទៅតាជាន់
 ក្រែត្រីង្ស ក៏បានរក្សាហើយដែរ ដូចជាព្រះសហស្សនេត្រ
 ក្នុងព្រៃនន្ទរវន បពិត្រលោកម្ចាស់ដ៏ចម្រើន ខ្ញុំបានទៅថ្វាយបង្គំ
 លោកម្ចាស់ ជាអ្នកចេះដឹង ជាអ្នកអនុគ្រោះ លោកម្ចាស់បានសួរ
 ទូរកុសលចំពោះខ្ញុំ លំដាប់នោះខ្ញុំ មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេន
 អំពៅមួយកំណាត់ ដល់លោកម្ចាស់ដោយបិតិប្បីនមិនបាន ។

ចប់ ឧប្បវិមាន ទី ១០ ។

វិទ្យុវិមាន ទី ១១

(៤៧) (ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទៅតា នាងមានសម្បុរ
 ដ៏រុងរឿង ញ៉ាំងទិសទាំងពួង ឲ្យភ្នំច្បាស់ ដូចផ្កាយព្រឹក

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បភាសតីតិ ។

សា ទេវតា អត្តមនា មោក្ខល្លានេន បុច្ឆិតា

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតា

ទិស្វាន សមណោ សីលវន្តោ

មាណសំ វជ្ជត្វា មនំ បសាទយី

វិត្តា ចហំ អញ្ញលីកំ អកាសី

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បភាសតីតិ ។

វគ្គវិមាទំ ឯកទសមំ ។

ទ្វាទសមិ វជ្ជិមាលាវិមាទំ

(៥០) អភិក្កន្តេន វណ្ណោន យា ភិ តិដ្ឋសិ ទេវតេ

ហត្ថេ មាទេ ច វិក្កយេ ទត្ថសិ សុប្បវាទិតេ

តស្ស តេ ទត្ថមាធាយ (១) អង្គមង្គេហិ សព្វសោ

ទិញា សទ្ធា ទិក្ខវន្តំ សវនីយា មណោមា

តស្ស តេ ទត្ថមាធាយ អង្គមង្គេហិ សព្វសោ

ទិញា តត្វា បវាយន្តំ សុចិក្ខា មណោមា

១ ឱ. ឧទ្ទមាធាយ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

សម្បុររបស់នាងប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យដូចម្តេច ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់នាង ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ទេវតានោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញពួកសមណៈ
 អ្នកមានសីល ក៏ថ្វាយបង្គំបាទ ហើយញ៉ាំងចិត្តឱ្យជ្រះថ្លា
 ត្រេកអរ បានធ្វើអញ្ញាលិកម្ម (ចំពោះសមណៈទាំងនោះ)

ព្រោះហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ វគ្គវិមាន ទី ១១ ។

រដ្ឋិមាលារីមាណ ទី ១២

(៥០) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ម្ចាស់ទេវតា នាងមានសម្បុរដ៏រុងរឿង
 (កាលបើត្បូត្រឡើ) ដែលគេប្រកលហើយ នាងរស់រវើកសង្កេត
 កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ សំឡេងទិព្វទាំងឡាយ គួរស្តាប់ គួរ
 រីករាយចិត្ត រមែងលាន់ពួកអំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់
 កាលដែលនាងកំពុងរាំនោះ ក្លិនទិព្វទាំងឡាយ ដ៏ក្រអូប គួររីករាយ
 ចិត្ត រមែងផ្សាយចេញ អំពីអវយវៈតូចធំទាំងឡាយ ដោយសព្វគ្រប់

វិមានវត្តល្អី ចក្កវត្តល្អី មញ្ញវត្តវត្តល្អី ទ្វារសម័ រដ្ឋមាលាវិមាន

វិវត្តមាតា កាយេន	យា វេណីសុ បិលទ្ធា
តេសិ សុយ្យតិ និក្សេសោ	តុរិយេ បញ្ចុដ្ឋិកេ យថា
វជិសកា វាតត្ថតា	វាតេន សម្បកម្មិតា
តេសិ សុយ្យតិ និក្សេសោ	តុរិយេ បញ្ចុដ្ឋិកេ យថា
សាបិ តេ សិរសិ មាលា	សុចិត្តនា មនោរមា
វាតិ តន្ត្រោ ទិសា សញ្ញា	រុក្ខោ មញ្ញសកោ យថា
យាយសេ តំ សុចិត្តនំ	រូបំ បស្សសិ អមាទុសិ
នេវតេ បុច្ឆិតាចិត្ត	កិស្ស កម្មស្សិទិ ដលំ(ឥតិ)។
នាសិ អហំ បុរេ អាសិ	តយាយំ ព្រាហ្មណស្សហំ
អប្បបុណ្ណា អលត្តិកា	រដ្ឋមាលាតិ មំ វិទូ
អក្កោសានំ វជានញ្ញ	តជ្ឈនាយ ^(១) ច ឧក្កតា
តុដំ តហិត្វា ទិត្តម្ម	អាត្មិ ឧទកហារិយា
វិបថេ កុដំ និត្តិបិត្វា	វនសណ្ណំ ឧបាតមី
ឥនេវហំ មរិស្សមិ	កិវត្តោបិ ជីវិតេន មេ
ទធិបាសិ កិវិត្វាន	អាលត្តិត្វាន បាទបេ
តតោ ទិសា វិលោកេសិ	កោ នុ ខោវ នមស្សិតោ

១ ឱ. គុដ្ឋិយា ។

វិមានវត្ត មញ្ញវត្ត ទី ៤ រដ្ឋមាលាវិមាន ទី ១២

កាលនាងភិកកាយ សូរគីកកន៍នៃគ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយ ពូជ
 ក្នុងសក់នោះ ពូជដូចត្បូរកន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ សូរគីកកន៍
 នៃគ្រឿងប្រដាប់ត្រចៀក ត្រូវខ្យល់បក់មកប៉ះ កម្រើកដោយខ្យល់
 នោះ ពូជដូចត្បូរកន្ត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ កម្រងផ្កាណា
 ពូជសំរុះរបស់នាង មានភ្លុកក្រអូបឈ្នួយឈ្នួប ជាទីរីករាយចិត្ត
 ភ្លុកកម្រងផ្កានោះ រវៃមង្គលយៈ៧ សព្វទិស ដូចឈើឧទ្យោក
 នាងតែងជុំភ្លុកក្រអូបនេះ តែងឃើញរូប ដែលមិនមែនជាមនុស្ស
 ម្នាលទេវតា អាត្មាសួរហើយ នាងចូរព្រាប់ នេះជាផលនៃកម្មអ្វី ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ក្នុងកាលពីដើម ខ្ញុំជាពាសនៃព្រាហ្មណ៍
 ក្នុងស្រុកឈ្មោះគយា ជាស្រ្តីមានបុណ្យតិច មិនមានសិរី ពួកជន
 ស្គាល់ខ្ញុំថា ជាស្រ្តីឈ្មោះរដ្ឋមាលា ខ្ញុំធុញទ្រាន់ ដោយការ
 គម្រាមរបស់ពួកជនអ្នកដេរ វាយ ហើយក៏កាន់ក្អម ដើរចេញ
 ទៅជន់ទឹក ត្រឡប់មកវិញ ជាក្អមទៅក្រៅផ្លូវ ដើរចូលទៅ
 កាន់ជន់ព្រៃ ដោយគិតថា អញនឹងស្លាប់ ក្នុងទីនេះតែម្តងទៅចុះ
 ប្រយោជន៍អ្វី ដោយការរស់នៅរបស់អញ ហើយក៏ធ្វើអ្នកនាក់យ៉ាង
 មាំ ចង់សំយុងចុះ ត្រង់ប្រគាបឈើ លំដាប់នោះ ខ្ញុំក៏មើលមើល
 នូវទិសទាំងឡាយថា អ្នកណាហ្ន៎ ដែលអាត្មាអញ ត្រូវមនស្សារ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

តត្ថទ្ធិសាសី ^(១)	សម្មទ្ធិ	សព្វលោកហិតំ មុនី
និសិទ្ធិ រក្ខមលសី		ឈាយន្តំ អកុតោកយំ
តស្ស មេ អហំ សំវេតោ		អត្តតោ លោមហិសនោ
កោ នុ ខោវ នមស្សតោ		មនុស្សោ ឧទាហុ ទេវតា
មាសានិកំ បសាទន្ទយំ		វេទា ^(២) និព្វនមាគតំ
ទិស្វា មនោ មេ បសិទិ		នាយំ យានិសិក្ខិទិសោ
កុត្តិម្រិយោ ឈានតោ		អពហិតតមាទសោ
ហិតោ សព្វប្បលោកស្ស		ពុទ្ធា អយំ កវិប្បតិ
កយកេវវោ ធុរាសនោ		សីហោវ គ្រហនិស្សតោ
ធុល្អកាយំ ធុស្សនាយ		បដ្ឋំ ឧទុម្ពំ យថា
សោ មំ មុទ្ធហិ វាចាហិ		អាលបិត្តា តថាគតោ
វដ្ឋមាលេតិ មំ អវេច		សរណំ កុដ្ឋ តថាគតំ
តាហិ តិវំ សុណិត្តាន		នេលំ អត្តវតី សុត
សញ្ញា មុទិញ វត្តញ		សព្វសោកាបន្ធនំ

១ ឱ. ម. តត្ថទ្ធិសាសី ។ ២ ម. វេទា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំបានឃើញព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ ព្រះអង្គមានប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោក
 ទាំងពួង ទ្រង់ជាអ្នកប្រាជ្ញ កំពុងគង់ចំរើនឈាន ទៀបគល់ឈើនោះ
 ព្រះអង្គមិនមានភ័យ អំពីទីណាមួយ សេចក្តីសង្វេគ សេចក្តីអស្ចារ្យ
 នឹងការព្រំរោម ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំនោះ (ដោយគិតថា) បុគ្គលណា
 ហ្ន មនុស្ស ឬទេវតា ដែលអាត្មាអញត្រូវនមស្ការ ហើយចិត្តខ្ញុំ
 ក៏ជ្រះថ្លា ព្រោះបានឃើញព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ អ្នកនាំមកនូវសេចក្តីជ្រះថ្លា
 គួរជាទីជ្រះថ្លា ព្រះអង្គចេញអំពីព្រៃ គឺកិលេស មកកាន់ព្រះនិព្វាន
 ដែលមិនមានតណ្ហា ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធនេះ មិនមែនជាបុគ្គលផ្ដេសផ្ដាសទេ
 ព្រះអង្គមានឥន្ទ្រ័យគ្រប់គ្រងហើយ ក្រេកអរក្នុងឈាន មានចិត្ត
 មិនបានប្រព្រឹត្តទៅក្នុងការម្នាក់ ខាងក្រៅ ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍
 ដល់សត្វលោកទាំងពួង នេះប្រាកដជាព្រះពុទ្ធ ដូចជាសីហាដែលគួរ
 ទ្វារចង់ព្វទឹក មិនគួរហ៊ានចូលទៅកេស្រយនៅក្នុងគុហា ព្រះពុទ្ធ
 នេះ បុគ្គលកម្របានចូបប្រទះ ដូចជាផ្កាឧត្តរ (ដែលគេឃើញ
 បានដោយក្រ) ព្រះភថាគតនោះ បានហៅខ្ញុំដោយវាចាផ្អែមល្អម
 ថា ម្ចាស់នាងវដ្តមាលា ហើយទ្រង់ត្រាស់នឹងខ្ញុំថា នាងចូរដល់នូវ
 ព្រះភថាគតជាទីពឹងចុះ លុះខ្ញុំបានស្តាប់ព្រះវាចានោះ ជារាវាឥត
 ទោស ប្រកបដោយប្រយោជន៍ ជារាវាស្អាតពិរោះ ផ្អែមល្អមគួរ
 ចង់ស្តាប់ ចន្ទោបន៍នូវសេចក្តីសាកទាំងពួង (ហើយមានចិត្តជ្រះថ្លា)

វិមានវត្តស្មី បុគ្គលស្មី មញ្ញវត្តស្មី ព្រះសម្ម រដ្ឋមាលវិមាន

កល្បចិត្តញ មិ ញត្វា	បសន្និ សុទ្ធមានសំ
ហិតោ សព្វស្ស លោកស្ស	អនុសាសិ តថាគតោ
ឥទ្ធិ ទុក្ខនិ មិ អរោច	អយំ ទុក្ខស្ស សម្រកោ
អយំ ទុក្ខនិរោធោ ច	អញ្ញសោ អមតោគរោ
អនុកម្មកស្ស កុសលស្ស	ឌីវាទម្មិ អហំ បិតា
អជ្ឈតា អមតំ សន្និ	និព្វានំ បទមច្ចតំ
សាហំ អវត្តតា បេមា	ទស្សនេ អវិកម្យនំ
មូលជាតាយ សទ្ធាយ	ធីតា ពុទ្ធស្ស ឌីវសា
សាហំ រមាមិ កិឡាមិ	មោទាមិ អកុតោកយា
ទិព្វមាលំ ជារយាមិ	បិវាមិ មជ្ជមទ្ធាំ ^(១)
សន្និក្កិយសហស្សានំ	បដិពោធិ ករោនិ មេ
អាឡម្ពោ កត្តរោ ភិមោ ^(២)	សាជុវាទំ ច សំសយោ
ចោក្ខរោ ច សុដស្សោ ច	វិណា ^(៣) មោក្ខា ច ធារិយោ
នន្ទា ចេវ សុនន្ទា ច	សោណានិទ្ទា សុចិម្មិតា
អលម្ពសា មិស្សកេសី ច	បុណ្ណវិកាតិធារុណី
ឯណិបស្សា សុបស្សា ច	សុកុទ្ធា មុទុកាវទី ^(៤)
ឯតា ចញ្ញា ច សេយ្យសេ	អច្ឆរានំ បពោធិយោ

១ ម. មជ្ជមទ្ធាំ ។ ២ ម. កត្តរោភិម្ពោ ។ ៣ ម. វិណា ។ ៤ ម. សំភព្វា មុទុចារិ ។

វិមានវត្ត មញ្ញជ្ជកវត្ត ទី ៤ រដ្ឋមាលាវិមាន ទី ១២

ព្រះភថាគតបានប្រាប់បញ្ជាសំនូរខ្ញុំ ថាជាស្រីមានចិត្តគួរដល់ការនាកម្ម
កំពុងជ្រះថ្លា មានចិត្តបរិសុទ្ធ ព្រះអង្គជាប្រយោជន៍ ដល់សត្វលោក
ទាំងពួង ទ្រង់ប្រៀនប្រដៅ (សត្វលោកទាំងពួង) បានទ្រង់ត្រាស់
នឹងខ្ញុំថា នេះជាទុក្ខ នេះជាវេទនាកើតនៃទុក្ខ នេះជាហេតុរលត់ទុក្ខ
នេះជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វានឈ្មោះអមតៈ ខ្ញុំជាស្រីបិតនៅ ក្នុង
ឧបទ្វីប នៃព្រះភថាគត ព្រះអង្គជាបុគ្គលឈ្លាសវៃ ជាអ្នកអនុគ្រោះ
ហើយបានដល់នូវព្រះនិព្វាន ឈ្មោះអមតៈ ជាទីស្ងប់រម្ងាប់ ជាបទ
មិនឃ្លៀងឃ្លាត ខ្ញុំនោះ ជាស្រីមានសេចក្តីស្រឡាញ់ ខ្ជាប់ខ្ជួន
មិនញាប់ញ័រ ក្នុងទស្សនញ្ញាណ ដោយសទ្ធាជាមូល ជាធីតា
កើតអំពីទ្រង់ នៃព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ ខ្ញុំនោះ រមែងត្រេកអរ រីករាយ
មិនមានភ័យ ពីហេតុអ្វីមួយឡើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កាទិព្វ ផឹកនូវ
ទឹកយ៉ង់ផ្អែម ត្រូវត្រឡប់ទាំង ៦ ម៉ឺន រមែងធ្វើនូវការក្រាក់លើក ដល់ខ្ញុំ
ទៅបុត្រឈ្មោះ អាឡមៈ ១ គគ្រុរៈ ១ ភីមៈ ១ សាធុរៈ ១ សំសយៈ ១
បោត្តរៈ ១ សុផស្សៈ ១ នារីទាំងឡាយ គឺនារីឈ្មោះវណ្ណា ១
មោក្ខា ១ ននា ១ សុននា ១ សោណទិដ្ឋា ១ សុចិម្ពិតា ១
អលម្ពុសា ១ មិស្សកេសី ១ បុណ្ណរីកាតិពារុណី ១ ឯណិបស្សា ១
សុបស្សា ១ សុកត្តា ១ មុទុការីទី ១ ទៅតាទាំងនេះផង ដទៃ
ផង ប្រសើរជាងស្រីអប្សរទាំងឡាយ ជាអ្នកធ្វើ ឲ្យក្រាក់លើក

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

តា មី កាលេនុទាគន្ធា	អភិកាសន្តិ ទេវតា
ហន្ត ធនាម តាយាម	ហន្ត នំ រមយាមសេ
នយំទំ អកតបុញ្ញានំ	កតបុញ្ញានមេវំទំ
អសោកំ នន្តំ រមី	តនិសានំ មហាវំទំ
សុខំ អកតបុញ្ញានំ	ឥធនត្ថំ បរត្ថំ ច
សុខំ កតបុញ្ញានំ	ឥធន ចេវ បរត្ថំ ច
តេសំ សហព្យកោមាទំ	កាតតំ កុសលំ ពហំ
កតបុញ្ញា ហិ មោទន្តំ	សត្តេ កោតសមន្តំ ធា
ពហំ វត អត្តាយ	ឧប្បជ្ឈន្តំ តថាគតា
ទត្ថំ ណាយ្យា មនុស្សានំ	បុញ្ញោក្ខត្តានមាករា
យត្ថ ការំ ករិត្តាន	សត្តេ មោទន្តំ ធាយ កាតិ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ពួកទេវតាទាំងនោះ ចូលទៅរកខ្ញុំ តាមកាលគួរ ហើយពោលថា
 ហ៊ឺយើងទាំងឡាយ នឹងរាំប្រៀង ហ៊ឺយើងទាំងឡាយ នឹងត្រេកអរ
 ចំពោះមហាវ័ននោះ មហាវ័ននេះ មិនមែនជាទីរបស់បុគ្គលទាំង
 ឡាយ អ្នកមិនបានធ្វើបុណ្យទេ មហាវ័ននេះ ជាទីរបស់បុគ្គលទាំង
 ឡាយ អ្នកធ្វើបុណ្យប៉ុណ្ណោះ មហាវ័ននេះ ជាព្រៃគ្មានសេចក្តីសោក
 ជាព្រៃគួររីករាយ គួរត្រេកអរ នៃទេវតាទាំងឡាយ ជាន់គាវក្តីនិរ្យ
 សេចក្តីសុខ វេមន៍មិនមានដល់បុគ្គលទាំងឡាយ ដែលមិនបានធ្វើ
 បុណ្យ ក្នុងលោកនេះផង ក្នុងលោកខាងមុខផង សេចក្តីសុខវេមន៍
 មាន ដល់បុគ្គលទាំងឡាយ អ្នកបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងលោកនេះផង
 ក្នុងលោកខាងមុខផង ពួកជនអ្នកប្រាថ្នាទៅកើត ជាទេវតានោះ
 គួរធ្វើកុសលឲ្យច្រើន ព្រោះថា ជនទាំងឡាយអ្នកបានធ្វើបុណ្យ
 ជាអ្នកបរិបូណ៌ ដោយភោគៈ វេមន៍រីករាយក្នុងឋានសួគ៌ ពួកទាយក
 ធ្វើការបូជា ចំពោះព្រះតថាគតទាំងឡាយណា ហើយរីករាយ ក្នុង
 ឋានសួគ៌ ព្រះតថាគតទាំងនោះ ជាទុក្ខិណោយ្យបុគ្គល ជាអណ្តូងជា
 ទីកើតនៃព្រះអរិយបុគ្គល ដែលជាបុព្វាទុក្ខ របស់មនុស្សទាំងឡាយ
 វេមន៍កើតឡើង ដើម្បីប្រយោជន៍ ដល់ជនមានប្រមាណច្រើន ។

វិមានវត្តស្មី បុគ្គល្យ មញ្ញត្តិវត្តស្យ ទ្រង់

ឱទ្ធានី

មញ្ញដ្ឋា បកស្សរា ជាតា

អលោមា កញ្ញកាយិកា

វិហារចតុត្តមា បីតា

ឱទ្ធវន្តនរដ្ឋិមាលា ច

វត្តោ តេន បវ្តត្តិ ។

ឥត្តិមាទេ វត្តោ បុគ្គលោ ។

វិមានវត្ត មញ្ជីវត្ត ទី ៤ ឧទាន

ឱទ្ធាន

និយាយអំពីមញ្ជីវិមាន ១ បកស្រូវវិមាន ១

នាគវិមាន ១ អលោមវិមាន ១ កញ្ជក់ទាយកាវិមាន ១

វិហារវិមាន ១ ចតុរត្តវិមាន ១ អម្ពវិមាន ១

បីតវិមាន ១ ឧច្ឆវិមាន ១ វន្តវិមាន ១ រដ្ឋមាលា-

វិមាន ១ ហេតុនោះបានជា ហៅថា វត្ត ។

ចប់ វត្ត ទី ៤ ក្នុងនិវ័ត្តវិមាន ។

បញ្ចមោ មហារបិវត្តោ
បឋមំ មណ្ឌកទេវបុត្រវិមាណំ

(៥០) កោ មេវន្តតិ ចាទានិ ឥទ្ធិយា យសសា ជលំ

អភិក្កន្តនេន វណ្ណាន សញ្ចា ឡុកាសយំ ទិសាតិ ។

មណ្ឌកោហំ បុរេ អាសី ឧទកេ វារិតោចរោ

តវ ធម្មំ សុណាន្តស្ស អវជំ វច្ឆទាលកោ

មហាតំ ចិត្តបសាទស្ស ឥទ្ធិ បស្ស យសញ្ច មេ

អានុភាវញ្ច មេ បស្ស វណ្ណំ បស្ស ជិតញ្ច មេ

យេ ច តេ ធិយមន្ទានំ ធម្មំ អស្សេក្ខស្សំ កោតម

បត្តា តេ អចលដ្ឋានំ យត្ត កត្តា ន សោចរេតិ ។

មណ្ឌកទេវបុត្រវិមាណំ បឋមំ ។

មហារបិវិត ទី ៥

មណ្ឌកទេវបុត្តរិមាណ ទី ១

(៥១) (ព្រះមានព្រះភាគគ្រាស់សួរថា) អ្នកណា ហ្ន៎ រៀន
ដោយរិទ្ធ ដោយយស មានសម្បជ័ល ញ៉ាំងទិសទាំងបួន
ឲ្យភ្នំ មកថ្វាយបង្គំបាទ ខែតថាគត ។

(មណ្ឌកទេវបុត្តក្រាបទូលថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំព្រះអង្គជាកន្លែង
នៅក្នុងទឹក មានវារីជាតិជាអាហារ កាលខ្ញុំព្រះអង្គកំពុងតែស្តាប់
ធម៌របស់ព្រះអង្គ នាយគោបាល បានសម្លាប់ខ្ញុំ សូមព្រះអង្គ
ទ្រង់ទេតនូវរិទ្ធ នឹងយសរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់ទេតនូវអានុភាព របស់ខ្ញុំ
ទ្រង់ទេតនូវសម្បជ័ល នឹងពន្លឺរបស់ខ្ញុំ អ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា តែមួយ
រំពេចចុះ បតិក្រព្រះគោតម ពួកជនណា បានស្តាប់ធម៌របស់
ព្រះអង្គ អស់កាលជាអវិជ្ជា ពួកជននោះ រមែងដល់នូវអចលដ្ឋាន
(ទីមិនកំរើក) ដែលជាទីទៅហើយ រមែងមិនសោយសោក ។

ចប់ មណ្ឌកទេវបុត្តរិមាណ ទី ១ ។

វិហារវត្តស្នំ បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស ទុតិយំ វេតីវិមាណំ

ទុតិយំ វេតីវិមាណំ

[៥២] ចរិយ្យវាសី បុរិសំ ធូរតោ សោត្តមាគតំ
 ញាតិ មិត្តា សុហជ្ជា ច អភិទទ្ធនំ អាគតំ
 តថេវ កតបញ្ញាវិ អស្មា លោកា បរំ គតំ
 បញ្ញាជំ បដិគណ្ណាជំ បិយំ ញាតិវ៌^(១) អាគតំ

ឧដ្ឋហិ វេតេ សុទាបធម្មេ
 អចារុតំ ធារំ អនាទសិលេ
 នេស្សាម តំ យត្ត ឪននំ ទុក្ខតា
 សមប្បវិតា នេយិកា ទុក្ខេណតំ^(២)
 ឥធូរំ វត្តាន យមស្ស ទូតា
 តេទ្វេ យក្ខា លោហិតក្ខា ព្រហ្មណ្ណា
 បច្ចេកពាហាសុ តហេត្វា វេតី
 បក្កាមយិ^(៣) សុ ទេវគណាស្ស សន្តិកេ
 អាទិច្ឆវណំ វចរំ បកស្សរំ
 ពយមិ^(៤) សុកំ កញ្ចនជាលធន្នំ
 កស្សតំ អាគិណ្ណាជនំ វិមាណំ
 សុរិយស្ស វសិវិវ ជោតមាជំ

១ ឧ. ម ញាតិវ៌ ។ ២ ម. តិសទ្ធា ឧត្តិ ។ ៣ ម. បញ្ចមយុំ ។ ៤ ឧ. វ្យម្ហំ ។ ម. ព្យម្ហំ ។

វិមានវិក្កុ មហារថវិក្កុ ទី ៥ វេរីវិមាន ទី ២

វេរីវិមាន ទី ២

(៥២) ពួកញាតិមិត្តនឹងសំឡាញ់ តែងក្រេកអរសាទរ ចំពោះបុរស
ដែលព្រាត់គ្នាអស់កាលយូរ ហើយវិលមកអំពីទីឆ្ងាយ ដោយស្ម័គ្រ
ថា មកហើយ ដូច្នោះយ៉ាងណា បុណ្យទាំងឡាយ វែមន់ទទួលបុគ្គល
ដែលបានធ្វើបុណ្យហើយ ចេញចាកលោកនេះ ទៅកាន់លោកខាង
មុខ ដូចពួកញាតិទទួលញាតិ ជាទីស្រឡាញ់មកដល់ យ៉ាងនោះដែរ

(យក្ខទាំងពីរនាក់និយាយថា) នៃនាងវេរី មានធម៌ដ៏

លាមកពន់ពេក ជាស្រីឥតទាន ឥតសីល នាងចូរក្រោកឡើង

ទូរនរករបើកហើយ ពួកសត្វនរក ជាសត្វទុគ្គតប្រកបដោយ

ទុក្ខ យំថៅនៅក្នុងទីណា ពួកយើងនឹងនាំនាងទៅ ក្នុងទីនោះ

លុះយក្ខមានភ្នែកក្រហម ធំសំបើមទាំងពីរ ជាទូតនៃយមរាជ

បានពោល យ៉ាងនេះហើយ ក៏ចាប់នាងវេរី ត្រង់ដើមដៃ

ម្នាងម្នាក់ ហើយនាំចូលទៅ ក្នុងសីណាកនៃពួកទេវតា

(នាងវេរីសួរថា) វិមានដែលមានសម្បុរ ដូចព្រះអាទិត្យ

ដ៏រុងរឿង ភ្លឺផ្លែក សំបើមល្អ បិទបាំង ដោយបណ្តាញមាស

មានជនកុះករ ភ្លឺដូចស្រីព្រះអាទិត្យនេះ តើជាវិមានអ្នកណា

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវត្ត
 ធារិតណា ចន្ទនសារាណុល្លត្តា ^(១)
 ឧកតោ វិមានំ ឧបសោកយន្តិ
 តន្តិស្សតិ សុរិយសមាទវណ្ណំ
 កោ មោទតិ សត្តប្បត្តោ វិមាទេតិ ។
 ពារាណសិយំ នន្ទិយោ ធាមាសិ ឧបាសកោ
 អមច្ឆរី ទានបតិ វទពា
 តស្សតិ អាភិណ្ណជនំ វិមានំ
 សុរិយស្ស វិសិវិ ជោតមាទំ
 ធារិតណា ចន្ទនសារាណុល្លត្តា
 ឧកតោ វិមានំ ឧបសោកយន្តិ
 តន្តិស្សតិ សុរិយសមាទវណ្ណំ
 សោ មោទតិ សត្តប្បត្តោ វិមាទេ
 នន្ទិយស្សហំ ភរិយា
 អតាវនី សព្វត្យលស្ស វស្សរា
 កត្តវិមាទេ វមិស្សមិ ទានិហំ
 ន បត្តយេ ជិវយំ ^(២) ទស្សនាយ ។
 ឯសេវ តេ ជិវយោ សុតាបដម្មេ
 បត្តា តយោ អតតិ ជិវលោកេ

១ ឧ. ចន្ទនសារាណុត្តា ។ ២ ឧ. និរយ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ពួកនារីទាំងឡាយ មានខ្លួនលាបដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ហើយចូល
ទៅ ញ៉ាំងវិមាននោះឲ្យល្អរុងរឿងទាំងពីរខាង វិមាននោះ
មានសម្បុរស្មើដោយសម្បុរព្រះអាទិត្យ បុគ្គលណា
ហ្ន៎ បានដល់នូវឋានសួគ៌ ហើយរីករាយ ក្នុងវិមាន ។

(យក្ខទាំងពីរនោះប្រាប់ថា) ក្នុងក្រុងពារាណសី មាន
ឧបាសកម្នាក់ឈ្មោះនន្ទិយៈ ជាអ្នកមិនកំណាញ់ ជាម្ចាស់ទាន
អ្នកដឹងខ្ញុំពាក្យពេចន៍ វិមានដែលមានជនកុះករ ដ៏រុងរឿងដូច
ស្មើព្រះអាទិត្យនេះ ជាវិមានរបស់ឧបាសកឈ្មោះនន្ទិយៈនោះ
ពួកនារីទាំងឡាយ មានខ្លួនលាបហើយ ដោយលំអិតខ្លឹមចន្ទន៍
ហើយចូលទៅញ៉ាំងវិមាននោះឲ្យល្អរុងរឿងទាំងពីរខាង វិមាន
នោះ មានសម្បុរស្មើដោយសម្បុរព្រះអាទិត្យ នន្ទិយឧបាសក
នោះ បានដល់នូវឋានសួគ៌ ហើយរីករាយក្នុងវិមាន(នោះ) ។

(នាងវេរីតនិយាយថា) ខ្លួនខ្ញុំ ជាប្រពន្ធរបស់នន្ទិយឧបាសក
ជាម្ចាស់ផ្ទះ ជាធំរបស់ក្រកូលទាំងអស់ ខ្ញុំនឹងត្រេកអរ ក្នុង
វិមានរបស់អ្នក ក្នុងកាលឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនចង់ឃើញនរក

(យក្ខទាំងពីរនោះតបថា) ម្ចាស់ស្រីមានធម៌ ដ៏លាមក
ពន់ពេក នរកនេះ ជានរក សម្រាប់នាងហើយ
នាងឯង មិនបានធ្វើបុណ្យ ក្នុងមនុស្សលោកសោះ

វិហារវត្តស្នំ បញ្ចុសស្ស មហាវិវត្តស្ស ទុតិយំ វេតិវិហានំ
ន ហិ មជ្ឈិមយោ វេសគោ ចាបធម្មោ
សត្វបតានិំ លកតិំ សហព្យតិំ ។

កី ធុ គូជញ្ច មត្តញ្ច អស្មតិំ^(១) បដិទិស្សតិំ
ធុត្តន្ធុំ កតិមិទិំ មិល្លិំ កិមេតិំ ឧបវាយតិំ ។

ឯស សិសវគោ ឆាម (ឆិរយោ) តម្ពិរោ សតតោវសោ
យត្ត វស្សសហស្សនិំ តុវំ បត្តសិំ វេតតិំ ។

កី ធុ កាយេន វាចាយ មនសា ធុត្តនិំ កតិំ

តេន សិសវគោ លទ្ធា (ឆិរយោ) តម្ពិរោ សតតោវសោ (ឥតិ) ។

សមណោ ព្រាហ្មណោ ចាបិ អព្វា ចាបិ^(២) វណិព្វកេ
មុសាវាទេន វញ្ជុសិំ តិំ ចាបិ បកតិំ តយា

តេន សិសវគោ លទ្ធា (ឆិរយោ) តម្ពិរោ សតតោវសោ

តត្ត វស្សសហស្សនិំ តុវំ បត្តសិំ វេតតិំ

ហត្ថបិ ធុន្ធុំ អថាបិ ចាទេ
កណ្ណិបិ ធុន្ធុំ អថាបិ ចាសិំ
អថាបិ កាគោលកណា សមេត្ត
សត្តម្ភ ទាទន្តិំ វិជន្ធមានន្តិំ ។

១ ម. អស្មតិំ ។ ២ ទ. ម. វាបិ ។

វិមានវត្ត មហាវិហារ ទី ៥ វេរីវិមាន ទី ២

ដ្បិតថា បុគ្គលមានសេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកដេរ

ប្រទេចគេ មានធម៌ដ៏លាមក រមែងមិនបានកើតរួម

ជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលទៅកើត ក្នុងឋានសួគ៌ទេ ។

(នាងវេរីស្ករថា) អ្វីនេះហ្ន៎ ជាគូថនឹងមូត្រមិនស្អាត ជាក់ស្តែង

ម្ល៉េះ អ្វីនេះហ្ន៎ ជាលាមកមានក្លិនក្រក់ម្ល៉េះ អ្វីនេះហ្ន៎ ជ្រុយក្លិនមក ។

(ពួកនិរយបាលពោលថា) នេះនរកឈ្មោះសំសវកៈ ដ៏ជ្រៅចំនួន

មួយរយជួរហុស ម្នាលនាងវេរី នាងនឹងឆេះក្នុងនរកនោះរាប់ពាន់ឆ្នាំ។

(នាងវេរីតបថា) អំពើកាក្រក់ដូចម្តេច ដែលខ្ញុំបានធ្វើដោយ

កាយ វាចា ចិត្ត នរកឈ្មោះសំសវកៈ ដ៏ជ្រៅ ចំនួនមួយរយជួរហុស

ខ្ញុំបាន ដោយហេតុដូចម្តេច ។

(ពួកនិរយបាលពោលថា) នាងបាននិយាយបញ្ជាក់ពួកសមណៈ

ពួកព្រាហ្មណ៍ នឹងពួកវណិព្វកៈដទៃ ។ ដោយមុសាវាទ បាចនោះ

នាងបានធ្វើហើយ យ៉ាងនេះ នរកឈ្មោះសំសវកៈ ដ៏ជ្រៅចំនួន

មួយរយជួរហុស នាងបាន ព្រោះបាចនោះឯង ម្នាលនាងវេរី

នាងនឹងឆេះក្នុងនរកនោះ រាប់ពាន់ឆ្នាំ

ពួកនិរយបាល កាត់ដៃក៏មាន កាត់ជើងក៏មាន កាត់ស្បែក

ត្រចៀកក៏មាន កាត់ប្រមុខក៏មាន មួយទៀត ពួកសត្វក្អែក

មកប្រជុំនៅព្រៃឯចឹក ខ្យល់សត្វនរក ដែលកំពុងតែញាប់ញ័រ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ

សាទុ ខោ មំ បដិទេថ កាហាមិ កុសលំ ពហំ
 ទានេន សមចរិយាយ សញ្ញាមេន ទមេន ច
 យំ កត្តា សុខិតា ហោន្តិ ន ច បញ្ញាទុតប្បវេតិ ។
 បុរេ តុំ បមជ្ជិតា ឥទានិ បរិទេវសិ
 សយំ កតានំ កម្មានំ វិបាកំ អនុកោស្សសិ ។

កោ ទេវលោកតោ មនុស្សលោកំ

កុទ្ធិន បុដ្ឋោ មេ ឃិំ វទេយ្យ

និក្ខិត្តនិណ្ឌោសុ ទទាថ ទានំ

អន្តាទនំ សយនមថន្តទានំ

ន ហិ មច្ឆរិយោ វេសកោ ទាបដម្រោ

សុត្តបតានំ លកតិ សហព្យតំ (ឥតិ) ។

សាហំ ទួន ឥតោ កុទ្ធិ យោនី លទ្ធាន មាទុសី
 វទេញ សីលសម្បត្តា កាហាមិ កុសលំ ពហំ
 ទានេន សមចរិយាយ សញ្ញាមេន ទមេន ច
 អារាមានិ ច វេចិស្សំ ទុក្ខេ សន្តមទានិ ច
 បបញ្ច ទុទទានញ្ច វិប្បសន្នេន ចេតសា

១ ម. មច្ឆរិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិភូ

(នាងវេរតីតបថា) ខ្ញុំសូមអង្វរ សូមអ្នកទាំងឡាយ នាំខ្ញុំក្រឡប់
ទៅវិញ ពួកសត្វ ជាអ្នកបានសុខ ទាំងមិនក្តៅក្រហាយ ក្នុងកាលខាង
ក្រោយ ព្រោះបានធ្វើកុសលណា ខ្ញុំនឹងធ្វើកុសលនោះឲ្យច្រើនដោយ
ការឲ្យទាន ការប្រព្រឹត្តិស្មើ ការសង្រួម និងការទូន្មានឥន្ទ្រិយ ។

(ពួកនិរយបាលពោលថា) ក្នុងកាលមុននាងប្រមាទហើយ ឥឡូវនេះ
ទូញយំ នាងនឹងទទួលផលនៃកម្មទាំងឡាយ ដែលបានធ្វើដោយខ្លួនឯង។

(នាងវេរតីតបថា) បុគ្គលណា ចេញអំពីទៅលោក ទៅកាន់
មនុស្សលោកហើយ ខ្ញុំសួរ គប្បីប្រាប់ខ្ញុំ យ៉ាងនេះថា
អ្នកទាំងឡាយ ចូរឲ្យសំពត់សម្រាប់ស្បៀកដណ្តប់ ទំដេក
(ទីអង្គុយ) នឹងបាយ ទឹក ជាទាន ចំពោះពួកជនដែលមាន
អាជ្ញាជាក់ចុះហើយ បើពិតថា បុគ្គលមានសេចក្តីកំណាញ់
ជាអ្នកដេរ ប្រទេចគេ មានធម៌ដ៏លាមក រមែងមិនបានទៅ
កើតជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលទៅកើត ក្នុងឋានសួគ៌មែន ។

ខ្ញុំនោះ ប្រសិនបើរួចទៅអំពីនេះ ហើយបាននូវកំណើតជាវរបស់
មនុស្ស នឹងជាអ្នកដ៏ឆ្លាត បរិបូណ៌ដោយសីល ធ្វើនូវកុសលឲ្យច្រើន
ដោយការឲ្យទាន ការប្រព្រឹត្តិស្មើ ការសង្រួម និងការទូន្មាននូវ
ឥន្ទ្រិយ មួយទៀត ខ្ញុំនឹងដាំឈើស្នួន សង់ស្ពានសម្រាប់ត្រង់ទៅមក
ក្នុងទីដែលលំបាក ដឹកអណ្តូង ដឹកស្រះ ដោយចិត្តជ្រះថ្លា

វិមានវត្តស្នំ បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស តតិយំ ឆត្តមាណវិការីមាធិ

ចានុទ្ទសី បញ្ចុទ្ទសី យា ច បក្ខុស្ស អដ្ឋមី
 ចាដិហារិយបក្ខុញ អដ្ឋដ្ឋសុសមាគតិ
 ឧបោសថំ ឧបវស្សំ សទា សីលេសុ សិវុតា
 ន ច ទានេ បមដ្ឋិស្សំ សាមំ ទដ្ឋមិទំ មយាតិ^(១) ។
 វត្តវំ វិលមដ្ឋិញ^(២) ដន្ទមាទំ តតោ តតោ
 ឧវិសុ ធិរយេ យោវ ឧទ្ធាទំ អវិសិវំ ។

អហំ បុរេ មច្ឆវិទី អហោសី
 បរិកាសិកា សមណាព្រាហ្មណាទំ
 វិតថេន ច សាមិកំ វញ្ចយិត្វា
 បច្ឆាមហិ^(៣) ធិរយេ យោវុបេតិ ។

ធរតិវិមាធិ ទុតិយំ ។

តតិយំ ឆត្តមាណវិការីមាធិ

(៥៣) យោ វទតិ បវរោ មនុជេសុ
 សក្យម្មំ ភគវា កតកិច្ចោ
 ហារតតោ ពលវិយសមដ្ឋិ^(៤)
 តិ សុភតិ សរណាត្ថម្មបេហិ

១ ម. តិ-សទ្ធា ឆត្តិ ។ ២ ឧ. វិប្បលបន្តិ ។ ម. វិប្បលបន្តិ ។ ៣ ម. ឆត្តមហំ ។
 ៤ ម. ពលវិសមដ្ឋិ ។

វិមានវត្ត មហាវិថី ទី ៥ ឆត្តមាណវិក្រិមាន ទី ៣

ខ្ញុំនឹងក្សាទេវាសថប្រកបដោយអង្គ ៨ អស់ថ្ងៃទី ១៤ ទី ១៥ នឹង
ថ្ងៃទី ៨ ខែបក្កដា អស់បាដិហារិយបក្កដា ខ្ញុំនឹងជាបុគ្គលសង្រួម
ក្នុងសីលទាំងឡាយ គ្រប់កាល ខ្ញុំនឹងមិនប្រមាទ ក្នុងទាន ព្រោះខ្ញុំ
បានឃើញអំពើនេះ (ជាកំច្បាស់) ដោយខ្លួនឯងហើយ ។

(ពួកនិរយបាល) បោះទានវេតីវេលកំពុងយំ បម្រះនទៀលយ៉ាង
នេះ ទៅក្នុងនរកដ៏ពន្លឺក ឲ្យមានជើងឡើងលើ មានក្បាលចុះក្រោម ។

(ទានវេតីនិយាយថា) ក្នុងកាលមុន ខ្ញុំជាអ្នកមាន
សេចក្តីកំណាញ់ ជាអ្នកដេរ ប្រទេច នូវពួកសមណៈ
នឹងព្រាហ្មណ៍ បោកប្រាសនូវស្វាមី ដោយពាក្យ
មិនពិត ទើបខ្ញុំឆេះ ក្នុងនរក មានសភាពដ៏ពន្លឺក ។

ចប់ វេតីវិមាន ទី ២ ។

ឆត្តមាណវិក្រិមាន ទី ៣

(៥៣) ព្រះមានព្រះភាគ ជាសក្យមុនីអង្គណា ដ៏ប្រសើរ
ខ្ពស់ ជាងពួកអ្នកប្រាជ្ញ ក្នុងពួកមនុស្ស ទ្រង់បានធ្វើកិច្ចស្រេច
ហើយ ដល់នូវត្រើយគឺព្រះនិព្វាន ព្រះអង្គប្រកបព្រមដោយ
កំឡាំង (នឹងញាណ) នឹងសេចក្តីព្យាយាម អ្នកចូរដល់នូវ
ព្រះមានព្រះភាគ ជាព្រះសុគតអង្គនោះ ដើម្បីជាសរណៈចុះ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធាវគ្គ

ពាក្យំវាគមនេញ្ចមសោកិ
 ធម្មសង្ខតមប្បដិក្ខុលំ
 មជ្ជមិមំ បកុណំ សុភិក្ខុតំ
 ធម្មមិមំ សរណត្តមុបេហិ
 យត្ថ ច ទិដ្ឋមហប្បលមាហ,
 ចត្វសុ សុតិសុ បរិសយុតេសុ
 អដ្ឋ ច បកុលធម្មទុសា តេ
 សង្ខមិមំ សរណត្តមុបេហិតិ ។
 ន តថា តបតំ នកស្មី សុរិយោ
 ចរោ ន កាសតំ ន ដុស្សោ
 យថាតុលមិទំ មហប្បកាសិ
 កោ នុ ត្ថំ តិទិវាមហិមុទាតមិ
 ទិដ្ឋតំ ច វិសំ បកាករស្ស្គំ^(១)
 សាធិកវិសតិ យោជនានិ អាភា
 វត្តម្បំ ច យថា ទិវំ ករោតិ
 បរិស្សទ្ធិំ វិមលំ សុភំ វិមាទំ
 តហ្វបទិមវិចិត្របុណ្ណវិកំ

១ ឱ. បរិករស្ស ។ ម. បរិករស្ស ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាតន្ត

អ្នកចូរដល់នូវធម៌ ដែលប្រាសចាកភាគៈ(អរិយមគ្គ) មិនរំកើប
 មិនមានសោក (អរិយផល) ជាសភាវធម៌ដែលបច្ច័យប្រជុំគ្នា
 តែង មិនបាន ជាធម៌មិនគួរខ្លើម ជាធម៌ដ៏ពិរោះ ដ៏ល្អិត ដែល
 លោកចែកត្រឹមត្រូវហើយ ដើម្បីជាសរណៈចុះ អ្នកប្រាជ្ញទាំង
 ឡាយ បានពោលនូវទានដែលបុគ្គលឱ្យហើយ ចំពោះតូបុរស
 ដ៏ស្អាត ៤ តូណា ថាជាទានមានផលច្រើន ក្នុងបុរសនោះ
 ចាត់ជាបុគ្គល ៨ ពួក ជាអ្នកឃើញនូវធម៌ អ្នកចូរដល់នូវ
 ព្រះសង្ឃនេះជាសរណៈចុះ ។

(ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) វិមានរបស់អ្នកនេះ មានពន្លឺខ្លាំង
 រកអ្វីប្រៀបគ្មាន យ៉ាងណា ព្រះអាទិត្យ ព្រះចន្ទនឹងផ្កាយផុស្សៈ
 (ផ្កាយប្រចាំខែបុស្ស) ព្រះដ៏អាភាស ក៏មិនរុងរឿងមិនភ្លឺត្រឹមស្មើ
 យ៉ាងនោះ អ្នកជាអ្វី មកអំពីទៅលោកមកកាន់ដែនដី មួយទៀត
 រស្មី(វិមានរបស់អ្នកផ្សាយទៅ) អស់ ២៥ យោជន៍ គ្របសង្កត់
 រស្មីព្រះអាទិត្យ ធ្វើត្រឡប់ដូចជាវេលាថ្ងៃ វិមានដ៏ល្អស្អាត មិន
 មានមន្ទិល មានផ្កាយក្រហមជាច្រើនបែបនឹងមានផ្កាយកស

វិមានវត្តស្មី បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស ភគវ័យំ ធម្មមាណវិកវិមាធិ

វេ កិណ្ណិ កុស្យមេហិ នេកវិចិត្តិ

អរជវិវេហោមជាលច្ឆន្ទិ

អាណាសេ តបតិ យថាបិ សុវិយោ

វត្តកម្មលបីតវាសសាហិ (១)

អត្តល្ងបិយដ្ឋក ចន្ទនុស្សនាហិ

កញ្ចានតនុស្សិកត្តាហិ

បរិប្បវត្តិណិវា តារកាហិ

នរោយោ ពហុកេត្ត នេកវណ្ណា

កុស្យមវិក្ខុសិ តាករណោត្តសុមនា

អនិលបម្មញ្ញតា បវន្តិ (២) សុវកិ

តបដិយេ ចិត្តតា សុវណ្ណធននា

កិស្ស កម្មស្ស អយំ វិចារកោ

កេនាសិ កម្មដលេនិច្ចបបន្នោ

យថា ច តេ អនិកតមិទំ វិមាទំ

តនន្ទ្របំ អវហសិ (៣) វត្ត្យ បុដ្ឋោតិ ។

យមិធ បថេ សមេត្ត មាណវេន

សត្តានុសាសិ អនុកម្មមាថោ

១ ឧ. ម. វត្តម្ភបីតវាសសាហិ ។ ២ ម. បរិយត្តិ ។ ៣ ម. តវត្តបវំ អវិចារិ

វិមានវត្ត មហាវចិវត្ត ទី ៥ ធួណាណវិវិមាន ទី ៣

មានពណ៌ដ៏វិចិត្រលាយឡំដោយផ្កាផ្សេងៗ វិចិត្រដោយភ្នំវល្លិ
នឹងភ្នំដាជាច្រើនយ៉ាង ជាវិមានមិនមានធូលី ទាំងបិទបាំងដោយ
បណ្តាញមាស ប្រាសហាកធូលី រុន្ត្រៀងត្រដែត ព្វដ៏អាកាស
ដូចព្រះអាទិត្យ ដ៏ពាសពេញ ដោយពួកទេវធីតា (ស្ងៀក
ដណ្តប់) សំពត់កម្ពលក្រហម នឹងសំពត់លឿង មានខ្លួនប្រស់
ព្រំ ប្រដាប់ដោយគ្រឿងក្រីស្នា ផ្កាបិយង្កុននឹងគ្រឿងចន្ទន៍ មាន
វិស្សកដ៏ស្តើងភ្នំថ្លា ដូចមាស ដូចជាអាកាសដែលពេញពាស
ដោយពួកផ្កាយ ក្នុងវិមាននេះ មាននរោត្តម ជាច្រើន មាន
វណ្ណៈថ្លៃកៗ គ្នា មានគ្រឿងអម្ពរ ស្អិតស្អាងដោយផ្កា មាន
ចិត្តរីករាយក្នុងវិមាននេះ លុះត្រូវខ្យល់បក់ផាត់មកដូចព្រះព្រាហ្ម
ភ្នំក្រអូប មានគ្រឿងបិទបាំង ជាវិការៈនៃមាស ដ៏វិចិត្រ
ដោយបរិក្ខារដ៏រុងរឿង នេះជាផលនៃបុណ្យកម្មដូចម្តេច អ្នក
បានមកកើតក្នុងវិមាននេះ តើដោយផលបុណ្យកម្ម ដូចម្តេច
មួយទៀត អ្នកបាននូវវិមាននេះ ដោយអំពើ យ៉ាងណា
អ្នក កាលបើគយាគតស្តារហើយ សូមអ្នកប្រាប់ នូវហេតុ
តាមសមគួរដល់អំពើនោះ យ៉ាងនោះ ។

ព្រះសាស្តា ទ្រង់អនុគ្រោះ បានដួច នឹងធួ-
ណាណពរនោះ ក្នុងផ្លូវនេះ ហើយព្រះអង្គទ្រង់ប្រៀនប្រដៅ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារនិក្ខ

តវ វតននវស្ស ធម្មំ សុត្តា
 កវស្សាមីតិ ច ឥតិ ព្រវិត្ត ធនត្តា
 ជិនបវំ ឧបេមិ សរណំ
 ធម្មញ្ញាមិ តថេវ ភិក្ខុសង្ឃំ
 ឆោតិ បឋមំ អវោចាហំ កន្តេ
 បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសី
 មា ច ចាណាវជំ វិវិធមាណស្សំ^(១)
 អសុចី ន ហិ ចាណោសុ
 អសញ្ញតំ អវណ្ណយស្ស សប្បញ្ញា
 ឆោតិ បឋមំ អវោចាហំ កន្តេ
 បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសី^(២)
 មា ច បរជនស្ស វត្តិតាយោ
 បរកវាយាយោ អតមា អនវយមេតំ
 ឆោតិ បឋមំ អវោចាហំ កន្តេ
 បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសី^(៣)

១ ម. វិវិធមាណស្ស ។ ២ ម. អវណ្ណយ ។ ៣ ខ. និពោចៈ មា ច បរជនស្ស វត្តិតម្ហិ
 អាទានតំ អសញ្ញត្តោ អវិទ្ធិ ឆោតិ បឋមំ អវោចាហំ កន្តេ បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសី
 បាហិ ទិស្សន្តិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ចំណែកឆត្តមាណព បានស្តាប់ធម៌ របស់ព្រះអង្គ ជា
 រតនៈដ៏ប្រសើរហើយ ក៏ក្រាបទូលថា ខ្ញុំព្រះអង្គនឹងធ្វើតាម
 ខ្ញុំព្រះអង្គ សូមដល់ព្រះជិនបវរ ព្រមទាំងព្រះធម៌នឹងព្រះសង្ឃ
 ជាសរណៈ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល
 ជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងនូវសរណគមន៍)ទេ ដល់មកខាង
 ក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់
 ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា) អ្នកកុំប្រព្រឹត្ត
 នូវការសម្លាប់សត្វ ជាអំពើមិនស្អាត មានប្រការផ្សេងៗ
 ព្រោះថា ពួកជនប្រកបដោយប្រាជ្ញា មិនសរសើរនូវការ
 មិនសង្រួមក្នុងពួកសត្វទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបាន
 ក្រាបទូលជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងទេ)ដល់មកខាងក្រោយ
 ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ
 (ព្រះអង្គបានទូន្មានខ្ញុំព្រះអង្គថា) អ្នកកុំកាន់យកទ្រព្យ ដែល
 ជនដទៃរក្សា កុំគប់រកភរិយា របស់ជនដទៃ ជួរតអំពើនេះ
 មិនប្រសើរទេ បពិត្រព្រះអង្គដ៏ចម្រើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល
 ជាដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន(ដឹងទេ)ដល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះ
 អង្គ បានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដីកា របស់ព្រះអង្គហើយ

វិហារវត្តស្មី បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស គតិយំ ធម្មតាណារវិហារំ

មា ច វិតមំ អពាថា អកណិ
ឃ

ន ហិ មុសារិទំ អវណ្ណយីស្ស សប្បញ្ញា
ឃ

នោតំ បឋមំ អវោចាហំ កន្លេ

បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសី

យេន ច បុរិសស្ស អបេតិ សញ្ញា
ឃ

តំ វជ្ជិ^(១) បរិវជ្ជយស្ស សត្វំ

នោតំ បឋមំ អវោចាហំ កន្លេ

បច្ឆា តេ វចនំ តថេវកាសី

ស្វាហំ ឥធិ បញ្ចសិក្ខា ករិត្តា

បដិបជ្ជិត្តា តថាគតស្ស ធម្មេ

ន្ទេ បឋមគមាសី ចោរមជ្ឈេ

តេ មំ តត្ថ វជ្ជិស្ស ភោគហេតុ

ឯត្តកមិទំ អនុស្សរាមិ កុសលំ

តតោ បរំ ន មេ វិជ្ជតិ អញ្ញំ
ឃ

វិមានវត្ត មហាថេរីវត្ត ៥ ធួរមណវិហារ ៥ ៣

ព្រះអង្គបានទទួលខ្ញុំព្រះអង្គថា អ្នកកុំនិយាយឲ្យយូរចាក
 សេចក្តីពិត ដោយហេតុដទៃឡើយ ព្រោះថាពួកជនដែល
 ប្រកបដោយប្រាជ្ញា មិនសរសើរពាក្យកុហកទេ បតិគ្រព្រះ
 អង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូលដាច់បូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គ
 មិន(ដឹងទេ) ដល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គបានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ
 តាមព្រះពុទ្ធដ៏កា របស់ព្រះអង្គហើយ (ព្រះអង្គបានទទួល
 ខ្ញុំព្រះអង្គថា)សញ្ញារបស់បុរស វមន៍ប្រាសទៅ ព្រោះគ្រឿង
 ស្រវឹងណា អ្នកចូលៈ ចូររៀរ នូវគ្រឿងស្រវឹងទាំងអស់
 នោះចេញ បតិគ្រព្រះអង្គដ៏ចំរើន ខ្ញុំព្រះអង្គបានក្រាបទូល ជា
 ដំបូងថា ខ្ញុំព្រះអង្គមិន (ដឹងទេ) ដល់មកខាងក្រោយ ខ្ញុំព្រះអង្គ
 បានធ្វើឲ្យត្រឹមត្រូវ តាមព្រះពុទ្ធដ៏កា របស់ព្រះអង្គហើយ
 ខ្ញុំព្រះអង្គនោះ បានទទួលយកសិក្ខាបទ៩ ហើយប្រតិបត្តិ
 តាមធម៌របស់ព្រះគម្ពីរគត ហើយដើរទៅកាន់ផ្លូវ ត្រង់ចន្លោះ
 ព្រំប្រទល់ស្រុកត៍រ ក្នុងចំណោមពួកចោរ ពួកចោរទាំងនោះ
 បានសម្លាប់ខ្ញុំព្រះអង្គ ក្នុងទីនោះ ព្រោះហេតុតែភោគសម្បត្តិ
 ខ្ញុំព្រះអង្គ តែងលើកនូវកុសល មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះនេះ
 កុសលដទៃ ក្រៅអំពីនោះ របស់ខ្ញុំព្រះអង្គ មិនមានឡើយ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

តេន សុត្តរិទេន កម្មនាហំ

ឧបបន្ថោ តិទិវេស្ស កាមកាម^(១)

បស្ស ខណាមហាត្ថសញ្ញាមស្ស

អនុធម្មប្បដិបត្តិយា វិនាកំ

ជលមិវេ យសសា បេត្តិមាណា

តហ្មកា បិហាយន្តិ ហំនធម្មា^(២)

បស្ស កតិបយាយ ទេសនាយ

សុត្តតិញ្ញាមិ កតោ សុខញ្ញ បត្តោ

យេ ច តេ សុត្តតញ្ញ សុណាន្តិ ធម្មិ

មញ្ញោ តេ អមតំ ជុសន្តិ ខេមិ

អប្បកម្មំ កតំ មហាវិនាកំ

វិបុលំ ហោតិ^(៣) តថាត្តស្ស ធម្មេ

១ ម. ឧប្បន្តិ សុវណ្ណធម្មា ។ ពេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។ វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសនីតិ សោ ខេប្បន្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុច្ឆិតោ បញ្ញំ បុដ្ឋោ វិយាកាលិ យស្ស កម្មស្សិទំ និលំ ។ ទិព្វំ មម វិស្សសហស្សមាយ វិចារិទីតំ មនសា បរិនិទំ ធម្មារកា បស្សតិ បុញ្ញាម្មោ ទិព្វេហិ កាមេហិ សកាមកមីតិ និមេ បាហិ ទិស្សន្តិ ។
២ ម. ហំនកមា ។ ៣ ម. វិបុលំ និលំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំព្រះអង្គបានទៅកើត ក្នុងទេវលោក ជាអ្នកបាននូវ
 ភាមិ ភាមិសេចក្តីប្រាថ្នា ដោយសារអំពើសុចរិតនោះ
 សូមព្រះអង្គទ្រង់ទេតនូវផល នៃការសង្រួមក្នុងខណៈ
 មួយរំពេច នឹងការប្រតិបត្តិធម៌ដ៏សមគួរចុះ ពួកជន
 ជាច្រើន ដែលមានធម៌ថោកទាប (ជាងខ្ញុំ) កាល
 បានឃើញខ្ញុំព្រះអង្គ កំពុងតែរុញរឿង ដោយយស
 ករវែងស្រឡាញ់ សូមព្រះអង្គទ្រង់ទេត ខ្ញុំព្រះអង្គ
 បានដល់នូវសុគតិផង ដល់នូវសេចក្តីសុខផងដោយ
 សារធម្មទេសនាតិចទេ ចំណែកពួកជនណា ស្តាប់
 ធម៌របស់ព្រះអង្គរឿយៗ ពួកជននោះ ទំនងជាបាន
 នូវអមតនិព្វានជាទីក្រម មិនខាន បុព្វាកម្ម សូម្បីមាន
 ប្រមាណតិច ដែលបុគ្គលធ្វើហើយ ក្នុងសាសនធម៌
 របស់ព្រះភថាគត វែងនឹងមានផលច្រើន ធំទូលាយ

វិហារក្នុង បញ្ចមស្ស មហោវិញ្ញស្ស គតិយំ ធួន្តមាណវិករិមាសំ

បស្ស កតតបុញ្ញតាយេ ធួត្តោ

ឱកាសេតិ^(១) បវេរី យថាបិ សុវិយោ

កំមិទំ កុសលំ កិមាចរេម

ឥច្ឆេតេ^(២) ហិ សមេត្ត មន្តយន្តិ

តេ មយំ បុន ទេវ លទ្ធា មាណុស្សតិ

បដិបន្ទា វិចារេម្យ^(៣) សីលវន្តោ

ពហុការោ អនុកម្មកោ ច មេ សត្តា

ឥតិ មេ សតិ អភមា ទិវាទិវស្ស

ស្វាហំ ឱបតតោម្ហិ សត្តនាមិ

អនុកម្មស្ស បុនបិ សុណោមិ^(៤) ធួម្ហិ

យេធិ បដហន្តិ កាមរាតិ

កវរាតាណុស្សយេត្ត បហាយ ខោហិ

ន ច តេ ឱបេន្តិ^(៥) តត្តសេយ្យំ

បរិជញ្ញានតតា ហិ សីតិក្ខតាតិ^(៦) ។

ធួន្តមាណវិករិមាសំ គតិយំ ។

១ ឱ. ម. ឱវាសតិ ។ ២ ម. ឥច្ឆេតេ ។ ៣ ម. វិហារេម្យ ។ ៤ ម. សុណោមុ ។

៥ ម. ន តេ បុន មុបេន្តិ ។ ៦ ម. សន្តិក្ខតាតិ ។

វិមានវត្ត មហាវិថី ទី ៥ ឆត្តមាណវិវិមាន ទី ៣
 សូមព្រះអង្គទ្រង់ទតចុះ ឆត្តមាណពញ្ញាង្គីផែនដី
 ឲ្យរុងរឿង ដូចព្រះអាទិត្យ ព្រោះបានធ្វើបុណ្យ
 ទុកហើយ ជនមួយពួកប្រជុំប្រឹក្សាគ្នាថា កុសលនេះ
 ដូចម្តេច យើងត្រូវប្រព្រឹត្តអំពើកុសលដូចម្តេច
 ពួកយើងនោះ លុះបាននូវអត្តភាពជាមនុស្សវិញ
 ហើយ គួរជាអ្នកមានសីល ប្រព្រឹត្ត ប្រតិបត្តិ
 ឯព្រះសាស្តា មានទបការច្រើន ទ្រង់អនុគ្រោះ
 ខ្ញុំព្រះអង្គ ព្រោះហេតុនោះ កាលខ្ញុំព្រះអង្គនៅរស់
 ព្រះអង្គក៏ស្តេចមកទាំងថ្ងៃ ខ្ញុំព្រះអង្គនោះក៏បានចូល
 ទៅគាល់ព្រះអង្គ មានព្រះនាមជាសច្ចបុគ្គល សូម
 ព្រះអង្គអនុគ្រោះឲ្យបាន ខ្ញុំព្រះអង្គសូមស្តាប់ធម៌ម្តង
 ទៀត ជនពួកណាក្នុងសាសនានេះ លះបង់កាមពត
 ផង លះបង់ភវវត្តានុស្ស័យផង លះបង់មោហៈផង
 ជនពួកនោះ មិនចូលទៅកាន់ដំណែកក្នុងភកិឡើយ
 ព្រោះបានដល់នូវព្រះនិព្វាន ជាធម៌ត្រជាក់ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ
បត្តតំ កក្កជិវសទាយករិមាណំ

[៥២] ឧត្ថមិទំ មណិដ្ឋណំ វិមាណំ

សមន្តតោ ឆ្មាទស យោជនាទិ
ក្រដាតារា សត្តសតា ឧទ្ធហារា
វេទ្ធកិយត្តមា វុចិវត្តតា សុកា
តត្ថច្ឆសិ ចិវសិ ខាទសិ ច
ទិញា ច វិណា បវទន្តិ វត្ថុ
ទិញា វសា កាមតុណោត្ត បញ្ច
នារិយោ ច នច្ឆន្តិ សុវណានិ

កេន តេ តាទិសោ វណោ កេន តេ វេទមិជ្ឈតិ
ឧប្បជ្ជន្តិ ច តេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា
បុត្តាមិ តំ ទេវេ មហានុការេ
មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ
កេនាសិ វិវញ្ញលំតានុការេ
វណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សោ ទេវេបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុច្ឆិតោ
បញ្ញំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ មលំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

កក្កជិវសទាយករិមាន ទី ៤

(៥២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានជំនួសនេះ មាន
សសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍
មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដំលើសលប់ ដែលមានសសរជា
វិការៈនៃកែវពិឡ្យ ក្រាលកម្រាលដ៏ល្អ (ក្តារមាស)
ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ ខ្លួនអ្នកតែងនៅក្រេបផឹកទាំងទំពាស៊ី
ក្នុងវិមាននោះ ពិណទិព្វ មានសំឡេងពីរោះ រមែង
លាន់ពួក កាមគុណ ៥ មានរសជាទិព្វ ទាំងពួកនារី ស្និត
ស្នាលកាយ ដោយគ្រឿងមាស តែងរាំនៅក្នុងវិមាននេះ
សម្បូររបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ទិព្វសម្បត្តិ
សម្រេចដល់អ្នកក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាទីមួយ ជាទីពេញ
ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះក៏កើតឡើងដល់អ្នកផង តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច
មាលទេវតា អ្នកមានអាទុភាពច្រើន អាត្មាសូមសួរអ្នក
អ្នកកាលដែលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច
អ្នកមានអាទុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បូររបស់
អ្នកក៏ភ្ជួរស្រស់ស្រាយ តើដោយបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ។

ទេវបុត្រនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

វិមានវិស្ណុស្មំ បញ្ចមស្ស មហាវិស្ណុស្ស បញ្ចមំ ទ្វារបាលកវិមានំ

សតិសម្មប្បា ទកកោ ទ្វារេ កក្កដិកោ^(១) បិសោ

និដ្ឋិតោ ជាត្រូបស្ស គោភតិ ទសនាទកោ

តេន មេ តាទិសោ វិណ្ណា តេន មេ ឥធម៌ជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈតិ ច មេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា

តេនម្ហិ ឃីវណ្ណលិតានុកាវោ

វិណ្ណា ច មេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។

កក្កដិកោវិមានំ បក្កតំ ។

ឥតំ បញ្ចវិមានំ យថា កក្កដិវិមានំ តថា វិគ្គារេតតំ ។

បញ្ចមំ ទ្វារបាលកវិមានំ

(៥៥) ឧត្តមិទំ មណិដ្ឋុណំ វិមានំ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាទិ

។ មេ ។

វិណ្ណា ច តេ សត្វទិសា បកាសត្តិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្កល្លានេន បុដ្ឋិតោ

។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

ទិព្វំ មម វិស្សសហស្សនាយុ

វាចាភិក្ខុភិ មនសា បវត្តិភិ

១ ឥធម៌ កក្កដិកោវិមានំ កក្កដិកោវិសោយេ ។

វិមានវត្ត មហាវចរវត្ត ទី ៥ ទ្វារបាលកវិមាន ទី ៥

រូបតាមមានជើង ១០ ស្ថិតនៅប្របទ្វារ សម្រាប់ដាស់ស្មារតី
 ដែលសម្រេចដោយមាស រុន្សៀងល្អ វណ្ណៈរបស់ខ្ញុំ ដែល
 ប្រាកដដូច្នោះ ដោយហេតុបុព្វកម្មនោះ ទិព្វសម្បត្តិសម្រេច
 ដល់ខ្ញុំក្នុងទីនេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ ជាទិព្វញ្ញចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំផង ដោយសារបុព្វកម្មនោះ
 ខ្ញុំមានអានុភាពរុន្សៀងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ
 ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ដោយបុព្វកម្មនោះឯង ។
 ចប់ កក្កដរសទាយវិមាន ទី ៤ ។

វិមាន៥ ក្រៅពីនេះ បណ្ឌិតគប្បីសំដែងឲ្យពិស្តារ ដូចកក្កដវិមានផងចុះ ។

ទ្វារបាលកវិមាន ទី ៥

(៥៥) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នូរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន
 សសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍
 ។ បេ ។ សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួច្យាស់ សព្វទិស ។

ទៅបុគ្គនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នូរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ នូវផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំមានអាយុមួយពាន់ឆ្នាំទិព្វ (ព្រោះ) ពាក្យដែល
 ខ្ញុំពោលដោយវេទ (ដោយសេចក្តីគោរព)
 ដែលខ្ញុំ ទៅប្រព្រឹត្តទៅហើយ ដោយចិត្ត

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ឯត្តាវតា វេស្សតិ បុញ្ញកម្មោ

ទិព្វហិ កាមេហិ សមន្តក្ខតោ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ព្វាបាលវិមាតំ បញ្ចមំ ។

ឆដ្ឋំ ករណីយវិមាតំ

(៥៦) ឧត្តមិទំ មណិវ្វណំ វិមាទំ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាទំ

។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោគ្គល្លានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ដលំ

ករណីយាទំ បុញ្ញាទំ បណ្ឌិតេន វិជានតា

សមគ្គតេសុ ពុទ្ធសុ យត្ត ទិដ្ឋិ មហាប្បលំ

អត្តាយ វត មេ ពុទ្ធា អរញ្ញោ តាមមាគតោ

តត្ថ ចិត្តំ បសានេត្វា តាវតីសូបតោ អហំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ករណីយវិមាតំ ឆដ្ឋំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធិន្ត

បុគ្គលមានបុញ្ញកម្ម ដោយហេតុគ្រឹមតែការពាលនឹងការជ្រះថ្លា
ប៉ុណ្ណោះ រមែងបរិបូណ៌ ដោយកាមជាទិព្វ សិទ្ធិនៅ (អស់កាលយូរ)

សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុញ្ញកម្មនោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទ្វារពាលវិមាធិ ទី ៥ ។

ករណីយវិមាធិ ទី ៦

(៥៦) (ព្រះមោគ្គល្លានស្សរថា) វិមាធិដ៏ខ្ពស់នេះ មាន

សសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំដុំវិញ ១២ យោជន៍

។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្សហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ខ្យល់នៃបុញ្ញកម្មនេះថា

បណ្ឌិតអ្នកស្គាល់ច្បាស់ (ខ្យល់អំពើឥតប្រយោជន៍ មានប្រយោជន៍)

គួរតែធ្វើបុណ្យទាំងឡាយ ទានដែលគេថ្វាយ ចំពោះព្រះពុទ្ធទាំង

ឡាយព្រះអង្គប្រតិបត្តិល្អ រមែងមានផលច្រើន ព្រះពុទ្ធទ្រង់ស្តេច

ចេញអំពីព្រៃមកកាន់ស្រុក ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ខ្ញុំជាប្រាកដ ខ្ញុំ

ក៏បានញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា ចំពោះព្រះអង្គនោះ ហើយបានទៅកើត

ក្នុងភាវិត្តិន្យទេវលោក សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុញ្ញកម្ម

នោះ ។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ករណីយវិមាធិ ទី ៦ ។

វិមានវត្តស្មី បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស អង្គមំ សូចិវិមានំ

សត្តមំ ទុតិយករណីយវិមានំ

(៥៧) ឧត្តមិទំ មណិវ្វណំ វិមានំ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាជំ

។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ

។ បេ ។

យស្ស កម្មស្សំទំ ដលំ

ករណីយានំ បញ្ចានំ

បណ្ឌិតេន វិជានតា

សមក្កតេសុ ភិក្ខុសុ

យត្ថ ទិដ្ឋំ មហាប្បលំ

អត្តាយ វត មេ ភិក្ខុ

អរញ្ញ តាមមាតតា

តត្ថ ចិត្តំ បសានេត្វា

តាវត្តិស្សបតោ អហំ

តេន មេ តានិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ទុតិយករណីយវិមានំ សត្តមំ ។

អង្គមំ សូចិវិមានំ

(៥៨) ឧត្តមិទំ មណិវ្វណំ វិមានំ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាជំ

។ បេ ។

វិមានវត្ត មហាវិហារ ទី ៥ សូចិវិមាន ទី ៨

ទុតិយករណីយវិមាន ទី ៧

(៥៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន

សសរធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍

។ បេ ។ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ

។ បេ ។ នូវផលនៃបុព្វកម្មនេះថា

បណ្ឌិតអ្នកស្គាល់ច្បាស់ (នូវអំពើមានប្រយោជន៍ ឥតប្រយោជន៍)

គួរធ្វើបុណ្យទាំងឡាយ បានដែលគេថ្វាយ ចំពោះភិក្ខុជាអ្នក

ប្រតិបត្តិល្អ រមែងមានផលច្រើន ពួកភិក្ខុបេញអំពីព្រមកកាន់

ស្រុក ដើម្បីសេចក្តីចំរើនដល់ខ្ញុំជាប្រាកដ ខ្ញុំបានញ៉ាំងចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា

ចំពោះពួកភិក្ខុនោះ ហើយបានទៅកើត ក្នុងតារាត្រីនៃវិទ្យាលោក

សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ដោយបុព្វកម្មនោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយករណីយវិមាន ទី ៧ ។

សូចិវិមាន ទី ៨

(៥៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរ

ធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ ។ បេ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលី

យំ ទទាតិ ន តំ ហោតិ

យញ្ចេវ ទដ្ឋា តញ្ចេវ សេយ្យោ

ស្វកិ ទិដ្ឋា ស្វចមេវ សេយ្យោ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សូចិវិមាធិ អន្តិមំ ។

និមំ ទុតិយសូចិវិមាធិ

(៥៧) ឧត្តមិទិ មណិដ្ឋុណំ វិមាធិ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនាទិ

។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទិ ដលី

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតោ

បុរិមាយ ជាតិយា មនុស្សលោកេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រែកអរ

។ ថេ ។ នូវផលនៃបុព្វកម្មនេះថា

បុគ្គលឲ្យនូវខេយ្យធម៌ណា ផលនៃខេយ្យធម៌នោះ

មិនមែនសម្រេចត្រឹមប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺបុគ្គលឲ្យនូវ

ខេយ្យធម៌ណា ការឲ្យនូវខេយ្យធម៌នោះ ប្រសើរបំផុត

ខ្ញុំបានឲ្យមូល មូលនោះឯង ប្រសើរបំផុត

សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុព្វកម្មនោះឯង ។ ថេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ សូចវិមាន ទី៨ ។

ទុតិយសូបិវិមាណ ទី ៧

(៥៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរ

ធ្វើអំពីកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ ។ ថេ ។

ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រែកអរ

។ ថេ ។ នូវផលនៃបុព្វកម្មនេះថា

កាលពីជាតិមុន ខ្ញុំបានកើត ជាមនុស្ស

ក្នុងពួកមនុស្ស នាមនុស្សលោក

វិហារវត្តស្នំ បញ្ចមស្ស មហារវិហារស្ស ទេសមំ ភាគវិហារំ
 អន្តរំ វិវដំ ភិក្ខុំ វិហ្សសន្នមនាវលំ
 តស្ស អនាសិហំ ស្វចំ បសន្នាសតេហិ ចាណិហិ
 តេន មេ តាទិសោ វណោ ។ បេ ។

វណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។
 ទុតិយស្សវិហារំ វេមំ ។
 ទេសមំ ភិក្ខុវិហារំ

(៦០) សុសុត្តទំ អភិក្ខុយ ធាតិ
 អកាចំ ទន្ធាលី មហាជំ
 អារុយ តជំ បរំ សុត្តប្បតិ
 ឥនាគមា វេហាសយមន្តលក្ខេ (១)
 ធាតស្ស ទន្ធាសុ ទុវេសុ ធម្មតា
 អន្តោទកា បទុមិធីយោ សុដុល្លា
 បទុមេសុ ច តុវយកណា បវដ្ឋវេ
 ឥមា ច ទន្ធាន្តំ មនោហារយោ
 ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បុត្តា
 តេនាសិ វេញ្ញលតានុកាវេ
 វណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសត័តិ ។

១ ម. វេហាយសមន្តលក្ខេ ។

វិមានវត្ត មហាវិហារ ទី ៥ ភាគវិមាន ទី ១០

បានឃើញភ្នំក្នុងដែលប្រាសចាកចូលដីកំលែស មានឥន្ទ្រិយដ៏ជ្រះថ្លា
មិនល្អក៏ ខ្ញុំក៏ជ្រះថ្លា បានប្រគេនមូលដល់ភ្នំនោះ ដោយដែររបស់ខ្លួន
សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដជូញ្ចោះ ព្រោះបុព្វាកម្មនោះឯង ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយសូចនវិមាន ទី ៤ ។

ភាគវិមាន ទី ១០

(៦០) (ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) អ្នកឡើងជិះដំរី ដែលមាន
ក-ស-ល្អ ឥតសៅមើង មានភ្នំក មានកំឡាំង មានសន្ទុះ
ខ្លាំង គួរឡើងជិះ ជាដំរីដ៏ប្រសើរ ដែលបុព្វបូជិតាក់តែង
ហើយដោយប្រពៃ រីករាយក្នុងអាកាស មកក្នុងទីនេះ គុម
ឈូកទាំងឡាយស្ថិតទៅក្នុងទឹកថ្លា មានផ្ការីកស្កុះស្កាយល្អ
ដែលបុព្វបូជិតមិតហើយ លើភ្នំកទាំងពីរនៃដំរី ទាំងពួក
ត្រូវត្រៀមប្រគំ នៅលើផ្កាឈូកទាំងឡាយ ឯពួកទេពអប្សរ
ទាំងនេះ គួររីករាយចិត្ត រំ(នៅលើផ្កាឈូក) អ្នកបានសម្រេច
ទៅបូជិត មានអានុភាពច្រើន កាលអ្នកកើតជាមនុស្សត្រើបាន
ធ្វើបុណ្យដូចម្តេច អ្នកមានអានុភាពដ៏រុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុព្វាកម្មដូចម្តេច។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទំ ផលំ

អដ្ឋវេ មជ្ជិមនាមំ ^(១) កតស្សបស្ស កកវតោ ^(២)

ដូបស្មី អភិរោបយំ ^(៣) បសន្នោ សកេហិ វាណិហិ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

ពាគវិមាណំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ ទុតិយតាគវិមាណំ

[៦០] មហាន្តំ នាគំ អភិរុយំ សព្វសេតំ កុដ្ឋតមំ

វនា វទំ អនុបរិយាសំ ជាវកណាបុរុត្តតោ ^(៤)

ឌុកាសេន្តោ ទិសា សព្វា ឌុសដី វិយ តារកោ

តេន តេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត័តិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ ^(៥)

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទំ ផលំ

១ ឌ. ម. មុត្តបុប្ផានិ ។ ២ ឌ. មហេសិសោ ។ ៣ ឌ. អ. អភិរោបយសី ។ ៤ ម. ពាគវិមាណបុរុត្តតោ ។ ៥ អដ្ឋិកថាយំ វគ្គិសេតានិ បាលេ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា
 ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានបូជាខ្ញុំជាប្រាំបីកាប់ ព្រះសូបរបស់
 ព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់ព្រះនាមកស្សប ដោយដែលរបស់ខ្លួន
 សម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។
 ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជាប់ សព្វទិស ។
 ចប់ ភាគវិមាន ទី ១០ ។

ទុតិយនាគវិមាន ទី ១១

(៦១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកបានឡើងជិះជីវីធំ សសុទ្ធ
 ជាជីវីទុត្តម ចេញអំពីព្រៃ ទៅកាន់ព្រៃ មានពួកនារី
 ចោមពោម ញ៉ាំងទិសទាំងពួងឲ្យភ្លឺបាន ដូចផ្កាយព្រឹក
 សម្បូររបស់អ្នក ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មដូចម្តេច ។ បេ ។
 ទាំងសម្បូររបស់អ្នក ក៏ភ្ជាប់ សព្វទិស ។
 ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

វិហារគុស្តំ បញ្ចមស្ស មហាវិវត្តស្ស ព្វាទសមំ ភតិយភាគវិមាតំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតោ
ឧបាសកោ ចក្កមតោ អហោសី
ពាលាតិបាតា វិរតោ អហោសី
លោកេ អទិដ្ឋំ បរិវដ្ឋយិស្សំ
អមជ្ជិទោ ដោ ច មុសា អភាលី
សកេន នារេន ច តុដ្ឋោ អហោសី
អន្តញ្ច បាណញ្ច បសន្តចិត្តោ
សក្កិច្ច ណំ វិបុលំ អនាសី

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតិភិ ។

ទុតិយភាគវិមាតំ ឯកាទសមំ ។

ព្វាទសមំ ភតិយភាគវិមាតំ

(៦២) កោ នុទិព្វេន យារេន សព្វសេតេន ហត្ថិជា
តុរិយាឡិភិគិក្កោសោ អន្តលិត្តេ មហាយ្យតិ
ទេវតា នុសិ កន្ធព្វោ អាទ្ធិ សក្កោ បុរិដ្ឋទោ
អជានត្តា តំ បុត្រាម កបំ ជានេមុតំ មយន្តិ ។
នម្ពិ ទេវេ ន កន្ធព្វោ បាតិ^(៦) សក្កោ បុរិដ្ឋទោ
សុនម្មា បាម យេ ទេវេ តេសំ អញ្ញានេវ អហន្តិ ។

១ ម. ភាមិ ។

វិមានវត្ត មហាថេរីវត្ត ទី ៥ តតិយនាគវិមាន ទី ១២

ខ្ញុំបានកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាឧបាសក
 របស់ព្រះពុទ្ធព្រះអង្គមានបញ្ញាចក្ខុ ខ្ញុំព្រះអង្គ បានរៀន
 ចាកបុណ្ណាតិបាត រៀនទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ក្នុង
 លោក ជាអ្នកមិនដឹកទឹកស្រវឹង មិននិយាយពាក្យកុហក
 ជាអ្នកត្រេកអរចំពោះតែប្រពន្ធរបស់ខ្លួន មានចិត្តជ្រះថ្លា
 បានឲ្យបាយ នឹងទឹក ដ៏ច្រើន ជាទាន ដោយគោរព
 សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុព្វាកម្មនោះឯង ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។
 ចប់ តតិយនាគវិមាន ទី ១១ ។

តតិយនាគវិមាន ទី ១២

(៦២) (បណ្ឌិតបុរសម្នាក់ បានសួរថា) អ្នកណាហ្ន៎ មានជីវិត
 ដ៏សស្តុ ជាយាន មានសំឡេងគឺកងដោយត្បូងត្រង្គី ដែលគេ
 ប្រគំថ្វាយ ដែលពួកបរិវារប្រើជាក្នុងពាក្យ អ្នកជាទេវតា ឬគន្ធា
 ឬមួយជាព្រះឥន្ទ្រអ្នកឲ្យទាន ក្នុងកាលមុន យើងមិនស្គាល់ ទើប
 សួរអ្នក យើងស្គាល់អ្នក ដោយប្រការដូចម្តេចបាន ។

(ទេវតាឆ្លើយថា) ខ្ញុំមិនមែនជាទេវតា មិនមែនជាគន្ធា មិនមែន
 ជាព្រះឥន្ទ្រអ្នកឲ្យទាន ក្នុងកាលមុនទេ ពួកទេវតាណា មាន
 ឈ្មោះថាសុធម្មៈ ខ្ញុំក៏រាប់ថាជាទេវតាមួយ ក្នុងពួកទេវតានោះដែរ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវត្ត

បុត្រាម ទេវ សុឆម្ម បុត្តិ កក្កាទ អញ្ចាលី
 កី កក្កា មាណុសេ កម្មិ សុឆម្មិ ឧបបជ្ជសីតិ ។
 ឧត្តារាវំ តិណារាវំ វត្តាតារញ្ច យោ ទទេ
 តិណាមញ្ញាតំ ទត្វា សុឆម្មិ ឧបបជ្ជតីតិ ។

ភគវន្តវិមានំ ព្រាសមំ ។

តោសមិ ប្បឡាបិវិមានំ

(៦ ក) ទទ្បិធម្មនិសារស្ស ធនំ ឱលុត្ត តិដ្ឋសិ
 ខត្តិយោ នុសំ រាជញោ អាទ្ធ លុត្តោ វនាតរោតិ ។
 អស្សកាធិបតិស្សាហំ^(១) កន្តេ បុត្តោ វនេ ចរោ
 ធាមិ មេ ភិក្ខុ តេ ព្រមិ សុជាតោ ឥតិ មិ វិទ្ធិ
 មិគេ តវេសមាធាហំ ឱតាហន្តោ ព្រហារវំ
 មិកំ តន្តេវ ធាទ្ធកិ តញ្ច ទិស្សា អហំ បិតោ(ឥតិ)។
 ស្វាតតន្តេ មហាបុត្តា អថោ តេ អទ្ធកកតិ
 ឥតោ^(២) ឧទកមាធាយ មាទេ បក្ខាលយស្ស តេ

១ ម. អស្ស កាធិបតិស្សាសុ ។ ២ ឧ. ម. ធាញោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិគ្គ

(បណ្ឌិតបុរសសួរថា) បតិគ្រូទៅគា ឈ្មោះសុធម្មៈ យើងសូមធ្វើខ្ញុំ
អញ្ជើញដំប្រើន ហើយសួរ (លោក) ចុះលោកបានធ្វើអំពើដូចម្តេច
ក្នុងមនុស្សលោក ទើបបានទៅកើតជាទៅគា ឈ្មោះសុធម្មៈ ។

(ទៅគាឆ្លើយថា) បុគ្គលណា ឲ្យផ្ទះ ដែលធ្វើដោយដើមអំពៅក្តី ផ្ទះ
ដែលធ្វើដោយស្មៅក្តី ផ្ទះដែលធ្វើដោយសំពត់ក្តី បុគ្គលនោះលុះឲ្យ
ផ្ទះខឹង ពុំណា ទើបយើង រមែងទៅកើតជាទៅគា ឈ្មោះសុធម្មៈ ។

ចប់ ធម្មយនាគវិមាន ទី ១២ ។

ប្បទុររូបវិមាន ទី ១៣

(៦៣) (ព្រះមហាក្សត្រយនៈសួរថា) អ្នកឈរច្រត់ធ្នូ ដែលធ្វើអំពើ
ឈើខ្លឹមយ៉ាងម៉ា អ្នកជាខត្តិយរាជកុមារ ឬជាព្រានប្តីព្រៃ ។

(ព្រះរាជកុមារតបថា) បតិគ្រូលោកដ៏ចំរើន ខ្ញុំជាកូនរបស់ស្តេច
ជាជំនក់ដែនស្បែក ជាអ្នកប្តីព្រៃ បតិគ្រូភិក្ខុ ខ្ញុំសូមប្រាប់ឈ្មោះ
របស់ខ្ញុំ ដល់លោក ពួកជនអ្នកចេះដឹង ស្គាល់ខ្ញុំថា សុជាតៈ
កាលខ្ញុំស្វែងរកម្រឹត ចូលទៅក្នុងព្រៃធំ ទៅតាមហើយ តែមិន
ឃើញម្រឹត ខ្ញុំក៏បានជួបប្រទះនឹងលោកហើយ បិតានៅ ។

(ព្រះក្សត្រយនៈពោលថា) បតិគ្រូព្រះអង្គមានបុណ្យច្រើន ព្រះអង្គ
ស្តេចមកស្រួលហើយឬ មួយទៀត ព្រះអង្គស្តេចមកអំពីទីមិន
ឆ្ងាយទេឬ សូមព្រះអង្គដឹងទីកំពត់នេះ លាងព្រះបាទរបស់ព្រះអង្គចុះ

វិហារវត្តស្មី បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស គោសមំ ចូឡារថវិហារំ
ឥទិបំ ចានិយំ សីតំ អាកតំ កិរត្តព្វា
រាជបុត្ត តតោ បិត្វា សន្តតស្មី ឧចារិសាតិ ។

កល្យាណិវត តេវាថា សវនីយា មហាមុនី
នេលា ^(១) អត្តវត្ត វត្ត មន្តា អត្តញ្ច កាសសិ

កា តេ វតិ វនេ វិហារតោ ^(២)

ឥសិនិសក វនេហិ បុដ្ឋោ

តវ ^(៣) វចនបដិ និសាមយិត្វា

អត្តធម្មបដិ សមាចរោមសេតិ ។

អហីសា សព្វចាណីនំ កុហាវម្ហាក វត្តតិ
ថេយ្យា ច អតិចារា ច មជ្ជចាណ ច អារតិ
អរតិ សមចរិយា ច ពាហុសុត្តំ កតតាតា
និដ្ឋេវ ធម្មេ បសិសា ធម្មា ឯតេ បសិសិយាតិ
សន្តិកេ មរណំ តុយ្ហំ ឡិវំ មាសេហិ បញ្ចហិ
រាជបុត្ត វិជានាហិ អត្តានំ បរិមោចយាតិ ។

១ ឧ នេឡា ។ ២ ធម. កោ តុ ត្បំ វនេ វិហារសិ ។ ៣ ម. តវតិ នត្តំ ។

វិមានវត្ត មហាវិថី ទី ៥ ព្រះវិហារ ទី ១៣

នេះជាទឹកសម្រាប់ផឹក ដ៏ត្រជាក់ ដែលផងយកមក អំពីជ្រោះភ្នំ
បតិក្រព្រះរាជបុត្ត សូមព្រះអង្គទទួលយកទឹក អំពីនោះមកសោយ
ហើយចូរគង់លើកម្រាលដែលក្រាលចុះ ។

(ព្រះរាជកុមារពោលថា) បតិក្រព្រះមហាមុនី វាចារបស់លោកពីរោះ
ណាស់ គួរស្តាប់ ជាវាចាឥរិយាបថ មានប្រយោជន៍ ជាវាចាត្រឹមត្រូវ ទាំង
លោកម្ចាស់ ក៏ពោលពាក្យនាំមកនូវប្រយោជន៍ ដោយទុបាយនៃប្រាជ្ញា
បតិក្រស៊ីនិសកៈ សេចក្តីត្រេកអរ ដូចម្តេច របស់លោក
កាលនៅក្នុងព្រៃ ខ្ញុំសួរហើយ សូមលោកប្រាប់ ខ្ញុំ
នឹងផ្សំស្តាប់ គន្លងពាក្យរបស់លោក ហើយប្រតិបត្តិ
តាមនូវចំណែកធម៌ ដែលនាំមកនូវប្រយោជន៍ ។

(ព្រះកប្បាយនៈពោលថា) បតិក្រព្រះរាជកុមារ ការមិនបៀតបៀន
ពួកសត្វទាំងពួង វែមងពេញចិត្តដល់យើង ការរៀនចាកកិរិយាល្អចិត្ត
ចាកការប្រព្រឹត្តិឥតក្តី ចាកការផឹកទឹកស្រវឹងក្តី ការមិនត្រេកអរ
(ក្នុងអកុសល) ក្តី ការប្រព្រឹត្តិស្មើក្តី ភាពជាអ្នកបេះដឹងច្រើនក្តី
ភាពជាអ្នកដឹងទុបការៈ ដែលគេធ្វើហើយក្តី ធម៌ទាំងនេះ ជាធម៌
គួរប្រាថ្នា ជាធម៌គួរសរសើរ ក្នុងបច្ចុប្បន្ន បតិក្រព្រះរាជបុត្ត
សេចក្តីស្តាប់ របស់ព្រះអង្គ មានក្នុងទ័ពិត ខាងអាយអំពី ៥ ខែ
សូមព្រះអង្គទ្រង់ជ្រាប សូមព្រះអង្គទ្រង់ដោះខ្លួន (ចាកអប្បាយទុក្ខ) ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

កតមំ ស្វាហំ ជនបទំ ភត្តា ភី កម្មំ កិញ្ចំ មោវសំ
 កាយ វា បន វិជ្ជាយ ភវេយ្យំ អជរាមរោតិ ។
 ន វិជ្ជតេ សោ បទេសោ កម្មំ វិជ្ជា ច មោវសំ
 យត្ត ភត្តា ភវេ មទ្ធោ រាជបុត្តាជរាមរោ
 មហាទ្ធិនា មហាកោតា រដ្ឋវន្តោបិ ខត្តិយា
 បហុតធន ធាណសេ ធម៌ តេបិ អជរាមរា

យទិ តេ សុតា អន្ធកវេណ្ណបុត្តា^(១)

សុរា វីរា វិក្កនប្បហារិនោ

តេបិ អាយុកុយំ បត្តា

វិទ្ធិស្ថា សស្សតិ សមា

ខត្តិយា ព្រាហ្មណា វេស្សា សុទ្ធា ចណ្ណាលបុត្តសា

ឯតេ ចពោ ច ជាតិយា តេបិ ន អជរាមរា

យេ មន្តិ បរិវត្តនិ ធន្សន្តិ ព្រហ្មចន្តិនិ

ឯតេ ចពោ ច វិជ្ជាយ^(២) តេបិ ន អជរាមរា

១ ឱ. អន្ធកវេណ្ណបុត្តា ។ ២ ឱ. វិជ្ជា ច ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិក្កុ

(ព្រះរាជកុមារសួរថា) ខ្ញុំនោះនឹងទៅកាន់ជនបទណា ធ្វើអំពើ
ដូចម្តេច កិច្ចការដូចម្តេច ជាកិច្ចរបស់បុរស មួយទៀត ខ្ញុំត្រូវ
ប្រកបដោយវិជ្ជាដូចម្តេច ទើបជាអ្នកមិនចាស់ មិនស្លាប់ ។

(ព្រះកប្បាយនៈឆ្លើយថា) បពិត្រព្រះរាជបុត្ត សត្វដែលមិនចាស់
មិនស្លាប់ ទៅក្នុងប្រទេសណា ប្រទេសនឹងកិច្ចការ វិជ្ជា ជាកិច្ច
របស់បុរសនោះ មិនមានទេ ទោះបីពួកក្សត្រដែលមានដែន មាន
ទ្រព្យច្រើន មានភោគៈច្រើន មានទ្រព្យនឹងឆញ្ញាហារ ដ៏គ្រប់គ្រាន់
ពួកក្សត្រទាំងនោះ នឹងថា លែងចាស់ លែងស្លាប់ក៏ទេ

ទោះបីព្រះអង្គក៏ធ្លាប់ឮដែរហើយ ពួកអន្ទកវេណ្ឌបុត្ត ជាអ្នក
ភ្លៀវក្លា ខ្នីឃ្មាត ជាអ្នកអាចប្រហារ ខ្ញុំសត្រូវបាន ពួក
អន្ទកវេណ្ឌបុត្តទាំងនោះ ស្នើដោយសស្សត្រវិក្កុ^(១) គង់ដល់ខ្ញុំ
ការអស់ទៅនៃអាយុ វិនាសអស់ហើយ(គង់នៅតែវង្សត្រកូល) ។

ពួកជនទាំងនោះគឺក្សត្រ ព្រាហ្មណ៍ វេស្សៈ សុទ្ធៈ ចណ្ឌាល នឹង
បុកសៈក្តី ពួកជនឯទៀតដែលមានជាតិក្រៅពីនេះក្តី ពួកជនទាំងនោះ
មិនមែនជា មិនចាស់ មិនស្លាប់ ពួកជនណា រាយមន្តប្រកប
ដោយអង្គ ៦ ដែលពួកព្រាហ្មបានគិតឃើញហើយក្តី ពួកជនឯទៀត
ដែលមានវិជ្ជា^១ ជនទាំងនោះ ក៏មិនមែនជាមិនចាស់ មិនស្លាប់ឡើយ

១ រត្នុដែលទៀងទាត់ ។

វិមានវត្តស្នំ បញ្ចមស្ស មហាវិវត្តស្ស គោលមំ ចូឡាវិវិហនំ

ឥសយោ ចាបិ យេ សន្តា សញ្ញត្តា តបស្សំនោ

សរីរំ តេបិ កាលេន វិជហន្តំ តបស្សំនោ

ការិតត្តាបិ អរហន្តោ កតកិច្ចា អនាសវា

និក្ខំបន្តំ ឥមំ ទេហំ បុត្តាចាបបរិក្ខយា (ឥត)។

សុភាសិតា អត្តវតី តាថាយោ តេ មហាមុនិ

និជ្ឈត្តោមិ សុកដ្ឋេន ត្វញ្ច មេ សរណំ កវតិ ។

មាមំ ត្វំ សរណំ តត្ថ តមេវ សរណំ វជ

សក្យបុតិ មហារីរិ យមហំ សរណំ តតោតិ ។

កតវស្មី សោ ជនបទេ សត្តា តុម្ហាក មារិស

អហាម្បំ ទដ្ឋំ តត្ថស្សំ ជំនំ អប្បជិបុត្តលន្តំ ។

បុរតិមស្មី ជនបទេ ឌីក្កា កកុលសម្ពរោ

សត្តាបិ បុរិសាជញ្ញោ រោ ច ទោ បរិនិព្វតោតិ ។

វិមានវត្ត មហាថេរវត្ត ទី ៥ ចូររូបវិមាន ទី ១៣

ពោះជាពួកឥសីណា ជាអ្នកស្ងប់រម្ងាប់ បានសង្រួមចិត្ត មាន
ព្យាយាមដុតបំផ្លាញកិលេស ឥសីទាំងនោះ ក៏លះចោលនូវសរិរៈ
តាមកាលក្នុង ពួកព្រះអរហន្ត មានចិត្តអប់រំហើយ បានធ្វើ
កិច្ចស្រេចហើយ ជាអ្នកមិនមានការសរៈ ព្រោះអស់ទៅនៃបុណ្យ
នឹងបាប ក៏គង់ជាក់បង្អង់រាងកាយនេះដែរ ។

(ព្រះរាជកុមារពោលថា) បពិត្រព្រះមហាមុនី តាថាទាំងឡាយ
របស់លោក ជាសុភាសិតមានប្រយោជន៍ ខ្ញុំកាលបើលោកពន្យល់
ដោយសេចក្តីល្អហើយ សូមលោកជាទីពឹងរបស់ខ្ញុំ ។

(ព្រះប៉ែរពោលថា) សូមព្រះអង្គកុំដល់នូវអាត្មាជាសរណៈឡើយ
អាត្មាបានដល់ នូវព្រះពុទ្ធជាសក្យបុត្ត ដែលមានព្យាយាមធិណា
ជាសរណៈ សូមព្រះអង្គទ្រង់ដល់ នូវព្រះពុទ្ធនោះជាសរណៈចុះ ។

(ព្រះរាជកុមារសួរថា) បពិត្រលោកទិទឹក ព្រះជាត្រូវរបស់លោក
នោះ (គង់ទៅ) ក្នុងជនបទណា ខ្ញុំនឹងទៅកាន់ជនបទនោះ ដើម្បី
ឃើញព្រះអង្គទ្រង់ឈ្នះមារ មិនមានបុគ្គលប្រៀបបាន ។

(ព្រះកញ្ចយនៈឆ្លើយថា) ព្រះសាស្តា ជាបុរសកាជាទីយ
ទ្រង់សម្តី ក្នុងគ្រូកូលនៃព្រះបាទឧត្តកាករាជ ក្នុងជនបទខាងកើត
ព្រះសាស្តាអង្គនោះ ទ្រង់បរិនិព្វានហើយ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវត្ត

សចេ ហិ ពុទ្ធា តិដ្ឋយ្យ សត្តា តុម្ភាគ មារិស
 យោជនាជិ សហស្សានិ តន្ត្រី^(១) បយ្យិទាសិភ្នំ
 យតោ ច ខោ បរិជិត្តោ សត្តា តុម្ភាគ មារិស
 បរិជិត្តំ មហារិ តត្ថាមិ សរណំ អហំ
 ឧបេមិ សរណំ ពុទ្ធិ ធម្មញ្ញា បិ អនុត្តរំ
 សង្ឃញ្ច ទរទេវស្ស តត្ថាមិ សរណំ អហំ

ចាណាតិទាតា វិមាមិ ឧប្បំ

លោកេ អទិន្និ បរិវជ្ជយាមិ

អមជ្ជិទោ តោ ច មុសា កណាមិ

សកេន ទារេន ច ហោមិ តុដ្ឋាតិ ។

សហស្សំសិវំ យថា មហប្បកោ

ទិសំ យថា ភាតិ ទកេ អនុត្តមិ

តថប្បកោរោ តវាយំ មហារេថា

សមន្តតោ យោជនសតិ អាយតោ

សុវណ្ណបដ្ឋេហិ សមន្តមោនេជា^(២)

ឧវស្ស មុត្តាហិ មណីហិ ចិត្តតោ

លេខា សុវណ្ណស្ស ច រូបិយស្ស ច

សោភន្តិ វេទ្យិយមយា សុទិម្មិតា

១ ខ. គុណ្ណយ្យំ ។ ២ ម. សមន្តមោន្តតោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

(ព្រះរាជកុមារពោលថា) បពិត្រលោកនិទ្ទិក បើព្រះពុទ្ធជាសាស្តា
 របស់លោកទ្រង់បិតានៅ ខ្ញុំគប្បីទៅអស់ទីមួយពាន់យោជន៍ ដើម្បី
 ចូលទៅគាល់ព្រះអង្គ បពិត្រលោកនិទ្ទិក កាលបើព្រះពុទ្ធ ជាគ្រូ
 របស់លោក បរិនិព្វានហើយ ខ្ញុំក៏សូមដល់នូវព្រះពុទ្ធ ជាមហា-
 វិបុលស ដែលបរិនិព្វានហើយ ជាសរណៈ ខ្ញុំសូមដល់ នូវព្រះពុទ្ធ
 ជាសរណៈផង នូវព្រះធម៌ ជាសរណៈផង សូមដល់ នូវព្រះសង្ឃ
 ជាបុព្វាភិក្ខុប្រសើរ របស់មនុស្សទ្រង់ទៅគា ជាសរណៈផង
 ខ្ញុំសូមរៀបចំបុណ្ណាភិប្រាណយាន្តិយ៍ឆាប់ផង រៀបចំអទិទ្ធា-
 ទានក្នុងលោកផង មិនដឹកទឹកស្រវឹងផង មិនពោលពាក្យ
 កុហកផង ជាអ្នកគ្រេកអរ ចំពោះវត្ថុប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ។

(ព្រះថេរៈសួរថា) ព្រះអាទិត្យមានរស្មីច្រើន មានពន្លឺធំ បែប
 ណា ចរទៅក្នុងអាកាស រមែងបំភ្លឺនូវទិសប្រានយាន្តិយ៍ណា របស់
 របស់អ្នកនេះ មានប្រការបែបនោះដែរ របស់ជុំវិញខាង
 ចរណ៍យមួយយោជន៍ ស្រាបជុំវិញ ដោយផែនមាស
 គល់ចរន្ទាល វិចិត្រដោយកែវមុក្ខានឹងកែវមណី ក្បាច់ជាវិការៈ
 នៃកែវពិទ្ធិរូប រលេបព្រះផែនមាសនឹងប្រាក ញ៉ាំងរថឲ្យរៀង

វិមានវត្តស្មី បញ្ចមស្ស មហារថវត្តស្ស ពេសមំ ចូឡារថវិមានំ
 សីសេត្តំទំ វេទ្យុយស្ស ធិម្មតំ
 យុត្តំទំ លោហិតកាយ ចិត្តតំ
 យុត្តា សុវណស្ស ច រូបិយស្ស ច
 សោភន្តិ អស្សបិ ចិមេ មនោជវា
 សោ តិដ្ឋសិ ហេមរថេ អធិដ្ឋិតោ
 ទេវនមិទ្ធោវ សហស្សវាហនោ
 បុត្រាមិ តាហិ យសុវណ្ណកោវិទិ
 កមិ តយា លទ្ធោ អយំ ឧទ្យាហេតិ ។

សុជាតោ នាមហំ កន្តេ រាជបុត្តោ បុរេ អហំ
 តញ្ច មិ អនុកម្មាយ សញ្ញាមស្មី និវេសយិ
 ឌីណាយុត្តញ្ច មិ ញត្វា សរីរាណសិ សត្តនោ(៧៧)។
 ឥមិ សុជាត បូជេហិ តន្តេ អត្តាយ ហោហិត (១)
 តាហំ កន្តេហិ មាលេហិ បូជយិត្វា សម្មយ្យកោ (២)
 ចហាយ មាណុសំ ទេហំ ឧបបន្នាម្ហិ នន្ទនេ
 នន្ទនេ បរេ (៣) រម្មេ នាណិជគណាយុតេ
 រមាមិ នច្ចុតតេហិ អច្ចរហិ បុត្តិតោតិ ។

ចូឡារថវិមានំ ពេសមំ ។

១ ឱ. ម. ហេហិតិ ។ ២ ឱ. សម្មយ្យកោ ។ ៣ ឱ. បរិនេ ។ ប. បរិនេ ។

វិមានវត្ត មហាវិហារ ទី៤ ចូលរំលឹក ទី ១៣

ចុងចន្ទាលរបស់របស់ម្រេចដោយកែវពិទ្យ ទឹមវិចិត្រដោយ
កែវទឹម ទាំងខ្សែក្របដាច់ដោយមាស និងប្រាក់ សេះទាំងនេះ
មានសន្ទុះទាន់ចិត្ត រមែងញ៉ាំងរថឲ្យរុងរឿង ព្រះអង្គក៏បំប្លែង
គ្រវែងគលើរបស់មាស មានពាហនៈទឹមដោយសេះ ដ៏ច្រើនដូច
ព្រះឥន្ទ្រ បពិត្រអ្នកមានយស គាត់សូមសួរអ្នកជាបុគ្គល ឈ្មោះ
វៃ ភើយសង្កែប្រសើរលើសលុបនេះ អ្នកបានដោយគុណអ្វី ។

(ទៅបុត្តភកថា) បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន ក្នុងកាលមុន ខ្លួនខ្ញុំជា
ព្រះរាជបុត្រ ឈ្មោះសុជាតៈ លោកម្ចាស់បានអនុគ្រោះ ដល់ខ្ញុំនោះ
បានញ៉ាំងខ្ញុំទៅទាំងនៅក្នុងសេចក្តីសង្រួម លោកម្ចាស់បានជំនុំ
ខ្ញុំថាអស់អាយុ ហើយបានប្រទានសិរីធាតុព្រះសាស្ត្រ ដល់ខ្ញុំ ។
លោកម្ចាស់បានប្រាប់ថា ម្ចាស់សុជាតរាជកុមារ ព្រះអង្គចូរម្យ
នូវព្រះសិរីធាតុនេះចុះ ការម្យនោះ នឹងបានជាប្រយោជន៍ដល់
ព្រះអង្គ ខ្ញុំក៏បានប្រឹងប្រែងម្យនូវព្រះសិរីធាតុនោះ ដោយគ្រឿង
ក្រអូបនឹងកម្រងផ្កាទាំងឡាយ ពុះលះបង់នូវរាងកាយ ជារបស់
មនុស្ស ក៏បានមកកើត ក្នុងទីមហាមជ្ជប្រសើរ ក្នុងគ្រូក្រណាល
ពាន់ពេក ប្រកបដោយពួកទេវតាផ្សេងៗ ជាដើម ខ្ញុំក៏ត្រេកអរ
ដោយការរំលឹកប្រៀង ដែលពួកទេវតាអប្សរចោមរោមត្រៀបគ្រា ។

ចប់ ចូលរំលឹក ទី ១៣ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធុកុ

ចូទ្ធសមី មហាវបិវិមាធិ

(៦៤) សហស្សយុត្តំ ហយវហមំ សុកំ
 អារយិមី សន្ទននេកចិត្តំ
 ឱយ្យនក្ខមី អភិតោ អនុក្កមំ
 បុរុជនោ ក្ខតបតីវ វសវេ
 សោវណ្ណមយា តេ រថក្កុញ្ញា ឱកោ
 ដលេហិ អិសេហិ អតីវ សង្កតា
 សុជាតកុម្មា នវវិជិដ្ឋិតា
 វិរោចតិ បណ្ណាសេវ ចន្ទោ
 សុវណ្ណាជាណាវិតតោ រថោ អយំ
 តហ្វហិ នាធារនដេហិ ចិត្តតោ
 សុន្ទយោសោ ច សុភស្សរោ ច
 វិរោចតិ បាមរហត្តកាហុហិ
 ឥមា ច នាក្យោ បដសាហិ ជិដ្ឋិតា
 រថស្ស ចាទន្តមជ្ឈកុសិតា
 ឥមា ច នាក្យោ សតារជិចិត្តិតា
 សតេវិតា វិជ្ជវិប្បកាសវេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មហារបិរិមាណ ទី១៤

(៦៤) (ព្រះមហាមោគ្គលូនសួរថា) អ្នកបានឡើងជំរះរថ
 ដ៏ល្អ ជាពាហនៈសេះ ដែលទឹមដោយសេះដ៏ច្រើន មាន
 គ្រឿងវិចិត្រ ដ៏ល្អច្រើនយ៉ាង ហើយទៅជិតទីទួល ដូច
 ព្រះឥន្ទ្រ ជាម្ចាស់នៃទេវតា អ្នកបានឲ្យទាន ក្នុងកាលមុន
 ត្រពន្ធរថទាំងពីររបស់អ្នក ជាវិការៈនៃមាស ដែលបញ្ជុំ
 ល្អគ្រុញពេក ដោយផែនការនឹងកំណល់ មេចម្រឹង (ខានៈក្រៅ)
 មានសសរចម្រឹងដាំហើយដោយល្អ ដែលដន់អ្នកមានព្យាយាម
 ឲ្យសម្រេចហើយ រថ (របស់អ្នក) នេះ បិទបាំងដោយ
 បណ្តាញមាស រុំរៀងដូចព្រះចន្ទ ក្នុងថ្ងៃ ១៥ កើត ជារថ
 ដែលវិចិត្រហើយដោយរតនៈផ្សេងៗ ជាច្រើនយ៉ាង មានសូរ
 តឹកតង ជាទីត្រេកអរ ទាំងមានសំឡេងដ៏ពីរោះ រុំរៀង
 ដោយបង្កាន់ដៃ ជាវិការៈនៃផ្ចិតទាំងឡាយ ទាំងដុំនៃរថនេះ
 ហាក់ដូចជាទិម្មិតបានតាមចិត្ត មានខ្នងកង់នឹងកាំប្រដាប់ហើយ
 ដោយល្អ មួយទៀត ដុំនៃរថនេះ វិចិត្រដោយក្បាច់ក្បូរ
 ជាច្រើន ភ្លឺផ្អែកដោយពណ៌ច្រើនយ៉ាង ដូចជាផ្នែកបន្ទោរ

វិហារវត្តស្នំ បញ្ចមស្ស មហារិច្ឆស្ស ចុទ្ធសមំ មហារិច្ឆាវិហារំ

អនេកេ ចិត្តាវិតតោ រថោ អយំ

បុត្រំ ច នេមី ច សហស្សំសិយោ ^(១)

តេសំ សរោ សុយ្យតិ វត្តុបោ

បញ្ចង្គិកំ តុយមិវប្បវាទិតំ

សុវស្មី ចិត្តំ មណិសុន្ទកប្បិតំ ^(២)

សទា វិសុទ្ធិ វុច្ឆិ បកស្សំ

សុវណ្ណាភជីហិ ^(៣) អតីវ សង្កតិ

វេឡិយភជីហិ ^(៤) អតីវ សោភតិ

ឥមេ ច វាឡិ ^(៥) មណិសុន្ទកប្បិតា

អាហេហកម្មំ សុជវំ ព្រហ្មបមា

ព្រហ្មា មហាត្ថ ពលីនោ មហាជវំ

មនោ តវព្វាយ តថេវ សីសវ ^(៦)

ឥមេ ច សព្វេ សហិតា ចតុក្កមា

មនោ តវព្វាយ តថេវ សីសវ ^(៧)

សមំ វហង្គិ មុទ្ធកា អនុទ្ធិតា

អាមោធិមាណា ^(៨) តុវតា នម្មត្តមា

១ ម. សហស្សំសិយោ ។ ២ ម. មណិច្ឆកប្បិតំ ។ ៣ ម. សុវណ្ណាភជីហិ ។
៤ ម. វេឡិយភជីវ ។ ៥ ម. ពលី ។ ៦-៧ ម. សព្វេ ។ ៨ ម. អាមោធិតា ។

វិមានវិញ មហាវិញ ទី ៥ មហាវិមាន ទី ១៤

រថនេះ ងាយស្រួលដោយគំនូរច្រើនយ៉ាង មានខ្នងកង់ក្រាស់
 ទាំងមានស្មើច្រើនពណ៌ សូរស្រព្វខ្នងកង់ទាំងនោះ គេព្យ
 តីពោះ ដូចជាត្បូងត្រី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែលប្រគំហើយ
 ក្បាលចន្ទាលរថនេះ ក៏ចិត្រសម្រេចល្អ ដោយកែវមណី ដូច
 មណ្ឌលព្រះចន្ទ ជាចន្ទាលបរិសុទ្ធ រុងរឿង ភ្លឺផ្លុកគ្រប់កាល
 ប្រដាប់ដោយក្បាច់ក្បូរ ជាវិការៈនៃមាស យ៉ាងលើសលុប
 រុងរឿងដោយក្បាច់ក្បូរ ជាវិការៈនៃកែវពិឡារ យ៉ាងក្រៃពេក
 ពួកសេះទាំងនេះ សម្រេចដោយរូបព្រះចន្ទ ជាវិការៈ នៃកែវ
 មណី ជាសេះមានកំពស់នឹងទំហំ(សមរម្យ)មានសន្ទុះលឿន
 ល្អ រួមមានដូចព្រហ្ម ជាសេះមានអវយវៈប្រសើរ ថ្ងៃថ្ងា
 មានភានុភាពច្រើន មានកំឡាំង មានសន្ទុះខ្លាំង ដឹងចិត្ត
 របស់អ្នកយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ហើយប្រព្រឹត្ត ទៅដូចចិត្ត មួយ
 ទៀត សេះទាំងអស់នេះ ជាសត្វទៅដោយជើងបួន មាន
 ដំណើរព្រមគ្នា ស្គាល់ចិត្តអ្នកយ៉ាងជាក់ច្បាស់ ហើយប្រព្រឹត្ត
 ទៅដូចចិត្ត ជាសេះទន់ភ្លន់ មិនរឹងក្អឹង តែងអូសរថទៅស្មើគ្នា
 ញ៉ាំងជនឲ្យរីករាយ ជាសេះខ្ពង់ខ្ពស់ ជាសេះទាំងឡាយ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

ច្ចុន្ទិន្ទំ វត្តិន្ទំ បវត្តិន្ទំ អម្ពេរ

អព្ពុទ្ធនន្ទា សុកតេ បិលន្ទនេ

តេសំ សរោ សុយ្យតិ វត្តរុទោ ^(១)

បញ្ចង្គិកំ តុរិយមិវប្បវាទិតំ

រថស្សយោសោ អបិលន្ទនាន ច

ខុរស្ស ធានី អភិសំសនាយ ច

យោសោ សុវត្ត សមិត ប្បសុយ្យតិ

កន្ទុតុតុរិយានិ វិនិត្រសវនេ

រថ បិតា តា មិតមន្ទលោចនា ^(២)

អាឡារបម្ពា ហសិតា បិយំវនា

វេឡុរិយជាលា វិនតា តន្តច្បវា

សនេវ កន្ទុតុសុវត្តប្បជិតា

រតា រតម្ពវបិតវសសា

វិសាលនេត្តា អភិវត្តលោចនា

កុលេសុ ជាតា សុតន្ទ សុវិម្ពិតា

រថ បិតា បញ្ចលិតា ឧបដ្ឋិតា

១ ឧ. វត្តរុទោ ។ ២ ឧ. មិតមន្ទលោចនា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាទវគ្គ

រមែងរលាស់ (គុម្ភកុម្ភនឹងសក់) ស្ទុះទៅមុខ លោតទៅ
 ព្រូងភាសាស សួយឡើងទូរគ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយ ដែល
 បញ្ចេញទឹកកកតែងដោយល្អ សំឡេងនៃគ្រឿងប្រដាប់ទាំងនោះ
 លាន់ព្រូងដំពោះ ដូចត្បូតត្រឡី ប្រកបដោយអង្គ ៥ ដែល
 ប្រគំហើយ សំឡេងគីកកនៃគ្រឿងប្រដាប់ទាំងឡាយ នៃ
 របក្តី សូរលាន់ព្រូង នៃកិរិយាស្ទុះទៅមុខ នៃក្របកសេះក្តី
 សំឡេងគីកកនរបស់ទិព្វ ដែលគួររីករាយក្តី ឮសូរពីពោះក្រែ-
 លែង ដូចសូត្រត្រឡី នៃគន្ធាទៅតា ក្នុងទីជាទីស្តាប់ដំរិចគ្រូ
 ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ បិតនៅ លើរថ មានជួងនេត្រា
 ថ្វាយង ដូចភ្នែកកូនម្រឹគ មានរោមភ្នែក-ង មានមុខស្រស់
 ប្រិមប្រិយ មានសំដីគួរពេញចិត្ត មានសរីរកាយ បិទបាំង
 ដោយបណ្តាញកែវពិទ្ធុរ្យ មានខ្លួនល្ងន់ល្ងាស មានស្បែក
 សម្បុរថ្ងៃ ងឹមជ្ជ បានបូជាជាមួយនឹងគន្ធា ទាំងទៅតា
 ដ៏ប្របើរ មានគ្រឿងអម្ពរ ក្រហមសុទ្ធ នឹងគ្រឿងស្បែក
 ដណ្តប់ពណ៌លឿង មានវង់នេត្រា ដ៏ពេញលេញ មាន
 នេត្រាក្រហមស្រស់ កើតក្នុងទៅគ្រូកូល មានសរីរល្អ មាន
 ដំណើរល្អ គួរស្និច បិតនៅលើរថ ផ្តងអញ្ជាលីតាល់បរិ

វិហារត្ថស្មី បញ្ចមស្ស មហាចរិត្តស្ស បុទ្ទសមំ មហាចរិតំ

កាកម្ពីកា យុវជរា សុវរាសសា

សុមជ្ឈិមា ឱវេនោបបដ្ឋា

វដ្ឋន្តិយោ សុម^(១)ទា សុទស្សនា

រថេ វិតា បញ្ចលីកា ឧបដ្ឋិតា

អញ្ញា សុវេណី សុសុមិស្សកេសិយោ

សមំ វិភត្តាហិ បកស្សរាហិ ច

អនុប្បត្តតា តា តវ មាណសេ រតា

រថេ វិតា បញ្ចលីកា ឧបដ្ឋិតា

អាវេន្និយោ បទុមុប្បលច្ឆនា

អលដ្ឋតា ចន្ទនសារវេសិតា^(២)

អនុប្បត្តតា តា តវ មាណសេ រតា

រថេ វិតា បញ្ចលីកា ឧបដ្ឋិតា

តា មាលីនិយោ បទុមុប្បលច្ឆនា

អលដ្ឋតា ចន្ទនសារវេសិតា

អនុប្បត្តតា តា តវ មាណសេ រតា

រថេ វិតា បញ្ចលីកា ឧបដ្ឋិតា

១ ឱ. សុទ្ធមុខា ។ ២ ម. ចន្ទនសារវេសិតា ។

វិមានវត្ត មហាវិហារ ទី ៥ មហាវិហារ ទី ១៤

ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ ទ្រទ្រង់ទូរស្រ្តីរាសស្យៀកពាក់
 សមល្អ ល្ងន់ល្ងាសយ៉ាងល្អម មានភ្លៅនឹងដោះពេញលេញ
 មានម្រាមដៃមូល មានមុខល្អ គួរមៀនមើល ដំក្រវែល
 បិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ញាលីគាល់បំរើ ស្រីទេពអប្សរឯទៀត
 មានក្នុងសក់ល្អ នៅក្នុងៗ មានចំណងសក់ លាយដោយ
 (កម្រងកែវផ្កាដើម) មានពន្លឺរស្មីដែលបញ្ញាកម្មចាត់ចែងហើយ
 ដំស្លើ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ សុទ្ធតែមានកិរិយាប្រព្រឹត្តិ
 តាម ត្រេកអរហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតនៅលើរថ
 ផ្គងអញ្ញាលី គាល់បំរើ មានគ្រឿងប្រដាប់ក្បាល ដំស្រោប
 ដោយផ្កាឈូកនឹងផ្កាឧប្បល ប្រដាប់ប្រស់ព្រំដោយខ្លឹមចន្ទន៍
 ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ មានកិរិយាប្រព្រឹត្តិតាម ត្រេកអរ
 ហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ញាលី
 គាល់បំរើ ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ មានគ្រឿងប្រដាប់
 ដោយកម្រងផ្កា បិទស្រោបដោយផ្កាឈូក នឹងផ្កាឧប្បល
 (ស្រីទេពអប្សរពួកខ្លះ) ប្រដាប់ប្រស់ព្រំ ដោយខ្លឹមចន្ទន៍
 ពួកស្រីទេពអប្សរទាំងនោះ មានកិរិយាប្រព្រឹត្តិតាម ត្រេកអរ
 ហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតនៅលើរថ ផ្គងអញ្ញាលីគាល់បំរើ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

តា មាលិនិយោ បទុម្មប្បលទ្ធជា
អលង្កតា ចន្ទនសារវេសិតា
អនុប្បត្តតា តា តវ មាណសេ រតា
រាថ បិតា បញ្ចវកា ឧបជ្ជិតា
កណ្តេស្មី^(១) តេ យានិ បិលទ្ធិនានិ ច
ហិត្តេស្មី មាណេស្មី តថេវ សីសេ
ឌីកាសយន្តិ ទិស សព្វតោ ទិសា
អត្តទ្ធិយំ សារទិកោវ កាលាមា
វតស្ស វេតន ច សម្បកម្មិតា
កុរិយេស្មី មាលា អបិលទ្ធិនានិ ច
មុញ្ជន្តិ យោសិ រុចិរំ សុចិ សុកិ
សព្វេហិ វិញ្ញហិ សុសត្តវបិ
ឧយ្យនកុម្មា ច ឌីវជ្ជិតោ បិតា
រថា ច នាតា តុរិយានិ វា សរោ
តមេវ ទេវិន្ទ បមោទយន្តិ
វីណា យថា ទោក្ខវបត្តពាហុហិ^(២)

១ ម កណ្តេស្មី ។ ២ ម. ពេកុរពហុហិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ពួកស្រីទេពអប្សរ ទាំងនោះ ប្រដាប់ដោយកម្រងផ្កា បិទ
 ស្រោចដោយផ្កាឈូក និងផ្កាឧប្បល ប្រដាប់ប្រស់ព្រំ
 ដោយខ្លឹមចន្ទន៍ ពួកស្រីទេពអប្សរ ទាំងនោះ មានភរិយា
 ប្រព្រឹត្តតាម គ្រេកអរហើយ ក្នុងចិត្តរបស់អ្នក បិតនៅលើរថ
 ផ្គង់អញ្ញាលីគាល់បំរើ បណ្តាក្រឡឹងប្រដាប់សម្រាប់ស្អិតស្អាង
 ក្រឡឹងប្រដាប់ទាំងឡាយណា ត្រង់ដៃទាំងឡាយ ត្រង់ជើង
 ទាំងឡាយ និងត្រង់ក្បាលរបស់អ្នក ក្រឡឹងប្រដាប់ទាំងនោះ
 ញ៉ាំងទិសទាំង ១០ ឲ្យភ្លឺសព្វ ដូចព្រះអាទិត្យរះឡើង ក្នុង
 សរទកាល(រដូវរំលំហើយ)កម្រងផ្កានឹងក្រឡឹងប្រដាប់ទាំងឡាយ
 ត្រង់ជើងដៃទាំងឡាយរបស់អ្នក កាលបើត្រូវកំឡាំងខ្សែល្ង
 បក់មក ក៏ញាប់ញ័រ រមែងបញ្ចេញទ្វារសួរ ដំរើពីពោះល្អ
 មានសភាពគួរឲ្យអ្នកផង ជាអ្នកចេះដឹង ចង់ស្តាប់ ពួកស្រី
 ទេពអប្សរ បិតនៅក្នុងទីឡាន ជាជួរទាំងសងខាង សួរសព្វ
 សំឡេង (ក៏កើតឡើងព្រោះអាស្រ័យ) រថផង ដំរើផង
 ត្បូរត្រឡឹងផង ម្នាលអ្នក ជាធំជាងទៅតា ពួកស្រីទេពអប្សរ
 តែងញ៉ាំងអ្នកឲ្យគ្រេករីករាយ ដូចពិណមានស្នូកនឹងសន្ទះដ៏ល្អ

វិហារវត្តស្មី បញ្ចមស្ស មហារិក្ខស្ស ចុក្ខុសម្ម មហារិក្ខា

ឥមាស្ស វិណាស្ស ពហូស្ស វត្តស្ស
មនុញ្ញាស្ស ហនិយេតម្បី តិ
បវជ្ជមាណស្ស អត្ថវ អច្ឆរា

កមន្តិ កញ្ញា បទុមេស្ស សិក្ខិតា
យថា ច តីតានិ ច វាទិតានិ ច
នច្ចានិ ចិមានិ សមេន្តិ ឯកតោ
អថត្ត នច្ចន្តិ អថត្ត អច្ឆរា

ឌុកាសយន្តិ ឌុកតោ វ វត្តិយា
សោ មោទសិ តុយតណាប្បរោធនោ
មហិយមាណោ វជិរាវិជារិវ

ឥមាស្ស វិណាស្ស ពហូស្ស វត្តស្ស
មនុញ្ញាស្ស ហនិយេតម្បី តិ
កី តិ បុរេ កម្មមកាសិ អត្តនា

មនុស្សកតោ បុរិមាយ ជាតិយា
ឌុចោសថិ កី វ តុរិ^(១) ឌុចារិសិ
កី ធម្មចរិយំ វតមាភិរោចសិ

នយំទិ អប្បស្ស កតស្ស^(២) កម្មរោ
បុត្រេ សុចិណាស្ស ឌុចោសថស្ស វា

១ ម. ឧបោសថិកំ ច តុរិ ។ ២ ម. សារិហិទំ អប្បរាតស្ស ។

វិមានវត្ត មហារថវត្ត ទី ៥ មហារថវិមាន ទី ១៤

និមិត្តសំឡេងនោះប្រព្រឹត្តទៅក្នុងហ្វូង ចំពោះតំណជាច្រើន
នេះ មានសំឡេងពីរោះ ដែលមានសភាពគួរចាប់ចិត្ត គួរអ្នក
ផងសរសើរ ពួកស្រីទេពអប្សរ ជាច្រើនមហិមា រមែងដើរ
ក្រឡឹងជុំវិញ ទេពកញ្ញាដែលបានហាត់ហើយ ក៏បិតនៅលើ
ផ្កាយក ចំរៀងទាំងឡាយ ប្រគំទាំងឡាយ នឹងរាំទាំងឡាយ
តន្ត្រីទាំងនេះ រមែងព្យួរស្មៅតែមួយ ពួកស្រីទេពអប្សរខ្លះកំលើ
របនៃអ្នកនេះ ពួកស្រីទេពអប្សរខ្លះ (ឈរមើលរាំ) ក្លីព្រោង
ព្រាតទាំងសងខាង ក្នុងរាត្រី ក្នុងប្រទេសនេះ ខ្លួនអ្នកមានពួក
តូរ្យតន្ត្រី សំរាប់ដាស់ភ្លឺន ចោះទៅតា បូជាដូចជាផែនដុ
(នៃព្រះឥន្ទ្រ) រីករាយ (ជានិច្ច) និមិត្តសំឡេងនោះប្រព្រឹត្ត
ទៅក្នុងហ្វូង ចំពោះតំណជាច្រើននេះ មានសំឡេងពីរោះ
ដែលមានសភាព គួរពេញចិត្ត ក្នុងកាលមុន អ្នកកើតជាមនុស្ស
ក្នុងជាតិមុនបានធ្វើនូវអំពើដូចម្តេច ដោយខ្លួនឯង អ្នកបាន
រក្សា ទេវបាសថ ឬអ្នកគាប់ចិត្តបំពេញនូវធម្មចរិយវ័ត ដូចម្តេច
ផលនេះ មិនមែនជាផលនៃកម្ម ដែលអ្នកធ្វើចិត្តបន្តិចបន្តួចទេ
(គឺជាផល) នៃទេវបាសថ ដែលអ្នកបានសន្សំ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាត្រក្ក

ឥន្ទានុភារោ វិបុលោ អយំ តវ
យំ ទេវសង្ឃំ អភិរោចសេ កុសំ

នានស្ស តេ ឥទំ ដលំ អថោ សីលស្ស វា បន
អថោ អញ្ញាលកម្មស្ស តម្ម អក្ខាហិ បុត្តតោ(ឥត)។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ
បញ្ញំ បុដ្ឋោ វិយាកាសំ យស្ស កម្មស្សំទំ ដលំ

ធិត្ថិជ្ជយំ ពុទ្ធមនោមនិក្កមំ
នរតមំ កស្សបមគបគលំ
អនាបុរិសំ អមតស្ស ទ្វារំ
ទេវាតទេវំ សតបញ្ញាលក្ខណំ
តមទ្ធសំ កុញ្ញមោយតិណ្ណំ
សុវណសិទ្ធិនិព័ស្តសាទិសំ
ទិស្វាន តំ ខិប្បមហំ សុចិមនោ
តមេវ ទិស្វាន សុភាសិតទ្ធិដំ
តមន្តទានំ អថ វាចំ ចីវំ
សុតិ បណិកំ រសសា ឱបេតំ
បញ្ញាភិក្ខុណិមិ សកេ និវាសនេ
បតិដ្ឋបេសី ស អសង្កមាទសោ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ដោយល្អ ក្នុងកាលមុន ឥទ្ធានុភាពរបស់អ្នកនេះ

ក៏ធំទូលាយ អ្នករុំជ្រៀងលើសលុបគ្របពួកទៅតា

ផលនេះ ជាផលនៃទានរបស់អ្នកឬ ឬថាជាផលនៃសីល ពុំនោះជាផល

នៃអញ្ញាលីកម្ម អាត្មាសួរអ្នកហើយ អ្នកប្តូរប្រាប់សេចក្តីនោះដល់អាត្មា ។

ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសាកសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់ផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធកស្សប ទ្រង់ឈ្នះនូវឥន្ទ្រិយ ទ្រង់មាន

ព្យាយាមពេញលេញ ជាអគ្គបុគ្គល ប្រសើរជាងជនទ្រង់បើក

នូវទ្វារនៃអមតៈ ជាទៅតាលើសលុបជាងទៅតា មានបុញ្ញ-

លក្ខណៈច្រើន ជាបុគ្គលប្រសើរ ដូចកញ្ញា ឆ្លងចាកអន្លង់គី

សន្សំរ មានសម្បុរដូចពុម្ពមានសិទ្ធិនឹងមានជម្នះលុះខ្ញុំបាន

ឃើញព្រះមានព្រះភាគនោះហើយ ក៏មានចិត្តស្អាតមួយរំពេច

មួយទៀត លុះខ្ញុំបានឃើញព្រះមានព្រះភាគ ទ្រង់មានសុភាសិត

ជាទង់ជ័យនោះហើយ ក៏បានថ្វាយនូវបាយ និងទឹក ប្រកប

ដោយរស ព្រមទាំងបិវរដ៏ស្អាតប្រសើរ ក្នុងលំនៅរបស់ខ្លួន

ដ៏ជាសពាសដោយកម្រងផ្កា ខ្ញុំឥតមានជាប់ចំពាក់(នឹងអ្វី)ឡើយ

វិមានវិស្ណុ បញ្ចមស្ស មហារថិវន្តស្ស បុទ្ធសមំ មហារថិវនំ

តមន្តនាទេន ច ចំវេន ច

ខន្តេន កោន្តេន ច សាយនេន ច

សន្តប្បយិត្វា ទិបទានមុត្តមំ

សោ សត្តសោ នេវបុរេ វនាមហំ

ឯតេនុនាយេន ឥមំ ជិវត្តលំ

យញ្ញំ យជិត្វា តិវិធំ វិស្សន្តំ

បហាយហំ មាទុសកំ សមុស្សយំ

ឥន្តសមោ នេវបុរេ វនាមហំ

អាយុញ្ញំ វណ្ណញ្ញំ សុខំ ពលញ្ញំ

បណីត្រុយំ អភិក្កដ្ឋតា មុនិ

អន្តញ្ញំ មាណញ្ញំ ពហំ សុសង្កតំ

បតិជ្ឈបេតត្វមសង្កមាណសោ ^(១)

ឥមស្មី លោកេ បរស្មី វា បន

តុទ្ធនេសេដ្ឋោ ច សមោ នវិជ្ជតិ

អាហុនេយ្យនំ បរមាហុតិ ^(២) កតោ

បុញ្ញតិកានំ វិបុលប្បលេសិន្និ ។

មហារថិវនំ បុទ្ធសមំ ។

១ ឧ. វេទន្តិបេតត្វមសង្កមាណសោ ។ ២ ឧ. យេហុនេយ្យនំ បរមាហុតិ ។

វិមានវត្ត មហាវិហារ ទី ៥ មហាវិហារ ទី ១៤

បានចាត់ចែងនិមន្តព្រះពុទ្ធក្នុងនោះ អ្នកទុក្ខជាតិសត្វជើងពីរ
ឲ្យគ្រប់គ្រាន់ដោយបាយ ទឹក ចីវរ ខាងនិយកោដនិយាហារ
នឹងទីជេក ទីអង្គុយ ខ្ញុំនោះរីករាយក្នុងទេវបុរី មានការម្នាក់
ដ៏ប្រសើរល្អ ខ្ញុំបានបូជាគ្រឿងយញ្ញាមហា បានឈ្មោះនិរត្តរៈ
(មិនមានបំណងកំរើស្វម) ជាទានបរិសុទ្ធ ៣ ប្រការគឺ ធ្វើ
ដោយខ្លួនឯង១ ប្រើគេឲ្យធ្វើ១ រលឹកឃើញរឿយៗ ដោយ
ទុបាយនេះ១ លុះលះបង់កងកាយជារបស់មនុស្ស ជាបុគ្គល
ស្មើនឹងព្រះឥន្ទ ក្នុងទេវបុរី បពិត្រព្រះមុនី បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នា
នូវ អាយុ វណ្ណៈ សុខៈ ពលៈ ដែលមានសភាព ដ៏ថ្លៃថ្លា
គួរតែតម្កល់បាយទឹកជាច្រើន ដែលខ្លួនបានតាក់តែងយ៉ាងល្អ
(ចំពោះព្រះពុទ្ធ) ដោយចិត្តមិនជាប់ចំពាក់ ក្នុងលោកនេះក្តី
លោកខាងមុខក្តី មិនមានបុគ្គលណាមួយ ប្រសើរជាង ឬស្មើ
នឹងព្រះពុទ្ធឡើយ ព្រះពុទ្ធច្រង់ដល់នូវភាពជាអាហុនេយ្យបុគ្គល
ដ៏ប្រសើរ ជាងអាហុនេយ្យបុគ្គលទាំងឡាយ របស់ពួកជន
អ្នកគ្រប់ការបុណ្យដែលជាអ្នកស្វែងរកផលយ៉ាងធំទូលាយ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ

ទូទ្វាណំ

មណ្ឌកោ វេរីតំ ឆត្តោ

តត្តកដកោ ធូរវាលកោ

ទ្វេ កវណីយា ទ្វេ សូតំ

តយោ ឆតា ច ទ្វេ វថា

បរិសានំ បញ្ចមោ វត្តោតំ

បឋមោ វត្តោ បរិដ្ឋតតំ ។

ពណ៌វរំ គតិយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ
ខ្ញុំទាន (នៃមហាបិវិត្តនោះ) គឺ

- និយាយអំពី មណ្ឌកទេវបុត្រវិមាន ១
 - វេទវិមាន ១ ឆត្រមណ្ឌវកវិមាន ១
 - កក្កដរសពាយកវិមាន ១ ទ្វារបាលកវិមាន ១
 - ករណីយវិមាន ២ សូចិវិមាន ២ នាគវិមាន ៣
 - រថវិមាន ២ (វគ្គនេះ) ជាវគ្គ ទី ៥
 - តែជាវគ្គ ទី ១ ថែកខាងបុរស ។
- ចប់ កាលារៈ ទី ៣ ។
-

ឆដ្ឋោ បាយាសិករិគ្គោ

បឋមំ អគារិយវិមាណំ

(៦៥) យថា វិនំ ចិត្តលតិ បកាសតិ

ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានមត្តមំ

តថ្វបមំ តុយ្ហមិទំ វិមាណំ

ឌុកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលិត្តោ

ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុកាវេ

មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បញ្ចំ

តេណសិ វិញ្ញលិតានុកាវេ

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្កល្យានេន បុត្តតោ

បញ្ចំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហព្វ ករិយា ច មនុស្សលោកេ

ឌុកានក្ខតា យរមាវសិម្ហា

អន្តព្វ ចានព្វ បសដ្ឋចិត្តា

សក្កច្ច ទានំ វិបុលំ អទម្ហ

តេន មេ តានិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

អគារិយវិមាណំ បឋមំ ។

បាយាសិករិត្ត ទី ៦

អគារិយវិមាន ទី ១

(៦៥) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នូរថា) ចិត្តលតារីន ជាទស្សន
 ប្រសើរខ្ពង់ខ្ពស់ របស់តារិត្តិវ្យទៅតាមទាយ ភ្នំរឿងរឿង
 យ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ បិតនៅក្នុងអាកាសក៏ភ្នំព្រោង
 ព្រាយយ៉ាងនោះដែរ អ្នកបានសម្រេចខ្លួនទៅថ្ងៃ ជាបុគ្គល
 មានអានុភាពច្រើន កាលអ្នកកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើ
 បុណ្យដូចម្តេច អ្នកមានអានុភាពរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
 របស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់សព្វទិស តើដោយបុណ្យដូចម្តេច ។
 ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នូរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមោគ្គល្លានស្នូរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់នូវផលនៃបុណ្យម្នោះថា
 ខ្លួនខ្ញុំនឹងភរិយារបស់ខ្ញុំ (កាលដែលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក
 បាននៅគ្រប់គ្រងផ្ទះ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា មានសភាពដូចជា
 អណ្តូងទឹក បានឲ្យបាយនឹងទឹក ជាទានដ៏ច្រើនដោយគោរព
 សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុណ្យម្នោះឯង ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។
 ចប់ អគារិយវិមាន ទី ១ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

ទុតិយំ អការិយវិមាទំ

(៦៦) យថា វជំ ចិត្តលតំ បកាសតិ
 ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានមត្តមំ
 តថ្ឋបមំ តុយ្ហមិទំ វិមាទំ
 ឌុកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលក្ខេ
 ទេវទ្ធិបត្តោសិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្រតោ តិមកាសិ បុញ្ញំ
 កេតាសិ ឯវញ្ញលតានុកាវេ
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមទោ មោក្កល្យានេន បុត្តតោ
 ។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទិ ដលំ
 អហញ្ច ករិយា ច មនុស្សលោកេ
 ឌុទានក្រតា យវមាវសិម្ហា
 អន្តញ្ច ទានញ្ច បសន្នចិត្តា
 សក្កច្ឆ ទានំ វិបុលំ អនម្ហ
 តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។
 អការិយវិមាទំ ទុតិយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

អភិរិយវិមាន ទី ២

(៦៦) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នរថា) ចិត្តលតាវ៉ន ជាទទ្យានប្រសើរ
 ខ្ពង់ខ្ពស់របស់តាវ៉ន ទ្រទ្រង់ទៅតាំងឡាយ ក្នុងរឿងយ៉ាងណា
 វិមានរបស់អ្នក ក៏ក្លាប្រោងព្រាយ បិតនៅក្នុងអាកាស យ៉ាង
 នោះដែរ អ្នកបានសម្រេចខ្យល់ខ្យល់ ជាបុគ្គលមានអានុភាព
 ច្រើន កាលអ្នកកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យដូចម្តេច
 អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នកទៀត
 ក៏ក្លាប្លាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យម្តេចម្តេច ។

ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្នរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ខ្យល់ខ្យល់នៃបុណ្យម្តេចនេះថា

ខ្ញុំនឹងភិយា (កាលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក បាននៅគ្រប់គ្រង
 ផ្ទះ ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា មានសភាពដូចជាអណ្តូងទឹក
 បានឲ្យបាយ នឹងទឹក ជាទានដ៏ច្រើន ដោយគោរព
 សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុណ្យម្តេចនោះឯង ។ បេ ។
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ក្លាប្លាស់ សព្វទិស ។

ចប់ អភិរិយវិមាន ទី ២ ។

វិមាតវគ្គស្ស ធម្មិស្ស ធាយាសិកវគ្គស្ស តតិយំ ផលទាយកវិមាតំ

តតិយំ ផលទាយកវិមាតំ

(៦៧) ឧច្ចមិទំ មណិដ្ឋណំ វិមាទំ

សមន្តតោ ទ្វាទស^(១) យោជនាទិ

ក្រុជាតារា សត្តសតា ឧទ្ធហារា

វេទ្ធហិយត្តមា វុច្ឆិវត្តតា សុកា

តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច

ទិញា ច វីណា បវទន្តិ វត្ត

អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរុទា

ទិញា ច កញ្ញា តទសចរា^(២) ឧទ្ធហារា

នច្ចន្តិ កាយន្តិ បមោទយន្តិ

ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុការោ

មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បុញ្ញ

កេនាសិ វិវញ្ញលិតានុការោ

វិណោ ច តេ សព្វទិសា បរាសត្តិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ

បញ្ញំ បុដ្ឋា វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សិទិ ផលំ

១ ទ. ម. សោធិស ។ ២ ទ. តិទលារិក ។

វិមានវត្ត បាយសិវវត្ត ទី ៦ ផលកាយវិមាន ទី ៣

ផលទាយវិមាន ទី៣

(៦៧) (ព្រះមេត្តល្ងានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរ
ធ្វើដោយកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានកំពូល
៧០០ ដ៏ទូកំរិត ដែលមានសសរជាការព្រៃកែវពិធាន គ្រាល
ដោយគម្រាល ដ៏ក្រវែង ជាផ្ទះដ៏ល្អ ខ្លួនអ្នកតែងតែស្រឡាញ់
នៅ ក្រេបជីកទំពាស្មីក្នុងវិមាននោះ ពិណទិព្វ កំលាន់ព្វ
ពីរោះ មានស្រីទិព្វកញ្ញាចំនួន ៨ នាក់ ៨ ដង (៦៤ នាក់) មាន
រូបល្អលើសលុប បានហាត់ហើយ គ្រាប់ចក្រដ៏យ៉ាងក្រឡើង
កំ ច្រៀង សប្បាយរីករាយ អ្នកបានសម្រេចនូវទេវបូជ្ជ ជា
បុគ្គលមានអានុភាពច្រើន កាលអ្នកកើត ជាមនុស្ស តើបាន
ធ្វើបុត្តាម្មដូចម្តេច អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់សព្វទិស តើដោយបុត្តាម្មដូចម្តេច ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមេត្តល្ងានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ លុះ
ព្រះមេត្តល្ងានសួរប្រស្នាហើយ ក៏ឆ្លើយប្រាប់នូវផលនៃបុត្តាម្មនេះថា

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ដលនាយី ដលំ វិបុលំ លកតិ

ននមុជ្ជិតេស្ស បសន្នមាណសោ (១)

សោ ហិ មោទតិ សក្កប្បត្តោ តិទិវេ

អនុកោតិ ច បុព្វាដលំ វិបុលំ

តថេវាហិ មហាមុនំ អនាសី ចតុរោ ដលេ

តស្មា ហិ ដលំ អលមេវ មាតុំ

និច្ចំ មនុស្សេន សុខត្ថិកេន

ទិព្វានំ វា បត្តយតា សុខានំ

មនុស្សសោកាក្យតមិច្ឆិតា វា តិ ។

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ផលពាយករិមាណំ ធាតិយំ ។

បុត្តតិ ឱបស្សយទាយករិមាណំ

(៦៨) ចន្ទោ យថា វិគតវលាហកេ នកេ

ឱកាសយំ តិដ្ឋតិ (២) អន្តលក្ខេ

តដ្ឋបមំ តុយមិទំ វិមាណំ

ឱកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលក្ខេ

១ ម. បសន្នមតោ ។ ២ ខ. ម. ធាតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាទវគ្គ

បុគ្គលអ្នកឲ្យផ្លែឈើ (មានផ្លែស្វាយជាដើម) វេមន

បានផលច្រើន ព្រោះថា បុគ្គលនោះមានចិត្តជ្រះថ្លា ឲ្យទាន

ចំពោះបុគ្គលអ្នកមានចិត្តត្រង់ទាំងឡាយ វេមនដល់នូវឋាន

ស្នូតិ រីករាយ ក្នុងទេវលោក សោយនូវផលបុណ្យដ៏ច្រើន

បពិត្រមហាមុនី ខ្ញុំបានឲ្យនូវផលដ៏ផ្លែស្វាយ ៤ យ៉ាងនេះវេម

ព្រោះហេតុនោះ មនុស្សអ្នកត្រូវការសេចក្តីសុខជាទិច ប្រាថ្នា

នូវសេចក្តីសុខទាំងឡាយជាទិច ឬក៏ ប្រាថ្នានូវភាពជាអ្នក

មានជោគល ក្នុងមនុស្ស គួរឲ្យផ្លែឈើ ។

សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុញ្ញកម្មនោះឯង ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ផលទាយវិមាទ ទី ៣ ។

ឧបសម្ព័យទាយកវិមាទ ទី ៤

(៦៨) (ព្រះមហាក្កល្យានស្នូរថា) ព្រះចន្ទរាជរឿង បិតនៅ

ក្នុងភាកាស ប្រាសចាកពាកយ៉ាងណា វិមាទរបស់

អ្នកនេះ ក៏ភ្ជួររឿង បិតនៅក្នុងភាកាស យ៉ាងនោះវេម

វិមានវត្តស្មី ឆន្ទិស្ស បាយសិកវត្តស្ស បញ្ចមំ ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមានំ

ទេវទ្រិបត្តាសិ មហានុកាវេ

មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ

កេនាសិ ឯវញ្ញលិតានុកាវេ

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្កល្យានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សិទំ ដលំ

អហញ្ច ករិយា ច មនុស្សលោកេ

ឧបស្សយំ អរហតោ អនម្ម

អន្តញ្ច វានញ្ច បសន្នចត្តា

សក្កក្ខ វានំ វិបុលំ អនម្ម

តេន មេ តានិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ឧបស្សយទាយកវិមានំ បក្កំ ។

បញ្ចមំ ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមានំ

[៦៧] សុរិយោ យថា វិគតវណហកេ នកេ

។ បេ ។

(យថា ហេដ្ឋាវិមានំ តថា វិត្តារេតត្ថំ)

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ទុតិយឧបស្សយទាយកវិមានំ បញ្ចមំ ។

វិមានវត្ត ពាយសិកវត្ត ទី ៦ ទុតិយឧបស្ស័យពាយវិមាន ទី ៥

អ្នកបានសម្រេចនូវទេវបុព្វិ ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន កាល
អ្នកកើត ជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យកម្មដូចម្តេច អ្នកមាន
អានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់
សព្វទិស តើដោយបុណ្យកម្ម ដូចម្តេច ។

ទេវបុគ្គនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុណ្យកម្មនេះថា

ខ្ញុំនឹងករិយា (កាលនៅ) ក្នុងមនុស្សលោក បានប្រគេន
ទីសំណាក់ ចំពោះព្រះអរហន្ត ជាអ្នកមានចិត្តជ្រះថ្លា
បានប្រគេនបាយនឹងទឹក ជាទានដ៏ច្រើន ដោយគោរព

សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ព្រោះបុណ្យកម្មនោះឯង ។ បេ ។
ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ចប់ ឧបស្ស័យពាយវិមាន ទី ៤ ។

ទុតិយឧបស្ស័យពាយវិមាន ទី ៥

(៦៧) ព្រះអាទិត្យ ភ្ជួររុងរឿង ព្រះអាគាស
ដែលប្រាសចាកពពក យ៉ាងណា ។ បេ ។

(វិមានខាងក្រោយយ៉ាងណា ឯទុតិយឧបស្ស័យពាយវិមាន បណ្ឌិត
ភប្បឱ្យពិស្តារ យ៉ាងនោះចុះ)

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។
ចប់ ទុតិយឧបស្ស័យពាយវិមាន ទី ៥ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ឆដ្ឋី ភិក្ខុទាយកវិមានំ

(៧០) ឧត្តមំទំ មណិវ្វណំ វិមានំ

សមន្តតោ ឆ្មាទស យោជនានិ

ក្ខជាតារា សត្តសតា^(១) ឧឡារា

វេទ្យវិយត្តមា វុច្ឆវត្តតា^(២) សុភា

នេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភារោ

។ បេ ។

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

សោ នេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ដលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតោ

ទិស្វាន ភិក្ខុំ តសីតិ តិលទ្ធិ

ឯកាហំ ភិក្ខុំ បដិបាទយស្សំ

សមន្តិកត្តេន តទា អកាសី^(៣)

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បភាសតីតិ ។

ភិក្ខុទាយកវិមានំ ឆដ្ឋី ។

១ ឱ. សត្តសា ។ ២ ឱ. វុច្ឆវត្តតា ។ ៣ ឱ. អកាសី ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាតគ្គ
ភិក្ខុទាយវិមាត ទី ៦

(៧០) (ព្រះមោគ្គល្លានស្ករថា) វិមាតធីត្តសំនេះ មានសសរ
ធ្វើដោយកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល
៧០០ ដ៏ឧឡារិក មានសសរកែវពិទ្យ ក្រាលដោយ
កម្រាល ដ៏រឹងរៀង ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ អ្នកបានដល់នូវវិទ្ធិនៃ
ទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន ។ បេ ។
ទាំងសម្បូររបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទេវបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្ករហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
។ បេ ។ នូវផលនៃបុព្វាកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញភិក្ខុ
ស្រែកហ្វាន លំបាក ខ្ញុំបានប្រគេនបង្គាន់ ១ ចំណែក បានធ្វើ
(បាន) ដោយសមធិភត្ត(ភតនៃបុគ្គលអ្នកមូលមិត្តភា) ក្នុងកាល
នោះ ហេតុនោះបានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

វិមានវត្តស្នំ ធម្មិស្ស បាយាសវត្តស្ស អដ្ឋមំ កុណ្ណាលីវិមានំ

សត្តមំ យវិបាលកវិមានំ

(៧១) ឧត្តមិទំ មណិដ្ឋណំ វិមានំ

។ បេ ។

វិណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតំ ។

សោ ទេវឫតោ អត្តមទោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ

។ បេ ។

យស្ស កម្មស្សិទំ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតោ

អហោសី យវិបាលកោ

អន្ទសំ វិជំ ភិក្ខុំ វិប្បសន្នមទាវលំ

តស្ស អទាសហំ ភាតិ^(១) បសទ្ធោ សកេហិ ចាណិហិ

កុមាសបិណ្ណំ ទត្វាន មោទាមិ មន្ទនេ វិទេ

តេន មេ តាទិសោ វិណ្ណោ ។ បេ ។

វិណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតំ ។

យវិបាលកវិមានំ សត្តមំ ។

អដ្ឋមំ កុណ្ណាលីវិមានំ

(៧២) អលត្តតោ មាល្យធរោ សុវត្តោ

សុកុណ្ណាលី កម្មតកេសមស្ស

១ អដ្ឋកថយម្បន កុម្មសន្តិបិ បាលោ វិស្សតិ ។

វិមានវត្ត បាយាសវត្ត ទី ៦ កុណ្ណាលីវិមាន ទី ៨

យវិបាលករិមាន ទី ៧

(៧១) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មានសសរ

ធ្វើដោយកែវមណី ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ទៅបុគ្គនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តក្រេកអរ

។ បេ ។ នូវផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស

ជាអ្នកថែរក្សានូវស្រែ នៃស្រូវដំណើប

ខ្ញុំបានឃើញភិក្ខុដែលមានគូលីគីតិលេស ទៅប្រាសហើយ មានហ្វូង

ថ្វាមិនល្អក៏ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេននិមួយចំណែក ដល់ភិក្ខុនោះ

ដោយផែរបស់ខ្លួន លុះប្រគេនដុំនិរូបហើយ ក៏រត់វាយក្នុងព្រៃនន្ទនៈ

ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ យវិបាលករិមាន ទី ៧ ។

កុណ្ណាលីវិមាន ទី ៨

(៧២) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់

ហើយ ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា ស្ងៀកដណ្តប់ល្អ មាន

ប្រដាប់ត្រចៀកល្អ មានសក់ នឹងពុកចង្កា កាត់កោះហើយ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធុន្ត

អាមត្តហត្ថាភវណោ យសស្សី
 ទេវោ វិមាធុន្តិ យថាបិ ចន្ទិមា
 ទិញា ច វិណោ បវទន្តិ វត្ត
 អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរា
 ទិញា ច កកញ្ញា តិទស ចរា ឧធុរា
 ទត្តន្តិ តាយន្តិ បមោទយន្តិ
 ទេវិទ្ធិបត្តោសិ មហានុភារោ
 មនុស្សគ្រតោ កិមកាសិ បុញ្ញ
 កេនាសិ វិវញ្ញលំតានុភារោ
 វិណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សោ ទេវបត្តោ អត្តមដោ មោក្កល្លានេន បុត្តិតោ
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សីនិ ដលំ
 អហំ មនុស្សសុ មនុស្សគ្រតោ
 ទិស្វាន សមណោ សីលវន្តោ
 សម្បវន្តិវិជ្ជាចរណោ យសស្សី
 ពហុស្សតេ តណ្ហាត្តយ្យបបទេ
 អនុញ្ញា ទានញ្ញា បសន្និចិត្តោ
 សត្តន្ត ទានំ វិបលី អទាសី

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មានអាករណៈសម្រាប់ដៃពាក់ហើយ ជាអ្នកមានយស

រុងរឿងក្នុងទិព្វវិមាន ដូចបន្ទុំទេវបុត្ត ពិណទិព្វ កំលាន់ព្វ

ពីរោះ ពួកទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់ ៨ ជន (៦៤) ជាអ្នកហាត់ហើយ

មានរូបល្អ គ្រាប់ចរទៅ ក្នុងហានភាវត្តឱវ្យ យ៉ាងឧឡារិក

រំ ច្រៀង រីករាយសប្បាយ អ្នកបានដល់នូវវិទ្ធិ នៃទេវតា

ជាបុគ្គល មានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស

តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង

សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជឹច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើតជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញពួកសមណៈ

អ្នកមានសីល ចរិយ្យណិដោយវិជ្ជានឹងចរណៈ ជាអ្នកមានយស

ជាពហុស្សត្រ ដល់នូវការអស់ទៅនៃតណ្ហា ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា

បានប្រគេនបាយនឹងទឹក ជាទាន ដ៏ធំទូលាយ ដោយគោរព

វិមានវត្តស្មី ធម្មិយ្យ បាយាសិកវត្តស្មី នរមំ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមានំ
តេន មេ តានិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សត្វទិសា បកាសត័តិ ។
កុណ្ឌលីវិមានំ អដ្ឋមំ ។

នរិមិ ទុតិយកុណ្ឌលីវិមានំ

[៧៣] អលង្កតោ មាល្យធរោ សុវត្ថោ
សុត្តកុណ្ឌលី កប្បិតតេសមស្ស
អាមត្តហត្ថាករណោ យសស្សី
ទិព្វោ វិមានម្មិ យថាបិ ចដ្ឋមា
ទិព្វា ច វណ្ណោ បវទន្តំ វត្ត
អដ្ឋដកា សិក្ខិតា សាធុរោ
ទិព្វា ច កញ្ញា តិទសនោ ឧទ្យាន
បដ្ឋន្តំ តាយន្តំ បមោទយន្តំ
ទេវន្តិបត្តោសិ មហានុកាវេ
មនុស្សក្ខតោ តិមកាសិ បុញ្ញ
តេនាសិ ឯវណ្ណលីតានុកាវេ
វណ្ណោ ច តេ សត្វទិសា បកាសត័តិ ។

សោ ទេវត្ថោ អត្តមនោ មោក្កណ្ឌនេន បុត្តតោ
។ បេ ។ យស្ស តម្មស្សីនិ ផលំ

វិមានវត្ត បាយាសិកវត្ត ទី ៦ ទុតិយកុណាលីវិមាន ទី ៨

ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ចប់ កុណាលីវិមាន ទី ៨ ។

ទុតិយកុណាលីវិមាន ទី ៩

(៧៣) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ
 ទ្រទ្រង់កម្រងដាំ ស្ងៀកដណ្តប់ល្អ មានគ្រឿងប្រដាប់
 គ្រាប់ក្រណាត់ មានសក់ទង់ពុកចង្កា កាត់កោរហើយ មាន
 អាករណៈសម្រាប់ដៃពាក់ហើយ ជាអ្នកមានយស រុងរឿង
 ក្នុងទិព្វវិមាន ដូចជាចន្ទទេវបុត្រ ពិណទិព្វ ក៏ហាន់ព្វពីរោះ
 ពួកទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់៨ ជន (៦៤) ជាអ្នកហាត់ហើយ មាន
 រូបល្អ ត្រាច់ចរទៅក្នុងឋានភាវត្តិន្យ យ៉ាងឡាភិក រំ ច្រៀង
 រីករាយសប្បាយ អ្នកបានដល់នូវទ្រព្យនៃទេវតា ជាបុគ្គលមាន
 អានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យ
 អ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុររបស់អ្នក
 ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

ទេវបុត្រនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ
 អហំ មនុស្សសុំ មនុស្សក្រតោ
 ទិស្វាន សមណោ សាធុរុបេ
 សម្មន្ទវិជ្ជាចរណោ យសស្សី
 ពហុស្សតេ សីលវន្តេ បសន្នេ
 អន្ទត្ថា ទានត្ថា បសន្នចិត្តោ
 សក្កត្ថ ទានំ វិបុលំ អទាសី

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ មេ ។
 វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។
 ទុតិយកុណ្ឌលវិមានំ នវមំ ។

ទីលីមី ខុត្តវិមានំ

(៧៤) យោ ទេវវរាជស្ស សកា សុធម្មា
 យត្តច្ឆសិ ទេវសង្ឃោ សមត្តោ
 តថ្ឋបមិ តុយ្ហមិទិ វិមានំ
 ឌុកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលក្ខេ
 ទេវទ្ធិបត្តោសិ មហានុកាវេ
 មនុស្សក្រតោ កិមកាសិ បុត្តំ
 កេនាសិ ឯវញ្ញលតានុកាវេ
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានឃើញ
 សមណៈទាំងឡាយ មានសភាពម្សទម បរិបូណ៌ដោយ
 វិជ្ជាទាំងបួនៈ ជាអ្នកមានយស ជាពហុស្ស្ត អ្នក
 មានសីលដ៏ស្អាត ក៏មានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេន
 នូវបុណ្យទាំងទឹក ជាទានដ៏ធំល្អាយ ដោយគោរព
 ហេតុនោះបានជា សម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។
 ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

ចប់ ទុតិយកុណ្ណលីវិមាន ទី ៧ ។

ឧត្តរវិមាណ ទី ១០

(៧៤) (ព្រះមោគ្គលានសួរថា) សាលាជាទីប្រជុំឈ្នោះ
 សុធម្មាណា របស់ទេវរាជ ពួកទេវតាអង្គុយប្រជុំគ្នាក្នុងសាលា
 ជាទីប្រជុំណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏រុងរឿង បិតនៅព្រំដី
 អាកាស មានទមមេឃដូចទេវសភានោះ អ្នកដល់នូវវិទ្ធិទៃន
 ទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស
 តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
 សម្បូររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

វិហារវត្តស្នំ ឆ្នើស្ស បាយាសិកវត្តស្ស ឧទ្ទានំ

សោ ទេវបុត្រោ អត្តមនោ មោក្ខណ្ឌានេន បុត្រិតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ដលំ

អហំ មនុស្សេស្ស មនុស្សក្រិតោ

រញោ កាយាសិស្ស អហោសិ មាណវេ

លទ្ធា ធនំ សិវិភាតិ អកាសី

បិយា ច មេ សីលវុត្តោ អហេស្សំ

អន្ទញ្ច ទានញ្ច បសន្ទចិត្តោ

សក្កច្ឆ ទានំ វិបុលំ អនាសី

តេន មេ តាទិសោ វុណ្ណោ ។ បេ ។

វុណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ឧត្តវិហានំ ទសមំ ។

ឧទ្ទានំ

ទ្វេ អាតវនោ ដលនាយី ទ្វេ ឧបស្សយនាយី

ភិក្ខុយនាយី យវទាលកោ ចេវ ទ្វេក្កុណ្ណាលនោ បាយាសិតិ ។

វត្តោ ឆ្នើស្ស ។

វិមានវត្ត បាយាសិកវត្ត ឧទ្ទាន

ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃបុញ្ញកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាមាណាព របស់

ព្រះបាទបាយាសិ ខ្ញុំបានទ្រព្យហើយ ធ្វើនូវការចែករំលែកផល

ពួកអ្នកមានសីល ក៏ជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា

បានប្រគេននូវបាយនឹងទឹក ជាទានដ៏ធំលាយ ដោយគោរព

ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្នំច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ឧត្តរវិមាន ទី ១០ ។

ឧទ្ទាន (នៃបាយាសិកវត្តនោះ) គឺ

និយាយអំពីអគារិយវិមាន ២ លើក ផលបាយកវិមាន ១

ឧបស្ស័យបាយកវិមាន ២ លើក ភិក្ខុបាយកវិមាន ១

យវបាលកវិមាន ១ កុណ្ឌលីវិមាន ២ លើក (ឧត្តរវិមាន)

រឿងឧត្តរមាណាព អ្នកបម្រើរបស់ព្រះបាទបាយាសិ ១ ។

ចប់ បាយាសិកវត្ត ទី ៦ ។

សត្វមោ សនីកិវិគោ

បឋមំ បិព្វលតារីមាណំ

(៧៥) យថា វនំ ចិត្តលតំ បកាសតិ

ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទិសានមុត្តមំ

តដ្ឋបមំ តុយ្ហមិទំ វិមាណំ

ឌុកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលក្ខេ

ទេវទ្ធិបត្តោសិ មហានុការោ

មនុស្សក្ខតោ កិមកាសិ បញ្ញំ

កេនាសិ វិញ្ញលតានុការោ

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខណ្ឌនេន បុត្តិតោ

។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សទំ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្ខតោ

ទិលន្តោ អតាលោក កបណោ កម្មករោ អហោសី

ជីណោ ច មាតាបិតារោ អភី

បិយោ ច មេ សីលវន្តោ អហោសី

អន្តញ្ច ទានញ្ច បសន្តចិត្តោ

សក្កត្ត ទានំ វិបុលំ អទាសី

សុត្តនិក្ខិយ ទី ៧

បិគ្គលតារិមាន ទី ១

(៧៥) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) ព្រៃបិគ្គលតា ជាទ្វេរ
 ដ៏ប្រសើរឥតម របស់ពួកទេវតា រុន្សៀន មានឧបមា
 យ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏រុន្សៀន បីតនៅនាមកាស
 មានឧបមេយ្យយ៉ាងនោះដែរ អ្នកដល់នូវវិទ្ធិនៃទេវតា ជា
 បុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស តើ
 បានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុន្សៀនយ៉ាងនេះ ចាំ
 សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
 ទេវបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាអ្នកកំសត់
 ឥតទីពឹង កំព្រា ជាកម្មករ (អ្នកធ្វើការឈ្នួល) បានចិញ្ចឹម
 មាតាបិតា ដែលចាស់ជរាផង អ្នកមានសីលចាំងឡាយ
 ក៏ជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យនូវ
 បាយនឹងទឹក ដែលជាទាន ធំទូលាយ ដោយគោរព

វិមានវត្តស្នំ សត្តមស្ស សុនិច្ចិត្តវត្តស្ស ទុតិយំ នន្ទនវិមានំ

តេជ មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

ចិត្តលតាវិមានំ បឋមំ ។

ទុតិយំ និរ្ននិវិមានំ

(៧៦) យថា វនំ^(១) ចិត្តលតំ បកាសតិ

ឧយ្យានសេដ្ឋំ តិទសានម្ពតមិ

តដ្ឋបមិ តុយ្ហមិទំ វិមានំ

ឱកាសយំ តិដ្ឋតិ អន្តលក្ខេ

ទេវទ្ធិបត្តោសំ មហានុកាវេ

មនុស្សក្ខតោ តិមកាសំ បុញ្ញ

តេជានំ ឯវញ្ញលតានុកាវេ

វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស្រិទំ ដលំ

អហំ មនុស្សេសុ មនុស្សក្ខតោ

នលំទ្កោ អតាលោ កថលោ កម្មករោ អហោសី

ដណ្ណោ ច មាតាបិតារោ អករី

១ ឱ. ឯត្តមេ នន្ទនវិ អន្ត ។

វិមានវត្ត សុខិភូតវត្ត ទី ៧ ទន្លេវិមាន ទី ២

ហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទិស ។

ចប់ ចិត្តលកាវិមាន ទី ១ ។

និទ្ទននិវាស ទី ២

(៧៦) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិប្រចិត្តលតា ជា
 ទន្លេនដ៏ប្រសើរទុក្ខម របស់ពួកទេវតាជាន់តាវត្តិវ្យ រុងរឿង
 មានទបមា យ៉ាងណា វិមានរបស់អ្នកនេះ ក៏រុងរឿង បិតនៅ
 នាគកាស ក៏មានទបមេយ្យដូច្នោះដែរ អ្នកដល់នូវវិទ្ធិនៃ
 ទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស
 តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
 សម្បូររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
 ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស ជាមនុស្ស
 កំសត់ ឥតទីពឹង កំព្រា ជាកម្មករ (អ្នកធ្វើការ
 ឈ្នួល) បានចិញ្ចឹមមាតាបិតា ដែលចាស់ជរាផង

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធិវគ្គ
 បិយា ច មេ សីលវិទ្យោ អហោសិ
 អន្ធពា ចានព្វា បសន្ធិតត្ថោ
 សក្កច្ឆ ទានំ វិបុលំ អនាសី

តេន មេ តាទិសោ វិណោ ។ បេ ។

វិណោ ច មេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

ឧទ្ទិសវិមាធិ ទុតិយំ ។

តតិយំ មណិប្បិណវិមាធិ

(៧៧) ឧត្តមិទំ មណិប្បិណំ វិមាធិ

សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
 ក្សជាតារា សត្តសតា ឧទ្យារា
 វេទ្យវិយត្តមា វុច្ឆរត្តតា សុភា
 តត្តច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច
 ទិញា ច វិណោ បវទន្តិ វត្ថុ
 ទិញា វសា កាមគុណោត្ត បញ្ច
 ណវិយោ ច នក្ខន្តិ សុវណោធន្ទា

តេន តេ តាទិសោ វិណោ ។ បេ ។

វិណោ ច តេ សព្វទិសោ បកាសតីតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

ពួកអ្នកមានសីល ជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង

ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានឲ្យនូវបាយ នឹងទឹក

ដែលជាទាន ធំទូលាយ ដោយគោរព

ហេតុនោះ បានជាសម្បូររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បូររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជាប់សព្វទិស ។

ចប់ នន្តវិមាន ទី ២ ។

មណិប្បិណ្ណវិមាន ទី ៣

(៧៧) (ព្រះមោក្ខល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ

មានសសរកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មាន

ផ្ទះកំពូល ៧០០ ដីឡូកែត មានសសរកែវពិឡារ្យ ដែល

ក្រាលកម្រាលដ៏រុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ អ្នកបិតនៅ

ផឹក ស៊ី ក្នុងវិមាននោះ ពិណជាទិព្វ លាន់ព្វពីរោះ

កាមគុណ ៥ មានរសជាទិព្វ មានក្នុងវិមាននេះផង

ពួកនារីដែលប្រសំព្រំដោយគ្រឿងមាស ក៏ក្នុងវិមាននេះផង

សម្បូររបស់អ្នក ប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យអ្វី ។ បេ ។

ទាំងសម្បូររបស់អ្នក ក៏ភ្ជាប់សព្វទិស ។

វិមានវត្តស្មី សន្តមស្ស សុខិវុទ្ធវត្តស្ស ចក្កតំ សុវណ្ណវិមានំ

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទំ ផលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សក្រតោ

វិវេនេ បថេ ចង្កមំ អកាសំ

អារាមវត្តានិ ច រោមយស្សំ

វិយា ច មេ សីលវត្តោ អហោស្សំ

អន្ទញ្ច ចានញ្ច បសន្ទចត្តោ

សក្កក្ក ទានំ វិបុលំ អទាសំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ ។ បេ ។

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសា បកាសត័តំ ។

មណិវុទ្ធវិមានំ ភិយំ ។

បត្តតំ សុវណ្ណវិមានំ

(៧៨) សោវណ្ណមយេ បព្វតស្មី វិមានំ សព្វតោ បកំ

ហេមជាលបដិច្ចដ្ឋំ កីកលាកជាលកប្ប័តំ

អដ្ឋិសា សុកតា វង្សា សព្វ វេទ្យវិយាមយា

ឯកមេកាយ អសិយា រតនា សត្ត ធិម្មតា

វិមានវត្ត សុខិត្តវត្ត រឺ ៧ សុវណ្ណវិមាន ទី ៤

ទៅបុត្រនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានកសាងទី

ចក្រឹមត្រង់ផ្លូវក្នុងព្រៃផង ដាំដើមឈើ ជាសួនច្បារផង ពួក

អ្នកមានសីលជាទីស្រឡាញ់នៃខ្ញុំផង ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា

បានឲ្យទូរំបាយនឹងទឹក ដែលជាទានដ៏ធំទូលាយ ដោយគោរព

ហេតុនោះ បានជាសម្បុររបស់ខ្ញុំ ប្រាកដដូច្នោះ ។ បេ ។

ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ្ជួរស្រស់ សព្វទិស ។

បឋម មណីចូណវិមាន ទី ៣ ។

សុវណ្ណវិមាន ទី ៤

(៧៨) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានលើក្នុងមាស ភ្ជួរសព្វទិស

ស្រោចដោយបណ្តាញមាស សម្រេចដោយរំយោល នៃកណ្តឹង

សសរទាំងឡាយ មានជ្រុង ៨ ដែលបុញ្ញកម្មធ្វើល្អហើយ ជាវិការៈ

នៃកែវពិទ្ធុរ្យទាំងអស់ កែវ៧ប្រការ ដែលបុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវគ្គ

វេទ្យុវ័យសុវណ្ណស្ស	ដល់ការវ័យស្ស ច
មសារតល្មមត្តាហិ	លោហិតន្តមណីហិ ច
ចិត្រា មរណាមាភូមិ	ន តត្តុទ្ធិសតេ រដោ
តោចាណាសេ តណា មីតា	(១) ក្រដំ ជារន្ត ជិម្ពិតា
សោចាណាជិ ច ចត្តារិ	ជិម្ពិតា ចតុរោ ទិសា
នាណាតនគត្តហិ	អាទិទ្វោវ វិរោចតិ
វេទិកា ចតស្ស្ស តត្ត	វិភត្តា ភាគសោ មីតា
ទទ្ធស្តមាណា អាភេន្ត	(២) សមត្តា ចតុរោ ទិសា
តស្មី វិមាទេ បវរេ	ទេវបុត្តា មហប្បកា
អតិរោចសិ វិល្លាទ	ឧទយទ្វោវ ភាណុមា
នានស្ស តេ ឥទិ ដលិ	អថោ សីលស្ស វា បទ
អថោ អញ្ញលិកម្មស្ស	តមេ អក្ខាហិ បុច្ឆតោតិ។
សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ	មោក្កល្លានេន បុច្ឆតោ
បញ្ចំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ	យស្ស កម្មស្សិទិ ដលិ
អហំ អន្ធករិទ្ធិស្មី	តុទ្ធិស្សាទិប្បតទ្ធា
វិហារំ សត្តនោ កាវេសី បសន្នោ	សតេហិ ចាណិហិ

១ ម. ពេរិណសំ ។ ២ ឱ. ម. ទុទ្ធស្តមាណា អារន្តំ ។ ២ ឱ. ម. ទេវបុត្តោ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

ត្រង់ជ្រុងមួយៗ មានជាន់ដំរីចិត្រ ដោយកែវពិទ្យនឹងមាសផង
ដោយកែវផលិកនឹងប្រាក់ផង ដោយកែវពព្រះនឹងកែវម្ភុក្កាផង
ដោយកែវទើមនឹងកែវមណីផង ជាទីតម្រេកនៃចិត្ត ធូលីមិន
ហុយឡើងក្នុងវិមាននោះទេ ទាំងបង្កង់មានសម្បុរលឿង ដែល
បុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយ ក៏ទ្រទ្រង់នូវកំពូល ដណ្តើមទាំង ៤ ក្នុងទិស
៤ ទៀតសោត ក៏បុញ្ញកម្មនិម្មិតហើយដែរ វិមាននោះ រុងរឿង
ដោយបន្ទប់ទាំងឡាយ ជាវិការៈនៃកែវផ្សេងៗ ដូចព្រះអាទិត្យ
បង្ហាត់ដៃទាំង ៤ ក្នុងទិសទាំង ៤ នោះ បុញ្ញកម្មចាត់ចែងហើយ
ដោយប្រមាណស្មើៗ គ្នា ក៏រុងរឿង ញ៉ាំងទិសទាំង ៤ ឲ្យភ្លឺ
ដោយដុំវិញ ពួកទេវបុត្ត អ្នកនៅក្នុងវិមានដ៏ប្រសើរនោះ ជាអ្នក
មានពន្លឺច្រើន អ្នករុងរឿង កន្លងដោយសម្បុរ ដូចព្រះអាទិត្យ
ដែលទើបនឹងរះឡើង នេះជាផលនៃបាន នៃសីល ឬនៃ
អញ្ញាលីកម្មរបស់អ្នក អាត្មាសួរហើយ អ្នកចូរច្រាប់នូវហេតុនោះ ។
ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ
លុះព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នាហើយ ទើបដោះស្រាយនូវផល
នៃកម្មនេះថា ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានធ្វើវិហារដើម្បីព្រះសាស្តា
ជាព្រះពុទ្ធភាទិចិត្តានុ ក្នុងស្រុកអន្ទកវិន្ទុ ដោយវែងរបស់ខ្លួន

វិមានវត្តស្នំ សត្តមស្ស សុនិរុត្តវត្តស្ស បញ្ចមំ អរុរិមានំ

តត្ថ កត្តញ្ច មាលញ្ច បច្ឆយញ្ច វិលេបនំ
វិហារំ សត្តោនាទាសី វិប្បសន្នេន ចេតសា
តេន មយ្ហំ ឥទំ លទ្ធិ វសំ វត្តេមិ នន្ទនេ
នន្ទនេ បវេ^(១) រម្មេ នានាទិជគណាយុតេ
រមាមិ នច្ចក៏តេហិ អច្ចរហិ បុរក្ខិតោតិ ។

សុវណ្ណវិមានំ ចត្តំ ។

បញ្ចមំ អរុរិមានំ

(៧៧) ឧច្ចមិទំ មណីវ្វណំ វិមានំ
សមន្តតោ ទ្វាទស យោជនានិ
ក្រុមាតារា សត្តសតា ឧទ្យារា
វេទ្យវិយត្តមា វចរត្តតា សុកា
តត្ថច្ឆសិ ចរសិ ខាទសិ ច
ទិញា ច វណា បវទន្តំ វត្ត
ទិញា វសា កាមតុណោត្ត បញ្ច
នារិយោ ច នច្ចន្តំ សុវណ្ណានន្ទា
តេន តេ នាទិសោ វិណ្ណា ។ បេ ។
វិណ្ណា ច តេ សខ្យមិសា បកាសត្តតិ ។

១ ម. បវេ ។

វិមានវត្ត សុខិន្ទ្រវត្ត ទី ៧ អម្ពិមាន ទី ៥

(មិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះសោត) ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា បានប្រគេន
 គ្រឿងក្រអូបផង កម្រងផ្កាផង បច្ច័យផង គ្រឿងលាបផង
 វិហារផង ដល់ព្រះសាស្តា ក្នុងស្រុកអន្ទកវិទ្ធុខោះ បានជាខ្ញុំបាននូវ
 ផលនៃបុណ្យនេះ ទើបខ្ញុំព្យាងអំណាចឲ្យប្រព្រឹត្តទៅ ក្នុងព្រៃនន្ទៈ
 ខ្ញុំរមែងត្រេកអរក្នុងព្រៃនន្ទៈ ជាទីត្រេកអរដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយ
 ហ្លួងបក្សីផ្សេងៗ មានទាំងពួកស្រីអប្សរ អ្នកកំប្រៀងហែហម ។

ចប់ សុវណ្ណវិមាន ទី ៤ ។

អម្ពិមាន ទី ៥

(៧៧) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន
 សសរកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍ មានផ្ទះកំពូល
 ៧០០ ដ៏ឡោរឡិន មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវពិឡ្យ ដែល
 គ្រាលដោយកម្រាលដ៏រុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលល្អ អ្នកបិតនៅ
 ផឹកស៊ី ក្នុងវិមាននោះផង ពិណជាទិព្វ លាន់ព្វពីរោះផង
 កាមគុណទាំង ៥ មានរសជាទិព្វ ក្នុងវិមាននោះផង ពួកនារី
 ប្រសំព្រំ ដោយគ្រឿងមាស រំ (ក្នុងវិមាននោះផង)
 សម្បុររបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យអ្វីៗ បេៗ
 ទាំងសម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជួច្បាស់ សព្វទិស ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តតោ	
។ បេ ។	យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ
កំម្ហានំ បុត្តមេ មាសេ	បតាបន្តេ ទិវក្កេវ
បរេសំ កតកោ ទោសោ	អម្ហារមំ អសំព្វហំ ^(១)
អថ តេនាគមា កិក្ក	សារបុត្តោតំ វិស្សតោ
កំលន្ត្រោ កាយេន	អកំលន្ត្រោបំ ចេតសា
តព្វ ទិស្វាន អាយន្តំ	អវោច អម្ពសំព្វកោ
សាធុ តំ កន្តេ ញាបេយ្យំ	យំ មមស្ស ភុទ្ធាវហំ
តស្ស មេ អនុកម្មាយ	ទិក្ខុបំ បត្តចំវំ
ទិសំទិ រុក្ខម្ពលស្មី	នាយាយ ឯកចំវោ
តព្វ អច្ឆេន វិវា	បសន្នមាណសោ បេវ ^(២)
នហាបយំ ^(៣) រុក្ខម្ពលស្មី	នាយាយ ឯកចំវំ
អម្ហោ ច សំតោ	សមណោ នហាបិតោ
មយា ច បញ្ញំ	បសុតំ អនប្បកំ
តតំ សោ បិតយា កាយំ	សត្វំ ដរតំ អត្តនោ
តទេវំ ឯត្តកំ កម្មំ	អកាសំ តាយ ជាតិយា
បហាយ មាណុសំ ទេហំ	ឧបបន្នោម្ហំ នន្ទំ

១ ម អម្ហារមមសំព្វាទិ ។ ២ ម. ទោ ។ ៣ ម. ភ្លាបយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ

ៗ បេ ៗ ផលនៃបុព្វកម្មនេះថា

ខ្ញុំជាបុរសអ្នកស៊ីឈ្នួលរបស់ពួកជនដទៃ កំពុងតែស្រោចស្នូនស្វាយ
 ក្នុងវេលាថ្ងៃដែលកំពុងក្តៅនាវែងជាខាងចុងនៃត្រីម្សៅដុំ (ខែអាសាឡ្យៈ)
 គ្រានោះ មានភិក្ខុប្រាកដនាមថាព្រះសារីបុត្ត និមន្តមកតាមស្នូននោះ
 មានកាយលំបាក តែចិត្តមិនលំបាកទេ ឯខ្ញុំអ្នកស្រោចស្នូនស្វាយ
 បានឃើញព្រះសារីបុត្តនោះកំពុងនិមន្តមក ក៏បានទូលថា បពិត្រ
 លោកម្ចាស់ដំបើង ទានប្រោសទឹកណាដែលនាំមកនូវសេចក្តីសុខ
 ដល់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមនិមន្តលោកម្ចាស់ស្រង់ទឹកនោះ (ព្រះថេរៈ) ដាក់
 បាត្រនឹងចំវែកចុះ ហើយមានចំវែកមួយ គង់ត្រង់ម្លប់ជិតគល់ឈើ
 ដោយសេចក្តីអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំនោះ ខ្ញុំមានចិត្តជ្រះថ្លា និមន្តព្រះថេរៈ
 នោះ អ្នកមានចំវែកមួយ (ឲ្យស្រង់ដោយទឹកដ៏ថ្លា) ត្រង់ម្លប់ជិត
 គល់ឈើ បុរសនោះមានបីតម្បយទៅសព្វកាយរបស់ខ្លួនថា
 ស្នូនស្វាយ អាត្មាអញ បានស្រោចហើយ សមណៈក៏
 អាត្មាអញ បានឲ្យស្រង់ហើយ បុណ្យដែលអាត្មាអញ
 បានទូលវាយហើយ មិនមែនជាបុណ្យតិចតួចឡើយ
 ខ្ញុំបានធ្វើនូវកម្មនោះឯង មានប្រមាណប៉ុណ្ណោះ ក្នុងជាតិនោះ
 លុះខ្ញុំលះរាងកាយជារបស់នៃមនុស្សហើយ ក៏ចូលទៅកាន់ព្រៃនន្ទនៈ

វិមាធរក្កស្មី សក្កមស្ស សុនិក្ខិក្កវិក្កស្ស ធម្មំ គោបាលវិមាធនំ

នន្ទនេ បវេវេ រម្មេ នាណាទិដគណាយុតេ

រមាមិ នក្ខតិភេហិ អច្ឆរាហិ បុរុក្ខិតោតិ ។

អម្បវិមាធនំ បញ្ចមំ ។

ធម្មំ គោបាលវិមាធនំ

[៨០] ទិស្វាន នេវំ បដិប្បន្តំ កិក្ខុ

ឧត្ថេ វិមាធម្មំ ចិវដ្ឋិតិកេ

អាមត្តហត្ថាភរណោ យសស្សី

ទិព្វេ វិមាធម្មំ យថាបិ ចន្ទិមា

ទិព្វា ច វិណា^(១) បវនន្តំ វក្ខុ

អដ្ឋដ្ឋកា សិក្ខិតា សាធុរា

ទិព្វា ច កញ្ញា តិទសចរា ឧទ្យាវា

នន្ទនំ តាយន្តំ បមោទយន្តំ

នេវទិបត្តោសិ មហានុកាវេ

មនុស្សក្ខិតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ

កេតាសិ ឯវញ្ញលិតានុកាវេ

វិណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតិភិ ។

១ ឧ. ម. ឯត្ថ ហនេ. អសន្តពោ មាលធាវី សុវត្តោ សុកុណ្ណលី កប្បិត-
កេសមស្ស ទិព្វេ វិមាធម្មំ យថាបិ ចន្ទិមាទិ អត្ថិ ។

វិមានវត្ត សុនិច្ចិត្តវត្ត ទី ៧ គោបាលវិមាន ទី ៦

ខ្ញុំគ្រូកអរក្នុងព្រះន្ទ្រៈ ជាទីរីករាយដ៏ប្រសើរ ប្រកបដោយ

ហួងបក្សីផ្សេងៗ មានពួកស្រីអប្សរ អ្នកច្រៀងកំរៃហាហម ។

ចប់ អង្គវិមាន ទី ៥ ។

គោបាលវិមាន ទី ៦

(៨០) (ព្រះមានព្រះភាគត្រាស់ថា) ព្រះមេត្តល្ងាន បាន
 ឃើញគោបាលទេវបុត្ត ក្នុងវិមានដ៏ខ្ពស់ តាំងនៅអស់កាល
 យូរ ទើបសួរថា អ្នកមានគ្រឿងអាករណៈសម្រាប់ដៃពាក់
 ហើយ ជាអ្នកមានយស រុងរឿងក្នុងទិព្វវិមាន ដូចចន្ទទេវបុត្ត
 ពិណជាទិព្វលាន់ព្វពីរោះ មានទិព្វកញ្ញា ៨ នាក់ ៨ ដង (៦៤)
 បានហាត់ហើយ មានរូបល្អ គ្រាប់ចរទៅក្នុងឋានក្រីក្រ
 ដ៏ទឡារិក កំ ច្រៀង រីករាយសប្បាយ អ្នកដល់នូវវិទ្ធិនៃ
 ទេវតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើត ជា
 មនុស្ស តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿយនេះ
 ទាំងសប្បាយរបស់អ្នក ក៏ភ្ជួរស្រស់សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

សោ ទេវបុត្តោអត្តមនោ មោក្ខណ្ឌានេន បុត្តតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្ស័ទំ ដលំ

អហំ មនុស្សសុ មនុស្សកុតោ

សន្តម រក្ខិស្សំ បរេសំ ទេនុយោ

តតោ ច អាតា សមណោ មម សន្តិកេ (១)

តារោ ច មាសេ អគមិសុ ខាទិភ្នំ

ទ្វយដ្ឋកិច្ចំ ឧកយញ្ច ការិស្សំ (២)

វេញ្ជាហំ កន្តេ តទា វិច្ឆយំ (៣)

តតោ ច សញ្ញំ បដិលទ្ធិយោនិសោ

តទាបំ កន្តេ ខិបំ អនន្តកំ

សោ មាសខេត្តំ តុរតោ អវសរី

បុរាយំ កញ្ចតិ យស្ស័ទំ ធជំ

តតោ ច កណ្ណោ ឧរតោ មហាវិសោ

អឌិសិ ទានេ តុរតស្ស មេ សតោ

ស្វាហំ អដ្ឋាមិ ទុក្ខេន បិដ្ឋតោ

១ ឧ ម. សមណោ មមន្តិកេ ។ ២ ឧ. ម. ការិយំ ។ ៣ ឧ. ម. វិច្ឆយំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិហារវគ្គ

ទៅបុគ្គលនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ

ៗ ថេ ៗ ផលនៃកម្មនេះថា

ខ្ញុំកាលកើត ជាមនុស្ស ក្នុងពួកមនុស្ស បានប្រមូលមេតា
តាំងឡាយ របស់ជនដទៃ ឃ្នាល លំដាប់នោះ សមណៈ

(១ អង្គ) មកកាន់សំណាក់ខ្ញុំ ពួកគោរោសាត ក៏បានស្ទុះទៅ
ប្រទ្ទនន៍ស៊ីសវណ្ណកបាយ (របស់ជនដទៃ) បតិក្រលោកម្ចាស់

ដ៏ចំរើន ក្នុងកាលនោះ ខ្ញុំគិតយ៉ាងនេះថា អាត្មាអញ
ធ្វើនូវកិច្ចតាំងពី ២ ជន ក្នុងថ្ងៃនេះ បតិក្រលោកម្ចាស់

ដ៏ចំរើន លំដាប់នោះ ខ្ញុំបាននូវធម្មសញ្ញា ដោយឧបាយ
ប្រាជ្ញាហើយ ក៏បោះនូវទំសវណ្ណក ក្នុងកាលនោះទៀត ខ្ញុំ

នោះក៏ស្ទុះទៅកាន់ចំការសវណ្ណក ដោយរួសរាន់ ឯពួកគោ
ក៏ដាន់កាប់បំបាក់ចំការសវណ្ណកចាស់ ដែលជាទ្រព្យម្ចាស់

គេនោះ ក៏ក្នុងចំការចាស់នោះសោត មានពស់វែកមានពិស

កាច ស្ទុះមកបិកជើងរបស់ខ្ញុំ ដែលកំពុងដើររួសរាន់ នៅមាន

ស្មារតីចាំបាន ខ្ញុំនោះជាអ្នកត្រូវទុកបៀតបៀនដោយរឿងក្តី

វិមានវត្តស្ម័គ្រ សក្កមស្ស សុនិក្ខុវត្តស្ស ធម្មំ ពោធិលវិមានំ

ភិក្ខុ ច តំ មុញ្ញត្ថា អនន្តកិ^(១)

អនាសំ កុម្មាសំ មហានុកម្មយ

តតោ ចុតោ កាលមកតោម្ហិ ទេវតា

តទេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា

សុខញ្ច កម្មំ អនុកោមិ អត្តនា

តយា ហិ ភន្តេ អនុកម្មតោ ភុសំ

កតតាតាយ អភិវាទយាមិ តំ
១

សទេវកេ លោកេ សមារកេ ច

អញ្ញោ មុនិ នត្ថំ តយា កម្មកោ

តយា ហិ ភន្តេ អនុកម្មតោ ភុសំ

កតតាតាយ អភិវាទយាមិ តំ
១

ឥមស្មិ លោកេ បរស្មិ វា បន^(២)

អញ្ញោ មុនិ នត្ថំ តយា កម្មកោ

តយា ហិ ភន្តេ អនុកម្មតោ ភុសំ

កតតាតាយ អភិវាទយាមិ តន្តិ ។
១

ពោធិលវិមានំ ធម្មំ ។

១ ឧ. ភិក្ខុ ច តំ សាមំ ភុញ្ញំ ចន្តតំ ។ ម. ភិក្ខុ ច តំ យាមំ មុញ្ញត្ថា
វនន្តតំ ។ ២ ម. នយមម្ហិ លោកេ បរស្មិ វា បន ។

វិមានវត្ត សុនិក្ខិតវត្ត ទី ៧ គោបាលវិមាន ទី ៦

ក៏បានស្រាយនិវេទន៍ដល់រោងនោះ ហើយប្រទានទំនៀ ដោយ
 សេចក្តីអនុគ្រោះដល់ខ្ញុំ លំដាប់នោះ ខ្ញុំក៏ធ្វើមរណកាល
 ប្បុរសភាពមនុស្ស មកកើតជាទេវតា (ក្នុងទេវលោកនេះ) ខ្ញុំបាន
 ធ្វើអំពើជាកុសលនោះឯង ទើបខ្ញុំបានទទួលនូវកម្មជាសុខ
 ដោយខ្លួនឯង បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន លោកម្ចាស់អនុគ្រោះ
 ហើយក្រៃពេក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះលោកម្ចាស់ ដោយ
 កតញ្ញាភាព អ្នកប្រុងជ័យ ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក
 មារលោក ជាអ្នកមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដូចលោកម្ចាស់
 មិនមានឡើយ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន លោកម្ចាស់អនុគ្រោះ
 ក្រៃពេក ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះលោកម្ចាស់ ដោយ
 កតញ្ញាភាព អ្នកប្រុងជ័យក្នុងលោកនេះ ឬក្នុងលោកខាងមុខ
 ជាអ្នកមានសេចក្តីអនុគ្រោះ ដូចលោកម្ចាស់ មិនមាន
 ឡើយ បពិត្រលោកដ៏ចម្រើន លោកម្ចាស់អនុគ្រោះក្រៃពេក
 ខ្ញុំសូមថ្វាយបង្គំ ចំពោះលោកម្ចាស់ ដោយកតញ្ញាភាព ។

ចប់ គោបាលវិមាន ទី ៦ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

សុត្តិមំ កណ្តករិមាណំ

(៨០) បុណ្ណាមាយេ យថា ចន្ទោ នក្ខត្តបរិវារិគោ

សមម្ហា អនុបរិយាតិ តារកាធិបតិ សសំ

តថ្ឋបមិ ឥទំ ព្យម្ហំ ធិតំ ទេវបុរម្ហំ ច

អតិរោចតិ វណ្ណោន ឧទយន្តោវ វិសិមា

វេជ្ជវិយស្សវណ្ណស្ស ដលិការិបិយស្ស ច

មសារក្កល្យមត្តាហិ លោហិតធម្មណីហិ ច

ចិត្រា មនោរមា ភូមិ វេជ្ជវិយស្ស សន្តតា

ក្កដាតារា សុកា រម្មា បាសានោតេ សុមាបិគោ

រម្មា ច តេ ទោត្តរណី បុគ្គលា មច្ឆសេវិតា^(១)

អច្ឆោទិកា វិបសម្ហា សោវណ្ណវាលុកា សន្តតា

នាណាបទុមសត្តា បុណ្ណវិកសមោគតា^(២)

សុភិ សម្បវាយន្តិ មនុញ្ញា មាលុតេវិតា

តស្សុ តេ ឧកតោ បស្ស វនកុម្មា សុមាបិគា

ឧបេតា បុប្ផកេហិ ដលវកេហិ ច្ចកយំ

១ ឆ. បុគ្គលាមនិសេវិតា ។ ២ ម. បុណ្ណវិកសមោហតា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

កណ្ណករិយាន ទី ៧

(៨១) (ព្រះមោគ្គល្លានស្នាម) ព្រះចន្ទ្រ ក្នុងវិប្បត្តិញ្ញាណិមី
 មានផ្កាយចោមរោម ជាអធិបតីលើពួកផ្កាយ ជាទេវបុត្តមាន
 ស្នាមរូបទន្សាយ ងើរក្រឡឹងជុំវិញ យ៉ាងណា វិមាននេះជា
 ទិព្វ មានទុបមេយ្យយ៉ាងនោះ តែងរុន្សៀងក្នុងទេវបុរីដោយរស្មី
 ដូចព្រះអាទិត្យដែលទើបនឹងរះឡើង មានជាទំងើរចិត្រ ដោយ
 កែវពិទ្យ្យ នឹងមាសផង ដោយកែវផលិកនឹងប្រាក់ផង ដោយ
 កែវពព្រះ នឹងកែវមុក្កាផង ដោយកែវទទឹម នឹងកែវមណីផង
 គួរជាទីរីករាយនៃចិត្ត ក្រាលហើយដោយកែវពិទ្យ្យ ផ្ទះកំពូល
 ទាំងឡាយដ៏ល្អគួរជាទីរីករាយ ប្រាសាទរបស់អ្នក ក៏បញ្ញាកម្ម
 និម្មិតហើយដោយប្រពៃ ទាំងស្រះបោក្ខរណីរបស់អ្នក គួរជាទី
 រីករាយ ដេរដាសដោយមច្ចុជាតិភាន់ភាប់ មានទឹកមិនល្អក់ ជា
 ទឹករងពុំ ក្រាលដោយខ្យល់មាស ដេរដាសដោយឈូកផ្សេងៗ
 ត្រួតទ្វាស់ដោយឈូកស មានភ្នំក្រអូប ជាទីចាប់ចិត្ត ក្រវ
 ខ្យល់ដាត់រមែងផ្សាយ គុម្ពដាទាំងឡាយ ក្សេរខាងទាំងពីរនៃ
 ស្រះបោក្ខរណីរបស់អ្នកនោះ ក៏បញ្ញាកម្មនិម្មិតហើយដោយប្រពៃ
 ប្រកបដោយសភាពទាំងពីរ គឺឈើមានផ្កា ១ ឈើមានផ្លែ ១

វិមានវត្តស្ម័គ្រ សត្តមស្ស សុតិកុត្តវគ្គស្ស សត្តមំ កណ្ណករិមាធិ

សោវណ្ណា ចានោ បល្ល័ង្កោ មុទុកោ តោ ណាសន្តោតោ

និសិទ្ធិំ ទេវវាជិវំ ឧបតិដ្ឋន្តិ អច្ឆរា

សញ្ញាករណសញ្ញា ធានាមាលាវិក្ខុសិកា

រមេន្តិ តំ មហិទ្ធិតិ វសវត្តវំ មោទសិ

កេរិសង្កម្មទិដ្ឋាហិ វិណាហិ បណេវហិ ច

រមសិ^(១) រតិសច្ឆន្នោ ធម្មតិកោ សុវាទិកោ

ទិញា តោ វិវិដា រូទា ទិញា សន្តា អថោ រសា

តត្ថា ច តោ អធិប្បតា ដោដ្ឋញា ច មនោរមា

តស្មី វិមាទេ បវេរ ទេវបត្តា មហាច្ឆរា

អភិរោចសិ វិណោន ឧទយន្តោវំ កាល្យាមា

នានស្ស តោ វទិ ដលំ អថោ សីលស្ស វំ បទ

អថោ អញ្ចលំកម្មស្ស តំ មេ អក្ខាហិ បុច្ឆិតោតិ ។

សោ ទេវបត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុច្ឆិតោ

។ បេ ។ យស្ស កម្មស្សំទិ ដលំ

១ ២. អនលំ ។

វិមានវត្ត សុខត្តិវត្ត ទី ៧ ពណ្ណវិមាន ទី ៧

ឯពួកស្រីអប្សរ ប្រដាប់ដោយ អាករណៈ ទាំងពួង ស្មិតស្មាន ដោយ
 កម្រងផ្កាផ្សេង ៗ បម្រើអ្នក ដែលអង្គុយនៅលើបល្ល័ង្ក មានជើង
 ជាវិការៈនៃមាស ក្រាលដោយកម្រាល ឈ្មោះ តាណាភៈ^(១)
 មានសម្បជ័ទន់ ដូចសក្កទេវពជ ញ៉ាំងអ្នកមានប្ញទ្ធិច្រើន ឲ្យ
 ត្រេកអរ អ្នកតែងរីករាយ ដោយស្ករ ស័ន្ទ នឹងសម្ពោរទាំងឡាយ
 ផង ដោយពិណទាំងឡាយផង ដោយរនាតទាំងឡាយផង ដូច
 ទេវពជ វិសវត្ថី អ្នកបរិបូណ៌ដោយគម្រោក រមែងត្រេកអរ ក្នុងការកំ
 នឹងការច្រៀង ដែលស្រីអប្សរប្រគំពំពោះហើយផង រូបារម្មណ៍មាន
 ប្រការផ្សេង ៗ ដ៏ជាទិព្វ(គួរជាទីត្រេកដល់អ្នក) ទាំងសទ្ធារម្មណ៍
 បូរសារម្មណ៍ ដ៏ជាទិព្វក្តី គន្ធារម្មណ៍ក្តី ផោដ្ឋញ្ញារម្មណ៍ក្តី
 ដែលយើងអធិប្បាយហើយ (អារម្មណ៍ទាំងនោះ) គួរជាទីរីករាយ
 នៃចិត្តរបស់អ្នក ទេវបុត្តទាំងឡាយ មានពន្លឺច្រើន ក្នុងវិមាន
 ដ៏ប្រសើរនោះ តែងរុនរៀងក្រៃពេកដោយរស្មី ដូចព្រះអាទិត្យ
 ដែលទើបនឹងរះឡើង នេះវាផលនៃទានបូសីល ឬអញ្ញាលក្ខម្ម
 របស់អ្នក អាត្មាសួរហើយ ចូរអ្នកប្រាប់នូវហេតុនោះ ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តរីករាយ
 ។ បេ ។ ផលនៃកម្មនេះថា

១- ព្រំដែលមានរោមវែងផាង ៤ ធ្លាប់ ។ វិនយបិដកភាគ ៧ ទំព័រ ១៤៦ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធុក្ក

អហំ កតំលវត្ថុស្មី សាកិយានំ បរតមេ
 សុទ្ធោទិនស្ស បតស្ស កណ្ណាកោ សហដោ អហំ
 យទា សោ អឌ្ឍតាយំ សម្រោជាយ (១) អភិណ្ឌក្កមិ
 សោមិ (២) មុទ្ធហំ ចាណិហំ ជាលតម្ពនទេហំ ធ (៣)
 សដ្ឋិ អាគោជយត្វាន វហ សម្មាតិ មច្រវិ (៤)
 អហំ លោកិ តារយំស្សំ បត្តោ សម្រោជិមត្តមិ
 តំ មេ តិវំ សុណាន្តស្ស ហោសោ មេ វិបុលោ អហំ
 ឧទត្តតិគោ សុមនោ អភិសីសី តទា អហំ
 អភិវុទ្ធិញ្ចា មិ ញត្វា សាក្យបត្តំ មហាយសំ
 ឧទត្តតិគោ មុទិគោ វាហំស្សំ បរិសុត្តមិ
 បរេសំ វិជិតំ តន្តា ឧត្តតស្មី ទិវុត្តរ (៦)
 មមំ ធនញ្ចា ឌីហាយ អនាបេក្ខោ (៧) អបក្កមិ
 តស្ស តម្ពនទេ ចានេ ជិញ្ញយ បរិលេហិសំ (៨)
 តត្ថនញ្ចា មហារិវំ រុទមាណោ ឧទិត្តស្សំ (៩)
 អទស្សនេនហំ តស្ស សាក្យបត្តស្ស សិវមតោ

១ ឱ. ម. ពាតាយ ។ ២ ម. លោហំ ។ ៣ ម. មំ ។ ៤ ម. ចច្រវិ ។ ៥ ម. យោសោ ។
 ៦ ឧ ឧត្តតស្មី វិហារេ ។ ម. ឧត្តតស្មី វិបត្តរេ ។ ៧ ម. ឧត្តតស្មី លោកិ អត្ថិ ។
 ៨ ឱ. បរិលេហសំ ។ ម. បរិលេហសមំ ។ ៩ ឱ. ឧទិត្តស្សំ ។ ម. ឧទិត្តស្សំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាធានុ

ខ្ញុំជាសេះឈ្មោះកណ្តកៈ ជាសហជាត (កើតដំណាលគ្នា) នឹង
 ព្រះរាជបុត្តនៃព្រះបាទសុទ្ធាទនៈ ក្នុងក្រុងកបិលព័ស្តុ ជាបូរីដ៏ទុក្ខម
 របស់ពួកសក្យៈ ក្នុងកាលដែលព្រះរាជបុត្តនោះ ទ្រង់ចេញទៅដើម្បី
 សម្ភាសម្តោធិញ្ញាណ នាមជ្ឈិមយាមនៃរាត្រី ទ្រង់ទះខ្ញុំត្រង់ភ្នែក
 ដោយព្រះហស្តដ៏ទន់ មានព្រះនាគក្រហមរុនរឿង ហើយទ្រង់ត្រាស់
 ថា នៃសំឡាញ់ អ្នកចូរនាំយើងទៅ បើយើង វាងដល់នូវសម្តោធិ-
 ញ្ញាណ ដ៏ទុក្ខមហើយ នឹងចម្លងសត្វលោក(ចាកសង្សារវដ្ត)កាលខ្ញុំ
 ឮព្រះតម្រាស់នោះ សេចក្តីរីករាយដ៏មានកំឡាំងក៏កើតឡើងដល់ខ្ញុំ
 ខ្ញុំមានចិត្តខ្ពស់ មានចិត្តរីករាយ បានទទួលយល់ព្រមក្នុងកាលនោះ
 ខ្ញុំដឹងថា សក្យបុត្តដ៏មានយសធំទ្រង់ជិះខ្ញុំហើយ មានចិត្តខ្ពស់ មាន
 ចិត្តរីករាយ (ម្តងទៀត) ទើបនាំបុរសដ៏ទុក្ខម ទៅពូជីខាងក្រៅ
 លុះទៅកន្លងដែននៃបុត្តលដ៏ទៃឮចេញហើយ កាលថ្ងៃរះឡើង សក្យបុត្ត
 ក៏លះចោលខ្ញុំ នឹងឆន្ទកាមាគ្យ ទ្រង់មិនអាស័យ ចៀសចេញទៅ
 ខ្ញុំលិទ្ធព្រះបាទា របស់សក្យបុត្តនោះ ដែលមានព្រះនាគក្រហម
 ដោយអណ្តាត ខ្ញុំយំក្រឡេកមើលព្រះមហាវិរៈ ដែលស្តេច
 កំពុងយាងទៅ លុះខ្ញុំមើលមិនឃើញសក្យបុត្ត អ្នកមានសិរីនោះ

វិហារវត្តស្មី សត្តមស្ស សុខិវុទ្ធវត្តស្ស សត្តមំ កណ្តារវិហារំ
 អលត្តំ កុកាតាជំ ខិប្បំ មេ មរណំ អហុ
 តស្សេវ អាណុកាវេន វិហារំ អាវសាមិទិំ^(១)
 សព្វកាមគុណ្ណបេតិ ទិព្វំ ទេវបុរម្មំ ច
 យញ្ច មេ អហុ វា ហាសោ សទ្ធិំ សុត្វាន ពោជយា
 តេនេវ កុសលមូលេន ដុសិស្សំ អាសវត្តយំ
 សចេ ហិ កន្តេ កច្ឆយ្យាសិ សត្តុ ពុទ្ធស្ស សន្តិកេ
 មមាបិ តិ^(២) វចនេន សិរសា វជ្ជាសិ វទ្ធិទិំ
 អហាម្បំ ទដ្ឋំ កត្តស្សំ ជិទិំ អប្បដិប្បកុលិ
 ទុល្លកំ ទស្សំ ហោតិ លោកេនាថាន តាទិទន្តិ ។
 សោ ច កកតញ្ច កកតវេទិំ សត្វារំ ឧបសង្កមិ
 សុត្វា តិវំ ច កុមតោ ធម្មចក្កំ វិសោធយិ
 វិសោធយិត្វា^(៣) ទិដ្ឋិតតិ វិចិត្តា វតានិ ច
 វទ្ធិត្វា សត្តនោ ហិទេ តត្រូវន្តរាយថាតិ^(៤) ។

កណ្តារវិហារំ សត្តមំ ។

១. វាវសាមពំ ។ ២. មមំ បិ ទំ ។ ៣. វិសោធា ។ ៤. ម កត្រូវន្តរាយពិគី ។

វិមានវត្ត សុទ្ធិត្ថវត្ត ទី ៧ ពណ្ណវិមាន ទី ៧

ខ្ញុំក៏បាននូវភាពជាឧម្មន់ មរណៈក៏កើតមានដល់ខ្ញុំ យ៉ាងឆាប់
 ខ្ញុំនៅគ្រប់គ្រងវិមាន ប្រកប ដោយកាមគុណ ទាំងពួង ដ៏ជាទិព្វនេះ
 ក្នុងទេវបុរី (ភាវត្តីវ្យ) ដោយមានភាពនៃសេចក្តីជ្រះថ្លានោះឯង
 មួយទៀត សេចក្តីរីករាយ កើតមានដល់ខ្ញុំ ព្រោះពួសំឡេង
 ដើម្បីត្រាស់ដឹង នូវពោធិញ្ញាណ ដោយកុសលមូលណា ខ្ញុំនឹក
 សន្សឹមថា មុខជាបាននូវភាសវក្ខយញ្ញាណ ដោយកុសលមូល
 នោះឯង បតិគ្រលោកដ៏ចំរើន ប្រសិនបើ លោកនិមន្តទៅក្នុង
 សំណាក់នៃព្រះពុទ្ធ ជាសាស្តា សូមលោកម្ចាស់ក្រាបបង្គំទូល
 នូវកិរិយាថ្វាយបង្គំដោយសិរ្សៈ តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ ចំពោះអង្គ
 ព្រះជាសាស្តានោះ ចំណែកខ្ញុំគង់ទៅចូល នឹងព្រះជិនស្រីដែរ
 ដែលជាបុគ្គលរកអង្គនៃប្រៀបផ្ទឹមមិនបាន (ព្រោះ) ការឃើញនូវ
 ព្រះលោកនាថ ជាតាទិបុគ្គល រកបានដោយកម្រ ។

ឯកណ្ណកទេវបុត្តនោះ ជាអ្នកមានកតញ្ញាកតវេទិតា ចូលទៅគាល់
 ព្រះសាស្តា លុះបានស្តាប់ព្រះពុទ្ធដ៏កា (របស់ព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ)
 ទ្រង់មានចក្ខុ ហើយបានជំរះនូវធម្មចក្ខុ គឺបាននូវសោតាបត្តិមគ្គ
 ជំរះនូវទិដ្ឋិ វិចិត្តា នឹងសីលព័ត ថ្វាយបង្គំព្រះបាទារបស់
 ព្រះសាស្តាហើយ ក៏បាត់ទៅចាកទីនោះឯង ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាដវគ្គ

អដ្ឋមិ អនេកវណ្ណវិមាណំ

(៨២) អនេកវណ្ណំ ទរសោគនាសនំ
 វិមាណមារុយ្ហំ អនេកចិត្តំ
 បរិវារិតោ អច្ឆរាជំ គណោន^(១)
 សុទ្ធិមិត្តោ ភូតបតីវ មោទសិ
 សមសមោ នត្តិ កុតោ បនុត្តរេ^(២)
 យសេន បុព្វោន ច ឥទ្ធិយា ច
 សព្វេ ច ទេវា តិទិសា គណា សមេច្ច
 តំ តំ នមស្សន្តិ សសីវ ទេវា
 ឥមា ច តេ អច្ឆរាយោ សមនុតោ
 នច្ឆន្តិ តាយន្តិ បមោទយន្តិ
 ទេវទ្ធិបត្តោសិ មហានុការេ
 មនុស្សកុតោ កិមកាសិ បញ្ញំ
 កេនាសិ វិវញ្ញលំតានុការេ
 វណ្ណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសតីតិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្លានេន បុត្តោ
 ។ មេ ។ យស្ស កម្មស្សន្តិ ដលី

១ ម. អច្ឆរណេន ។ ២ ម. កុតោ ខត្តិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិគុ

អនេកវិណ្ឌវិមាណ ទី ៧

(៨២) (ព្រះមោគ្គល្លានស្ករថា) អ្នកមានពួកស្រីអប្សរហែហម
ហើយឡើងតានវិមាន ដែលមានពណ៌ដ៏ច្រើន ជាទីធ្វើនូវសេចក្តី
ក្រវល់ក្រវាយនឹងសេចក្តីសោកឲ្យវិនាស មានរូបវិចិត្រច្រើន
ប្រការ សប្បាយរីករាយ ដូចទៅរាជឈ្មោះសុខិម្មត ទៅបុត្ត
ដែលប្រហែលស្មើដោយអ្នក ក៏មិនមាន (ចំណង់បើ) ទៅបុត្ត
ដែលប្រសើរលើសដោយយសផង បុណ្យផង ឫទ្ធិផង នឹង
មានមកពិណា ពួកទៅតាក្នុងជាន់តាវត្តិវ្យាទាំងអស់ ប្រជុំគ្នា
នមស្ការអ្នក ដូចទៅតានឹងមនុស្ស នមស្ការនូវចន្ទទៅបុត្ត
ដែលមានស្នាមរូបទន្សាយក្នុងវង់ដូច្នោះ ស្រីអប្សរទាំងឡាយ
នេះ តែងរំព្រៀង រីករាយជុំវិញអ្នក អ្នកបានដល់នូវឫទ្ធិនៃ
ទៅតា ជាបុគ្គលមានអានុភាពច្រើន អ្នកកាលកើតជាមនុស្ស
តើបានធ្វើបុណ្យអ្វី អ្នកមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ ទាំង
សម្បុររបស់អ្នក ក៏ភ្ជាប់ សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។
ទៅបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានស្ករហើយ មានចិត្តរីករាយ
។ ថេ ។ ផលនៃបញ្ចកម្មនេះថា

វិហារវត្តស្នំ សត្តមស្ស សុខិក្ខុវត្តស្ស អង្គិមំ អនោវណ្ណវិហារំ

សោហំបិ កន្លៃ អហំវាសិ បុត្រោ

សុមេធជាមស្ស ជិនស្ស សារកោ

បុត្រជនោ អនុតោជាហមស្នំ

សោ សត្តវស្សានិ បព្វជិស្សហំ

សោហំ សុមេធជស្ស ជិនស្ស សត្តនោ

បរិនិព្វិតស្សោយានិណ្ឌស្ស តានិទោ

រតនុត្ថយំ ហោមជាលេន ធន្និ

វន្តិត្តា ប្បបស្មី មនំ បសាទយំ

ន មាសិ ទានំ ន ច បន មត្តិ ទានុំ

បរេ ច ខោ តត្ត សមាទបេសិ

ប្បជេថ នំ ប្បជនេយ្យស្ស ធាតុំ^(១)

ឃំ កិរ សត្តមិតោ តមិស្សប

តនេវ កម្មំ កុសលំ កតំ មយា

សុខញ្ច ទិញំ អនុកោមិ អត្តនា

មោទាមហំ តិទសកណាស្ស មជ្ឈ

ន តស្ស បញ្ញាស្ស ខយមិ អជ្ឈតានិ^(២) ។

អនោវណ្ណវិហារំ អង្គិមំ ។

១ ម. ១៧១ ។ ២ ម. ១៧០ អដ្ឋវគ្គិ ។

វិមានវត្ត សុទិច្ឆិត្ត ទី ៧ អនេកវិណ្ណវិមាន ទី ៨

បតិគ្រលោកដ៏ចំរើន កាលជាតិមុន ខ្ញុំនោះ ជាសាវ័ករបស់
 ព្រះជិនស្រី ព្រះនាមសុមេធនៈ ខ្ញុំនៅជាបុប្ផជន មិនទាន់បាន
 គ្រាស់ដឹងសច្ចៈទាំង ៤ នៅឡើយ ខ្ញុំនោះបួសបាន៧វស្សា
 កាលព្រះជិនស្រី ជាសាស្តាព្រះនាមសុមេធនៈ ជាតាទិបុគ្គល
 ទ្រង់ត្រង់អន្ទង់ទាំង ៤ ហើយ ទ្រង់បរិនិព្វាន ខ្ញុំនោះទៅថ្វាយ
 បង្គំចេតិយកែវ ស្រោបដោយបណ្តាញមាស ធ្វើចិត្តឲ្យជ្រះថ្លា
 ចំពោះព្រះស្តុប ខ្ញុំមិនបានឲ្យទានទេ ទាំងខេយ្យវត្ថុសម្រាប់ឲ្យ
 ទានក៏មិនមាន ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបបួលពួកជនដទៃក្នុងការឲ្យទានថា
 អ្នកទាំងឡាយចូរចូលជាព្រះធាតុ របស់ព្រះសាស្តា ជាវត្ថុគរុដល់
 ការបូជាចុះ ខ្ញុំឮថា អ្នកទាំងឡាយ (ច្បាត) អំពីមនុស្សនេះទើង
 ទៅកាន់ឋានសួគ៌ កុសលកម្មនោះឯង ដែលខ្ញុំបានធ្វើហើយ
 ទើបខ្ញុំបានសេចក្តីសុខជាទិព្វដោយខ្លួនឯង ខ្ញុំរីករាយ ក្នុង
 កណ្តាលពួកទេវតា បុណ្យរបស់ខ្ញុំនោះ មិនចេះអស់ឡើយ ។

ចប់ អនេកវិណ្ណវិមាន ទី ៨ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារសុត្ត

និទ្ទេសំ មជ្ឈិកុណ្ណាលីវិមាទំ

[៨៣] អលង្កតោ មជ្ឈកុណ្ណាលី
 មាលាធារី ហរិចន្ទនុស្សនោ
 ពាហា ^(១) បត្តយ្ហ កន្ទសិ
 វនមជ្ឈេ កិ ទុត្តតោ តុវន្តំ ។
 សោវណ្ណាមយោ បកស្សរោ
 ឧប្បន្នោ រថបញ្ចរោ មម
 តស្ស ចក្កយុតំ ន វិញ្ញាមិ
 តេន ទុត្តេន ជហិស្សមិ ^(២) ជីវិតន្តំ ។
 សោវណ្ណាមយំ មណិមយំ
 លោហិតន្តមយំ ^(៣) អថ រូបិយមយំ
 អាភិក្ខុ ^(៤) មេ តុវ ^(៥) កន្ទមាលាវ
 ចក្កយុតំ បដិលាភយាមិ តេតិ ។
 សោ មាលារោ តស្ស ចាវទិ
 ចន្ទិមសុវិយា រថោ មម
 សោវណ្ណាមយោ ឧកយេត្ត ទិស្សរេ

១ ម. ពាហុំ ។ ២ ម. ជិហាមិ ។ ៣ ម. លោហមយំ ។ ៤ ម. អាចិក្ខុមិ ។
 ៥ ម. ត្ថំ ។ ម. ត្ថន្តំ នត្ថំ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មជ្ឈិកណ្ណាលីវិមាន ទី ៧

(៨៣) (ព្រាហ្មណ៍សួរថា) អ្នកមានខ្លួនប្រដាប់ហើយ

មានកុណ្ណាលរលីង ទ្រទ្រង់នូវកម្រងផ្កា មានខ្លួនប្រសព្វ
ដោយខ្ញុំមចន្ទក្រហម ផ្កាដើមដៃ កន្ទក់កន្ទញក្នុង
កណ្ណាលព្រៃស្នសាន តើអ្នកដល់នូវសេចក្តីទុកដូចម្តេច ។

(មាណពឆ្លើយថា) កងរថ ជាវិការៈនៃមាស មានរស្មី
ភ្លឺផ្ទុក កើតឡើងដល់ខ្ញុំ បើខ្ញុំមិនបាននូវគ្លនែកង់របស់
រថនោះទេ ខ្ញុំនឹងលះបង់ជីវិត ព្រោះសេចក្តីទុកនោះ ។

(ព្រាហ្មណ៍សួរថា) ម្ចាស់មាណព ដំបំរើន អ្នកចូរ
ប្រាប់ (នូវគ្លនែកង់) មាស ឬកែវមណី កែវទទឹម ឬប្រាក់
ដល់ខ្ញុំ ។ នឹងញ៉ាំងអ្នកឲ្យបាននូវគ្លនែកង់ (នោះ) ។

មាណពនោះ បានពោលបញ្ជាក់ ចំពោះព្រាហ្មណ៍
នោះថា ព្រះចន្ទ នឹងព្រះអាទិត្យ ទាំងពីរវង់ ប្រាកដ
ព្រះអាសន្ន⁺ រថរបស់ខ្ញុំ ជាវិការៈ នៃមាស

វិហារត្ថុស្មី សត្តមស្ស សុខិក្ខុវត្តស្ស វេមំ មជ្ឈិកុណ្ណាលិវិហារំ

តេន ចក្កយុត្តេន សោភត័តិ ។

ពាលោ ខោ គុមសិ មាលាវ

យោ ភ្នំ បត្តយសិ អបត្តយំ

មញ្ញាមិ ភ្នំ មវស្សសិ

ន ហិ ភ្នំ លត្តសិ ចន្ទិមស្សិយេតិ ។

កមនាគមនិបំ ទិស្សតិ

វណ្ណាជានុ ឧកយត្ត វិជ័យា

បេតោ បន កាលកតោ ន ទិស្សតិ

កោ ជីធ កន្ទតិ ពាល្យតរោតិ ។

សត្វំ ខោ វទេសិ មាលាវ

អហមេវ កន្ទតិ ពាល្យតរោ

ចន្ទំ វិយ ទារកោ វុទិ

បេតំ កាលកតាភិបត្តយេន្ទំ

អាទិត្តំ វត មិ សុទ្ធំ យតសិត្តិវំ ចាវកំ

វារីនា វិយ ឌុសិត្តំ^(១) សត្វំ ទិញាបយេ^(២) ទិវំ

១ ម. ឌុសិត្តិ ។ ២ ម. ទិញាបយេ ។

វិមានវត្ត សុដ្ឋិតវត្ត ទី ៧ មជ្ឈិកុណ្ណាលីវិមាន ទី ៨

សមដោយព្រះអាទិត្យ នឹងព្រះចន្ទនោះ ជាកូនកង់ ។

(ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) ម្ចាស់មាណព អ្នកណាប្រាថ្នាខ្ញុំ
របស់ដែលមិនគួរប្រាថ្នា អ្នកនោះចំជាល្ងង់មែន ខ្ញុំសំគាល់ថា
អ្នកនឹងស្លាប់ អ្នកពិតជាមិនបានព្រះចន្ទនឹងព្រះអាទិត្យឡើយ ។

(មាណពឆ្លើយថា) ការចរទៅនឹងចរមក (នៃព្រះចន្ទនឹង
ព្រះអាទិត្យទាំងពីរ) ក្តី វណ្ណធាតុ (ការទ្រទ្រង់នៃរស្មី) ក្តី
រមែងប្រាកដក្នុងវិថីទាំងពីរ បុគ្គលអ្នកធ្វើមរណកាលទៅកាន់
លោកខាងមុខ រមែងមិនប្រាកដឡើយ បណ្តាយើងទាំងពីរ
ជាអ្នកកំពុងកន្ទក់កន្ទេញក្នុងទីនេះ តើអ្នកណា ល្ងង់ជាង ។

(ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) ម្ចាស់មាណព អ្នកនិយាយចំ
ជាពិតមែនហើយ បណ្តាយើងទាំងពីរនាក់ ជាអ្នកកំពុង
កន្ទក់កន្ទេញ ខ្ញុំឯងជាបុគ្គលល្ងង់ជាង (ព្រោះ) ខ្ញុំប្រាថ្នាខ្ញុំ
កូនច្រុសដែលធ្វើមរណកាល ទៅកាន់លោកខាងមុខហើយ
ដូចទារកយំទារ ខ្ញុំព្រះចន្ទដូច្នោះដែរ

អ្នកបានស្រោចស្រពខ្ញុំ ដែលភ្លើងគឺរសចក្តីសាកកំពុងឆេះសព្វ
ឲ្យស្ងប់រម្ងាប់ ញ៉ាំងសេចក្តីក្រវល់ក្រវាយទាំងពួង ឲ្យរលត់បាន
ដូចបុគ្គលយកទឹកស្រោច ភ្លើងកំពុងឆេះ ខ្ញុំដឹងខ្លាញ់

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារខុត្ត

អព្វធឿ វត មេ សល្លំ សោកំ ហទយនិស្សំតិ
 យោ មេ សោកបរេតស្ស បុត្តសោកំ អហនុទិ
 ស្វាហំ អព្វធឿសល្លោស្មិ សីតក្កតោស្មិ និព្វតោ
 ន សោចាមិ ន រោទាមិ តវ សុត្វាន មាលាវតិ ។
 ទេវតា នុសិ កន្ធពោ អាទិ សក្កោ បរិន្ទនោ
 កោ វ ត្ថំ កស្ស វ បុត្តោ កបំ ជាទេមុ តំ មយន្តំ ។

យញ្ច កន្ធសំ យញ្ច រោទសំ
 បុត្តំ អាឡាហនេ សយំ ឌុហិត្វា
 ស្វាហំ កុសលំ កវិត្វាន កម្មិ
 តិទសានំ សហព្យតំ បត្តោតិ^(១) ។

អប្បំ វ ពហំ វ ន អទ្ធសាមិ
 នានំ ទទន្តស្ស សកេ អតារ
 ឌុចោសថកម្មំ វ តានិសំ
 កេន កម្មេន កតោសិ ទេវលោកន្តិ ។
 អាពាធិកោហំ ទុត្តតោ តិលាទោ
 អាត្មរុចោមិ សកេ និវេសនេ

១ ឫ. ធិតោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

អ្នកណា បានបន្ទាបនូវសេចក្តីសោកព្រោះកូន ចំពោះខ្ញុំដែល
 មានសោកកំពុងគ្របសង្កត់ អ្នកនោះឈ្មោះថាបានដកនូវកូនសរ
 គឺសេចក្តីសោក ដែលអាស្រ័យនូវហ្វូងទ័យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំនោះជាអ្នក
 មានកូនសរគឺសេចក្តីសោកដកហើយ ខ្ញុំជាអ្នកមានចិត្តត្រជាក់ហើយ
 មានទុក្ខលត់ហើយ ម្ចាស់មាណព ខ្ញុំលែងសោកស្តាយ លែង
 យំទួញហើយ ព្រោះបានស្តាប់នូវពាក្យរបស់អ្នក ។ អ្នកជាទេវតាឬ
 ឬជាគន្ធាត្វ ឬមួយជាព្រះឥន្ទ្រ បានបំពេញទានក្នុងកាលមុន អ្នក
 ជាអ្វី ជាកូនរបស់អ្នកណា យើងនឹងស្គាល់អ្នក ដូចម្តេចបាន ។
 (មាណពឆ្លើយថា) អ្នកបានដុតកូនណា ដោយខ្លួនឯង ក្នុងទី
 បូជាសត (ឈាបនដ្ឋាន) ហើយកន្ទុកកន្ទេញផង យំទួញផង
 កូននោះគឺខ្ញុំហ្នឹងឯង ធ្វើនូវកុសលកម្ម បានទៅកើតជាមួយនឹង
 ពួកទេវតាជាន់ភាវត្តិវិញ ។

(ព្រាហ្មណ៍សួរថា) កាលអ្នកឲ្យទានតិចឬច្រើនក្នុងផ្ទះរបស់
 ខ្លួនក្តី ឬក៏ក្បែរនូវឧបាសថកម្ម ប្រាកដដូច្នោះក្តី ខ្ញុំមិន
 បានឃើញ អ្នកទៅកាន់ទេវលោក តើដោយបុណ្យអ្វី ។

(មាណពឆ្លើយថា) ខ្ញុំជាអ្នកមានអាពាធ ឈឺធ្ងន់ ដល់នូវ
 សេចក្តីទុក្ខ មានប្រាក់ក្របកាយជានិច្ច ក្នុងផ្ទះ របស់ខ្លួន

វិមានវត្តស្នំ សុត្តមស្ស សុតិក្ខវត្តស្ស ឧវមំ មន្ទិកុណ្ណលិវិមានំ

ពុទ្ធិ វត្តតរជំ^(១) វត្តណាកខ្ញុំ

អន្ទិក្ខំ សុតតំ អនោមបព្វា

ស្វាហំ មុទិតមនោ បសន្នចិត្តោ

អញ្ញាលី អករី តថាភតស្ស

តាហំ កុសលំ ករិត្តាន កម្មំ

តិទសានំ សហព្យតំ បត្តោតិ^(២) ។

អច្ឆរិយំ វត អត្តតំ វត

អញ្ញាលីកម្មស្ស អយមីទិសោ វិហាកោ

អហិបំ មុទិតមនោ បសន្នចិត្តោ

អជ្ជេវ ពុទ្ធិ សរណំ វជាមិតំ ។

អជ្ជេវ ពុទ្ធិ សរណំ វជាហិ

ធម្មញ្ញំ សង្ឃញ្ញំ បសន្នចិត្តោ

តថេវ សិក្ខាយ បទានំ បញ្ច

អខណ្ឌដុល្លានំ សមាទិយស្ស

ចាណាតិទាតា វិរមស្ស ឱប្បំ

លោកេ អនិទ្ធិ បរិវជ្ឈយស្ស

អមជ្ជតោ យោ ច មុសា កណាហិ

សកេន ទារេន ច ហោហិ តុដ្ឋោតិ ។

១ ម វជំ ។ ២ ម. ឆពោ ។

វិមានវត្ត សុខិភូមិវត្ត ទី ៧ មជ្ឈិកុណ្ឌលិវិមាន ទី ៨

ខ្ញុំបានឃើញព្រះពុទ្ធ ព្រះអង្គមានគូលី គឺកិលេសទៅប្រាស
 ហើយ មានសេចក្តីសង្ស័យឆ្លងផុតហើយ មានដំណើរល្អ
 មានបញ្ញាមិនថយថោក ខ្ញុំនោះមានចិត្តរីករាយ ជ្រះថ្លា
 បានធ្វើអញ្ញាលី ចំពោះព្រះភ័យភក្តី លុះខ្ញុំបានធ្វើកុសលកម្ម
 នោះហើយ ក៏បានទៅកើតជាមួយនឹងពួកទេវតាជាន់គារីក្តីស្បែក
 (ព្រាហ្មណ៍និយាយថា) អើហ្ន៎ អស្ចារ្យណាស់ ចំឡែកណាស់
 ផលនៃអញ្ញាលីកម្ម ផលម៉្លេះតើ អើខ្ញុំក៏មានចិត្តរីករាយ មាន
 ចិត្តជ្រះថ្លាដែរ សូមផលនូវព្រះពុទ្ធ ជាទីរត់ក ក្នុងថ្ងៃនេះឯង ។
 (ពោលពន្លឺយថា) អ្នកចូរមានចិត្តជ្រះថ្លា ផលនូវព្រះពុទ្ធផង
 ព្រះធម៌ផង ព្រះសង្ឃផង ជាទីរត់ក ក្នុងថ្ងៃនេះចុះ អ្នកចូរ
 សមាទាននូវសិក្ខាបទទាំង៥ កុំឲ្យដាច់ កុំឲ្យធ្លុះធ្លាយដូច្នោះចុះ
 ចូររៀនចាត់ការសម្រាប់សត្វយ៉ាងឆាប់ផង ចូររៀនចំនូវការ
 កាន់យកទ្រព្យដែលគេមិនបានឲ្យ ក្នុងលោកផង កុំផឹក
 នូវទឹកស្រវឹងផង កុំពោលនូវពាក្យកុហកផង ចូរជាអ្នក
 សន្តោសដោយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាធុក្ក

អត្តកាមោសំ មេ យ ក្ក ហិតកាមោសំ ទេវតេ
 កកោមិ តុយ្ហំ វេចនំ ត្រមសំ អាចរិយោ មម
 ឧបេមិ សរណំ តុទ្ធិ ធម្មញ្ញាមិ អនុត្តរំ
 សង្ឃញ្ញា ទេវទេវស្ស កត្តាមិ សរណំ អហំ
 ចាណាតិចាតា វិមាមិ ឱប្បំ
 លោកេ អទិដ្ឋំ បរិវដ្ឋយាមិ
 អមជ្ឈោ ទោ ច មុសា កណាមិ
 សកេន ទារេន ច ហោមិ តុដ្ឋោតិ ។

មជ្ឈិកុណ្ឌលិវិមាធិ ធម៌ ។

ទសមិ សេរិស្សករិមាធិ

(៨៤) សុណោថ យក្កស្ស ច វាលិដាន ច
 សមាគមោ យតុ តទា អហោសំ
 យថា កកិ ឥត្តវតេន ចាមិ
 សុភាសិតំ តញ្ញា សុណោថ សព្វ
 យោ សោ អហុ វាជា ចាយាសិ នាម
 កុម្មានំ សហព្យុតតោ យសស្សំ
 សោ មោទមាទោ វ សកេន វិមាធិ
 អមាទុសោ មាទុសេ អជ្ឈកាសិតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមាទវគ្គ

(ព្រាហ្មណ៍ពោលថា) បពិត្រអ្នកដែលគេគប្បីប្តូរ អ្នកប្រាថ្នា
 នូវសេចក្តីចម្រើនដល់ខ្ញុំ បពិត្រទេវតា អ្នកប្រាថ្នានូវប្រយោជន៍ដល់ខ្ញុំ
 ខ្ញុំនឹងធ្វើតាមពាក្យរបស់អ្នក អ្នកជាអាចារ្យរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំសូមដល់នូវ
 ព្រះពុទ្ធជាទីរលឹកផង សូមដល់នូវព្រះធម៌ ជាទីរលឹកផង សូមដល់
 នូវព្រះសង្ឃ ជាបុព្វារក្ខត្តដ៏ប្រសើររបស់ជននឹងទេវតា ជាទីរលឹកផង
 ខ្ញុំរៀនរោកការសម្រាប់សត្វយានឆាប់ផង រៀននូវការកាន់យក
 ព្រហ្ម ដែលគេមិនបានឲ្យក្នុងលោកផង មិនផឹកទឹកស្រវឹងផង មិន
 ពោលពាក្យកុហកផង សន្តោសដោយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ។

ចប់មជ្ឈិកុណ្ឌវិមាទ ទី ៩ ។

សេរិស្សកវិមាទ ទី ១០

(៨៤) (ធម្មសង្កាហកត្តោទាំងឡាយសំរែងថា) ការប្រជុំនៃ
 ទេវតានឹងពាណិជទាំងឡាយ ព្រងធើរព្រៃណា ក្នុងកាលណា
 កាលនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរស្តាប់ (នូវការប្រជុំព្រងធើរក្នុង
 ព្រៃនោះចុះ) អ្នកទាំងអស់គ្នា ចូរស្តាប់នូវសុភាសិតនោះ
 ដោយប្រការដូចម្តេចផង ដោយប្រការដទៃផង ស្តេចណា
 ព្រះនាមបុណ្យសិ បានទៅកើតជាមួយនឹងភូមិទេវតាទាំងឡាយ
 ជាអ្នកមានយស ស្តេចនោះរីករាយ ក្នុងវិមានរបស់ខ្លួន លោក
 មិនមែនជាមនុស្សទេ តែបានពោលនឹងពួកមនុស្ស ។

វិមានវត្តស្នំ សត្វមស្ស សុនិក្ខុវត្តស្ស ទសមំ សេរិស្សវរិមានំ

សង្កេត្តិ^(១) អរោញ្ច អមនុស្សធានេ

កត្តារា អប្បោទិកោ អប្បកត្តោ

សុទ្ធកមេ វេនបថស្ស មជ្ឈេ

វត្តមយា ធម្មមនា^(២) មនុស្សា

នយិធ ដលា មូលមយា ច សង្កេត្តិ

ឧបាទានំ នត្តិ កុតោធ ភិក្ខុ

អញ្ញត្រ បិស្សហំ ច វាលុកាហំ ច

តត្តាហំ ឧល្ហាហំ ច ទារុណាហំ

ឧជ្ឈង្គលំ តត្តមន្តិ^(៣) កតាលំ

អនាយសិ បរលោកេន តុល្យំ

លុទ្ធានមាវាសមិទំ បុរាណំ

ភូមិប្បទេសោ អភិសត្តរោ

អថ តុម្រេ កេន នុ វិណ្ឌាន

តិមាសមាណ ឥមំ បទេសិ ហិ

អនុបវិជ្ជា សហសា សមេត្ត

លោកា ភយា អថ វា សម្បម្បឡាតិ ។

១ ឱ. ម. វត្ត ។ ២ ម. ធម្មមយា ធម្មមយា ។ ៣ ឱ. ម. តត្តមិវ ។

៤ ឱ. កាយ អាសវតាយ ។

វិមានវត្ត សុនិក្ខិត្តវត្តទី ៧ សេរីស្ស្រវិមាន ទី ១០

(ខេវបុត្តពោលថា) នៃមនុស្សទាំងឡាយ អ្នកភ័យចំពោះផ្លូវ
 វៀច អ្នកមានចិត្តខូចហើយ (វង្វេងផ្លូវ) ក្នុងព្រៃជំរឿន
 ជាកន្លែងគ្រាប់ពូជនៃអមនុស្ស ជាផ្លូវកន្តារ ឥតមានទឹក ឥត
 មានបាយ ពាក់កណ្តាលនៃព្រៃធំ ដែលបុគ្គលដើរទៅបាន
 ដោយកម្រណាស់ ផ្លូវឈើនឹងមើមឈើទាំងឡាយ ក្នុងផ្លូវ
 កន្តារនេះ មិនមានទេ វត្តសម្រាប់ដុតឲ្យឆេះ ក៏មិនមាន
 ភិក្ខុហារ តើនឹងមានមកពីណា ក្នុងផ្លូវខ្សាច់នេះ វៀវៃលងតែ
 អាចម៍ដីនឹងដ៏ខ្សាច់ទាំងឡាយ ដីក្តៅក្រហាយ កាចកាក្រក់
 ចេញ ទីនេះជាទីទួលក្តៅ ប្រាកដស្មើដោយអំបែងដែកដីក្តៅ
 មិនមានសេចក្តីចំរើន ស្មើដោយបរលោក ឆ័នរក ផែនដីនេះ
 ជាទីនៅនៃតួកបិសាចកាក្រក់ ជារបស់ចាស់ ប្រទេសនៃផែនដី
 ប្រាកដស្មើដោយប្រទេស ដែលតួកឥស្សីផ្តាសាហើយ ក៏អ្នក
 ទាំងឡាយប្រាថ្នារបស់អ្វី ដោយហេតុដូចម្តេច បានជាចូល
 មកកាន់ប្រទេសនេះ មិនពិបារណា (រកទោសនឹងអាទិសឱ្យ)
 ដោយរហ័សសិន ឬមួយ អ្នកទាំងឡាយ ចូលមកកាន់
 ប្រទេសនេះ ព្រោះលោក ឬព្រោះភ័យ ឬព្រោះវង្វេងផ្លូវ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

មគិដេសុ អន្តេសុ ច សត្តវាហា

អាភេបិយម្ហ បឋនិយំ បហិត្ត^១

តេ យាមសេ សិទ្ធិសោវិក្ខមី

ធនត្ថកា ឧទយំ បត្តយាណ

ទិវា បិចាសំ នទិវាសយន្តា

យោត្តានុកម្មញ្ច សមេត្តមាណ

ឃតេន វេតេន អាយាម សព្វេ

តេ វត្តី មត្តំ បដិបដ្ឋា វិកាលេ

តេ ទិប្បយាតា អបរទ្ធមត្តា

អន្តាកុលាវ វិប្បនដ្ឋា អរោញ

សុទ្ធិតមេ វនបថស្ស មជ្ឈេ

ទិសំ ន ជាណម បម្មន្និច្ឆត្តា

វនេញ្ច ទិស្វាន អនិដ្ឋប្បំ

វិមានសេដ្ឋញ្ច តវញ្ច យត្ត

តត្តវី ដិវិតមាសីសនា^(២)

ទិស្វា បតីតា សុមណ ឧទត្តានិ ។

១ ម. អាភេបយិស្សំ បណិយំ បុក្កិកំ ។ ២ ម. ដិវិតមាសមាតា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

(ពួកពាលាជនិយាយថា) យើងទាំងឡាយ ជាពួកឈ្នួញ
 រទេះក្នុងដែនមគធៈនឹងដែនអង្គៈ បានផ្ទុកទ្រព្យសម្បត្តិជាច្រើន
 ពួកយើងទាំងនោះ ទៅកាន់ប្រទេសឈ្មោះសិទ្ធី នឹងប្រទេស
 ឈ្មោះសោវិរៈ ត្រូវការដោយទ្រព្យ ប្រាថ្នាខ្ញុំការចំណេញ
 មិនអាចនឹងអត់ប្រាំ សម្រេចគំណានក្នុងវេលាថ្ងៃបាន ក៏រំពឹងរក
 សេចក្តីអនុគ្រោះដល់សត្វសំរាប់ទឹមទាំងឡាយ(មានគោជាដើម)
 យើងទាំងអស់គ្នា មកដោយប្រញាប់ប្រញង់ ពួកយើងទាំងនោះ
 ដើរទៅកាន់ផ្លូវក្នុងវេលាយប់ ក្នុងកាលមិនគួរ ពួកយើងទាំង
 នោះ ដើរទៅខុសផ្លូវ ក៏ឆ្លងផ្លូវ វិលវល់ដូចមនុស្សខ្វាក់
 វិលវល់នៅ ត្រង់ពាក់កណ្តាលនៃព្រៃធំ ជាព្រៃដែលគេកម្រ
 ឆ្លងបានដោយងាយ មានចិត្តរង្វើនមិនដឹងទិស (ដែលគួរនឹង
 ទៅបាននោះ) ម្នាលយក្ស ពួកយើងបានឃើញ ខ្ញុំវិមាន
 ដ៏ប្រសើរ ដែលមិនធ្លាប់បានឃើញមកនេះផង ឃើញ
 បុគ្គលអ្នកប្រាថ្នាខ្ញុំការរស់នៅ ឲ្យក្រលែង ជាងនោះទៅ
 ទៀតផង ឃើញហើយ ក៏មានចិត្តរីករាយ មានចិត្ត
 សោមនស្ស មានចិត្តអវណ្ណត្តខ្ពស់ (ដោយអំណាចបីតិ) ។

វិហារវត្តស្មី សត្តមស្ស សុខិត្តវត្តស្ស ទសមំ សេរិស្សករិហានំ

ចារំ សមុទ្ធស្ស ឥមញ្ចា វជំ

វេតំ បរិ^(១) សកុបថញ្ចា មត្តំ

នទិយោ បន បព្វតានញ្ចា ទុត្តា

បុប្ផំ ទិសា គន្ធបំ ភោគហេតុ

បក្ខុទ្ធិយានំ វជំតំ^(២) បរេសំ

វេរជ្ជកេ មាណុសេ បេក្ខមាណ

យំ វោ សុតំ អថ វាបិ ទិដ្ឋំ

អន្ទេរតំ តំ វោ សុណោម តាតាតំ ។

ឥតោបិ អន្ទេរតំ កុមារ

ន នោ សុតំ វា អថ វាបិ ទិដ្ឋំ

អតីតមាណុស្សកមេវ សព្វំ

ទិស្វាន តប្បាម អនោមវណ្ណំ

វេហាសយំ ចោក្ខរញ្ចោ សុវិទ្ធិ

បហុតមាណ្យា ពហុបុណ្ណារិកា

ទុមា ច តេ ទិដ្ឋន្តរូបបដ្ឋា

អតីវ គន្ធា សុរតិ បវាយន្តិ

១ អដ្ឋកថាយំ វេត្តហារត្តិ ទិស្សតិ ។ ២ ម. ដីវិតំ ។

វិមានវត្ត សុខិន្ទ្រវត្ត ទី ៧ សេរីស្សុវិមាន ទី ១០

(ទេវបុត្តនិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយគួរបានដោយក្រទៅ
 កាន់គ្រើយសមុទ្រខាងនាយផង កាន់ព្រៃនេះផង កាន់ផ្លូវស្នូរ
 ដែលគេចង់ដោយវល្លិ នឹងផ្កាផង កាន់ផ្លូវប្រកបដោយសេចក្តី
 រង្សៀសផង កាន់ស្នឹងទាំងឡាយ របស់ក្តីទាំងឡាយដែលទៅ
 បានដោយកម្រផង កាន់ទិសទាំងឡាយដ៏ច្រើន (យ៉ាងនេះ)
 ព្រោះហេតុតែភោគៈ កាលអ្នកចេញទៅកាន់ដែនរបស់ស្តេច
 ទាំងឡាយដទៃ អ្នកសំឡឹងឃើញពួកមនុស្សអ្នកនៅ ក្នុង
 ប្រទេសផ្សេងគ្នា នៃអ្នកទាំងឡាយ ហេតុអស្ចារ្យណា
 ដែលអ្នកទាំងឡាយពួហើយ ឬឃើញហើយ ពួកយើងឮខ្លួន
 ហេតុអស្ចារ្យនោះ (ក្នុងសំណាក់) នៃអ្នកទាំងឡាយ ។

(ពួកពាណិជនិយាយថា) នៃទេវកុមារ ហេតុអស្ចារ្យជាង
 នេះទៅទៀត ពួកយើងមិនដែលឮទេ ទាំងមិនដែលឃើញ
 ឡើយ ពួកយើងឃើញខ្លួនអ្នក នឹងវិមានទាំងអស់ដែលកន្លង
 ខ្លួនសម្បត្តិរបស់មនុស្ស មិនមែនជាមនុស្ស មានវណ្ណៈ
 មិនថោកទាប ក៏រករាយ រមែងឆ្លែតចិត្ត ស្រះបោកូណី
 ទាំងឡាយ ព្រាងពាកាស រមែងហូរចេញ ឈូកសទាំង
 ឡាយជាច្រើន មានផ្កាច្រើន ទាំងពួកឈើទាំងនោះ ក៏ប្រកប
 ដោយផ្លែជាទិច្ច ក្លិនក្រអូបក្រលែង តែងផ្សាយចេញទៅ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវត្ត
 វេទ្យវិយត្តម្ហា សតម្យស្សិតាសេ
 សិលវ្យវាទ្យស្ស ច អាយតិសា
 មសារតល្លា សហ លោហិតកា^(១)
 ថម្ហា ឥមេ ដោតិរសាមយាសេ
 សហស្សតមិ អតុលានុការិ
 តេសុបរិ សាធុមិទំ វិមានំ
 រតនន្តរំ កញ្ចនវេទិមិស្សំ
 តបដិយបដ្ឋេហិ ត សាធុ ធន្នំ
 ជម្ព្រាននុតមិទំ សុមដ្ឋា
 ចាសាទិសោចាណាដល្យបបន្នោ
 ទិទ្យោ ច វត្ត ច សុសង្កតោ ច
 អតិវំ ជិដ្ឋានទមោ មនុញោ
 រតនន្តរស្មី ពហុ អន្តទានំ
 បរិវារតោ អច្ឆរាសង្កិណោន
 មុរជអាលម្ហរតិយសង្កដ្ឋា
 អភិវង្កតោសិ ថ្មតិវង្កនាយ
 សោ មោទសិ ចារិតណាប្បពោធនោ

១ ឱ. លោហិតកា ។ ម. លោហិតក្តា ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

សសរទាំងឡាយជាវិការៈនៃកែវតិទ្យូ មានកំពស់១០០ហត្ថ
 មានបណ្តោយដំរីវង់ ជាវិការៈនៃថ្មកែវតពាឡ នឹងថ្មកែវផលិក
 ព្រមទាំងកែវព្រះ នឹងកែវមណី មានពណ៌ក្រហម សសរ
 ទាំងនេះ ជាវិការៈនៃកែវមណិដោតិរស វិមាន (របស់អ្នក)
 នេះល្អ មានសសររាប់ពាន់ មានកានុភាពថ្មដ៏មិនបាន ក្នុងខាង
 លើនៃសសរទាំងនោះ ជាវិមាន ប្រកបដោយកែវ (ផ្សេងៗ)
 លាយដោយផែនមាសស្រួយ ប្រក់ដោយផ្ទាំងកែវ មានស្មៅ
 (ផ្សេងៗ) ដ៏ល្អ វិមាន (របស់អ្នក)នេះ វិសេសដូចដុំមាស
 ដម្កានទ ប្រទេសនៃ (វិមាននោះ) កំរលីងស្អាត ប្រកប
 ដោយប្រាសាទនឹងកាំជណ្តើរដ៏មាំមួនផង ល្អផង មានលំនាំ
 ស្រដៀង ៗ គ្នា គួរក្រឡេកមើលក្រៃពេក ជាទីគាប់ចិត្ត
 បាយនឹងទឹកដ៏ច្រើន (តែងមាន) ក្នុងខាងក្នុងនៃវិមានជាវិការៈ
 នៃកែវ អ្នកមានពួកស្រីអប្សរវៃហាហម កន្លែងដោយសម្ភារ
 ស្ករធំនឹងត្បូងត្រី អ្នកផង រមែងថ្វាយបង្គំ ដោយការថ្វាយ
 បង្គំជាទីសរសើរអ្នកនោះ ជាអ្នកភ្ញាក់រឭកដោយពួកនាងនារី

វិមានវត្តស្ម័គ្រ សក្កមស្ស សុខិត្តវត្តស្ស ទសមំ សេរិស្សការីមាតំ

វិមាននាសាទវេរ មនោរមេ

អចិន្តិយោ សត្វគុណ្យបបទោ

ភជា យថា វេស្សវណោ នលំន្យា ^(១)

ទេវោ នុ អាសិ ឧទ វាសិ យក្ខោ

ឧទាហ្ម ទេវេន្ទោ មនុស្សគុតោ

បុត្តន្តំ តំ វាលិជសត្តវហា

អាចិត្ត កោ ឆាម តុវិសិ យក្ខោតិ ។

សេរិស្សកោ ឆាម អហម្មិ យក្ខោ

កត្តារិយោ វនបថម្មិ គុតោ

សមំ វទេសំ អភិទាលយាមិ

វចនករោ វេស្សវណស្ស រញ្ជោតិ ។

អធិត្ថលទ្ធិំ បរិណាមជន្តេ

សយំ កតំ ឧទាហ្ម ទេវេហិ ទិដ្ឋំ

បុត្តន្តំ តំ វាលិជសត្តវហា

កថំ ភយា លទ្ធិមិទំ មនុញ្ញំ ។

នាធិត្ថលទ្ធិំ ន បរិណាមជម្មេ

ន សយំ កតំ ន ហិ ទេវេហិ ទិដ្ឋំ

១ ម. ឧទ្យុញ្ញំ ។

វិមានវត្ត សុនិក្ខុវត្ត ទី ៧ សេរីស្សកវិមាន ទី ១០

មានភានុភាព ដែលបុគ្គលមិនគប្បីគិត ប្រកបដោយគុណ
 ទាំងពួង រមែងរីករាយក្នុងវិមាន ប្រាសាទដ៏ប្រសើរជាទី
 រីករាយចិត្ត ដូចជាស្តេចវេស្សវរ្ម័ន ក្នុងកំឡាស្ថានឈ្មោះ
 នលិន្យវរ្ម័ន អ្នកជាទេវតា ឬជាយក្ស ឬជាព្រះឥន្ទ្រ ឬក៏
 ជាមនុស្ស ពួកពាណិជ្ជស្ថរអ្នក អ្នកចូរប្រាប់មក
 អ្នកជាយក្សឈ្មោះអ្វី ។

(ទេវបុត្តប្រាប់ថា) ខ្ញុំជាយក្សឈ្មោះសេរីស្សក ធ្វើតាម
 ពាក្យរបស់ស្តេចវេស្សវរ្ម័ន ជាអ្នកនៅចាំ ក្នុងផ្នូកនាវា
 គ្រប់គ្រង ក្នុងព្រៃធំ ថែរក្សាប្រទេសនេះ ។

ពួកយុញ្ញរទេះសួរថា វិមានដែលអ្នកបាន តាម
 សេចក្តីប្រាប់ ប្រែប្រួលទៅតាមកាល អ្នកធ្វើខ្លួនឯង
 ឬក៏ពួកទេវតាឱ្យវិមានជាទីគាប់ចិត្តនេះ អ្នកបានដោយ
 ប្រការដូចម្តេច ។

(ទេវបុត្តឆ្លើយថា) វិមាននេះ មិនមែនខ្ញុំបានតាម
 សេចក្តីប្រាប់ទេ ទាំងមិនមែនប្រែប្រួលទៅ តាមកាល
 ទេ មិនមែនធ្វើខ្លួនឯងទេ មិនមែនពួកទេវតាឱ្យទេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវគ្គ

សកេហិ កម្មហិ អនាមកេហិ
បុព្វហិ មេ លទ្ធិមិទំ មនុញ្ញំ ។
កី តេ វតំ កី បន ព្រហ្មចរិយំ
កិស្សុ សុច្ឆណ្ឌិស្សុ អយំ វិហារោ
បុច្ឆនំ តំ វណិជសត្តវហា
កមំ តយា លទ្ធិមិទំ វិហារំ ។
មម ចាយាស័តិ អហុ សមញ្ញ
វជ្ជំ យទា ការយំ កោសលានំ
នត្តកទិដ្ឋិ កទិវយោ ទាបធម្មោ
ឧច្ឆេទវាទី ច តទា អហោសី
សមណោ ច ទោ អាសំ កុហារកស្សុទោ
តហុស្សុតោ ចិត្តកមី ឧឡារោ
សោ មេ តទា ធម្មកមំ អកាសិ
ទិដ្ឋិវិស្វកានិ វិលោទយំ មេ
តាហំ តស្សុ ធម្មកមំ សុណិត្តា
ឧបាសកត្តំ បដិវេទយំ ស្សំ
ចាណាតំបាតា វិរតោ អហោសី
លោកេ អទិទ្ធិ បវិវជ្ជយំ ស្សំ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

វិមាន ជាទីតាបចិត្តនេះ ខ្ញុំបានដោយកម្មមិនលាមក ដោយ

បុណ្យរបស់ខ្លួនទេតើ ។

ពួកឈ្មួញទេះសួរថា វិតរបស់អ្នក តើដូចម្តេច
មួយទៀត ព្រហ្មចរិយៈរបស់អ្នក តើដូចម្តេច នេះជាផល
នៃកម្មដូចម្តេច ដែលអ្នកសន្សំល្អហើយ វិមាននេះ
អ្នកបានដោយប្រការដូចម្តេច ។

(ទៅបុត្តភ្លើយថា) ដើមឡើយ ខ្ញុំឈ្មោះបាយាសិ សោយ
រាជ្យ ក្នុងវេនកោសល ក្នុងកាលណា ខ្ញុំជាអ្នកមាននត្តិកទិដ្ឋិ
ផង មានសេចក្តីកំណាញ់ស្ម័គ្រស្វាញផង មានបាបធម៌ផង
ជាទុច្ចរិតទិដ្ឋិ ក្នុងកាលនោះ មានសមណៈ ឈ្មោះកុហារ-
កស្សប ជាពហុស្ស្ត មានបំរើវិចិត្តលើសលុប ក្នុងកាលនោះ
ព្រះបេរៈនោះ បានសំដែងធម្មកថា ចំពោះខ្ញុំ បានដកភើច
ចោលនូវចំរូង គឺទិដ្ឋិរបស់ខ្ញុំ លុះខ្ញុំស្តាប់ធម្មកថារបស់លោក
ហើយ បានប្តេជ្ញាខ្លួនជាទុបាសក រៀបចំបាណាតិបាតផង
រៀបចំការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យ ក្នុងលោកផង

វិមានវត្តស្មី សត្តមស្ស សុខិច្ឆិតវត្តស្ស ទសមំ សេរិស្សករិមាធិ

អមជ្ជទោ យោ ច មុសា អកាលី
 សកេន នារេន ច ហោមិ តុដោ
 តំ មេ វតំ តំ បន ព្រហ្មចរិយំ
 តស្ស សុច្ឆណ្ឌស្ស អយំ វិទាកោ
 តេហវេ កម្មេហិ អនាបកេហិ
 បុព្វេហិ មេ លទ្ធិមិទំ វិមាទំ ។
 សទ្ធិ កិរិហិស្ស នវា សបញ្ញា
 អនញ្ញា វេចនំ បណ្ឌិតានំ
 យហី យហី តច្ឆតិ បុព្វកម្មោ
 តហី តហី មោទតិ កាមកាមិ
 យហី យហី សោកបរិទ្ធកោ ច
 វេនោ ច ពោទោ ច បរិក្កិលេសោ
 តហី តហី តច្ឆតិ មាបកម្មោ^(១)
 ន មច្ឆតិ ទុក្ខតិយា កុណាច^(២)
 សម្មទ្ស្រទោ វេ ជិយោ អហោសិ
 អស្មំ មហិត្តេ កលលីកតោ ច
 ជនស្សមស្ស តុយញ្ច កុមារ
 អបច្ចុយោ កេន ន ទោ អហោសិ ។

១ ម. បាបធម្មោ ។ ២ ម. កវាបិទិ ។

វិមានវត្ត សុខិត្តវត្ត ទី ៧ សេរិស្សុរវិមាន ទី ១០

មិនដឹកទឹកស្រវឹងផង មិនពោលពាក្យកុហកផង ជាអ្នក
ក្រេកអរ ត្រឹមតែប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង នោះជាវត្ថុរបស់ខ្ញុំ
ជាព្រហ្មចរិយៈរបស់ខ្ញុំ នេះជាផលនៃកម្មនោះ ដែលខ្ញុំសន្សំ
ល្អហើយ វិមានដែលខ្ញុំបានហើយនេះ ដោយបុត្រាកម្មនេះឯង
ជាអំពើមិនលាមក ។

(ពួកពាណិជ្ជពោលថា) បានឮមកថា ពួកនរោជន អ្នក
ប្រកបដោយបញ្ញា តែងពោលពាក្យពិត ពាក្យរបស់បណ្ឌិត
ទាំងឡាយ មិនឃ្លៀងឃ្លាត បុគ្គលអ្នកមានបុត្រាកម្ម ទៅក្នុង
ទីណាៗ ប្រាថ្នាបានតាមចំណង់ រមែងរីករាយ ក្នុងទីនោះៗ
សេចក្តីសោក និងសេចក្តីខ្សឹកខ្សួល ការសម្លាប់ ការចង
នឹងសេចក្តីសៅម៉ង់គ្រប់យ៉ាង មាននៅក្នុងទីណាៗ បុគ្គលមាន
កម្មដ៏លាមក ទៅក្នុងទីនោះៗ រមែងមិនរួចចាកទុក្ខ ក្នុង
កាលម្តងឡើយ ទេវជន (របស់អ្នក) មានសភាពឆើនឆោង
ដូចជាទឹកល្អក់ ដែលកើតអំពីភក់ ក្នុងមួយស្របក់នេះ
នៃទេវកុមារ សេចក្តីចោមនស្ស កើតមានដល់ជន ជា
បរិសទ្យនេះផង ដល់អ្នកផង តើព្រោះហេតុដូចម្តេចហ្ន៎ ។

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវគ្គ

ឥមេ សិរិសបវដា តាតា ^(១)
 ទិញា ^(២) កន្ធា សុរក្ក បវន្តិ ^(៣)
 តេ សម្បវាយន្តិ ឥទិ វិមានិ
 ទិវា ច រត្តោ ច តមំ ទិហនា
 ឥមេសត្វ ខោ វស្សសតច្ចយេន
 សំចាដិកា ជលន្តិ ឯកមេកា
 មាទ្ធស្សកំ វស្សសតំ អតតំ
 យទេក្ក កាយម្ហិ ឥធម្មបដ្ឋោ
 ទិញានហំ វស្សសតានិ បញ្ច
 អស្មី វិមានម្ហិ វត្តាន តាតា
 អាយុក្ខយា បញ្ចក្ខយា ចវិស្សំ
 តេនេវ សោកេន បម្មច្ឆតោស្មី ^(៤) ។
 កមិំ នុ សោចេយ្យ តថាវិដោ សោ
 លន្ធា វិមានិ អតុលំ ចិរយំ
 យេ ចាបិ ខោ ឥត្តំ ឧបបដ្ឋា
 តេ នួន សោចេយ្យំ បវត្តបុញ្ញាតិ ។

១ ឱ. ឥមេបិ សិរិសបវដា ច តាតា ។ ម. ឥមេបិ សិរិសបវា តាតា ។ ២ ឱ.
 ម ឯត្តន្តេ ចសទ្ធោ អត្ថិ ។ ៣ ម. សុរក្កិ សំបវន្តិ ។ ៤ ម. បម្មច្ឆតោស្មីតិ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

(ទេវបុត្តពោលថា) នៃអ្នកទាំងឡាយ ភ្លិនទិព្វទាំងឡាយ

ក្រអូបឈ្នួយឈ្នប់ រមែងផ្សាយចេញអំពីព្រៃច្រេស ភ្លិន
ទាំងនោះ តែងអបវិមាននេះ កំបាត់បង់នូវផ្លែឆ្អឹង ទាំងប្លែទាំង
យប់ ផ្កាក្រពុំមួយៗ នៃដើមច្រេសទាំងនេះ តែងលៀងចេញ
អំពីទង ដោយកាលកន្លងទៅ ១០០ ឆ្នាំ ចំនួន ១០០ ឆ្នាំ
របស់មនុស្ស កន្លងទៅហើយ ខ្ញុំមកកើត ក្នុងទេវវិមាននេះ
ក្នុងទេវនិកាយ នៃអ្នកទាំងឡាយ លុះខ្ញុំបិតនៅក្នុងវិមាននេះ
អស់កំណត់ ៥០០ ឆ្នាំទិព្វហើយ នឹងច្យុតដោយអស់អាយុផង
ដោយអស់បុណ្យផង ទើបខ្ញុំជ្រប់ស្រពោន ដោយសេចក្តី
សោកស្តាយនោះឯង ។

(ពួកពាលាជបាននិយាយថា) ទេវបុត្តនោះ ប៉ុនអម្បាល
បាននូវវិមាន (ដ៏ល្អ) មិនអាចប្តឹងបាន អស់កាលយូរ
ហើយ ម្តេចក៏នៅសោកស្តាយ ចំណង់បើពួកទេវបុត្តណា
ដែលកើតក្នុងវិមានក្រៅនេះ ពួកទេវបុត្តនោះ ជាអ្នកមាន
បុណ្យតិច ទើបគួរសោកស្តាយពិតមែន ។

វិហារវត្តស្មី សន្តមស្ស សុខិត្តវត្តស្ស ។សមំ សេរិស្សកវិហារំ

អនុច្ឆរី ឱវទិយេត្ថ មេ តិ

យំ មំ តុម្ភេ បេយ្យវាចំ វទេថ

តុម្ភេវ ខោ តាតា មយានុគុតា

យេនិច្ឆកំ តេន បលេថ សោត្តន្តំ ។

តន្តិ មយំ សំនុសោវិភូមិ

ធនត្ថកា ឧទ្ទយេបត្តយាធា

យថា បយោតា វិបុល្លាចាតា

កាហាម សេរិស្ស មហំ ឧទ្ធការន្តំ ។

មាហោវ សេរិស្ស មហំ អកត្ត

សត្វេត្ថ វោ ករិស្សតិ យំ វទេថ

ទាទានំ កម្មានំ វិវដ្តយាថ

ធម្មានុយោគេត្ថ អធិដ្ឋហាថាតិ ។

ឧទាសកោ អត្ថំ វេមមិ សង្ឃេ

ពហុស្សុតោ សីលវត្ថុបបន្នោ

សន្នោ ច ទាតិ ច សុបេសលោ ច

វិចិត្តុណា សន្តសិតោ មតិមា

សញ្ញានមាធា ន មុសា កណោយ្យ

បរុបយាតាយ ន ចេតយេយ្យ

វិមានវត្ត សុទ្ធិត្តវត្ត ទី ៧ សេរិស្សកវិមាន ទី ១០

(ទេវបុត្តឆ្លើយថា) អ្នកទាំងឡាយ ពោលពាក្យជាទីស្រឡាញ់
ណា ចំពោះខ្ញុំ ពាក្យនោះ ជាពាក្យសមគួរដល់ខ្ញុំផង ជាពាក្យ
ដែលអ្នកទាំងឡាយ គប្បីទូន្មានដល់ខ្ញុំផង នៃអ្នកទាំងឡាយ
ឯពួកអ្នកសោត ខ្ញុំក៏បានតាមគ្រប់គ្រងហើយ អ្នកទាំងឡាយ
ចូរទៅរកទីមានស្នូស្តី គួរតាមប្រាថ្នាចុះ ។

(ពួកពាណិជនិយាយថា) ពួកខ្ញុំជាអ្នកត្រូវការដោយទ្រព្យ កំពុង
ប្រាថ្នាឱ្យការចំណេញ ទើបដើរទៅកាន់ប្រទេស ឈ្មោះសិន្ទុនីង
ប្រទេសឈ្មោះសារីរៈ ក៏ប្រកបការងារតាមសមគួរ បានបរិច្ចាគ
បរិច្ចណិហើយ នឹងធ្វើឱ្យការឆ្លងចំពោះសេរិស្សកវិមានដ៏ឧស្សាវរក ។

(ទេវបុត្តនិយាយថា) អ្នកទាំងឡាយ កុំធ្វើឱ្យការឆ្លង ចំពោះ
សេរិស្សកវិមានឡើយ អ្នកទាំងឡាយ ពោលពាក្យណា ពាក្យ
ទាំងអស់នោះ នឹងមានដល់អ្នកទាំងឡាយ។ គប្បីរៀបរយបង្កកម្មណាមក
ទាំងឡាយផង ចូរអធិដ្ឋានការប្រកបរឿយៗ ឱ្យកុសលធម៌ផង ។

(ទេវបុត្តពោលថា) ក្នុងពួកនេះ មានទុបាសកម្មាភក្តិ ជា
ពហុស្សត បរិច្ចណិ ដោយសីលនឹងវត្ត ជាអ្នកមានសទ្ធាផង
មានការបរិច្ចាគផង មានសីល ជាទីស្រឡាញ់ផង ជាអ្នក
ឈ្លាសវៃ មានសេចក្តីសន្តោស មានប្រាថ្នា ជាអ្នកដឹងច្បាស់
មិនពោល ឱ្យពាក្យកុហក មិនគិតបៀតបៀន ឱ្យអ្នកដទៃ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិហារវិភុ

វិភុតិកំ បិសុណំ ខោ ករយ្យ
 សណ្ណាញ វាចំ សខំលំ ករណយ្យ
 សតារោ សប្បតិស្សោ វិដិសោ
 អទាបកោ អធិសីលេ វិសុទ្ធោ
 សោ មាតវំ បិករញ្ចាបិ ជន្ត
 ធម្មេន ខោសេតិ អរិយវុតិ
 មញ្ញេ សោ មាតាបិទ្ធីនំ ហិ ការណា
 កោតានិ បរិយេសតិ ន អត្តហេតុ
 មាតាបិទ្ធីនញ្ច យោ អច្ចយេន
 នេក្ខម្មខោណោ ចរិស្សតិ ព្រហ្មចរិយំ
 ឧជ្ជ អវិជ្ជោ អសហេ អមាយោ
 ន លេសកប្បេន ច វោហរយ្យ
 សោ តានិសោ សុកតកម្មការី
 ធម្មេ បិសោ កិច្ចំ លកេថ ទុក្ខំ
 តំ ការណា ទាតុកតោម្ហិ អត្តនា
 តស្មា ច មិ បស្សេថ វាលិដា សេ
 អញ្ញាត្រ តេន ហិ កស្មិ^(១) កវេថ
 អន្ធាកុលា វិប្បនដ្ឋា អរញ្ញេ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មិនពោលពាក្យញ្ជះញង់ ដែលជាពាក្យមិនពិត គប្បីពោល
 វាវា ដ៏ពិតពោះ ជាវាវាមិនអីរុះ ប្រកបសេចក្តីគោរព សេចក្តី
 កោតក្រែង មានខ្លួនខ្លួនហើយ មិនមែនជាអ្នកលាមក
 កាក្រក់ ជាអ្នកបរិសុទ្ធក្នុងអធិសីល មួយទៀត ឧបាសកនោះ
 ជាបុរសចំពឹងមាតាបិតា តាមធម៌ ប្រព្រឹត្តស្អាត ឧបាសក
 នោះ ទំនងជាស្វែងរកកោតៈទាំងឡាយ ព្រោះហេតុតែ
 មាតាបិតាពិត មិនមែនដើម្បីខ្លួនទេ មួយទៀត បុរសណា
 អំណើៈ អំពីមាតាបិតាទៅ ជាអ្នកមានចិត្តទោរទន់ ទៅរក
 ព្រះនិព្វាន ទាំងប្រព្រឹត្តនូវសាសនព្រហ្មចរិយៈ ជាអ្នកមាន
 កាយ វាវា ចិត្ត ត្រង់ មិនរៀប មិនអ្នកកាន់ មិនមាន
 ពុកត្បូត មិនគប្បីជួញ ដោយលេសកប្ប គឺមិនគប្បីបញ្ចេញ
 ពាក្យ ដោយអំណាចកលមាយា នឹងការអ្នកកាន់ បុរស
 ប្រាកដជុំថ្លោះនោះ ឈ្មោះថា អ្នកធ្វើនូវកម្ម បិតនៅ
 ក្នុងធម៌ អ្នកនឹងបានទុក្ខទុក្ខ ខ្ញុំធ្វើឲ្យប្រាកដដោយខ្លួនឯង
 ព្រោះករុណាចំពោះឧបាសកនោះ ម្ចាស់ពាណិជ្ជទាំងឡាយ
 ហេតុនោះ អ្នកទាំងឡាយ ចូរមើលមើលខ្ញុំចុះ ប្រសិនបើអ្នក
 ទាំងឡាយ រៀរចាកឧបាសកនោះ នឹងទៅជាបុគ្គលវិលវល់
 ដូចជាមនុស្សខ្វាក់ កាន់កាំនៅក្នុងវិប្រាគប្បីដល់នូវភាពជាដេះ

រំហែងវត្តស្នំ សត្តមស្ស សុនិក្ខិវត្តស្ស ។សមំ សេរិស្សករិមាធិ
 តំ ខិច្ចមាណេន លហំ បរេន
 សុខោ ហរេ សប្បវិសេន សង្កមោតិ ។
 កក្កោម កក្កោ កកោតិ កក្កំ
 កកំ ជាមដេយ្យំ កកំ បន តស្ស កោតំ
 មយម្បំ នំ ធម្មកាមម្ហ យក្ខ
 យស្សនុកម្សាយ ឥនាតតោសិ
 លាកា ហិ តស្ស យស្សត្វម្បំ ហេសិតិ ។
 យោ កប្បកោ សម្បវជាមដេយ្យោ
 ឧទាសកោ កោច្ឆកណ្ឌបដិវ^(១)
 ជាតាថ នំ តុម្ហាកំ បេសសិយោ សោ
 មា ច ខោ នំ ហិ ធឿត្តសុបេសលោសោតិ ។
 ជាតាមសេ យំ តំ វេនេសិ យក្ខ
 ន ខោ តំ ជាតាមសេ ឯទិសោតិ
 មយម្បំ នំ ប្បជយស្សាម យក្ខ
 សុត្វាន តុយំ វេនំ ឧទ្ធហរង្គំ ។
 យេ កេចិមស្មី សព្វេ មនុស្សា
 ធមារា មហាន្តា អថ វាថិ មជ្ឈិមា

១ ម. កោច្ឆកណ្ឌបដិវ ។

វិមានវត្ត សុតិក្ខុវត្ត ទី ៧ សេរិស្សកវិមាន ទី ១០

ការគប់រកមនុស្សផ្ដេសផ្ដាស ជាអ្នកបៀតបៀនគេ ជាការ
 ងាយ ការគប់រកសប្បុរស ជាគុណនាំមកនូវសេចក្ដីសុខ ។
 (ពួកពាណិជ្ជសួរថា) បុរសនោះឈ្មោះអ្វី ធ្វើការងារដូចម្ដេច
 នាមដែលមាតាបិតាឲ្យ តើដូចម្ដេច មួយទៀត គោត្រ
 របស់គាត់តើដូចម្ដេច នៃយក្ខ អ្នកមកក្នុងទីនេះ ដើម្បីសេចក្ដី
 អនុគ្រោះបុរសណា ពួកយើងចង់ឃើញ បុរសនោះដែរ
 ព្រោះថា អ្នកពេញចិត្តបុរសណា បុរសនោះចំជាមានលាក់ ។

(ខៅបុត្តធ្វើយថា) បុរសណា ជាជាន់គាត់ការ ឈ្មោះ
 សម្ដី៖ ជាឧបាសក អ្នកចិញ្ចឹមជីវិតអាស្រ័យនូវស្និតសក់ នឹង
 ក្រាស ឧបាសកនោះ ជាអ្នកបម្រើរបស់អ្នក ចូរអ្នកស្គាល់
 បុរសនោះចុះ អ្នកទាំងឡាយ កុំបៀតបៀនឧបាសកនោះ
 ឡើយ ឧបាសកនោះ មានសីល ជាទីស្រឡាញ់ល្អណាស់ ។

(ពួកពាណិជ្ជពោលថា) នៃយក្ខ អ្នកពោលពាក្យណា យើង
 ទាំងឡាយ រមែងដឹងពាក្យនោះ តែយើងទាំងឡាយមិនដឹង
 បុរសនោះថាជាអ្នកប្រាកដដូច្នោះឡើយ នៃយក្ខ លុះពួកយើង
 បានឮពាក្យរបស់អ្នកលើសលុប នឹងបូជាបុរសនោះដែរ ។

(ខៅបុត្តពោលថា) ពួកមនុស្សឯណានីមួយ ទាំងអស់
 ក្នុងទីប្រជុំនេះ ទោះក្មេងក្ដី ចាស់ក្ដី កណ្ដាលក្ដី

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមាទវត្ថុ

សព្វេវ តេ អាណកន្តិ វិមាទំ
 បស្សន្ត បុញ្ញាទំ ដលំ កកទរិយាតិ ។
 តេ តត្ថ សព្វេវ អហំ បុរេតិ
 តំ កប្បកំ តត្ថ បុរក្ខិតា
 សព្វេវ តេ អាណកីសុ វិមាទំ
 មសក្កសារំ វិយ វាសវស្ស
 តេ តត្ថ សព្វេវ អហំ បុរេតិ
 ឧបាសកត្តំ បដិទេសយីសុ ^(១)
 បាលារតិបាតា វិរតា អហេសំ
 លោកេ អទិទ្ធិ បរិវជ្ជយីសុ
 អមជ្ជបា ^(២) លោ ច មុសា កណីសុ
 សកេន ទារេន អហេសំ តុដ្ឋា
 តេ តត្ថ សព្វេវ អហំ បុរេតិ
 ឧបាសកត្តំ បដិទេសយិត្តា
 បក្កាមិ សត្តោ ^(៣) អនុមោទមាលោ
 យក្ខិទ្ធិយា អនុមតោ បុនប្បំ
 កុណន តេ សិទ្ធិសោវិរក្ខមិ

១ ឧ. បដិវេទយិត្តា ។ ២ ម. អមជ្ជបោ ។ ៣ ឧ. សត្តោ ។

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវគ្គ

មនុស្សទាំងអស់នោះ ចូរឡើងកាន់វិមាន ពួកមនុស្សអ្នកមាន
សេចក្តីកំណាញ់ ចូរមើលនូវផលនៃបុណ្យទាំងឡាយចុះ ។

(ព្រះធម្មសង្កាហករេត្តាទាំងឡាយ ពោលថា) ពាណិជទាំង

អស់នោះ ក្នុងទីនោះពោលថា ខ្ញុំមុនគេៗ ហើយក៏ធ្វើនូវជាំង

កាត់ការនោះឲ្យដើរមុខ ក្នុងទីនោះ ពាណិជទាំងអស់នោះ

បានឡើងកាន់វិមាន ដូចជាកាលនៃទេវរាជ ឈ្មោះវ៉ាសវៈដែរ

ពាណិជទាំងអស់នោះក្នុងទីនោះពោលថា ខ្ញុំមុនគេៗ ប្តេជ្ញា

នូវភាពនៃខ្លួន ជាឧបាសក ជាអ្នករៀរចាកបុណ្យនិបាតផង

រៀរចាកការកាន់យកទ្រព្យ ដែលគេមិនបានឲ្យក្នុងលោកផង

មិនផឹកទឹកស្រវឹងផង មិននិយាយពាក្យកុហកផង ជាអ្នក

សន្តោសដោយប្រពន្ធរបស់ខ្លួនផង ពួកពាណិជទាំងអស់នោះ

ក្នុងទីនោះពោលថា ខ្ញុំមុនគេៗ ប្តេជ្ញានូវភាពនៃខ្លួនជាឧបាសក

ឈ្មោះនេះ មានសេចក្តីត្រេកអររឿយៗ ដោយវិទ្ធិនៃទេវតា

(លុះទៅគា) អនុម័តហើយ ក៏ដើរចេញទៅ ពាណិជទាំង

នោះទៅកាន់ប្រទេសឈ្មោះសិន្ទុ នឹងប្រទេសឈ្មោះសោវិរៈ

វិមានវត្តស្មី សក្កមស្ស សុនិក្ខិត្តវត្តស្ស ឯកាទសមំ សុនិក្ខិត្តវិមានំ

ធនត្ថុកា ឧទ្ធកយំ បត្តយាថា

យថា បយោតា បរិប្បណាលាភា

បច្ឆាភម្មំ ទាតលិប្បតម ក្ខតំ

តត្ថាន តេ សង្ឃំ សោត្តវន្តោ

បុត្តេហិ ទារេហិ សមន្តិក្ខតា

អាណន្តិកតា សុមថា បតីតា

អកំសុ សេវិស្ស មហំ ឧទ្ធករំ

សេវិស្សកំ បរិវេណំ មាបយំសុំ

ឯតាទិសា សប្បវិសាន សេវនា

មហិទ្ធិយា ធម្មតុណាន សេវនា

ឯកស្ស អត្ថាយ ឧទាសកស្ស

សព្វេវ សត្តា សុខិតា^(១) អហោស្មិតំ ។

សេវិស្សវិមានំ ទសមំ ។

ឯកាទសមំ សុនិក្ខិត្តវិមានំ

(៨៥) ឧត្តមិទំ មណិវ្វណំ វិមានំ

សមន្តតោ ទ្វាទិស យោជនានិ

ក្ខតាតារា សត្តសតា ឧទ្ធការា

វេទ្ធកិយត្តមា រុទិវត្តតា សុភា

១ ម. សុខិតោ ។

វិមានវត្ត សុនិក្ខិត្តវត្ត ទី ៧ សុនិក្ខិត្តវិមាន ទី ១១

ជាអ្នកត្រូវការដោយទ្រព្យ ប្រាថ្នាខ្លះការចំណេញ ប្រកប
 ព្យាយាមគួរតាមផលស្រយ មានលាភបរិបូណ៌ គ្រឿងបំបែក
 កាន់ក្រុងបាតលិបុត្តវិញ មិនមានអន្តរាយ លុះបុរសទាំងនោះ
 ទៅផ្ទះរបស់ខ្លួនហើយ ក៏មានស្នេហា ចូបជំនឿបុត្តភរិយា មាន
 ចិត្តរីករាយ គ្រេកអរ ព្រំព្រួញ ទើបនាំគ្នាធ្វើការឆ្លងដីឡូករិក
 ចំពោះសេរិស្សកវិមាន ពួកពាណិជ្ជទាំងនោះ បានសាង
 បរិវេណ ១ ឈ្មោះសេរិស្សកៈ ការសេពគប់នឹងសប្បុរសទាំង
 ឡាយ ជាគុណញ៉ាំងប្រយោជន៍ ឲ្យសម្រេច ការសេពគប់
 នឹងបុគ្គលអ្នកមានធម្មគុណទាំងឡាយ រមែងមានទិដ្ឋិច្រើន ពួក
 សត្វគឺនាយពាណិជ្ជ ទាំងអស់នោះ បានដល់នូវសេចក្តីសុខ
 ព្រោះអាស្រ័យសេចក្តីចំរើន របស់ទុបាសកម្នាក់ ។

ចប់ សេរិស្សកវិមាន ទី១០ ។

សុនិក្ខិត្តវិមាន ទី ១១

(៨៥) (ព្រះមោគ្គល្លានសួរថា) វិមានដ៏ខ្ពស់នេះ មាន
 សសរ ជាវិការៈនៃកែវមណី មានទំហំជុំវិញ ១២ យោជន៍
 មានផ្ទះកំពូល ៧០០ ដីឡូករិក មានសសរ ជាវិការៈនៃកែវ
 ព័ទ្ធជុំវិញ ក្រាលដោយកម្រាល ដីរុងរឿង ជាផ្ទះកំពូលដ៏ល្អ

សុត្តន្តបិដកេ ខុទ្ទកនិកាយសវ វិមាទវគ្គ

តត្ថច្ឆសិ បិវសិ ខាទសិ ច

ទិញា ច វិណា បវន្តិ វគ្គ

ទិញា វសា កាមតុណោត្ត បញ្ច

ធាវិយោ ច នច្ឆន្តិ សុវណាចញ្ញា

កេន តេ តាទិសោ វិណោ កេន តេ វេទមិជ្ឈតិ

ខុប្បជ្ឈន្តិ ច តេ កោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា

បុត្តាមិ តំ ទេវេ មហានុកាវេ

មនុស្សក្ខតោ កិមកាសិ បុញ្ញំ

កេនាសិ វិវញ្ញលំតានុកាវេ

វិណោ ច តេ សព្វទិសា បកាសត្តិ ។

សោ ទេវបុត្តោ អត្តមនោ មោក្ខល្យានេន បុត្តតោ

បញ្ញំ បុដ្ឋោ វិយាកាសិ យស្ស កម្មស្សំទិ ផលំ

ទិដ្ឋក្ខតំ មាលំ សុដិក្ខិបិត្វា

បតិដ្ឋបេត្វា សុតតស្ស ថ្វិបេ

មហិទ្ធិកោ ចម្ពំ មហានុកាវេ

ទិព្វេហិ កាមេហិ សមន្តិក្ខតោ

សុត្តន្តបិដក ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវត្ត

អ្នកវមែងបិតនៅ ផឹក ស៊ី ក្នុងវិមាននោះផង ពិណជាទិព្វ
 ទាំងឡាយ លាន់ព្រំព័រោះផង កាមគុណទាំង៥ មានរសទិព្វ
 (តែងបរិបូណ៌) ក្នុងវិមាននោះផង ពួកនារី ដែលបិទបាំង
 ដោយគ្រឿងមាស តែងរាំ ប្រៀង ក្នុងវិមាននេះផង
 សម្បុររបស់អ្នកប្រាកដដូច្នោះ តើសម្រេចដោយបុណ្យអ្វី ផលសម្រេច
 ដល់អ្នកក្នុងវិមាននេះផង ភោគៈទាំងឡាយណាមួយ ជាទីគាប់ចិត្ត
 ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើងដល់អ្នកផង តើដោយបុណ្យដូចម្តេច
 នៃទេវតា អ្នកមានអានុភាពច្រើន អាត្មាសួរអ្នក
 តើអ្នកកាលកើត ជាមនុស្ស បានធ្វើបុណ្យអ្វី
 ទើបអ្នកមានអានុភាពរុងរឿង យ៉ាងនេះ ទាំងសម្បុរ
 របស់អ្នក ក៏ភ្ជាប់សព្វទិស តើដោយបុណ្យអ្វី ។

ទេវបុត្តនោះ ដែលព្រះមោគ្គល្លានសួរហើយ មានចិត្តត្រេកអរ លុះ
 ព្រះមោគ្គល្លានសួរប្រស្នារួចហើយ ក៏ដោះស្រាយនូវផលនៃកម្មនេះថា
 ខ្ញុំបានរៀបចំល្អ នូវកម្រងផ្កា ដែលគេរៀបចំ
 មិនល្អ បានដកលំទុកចំពោះព្រះស្តេច នៃព្រះសុគត
 (ព្រះនាមកស្សប) បានជាខ្ញុំមានវិទ្ធិច្រើន មានអានុភាព
 ច្រើន បរិបូណ៌ ដោយកាមគុណទាំងឡាយ ជាទិព្វ

វិមានវត្តស្មី សក្កមស្ស សុនិក្ខុវត្តស្ស ឧទ្ទានំ

តេន មេ តាទិសោ វណ្ណោ តេន មេ វេជមិជ្ឈតិ

ឧប្បជ្ឈន្តិ ច មេ ភោតា យេ កេចិ មនសោ បិយា

តេនម្ហិ ឯវញ្ញាវតានុកាវោ

វណ្ណោ ច មេ សព្វទិសោ បភាសតីតិ ។

សុនិក្ខុវត្តវិមានំ ឯកទេសមំ ។

ឧទ្ទានំ

ទ្វេ ទលិទ្ធា ទ្វេ វិហារា ភដកោ តោចាលកណ្ណកោ

អនេកវណ្ណាមដកណ្ណាលី សេវិស្សកោ សុនិក្ខុវត្ត

បុរិសានិ សត្តមោ វត្តោតិ ។

កាលាវរំ ចតុត្ថំ ។

វិមានវត្ត សុទិក្ខុវត្ត ទី ៧ ឧទាន

ហេតុនោះបានជា សម្បុររបស់ខ្ញុំប្រាកដដូច្នោះ ផល
 សម្រេចដល់ខ្ញុំ ក្នុងវិមាននេះផង ភោគៈទាំងឡាយ ណាទីមួយ
 ជាទីតាប់ចិត្ត ភោគៈទាំងនោះ ក៏កើតឡើង ដល់ខ្ញុំផង
 ដោយបុណ្យនោះ ទើបខ្ញុំមានអានុភាពរុងរឿងយ៉ាងនេះ
 ទាំងសម្បុររបស់ខ្ញុំ ក៏ភ័យស្រាមស្រាម ដោយបុណ្យនោះ ។
 ចប់ សុទិក្ខុវត្តវិមាន ទី ១១ ។

ឧទ្ទិស

និយាយអំពីរឿងបុរសកំសត់២លើក រឿងបុរសធ្វើវិហារទាន
 ២ លើក រឿងបុរសសុឃ្លួល ១ រឿងនាយគោបាល ១
 រឿងសេះកណ្តុកៈ ១ រឿងអនេកវណ្ណទេវបុត្រ ១ រឿងមង្គ-
 កុណ្ឌលី ១ រឿងសេរីស្រុកវិមាន ១ រឿងសុទិក្ខុវត្តវិមាន ១ ។

ចប់ បុរិសវត្ត ទី ៧ ។

ចប់ កាលាវារៈ ទី ៤ ។

blank

blank

វិញ្ញាបនបត្រ

វិញ្ញាបនបត្រ	អវិញ្ញាបនបត្រ	អង្កេត	រដ្ឋលេខាយ័
វិមានវត្តស្រី	វិមានវត្តស្រី	៥	១
និរោធិសា	និរោធិសា	៨	៣
កុញ្ញវិមាន	កុញ្ញវិមាន	៧	៤
វិមានវត្តស្រី	វិមានវត្តស្រី	១១	១
បតិព្វតាវិមាន	ទុតិយបតិព្វតាវិមាន	២១	១
-បុរក្ខតា	-បុរក្ខតា	៣៣	៤
បុរក្ខតា	បុរក្ខតា	៣៧	១៧
អភិក្កន្ត	អភិក្កន្ត	៤៨	១៧
ក្រដង់ញ៉ា	ក្រដង់ញ៉ា	៥១	២
ខិរត្តិ	ខិរត្តិ	៥៧	១៧
តេ	មេ	៦២	៦
-វត្តស្រី	-វត្តស្រី	៧២	១
-បុរក្ខតា	-បុរក្ខតា	៨០	១៤
វិសាលក្ខតិ	វិសាលក្ខតិ	៨០	១៣
វិមាន-វត្តស្រី	វិមានវត្តស្រី	១២១	១
-វត្តស្រី	-វត្តស្រី	"	"

សង្ខេបត្រាបំពាក់ព្យាបាលសង្គ្រាម

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
កុញ្ញវិមាន	កុញ្ញវិមាន	៧	១
លោក	ពួកលោក	៨	១៧
និល្បក	និល្បក	១០	៥
អានុភាព	អានុភាព	២៤	១៦
នាងមាន-	ម្ចាស់នាងមាន-	២៧	១៧
បាយក្តាំង	បាយក្តាំង	៣៧	១៣
ជាស្រ្តីមានកញ្ចក់វើទឹក	ជាស្រ្តីកញ្ចក់វើទឹក	៤០	៦
មន្ទាវបុស្ស	មន្ទាវបុស្ស	៤០	១២
វិទូ, វិទូ	ប្រវិទូ	៥៤	១០-១១
ប្រោសប្រាណ	ប្រោសប្រាណ	៥៥	៤
សេចក្តីក្រោធ	សេចក្តីក្រោធ	៥៨	២
សុត្តនបិដក	សុត្តនបិដក	៦០	១
អានុភា	អានុភាព	"	២
-ស្រី-	-ស្រ្តី-	"	៦-១១
លោកមើល	លោកមើល	៦៧	១៦
នូវវិមាន	នូវវិមាន	"	៦
បុប្ផជាត	បុប្ផជាត	៧៧	៦-៧
ពណ៌	មានពណ៌	៧៥	៧

វិវិទ្យាវិទ្យាបត្តិ

វិវិទ្យាបត្តិ	អវិវិទ្យាបត្តិ	អង្កេត	រដ្ឋលេខាយ
- បុរាណសាស្ត្រ	- បុរាណសាស្ត្រ	១២៨	១១
”	”	១៣៥	១៧
ឧទ្ទិស -	ឧទ្ទិស -	១៦០	១
បុរាណសាស្ត្រ	បុរាណសាស្ត្រ	១៦១	៦
សុវណ្ណបិណ្ឌ	សុវណ្ណបិណ្ឌ	”	៧
បុរាណសាស្ត្រ	បុរាណសាស្ត្រ	១៦៣	៣
អនុកម្មសាស្ត្រ	អនុកម្មសាស្ត្រ	១៦៥	១១
តយាទ្យ -	តយាទ្យ -	”	១៤
មហានិទ្ទេស -	មហានិទ្ទេស -	១៦៦	៨
(១)	(១)	១៨០	៣
បុរាណសាស្ត្រ	បុរាណសាស្ត្រ	១៨៨	៥
បុរាណសាស្ត្រ	បុរាណសាស្ត្រ	១៩១	១

សង្ខេបត្រាបំពាក្យខុសត្រូវ

ពាក្យខុស	ពាក្យត្រូវ	ទំព័រ	បន្ទាត់
វិទូ	ប្រវិទូ	៧៧	១២
រឭករឿយ	រឭករឿយៗ	៨៥	៥
បរិព្វាន	បរិនិព្វាន	១០០	១៨
មិនសរសើរ	មិនបានសរសើរ	១១៧	១០
"	"	១១៨	៤
ទេវតា	ទេវបុត្ត	១២២	១៤
ឲ្យ	ឲ្យ	១២៣	១៨
ហើយ	ហើយ	"	"
ព្រះអង្គ	អ្នក	១៣៥	៤
អម្បវិមាន	អម្បវិមាន	១៦១	១
(ឲ្យស្រង់ដោយទឹកដ៏ថ្លា)	ឲ្យស្រង់ដោយទឹកដ៏ថ្លា	១៦២	១៣
ភូមិទេវតា	ភូមិទេវតា	១៧៦	១៧
សរសើរអ្នកនោះ	សរសើរ អ្នកនោះ	១៧០	១៦
នលិន្យា	នលិនី	១៧១	៥

សុត្តនិបិដក

ខុទ្ទកនិកាយស្ស វិមានវិគ្គ

បតតោ ភាគោ

មាតិកា

អង្ក

បឋមោ បឋមវិគ្គោ

វិមានវគ្គស្ស បឋមេ បឋមវគ្គ	បឋមំ បឋមវិមានំ	១
	ទុតិយំ "	៣
	តតិយំ "	៤
	បត្តតំ "	៦
	បញ្ចមំ កុញ្ញវិមានំ	៧
	ឆដំ នារវិមានំ	៧
	សត្តមំ "	១១
	អដមំ "	១៣
	នវមំ បទីបវិមានំ	១៥
	ទេសមំ តិលទក្ខណវិមានំ	១៧
	ឯកាទេសមំ បតិព្វតាវិមានំ	១៧
	ព្វាទេសមំ ទុតិយបតិព្វតាវិមានំ	២០

សត្តន្តបិដក
១១

ខុទ្ទកនិកាយ វិមានវិថ
១៤

បត្តភាគ
១៧

បីបិដកទី ១
១២

មាតិកា		ទំព័រ
វិមានរុក្ខ បីបិដក ទី ១ បីបិដក	ទី ១	១
" "	ទី ២	៣
" "	ទី ៣	៤
" "	ទី ៤	៦
កុញ្ញវិមាន	ទី ៥	៧
សាវវិមាន	ទី ៦	៨
" "	ទី ៧	១១
" "	ទី ៨	១៣
បទីបិដក	ទី ៩	១៥
គិលទុក្ខណវិមាន	ទី ១០	១៧
បតិព្វតាវិមាន	ទី ១១	១៨
ទុតិយបតិព្វតាវិមាន	ទី ១២	២០

មាតិកា បន្ត

មាតិកា

អង្កេ

វិមានវត្តស្ស បឋមេ បឋវត្តេ ភេរសមំ	សុណិសាវិមានំ	. .	២២
បុទុសមំ	.	. .	២៣
ចណ្ណរសមំ	ទត្តវិមានំ	. .	២៤
សោឡសមំ	សិរិវិមានំ	. .	២៧
សត្តរសមំ	មេសការិយវិមានំ	. .	៣០
បឋមស្ស	បឋវត្តស្ស ទុទានំ	. .	៣២

ទុតិយោ បិត្តលតារិគោ

វិមានវត្តស្ស ទុតិយេ បិត្តលតារិគោ បឋមំ	ទាសិវិមានំ	. .	៣៣
ទុតិយំ	លទ្ធិវិមានំ	. .	៣៤
ភតិយំ	អាចារ្យតាយិការិមានំ	. .	៣៧
ចតុត្តំ	ចណ្ណាសិវិមានំ	. .	៣៨
បញ្ចមំ	ភិទ្ធិតិការិមានំ	. .	៤០
ឆដ្ឋំ	សោណទិញ្ញាវិមានំ	. .	៤២
សត្តមំ	ទុបោសថវិមានំ	. .	៤៣
អដ្ឋមំ	សុទិញ្ញាវិមានំ	. .	៤៥
នវមំ	សុទិញ្ញាវិមានំ	: .	៤៦
ទសមំ	ភិកាចារ្យតាយិការិមានំ	. .	៤៨

សន្និក្ខេបប្រែប្រួលប្រាសាទភាសា

មាតិកា

ទំព័រ

វិមានវត្ត បីបេត្ត ទី ១	សុណិសាវិមាន	ទី ១៣	២២
"	"	ទី ១៤	២៣
	ឧត្តរវិមាន	ទី ១៥	២៥
	សិរីវិមាន	ទី ១៦	២៧
	បេសករិយវិមាន	ទី ១៧	៣០
	ឧទ្ទាននៃបីបេត្ត	ទី ១	៣២

បិត្តលតាវិគ្គ ទី ២

វិមានវត្ត បិត្តលតាវិគ្គ ទី ២	ភាសិវិមាន	ទី ១	៣៣
	លទ្ធមាវិមាន	ទី ២	៣៥
	អាចារ្យយករិយវិមាន	ទី ៣	៣៧
	ចណ្ឌាលីវិមាន	ទី ៤	៣៨
	ភវទ្ធិវិមាន	ទី ៥	៤០
	សោណទិដ្ឋាវិមាន	ទី ៦	៤២
	ឧបោសថវិមាន	ទី ៧	៤៣
	សុនិទ្ធាវិមាន	ទី ៨	៤៥
	សុទិដ្ឋាវិមាន	ទី ៩	៤៦
	ភិក្ខុទាយិកាវិមាន	ទី ១០	៤៨

សង្ខេបប្រាសាទភិកា

មាតិកា

ទំព័រ

រិមានវត្ត ចិត្តលការត្ថ ទី ២	ទុក្ខយរិក្ខាទាយិការិមានទី១០	៤៨
	ទទួននៃចិត្តលការត្ថ ទី ២	៤៨

បារិបត្តករិក្ខ ទី ៣

រិមានវត្ត បារិបត្តករិក្ខ ទី ៣	ទទួររិមាន ទី ១	៥០
	ទប្បរិមាន ទី ២	៥១
	បល្លង្ករិមាន ទី ៣	៥៤
	លការិមាន ទី ៤	៥៦
	គុត្តិលរិមាន ទី ៥	៥៨
គុត្តិលរិមាន	រត្តទាយិការិមាន	៥៨
"	បុប្ផទាយិការិមាន	៦០
"	ឆន្ទទាយិការិមាន	៦១
"	ផលទាយិការិមាន	៦២
"	រសទាយិការិមាន	៦៣
"	ឆន្ទបញ្ចក្កុលិការិមាន	៦៤
"	ឯក្ខណេសចិការិមាន	៦៥
"	ឧទកទាយិការិមាន	៦៥
"	អនស្សយ្យិការិមាន	៦៦

មាតិកាបន្ត

មាតិកា	អង្កេ
គុត្តិលវិមានេ	បរកម្មការិណីវិមានំ . . . ៦៧
"	វិរាទេនទាយិការិមានំ . . . ៦៨
"	ផានុភិទាយិការិមានាទិកំ បញ្ចវិសតិវិមានំ ៦៧-៧០
ឆដ្ឋំ	ទុទ្ទល្លវិមានំ . . . ៧១
សត្តមំ	សេសវតិវិមានំ . . . ៧៦
អដ្ឋមំ	មល្លិការិមានំ . . . ៧៧
នវមំ	វិសាលភូមិវិមានំ . . . ៨០
ទសមំ	បារិច្ឆកវិមានំ . . . ៨២
	ភតិយស្ស បារិច្ឆកវគ្គស្ស ទុដ្ឋានំ ៨៣

បត្តត្ថោ មញ្ញជិកវិគោ

វិមានវគ្គស្ស ចតុត្ថេ មញ្ញជិកវគ្គេ	បឋមំ មញ្ញជិកវិមានំ . . . ៨៤
	ទុតិយំ បកស្សវិមានំ . . . ៨៥
	តតិយំ នាគវិមានំ . . . ៨៧
	ចតុត្ថំ អាលោមវិមានំ . . . ៨៨
	បញ្ចមំ កញ្ញកទាយិការិមានំ . . . ៨៧
	ឆដ្ឋំ វិហារវិមានំ . . . ៧១
	សត្តមំ ចតុវតិវិមានំ . . . ៧៥

សង្កេតចម្លងលម្អៀមមាតិកា

មាតិកា	ទំព័រ
គុត្តិលវិមាន	
បរកម្មការិណវិមាន	៦៧
ទិវេទនទាយិកាវិមាន	៦៨
វិមាន ២៥ មានផាណិតទាយិកាវិមានជាដើម .	៦៩-៧០
ទទុល្លវិមាន ទី ៦	៧១
សេសវិគីវិមាន ទី ៧	៧៦
មល្លិកាវិមាន ទី ៨	៧៧
វិសាលកិរិយាវិមាន ទី ៩	៨០
បារិប្បត្តកវិមាន ទី ១០	៨២
ទទួលនៃបារិប្បត្តកវិមាន ទី ៣	៨៣

មញ្ញដ្ឋិកវិគ្គទី ៤

វិមានរត្ត មញ្ញដ្ឋិកវិគ្គ ទី ៤	មញ្ញដ្ឋិកវិមាន ទី ១	៨៤
	បរស្សវិមាន ទី ២	៨៥
	នាគវិមាន ទី ៣	៨៧
	អណេមវិមាន ទី ៤	៨៨
	កញ្ជ័កទាយិកាវិមាន ទី ៥	៨៩
	វិហារវិមាន ទី ៦	៩១
	ចតុវិគ្គវិមាន ទី ៧	៩៥

មាតិកា បត្តិ

មាតិកា

អង្ក

វិមានវត្តស្ស ចតុត្ថេ មញ្ញត្តិការត្ថេ	អដ្ឋមំ	អម្ពវិមានំ	៧៨
	នវមំ	បីតវិមានំ	៧៧
	ទសមំ	ទុច្ឆវិមានំ	១០១
		ឯកាទសមំ នន្ទវិមានំ	១០៣
		ទ្វាទសមំ រដ្ឋមាលាវិមានំ	១០៤
		ចតុត្តស្ស មញ្ញត្តិកវត្តស្ស ទុទានំ	១០៧

បញ្ចមោ មហារថវិគ្គោ

វិមានវត្តស្ស ចញ្ចមេ មហារថវត្តេ	បឋមំ	មណុករទៅបុត្តវិមានំ	១១០
	ទុតិយំ	វេតិវិមានំ	១១១
	តតិយំ	ឆត្តមាលាវិមានំ	១១៥
	ចតុត្តំ	កក្កដរសទាយវិមានំ	១២២
	បញ្ចមំ	ទ្វារបាលកវិមានំ	១២៣
	ឆដំ	ករណីយវិមានំ	១២៤
	សត្តមំ	ទុតិយករណីយវិមានំ	១២៥
	អដ្ឋមំ	ស្វច្ឆវិមានំ	១២៥
	នវមំ	ទុតិយស្វច្ឆវិមានំ	១២៦
	ទសមំ	នាគវិមានំ	១២៧

សេដ្ឋកិច្ច ជំនួញ ប្រយោជន៍ មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

វិមានវត្ត មញ្ញវត្ត ទី ៤ អម្បវិមាន	ទី ៨	៨៨
បិត្តវិមាន	ទី ៨	៨៨
ឧប្បវិមាន	ទី ១០	១០១
នន្ទវិមាន	ទី ១១	១០៣
រដ្ឋវិមាន	ទី ១២	១០៤
ទ្វារនៃមញ្ញវត្ត	ទី ៤	១០៨

មហារថវិកា ទី ៥

វិមានវត្ត មហារថវិកា ទី ៥ មណ្ឌកទេវបុត្តវិមាន	ទី ១	១១០
វេតិវិមាន	ទី ២	១១១
ធួនមាណវកវិមាន	ទី ៣	១១៥
កក្កនិរសទាយកវិមាន	ទី ៤	១២២
ទ្វារបាលកវិមាន	ទី ៥	១២៣
ករណីយវិមាន	ទី ៦	១២៤
ទុតិយករណីយវិមាន	ទី ៧	១២៥
សូបិវិមាន	ទី ៨
ទុតិយសូបិវិមាន	ទី ៨	១២៦
ភាគវិមាន	ទី ១០	១២៧

មាតិកាបត្តិ

មាតិកា

អង្ក

វិមានវត្តស្ស បញ្ចមេ មហារថវិញ្ញេ ឯកាទសមំ ទុតិយនាគវិមានំ . . .	១២៨
ទ្វាទសមំ តតិយនាគវិមានំ . . .	១២៧
តេសមំ ចូឡវថវិមានំ . . .	១៣០
ចទសមំ មហារថវិមានំ . . .	១៣៦
បញ្ចមស្ស មហារថវិគ្គស្ស ទុទានំ	១៤៤

ឆដ្ឋោ បាយាសិកវិគ្គោ

វិមានវត្តស្ស ឆដ្ឋោ បាយាសិកវិញ្ញេ បឋមំ អគារិយវិមានំ . . .	១៤៥
ទុតិយំ អគារិយវិមានំ . . .	១៤៦
តតិយំ ផលទាយំ កវិមានំ . . .	១៤៧
ចក្កតំ ឧបស្សយទាយ កវិមានំ . . .	១៤៨
បញ្ចមំ ទុតិយឧបស្សយទាយ កវិមានំ	១៤៧
ឆដ្ឋំ ភិក្ខុទាយ កវិមានំ . . .	១៥០
សត្តមំ យវបាល កវិមានំ . . .	១៥១
អដ្ឋមំ កុណាលីវិមានំ
នវមំ ទុតិយកុណាលីវិមានំ . . .	១៥៣
ទសមំ ទត្តវិមានំ	១៥៤
ឆដ្ឋស្ស បាយាសិកវិគ្គស្ស ទុទានំ	១៥៥

សន្និកម្មផ្តល់ប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

វិមានវត្ត មហាវិថី ទី៥ ទុតិយនាគវិមាន	ទី ១១	១២៨
គតិយនាគវិមាន	ទី ១២	១២៨
ប្លង់រូបវិមាន	ទី ១៣	១៣០
មហាវិថីវិមាន	ទី ១៤	១៣៦
ទង្វាននៃ មហាវិថី	ទី ៥	១៤៤

បាយាសិកវិគ្គ ទី ៦

វិមានវត្ត បាយាសិកវិគ្គ ទី៦ អគារិយវិមាន	ទី ១	១៤៥
អគារិយវិមាន	ទី ២	១៤៦
ផលទាយវិមាន	ទី ៣	១៤៧
ឧបស្សយទាយវិមាន	ទី ៤	១៤៨
ទុតិយឧបស្សយទាយវិមាន	ទី ៥	១៤៨
ភិក្ខុទាយវិមាន	ទី ៦	១៥០
យវិបាលវិមាន	ទី ៧	១៥១
កុណ្ណសិវិមាន	ទី ៨
ទុតិយកុណ្ណសិវិមាន	ទី ៩	១៥៣
ទង្វានវិមាន	ទី ១០	១៥៤
ទង្វាននៃបាយាសិកវិគ្គ	ទី ៦	១៥៥

សន្និកថង្គ័លប្រាប់មាតិកា

មាតិកា

ទំព័រ

សុនិក្ខិក្ខវិក្ក ទី ៧

វិមានវត្ត សុនិក្ខិក្ខវិក្ក ទី ១ ចិត្តលតាវិមាន	ទី ១	១៥៦
នន្ទនវិមាន	ទី ២	១៥៧
មណាថ្នលាវិមាន	ទី ៣	១៥៨
សុវណ្ណវិមាន	ទី ៤	១៥៩
អម្ពវិមាន	ទី ៥	១៦០
គោបាលវិមាន	ទី ៦	១៦៣
កណ្ណាវិមាន	ទី ៧	១៦៦
អនេកវណ្ណវិមាន	ទី ៨	១៧០
មន្តិកុក្ខាលីវិមាន	ទី ៩	១៧២
សេរីស្សាវិមាន	ទី ១០	១៧៦
សុនិក្ខិក្ខវិមាន	ទី ១១	១៨៩
ខ្នាននៃសុនិក្ខិក្ខវិក្ក ទី ៧	១៩១

**សៀវភៅនេះ ត្រូវបានបោះពុម្ពឡើងវិញ ដោយប្រាក់អំណោយនៃ
អ្នកខាងក្រោមនេះ ៖**

Printing costs were met through the gift of

PANTAKA Publishing Co.

The Rev. Eiitsu Shinohara
Ms. Yukie Ichihara

Mr. Minoru Suzuki
Mr. Eizou Tabuchi

2nd floor, MC 88 Building, 2-21-1 Nishinippori, Arakawa-ku, Tokyo
116 Japan

We devote this volume with our sincere gratitude for We could have
been pulishing and distributing the Buddhism literatures and Buddhism
preaching materials for a long time.

この本は次の方によって復刻されました。

株式会社ぱんたか

篠原鋭一・鈴木 実・市原幸枝・田淵栄造
〒116 東京都荒川区西日暮里2-21-1 MC 8 8 ビル 2 F
TEL03-3802-3450(代)
FAX03-3802-8871

永年に渡り、仏教書・仏教伝導教材を出版頒布させて頂く
ことができました。社員一同心より報恩感謝の真を捧げ
ます。

ព្រះត្រៃបិដក ភាគទី ១១០ " អភិធម្មបិដក "
ការផ្សាយរបស់ពុទ្ធសាសនចណ្ឌិត្យ, ភ្នំពេញ
ការបោះពុម្ពជាថ្មីឡើងវិញ របស់សមាគមជំនួយដល់ការបោះពុម្ពព្រះត្រៃបិដកឡើងវិញ
បោះពុម្ព ថ្ងៃទី ១០ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤
សហប្រតិបត្តិការរៀបរៀង និងបោះពុម្ពនៅប្រទេសជប៉ុន

TRIPITAKA VOL. 55 (of 110 volumes total)
"SUTTANTA PITAKA"
Published by the Buddhist Institute, Phnom Penh
Reproduced with the kind cooperation of the
TRIPITAKA PUBLISHING COMMITTEE
First edition December 8, 1994
Printed in Japan by Hirosaki Sogo Printing Ltd.

トリピタカ (南伝大蔵経) 全110巻・第55巻スuttantaピタカ (経部)

発行：ブノンベン仏教研究所

復刻救援：カンボジア版トリピタカ(南伝大蔵経)復刻救援委員会

発行：1994年12月8日

印刷・製本／弘前相互印刷株式会社

製作にあたり弘前相互印刷株式会社の多大な協力を得ました。

